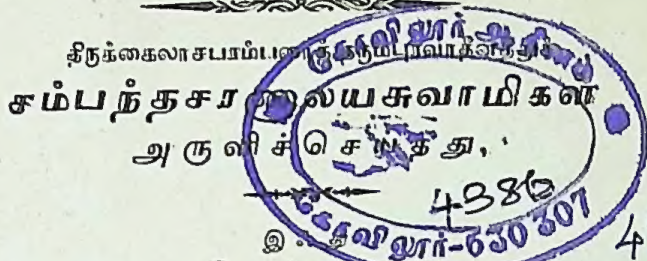

உ
சிவசண்முகன் றுணை.

3-6

கந்தபுராணச்சுருக்கம்.

சி த ம் ப ர ம்

ஸ்ரீமத் மௌனதேசிகராதினத்துச்

செல்லப்பசுவாமிகளால்

பரிசோதிக்கப்பட்டு,

சி த ம் ப ர ம்

ஸ்ரீ சபாநாயகர் திருவனந்தல் காலேசந்தீக்கட்டளை

சி-கந்தசுவாமிமுதலியார்

கு ம ர ர்

க-சுந்தரமூர்த்திமுதலியாரால்

சென்னப்பட்டணம்-கொண்ணூர்

மாணிக்கமுதலியாரவர்களது

மனோன்மணிவிலாச அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இரண்டாம்பதிப்பு.

இதன் விலை அணு—க ௨.

வினம்பிலை—சித்தினாமன்.

1898

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இஃது,

நீருக்கைலாசபாம்பரைப்

பொம்மபுரம்

ஸ்ரீசிவஞானபாலையதேசிகராதினத்துச்

சிதம்பரம் ஈசானியமடம்

ஸ்ரீமத் இராமலிங்கசுவாமிகளால்

பரிசோதிக்கப்பட்டபிரதிக்கணக்கப்

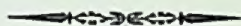
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சிவசண்முகன்ருணை.

கந்தபுராணச்சுருக்கத்தின்

சு சீ ப த் தி ர ம்.

பக்கம்.	காண் ட ம்.					பாடற் றெகை
க	பாயிரம். ...	...	...	...	...	கந
ரு	புராணவரலாறு. ...	...	...	...	...	கஅ
சு	உற்பத்திகாண்டம். ..	...	...	...	...	கசஅ
நஉ	அசுரகாண்டம். ...	...	...	...	...	கசஅ
ருச	மகேந்திரகாண்டம்....	...	...	...	...	க0 ரு
சுஅ	யுத்தகாண்டம். ...	...	...	...	...	நநக
சை.	முதனாட்பானுகோபன் யுத்தம்.	...	...	...	...	”
எசு	இரண்டாநாட்குரபன்மன்யுத்தம்.	...	...	...	...	”
அந	மூன்றாநாட்பானுகோபன்யுத்தம்.	...	...	...	...	”
அரு	மூன்றாநாளிராத்திரி இரணியன்யுத்தம்	...	...	...	...	”
அஅ	நாலாநாள் அக்கினிமுகன்வதை.	...	...	...	...	”
சுக	மூவாயிரர்வதை. ...	...	...	...	...	”
சுந	நாலாநாளிராத்திரி தருமகோபன்வதை.	...	...	...	...	”
சுச	ஐந்தாநாட் பானுகோபன்வதை.	...	...	...	...	”
சுஅ	சிங்கமுநாசுரன்வதை. ...	...	...	...	...	”
க0சு	சூரபன்மன்வதை. ...	...	...	...	...	”
ககந	தேவகாண்டம். ...	...	...	...	...	நசு
கசஅ	தக்ஷகாண்டம். ...	...	...	...	...	உஉசு
இரண்டாவது						
உபதேசகாண்டத்தில்						
க	சூராதிகளொடுக்கச்சுருக்கம்....	...	...	...	...	கநௌ
கசு	அசமுகிசுருக்கம். ...	...	...	...	...	அஉ
ந0	மாயைசுருக்கம். ...	...	...	...	...	கக
நஉ	சிவமுனிவர்முதலியோர் வரலாறு.	...	...	...	...	உந

சிவசண்முகன் றுணை.

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	பாட்டு.	வரி.	பிழை.	திருத்தல்.
௨	௩	௧௨	ஓர்	ஓர்
௧௨	௨௩	௧௩	வியம	விமய
௧௪	௨௪	௩	கேடுற்ற	கோடுற்ற
௧௨	௧௩௯	௨	நாயிரங்	நாாயிரங்
௧௧	௧௧௦	௧	வீரிய	வீறிய
௧௧	௧௧௧	௨	யரம்பை	யரம்பை
௧௧	௦	௩௯	வல்வி	வல்வி
௧௧	௩௯	௪	மன்	மண்
௧௪	௧௧	௪	மட்டில்	மட்டில்
௧௪	௦	௩௯	ஓர்	ஓர்
௧௨	௧௧௨	௧	வண்மை	வண்மை
௧௩	௧௨௧	௧	யானிவன்	யானிவன்
௧௪	௧௧௩	௨	முறணுறம்	முறணுறம்
௧௨	௧௧௪	௧	விசையன்	விசயன்
௧௧	௨௦௧	௨	எழுந்துபின்	எழுந்துபின்
௧௧௧	௩௨௨	௧	வளைத்தேழ்	வளைத்தே
௧௧௩	௧௩	௨	வளைத்திட	வளைத்திட
௧௨௪	௦	௩௧	விட்டு	விட்டு
௧௧௪	௨௨௪	௧	நாடொரு	நாடொரு
௧௧௧	௨௨௪	௪	வாழி	வாழி

இரண்டாவது

உபதேசகாண்டம்.

பக்கம்.	பாட்டு.	வரி.	பிழை.	திருத்தல்.
௧	௧௩	௧	களத்து	களத்து
௧௧	௧௩	௨	தயங்கு	தயங்கு
௨௧	௨௧	௪	கடர்	கடர்
௨௨	௨௧	௪	வென்று	வென்றி
௨௩	௪௪	௪	மாதவர்க்	மாதவற்

திருக்கைலாயபரம்பரையில் விளங்காநின்ற தருமபுரவாதீனத் திலே, பிரதமாசாரியராக எழுந்தருளிய ஸ்ரீ ஞானசம்பந்ததேசிகர் பரம்பரையில், ஆறாவது குருமூர்த்திகளாயமர்ந்த ஞானசம்பந்த தேசிகர்காலத்திலே, கல்வி யறிவொழுக்கங்களான் மிகச்சிறப்புற்றவ ரும், குருலிங்க சங்கமபத்தியிற் றமக்கு உயர்வொப்பில்லாதவரும், தமதாசிரியராகிய ஞானசம்பந்ததேசிகருடைய திருவடிகளையே தம க்கு உரிய பற்றுக்கோடாகக்கொண்டமையால், சம்பந்தசரணலயர் எனப்பெயர் பெற்றவருமாகிய சிவயோகியார் ஒருவர் இருந்தார். அவர் தினந்தோறும் தமக்குரிய நியதிகளைமுடித்துக்கொண்டு சிவ யோகசமாதியிலிருப்பர். இவரிங்ஙனமாக.

கன்னடம், தெலுங்கு, திராவிடமுதலிய பலபாஷைகளில் அதிசமர்த்தரும், முருகக்கடவுளிடத்தே மிகுந்த அன்புடைய வரும், மைசூருக்கு அரசருமாகிய கர்த்தர் சாஸ்திரவிஷயமாகத் த மக்குநேர்ந்த சிலசந்தேகங்களை நிவர்த்திக்க எண்ணங்கொண்டவ ராய்ப்பற்பலதேசங்களினுமுள்ள சாஸ்திரவிந்நபன்னர்களை அனுப்பு விக்஑ும்படி அவ்வந்தேசத்தரசர்கட்கும் மடாதிபதிகட்கும் நிரு பங்கள் விடுத்தார். அவரால் விடுக்கப்பட்ட நிருபங்களில் ஒன்று இத்தருமபுரவாதீனத்தினும் வந்துசேர, அதனைக்கண்ணுற்ற குரு மூர்த்திகள் தம்மாணக்கருள்ளே முதன்மையானவரும், சிவானு பவச்செல்வருமாகிய இச்சுவாமிகளைநோக்கி, “நீ இந்நிருபநிமித்தம் மைசூருக்குப்போய் வருவாயாக” எனஆஞ்ஞாபிக்க; அச்சுவாமிகள் அவ்வாஞ்ஞையைத்தலைமேலேற்று விடைபெற்றுக்கொண்டு அவ் விடத்தினின்றும் அரிதினகன்று, மைசூரையடைந்து அரசர்சமு கத்தில் எழுந்தருளும்பொழுது; அவ்வரசர் ஏனையவித்துவான்களி னும் இவரது ஆச்சிரமத்திற்கேற்ற காலோய்ந்த நடை உடை நிறம் குறிமுதலியவைகளைக்கண்டு * “இவர் ஒரு அண்டங்காக்கையோ?” என்றார். அதுகேட்டசுவாமிகள் அவர் சமீபத்தையடைந்து, “அது நானல்ல” என்றுசொல்லி அதனால் அவருக்குண்டாகிய கோபத்தைக்கண்டு, மீட்டும் அவரைநோக்கி, “மகாராசாவே! நான் சொல்லியதை ஏதோவிகற்பமாக நினைத்தீர்போலும். அண்டத்தைக்

* அகிவீரராமபாண்டியன் நிரம்ப அழகிய தேசிகரைச்சட்டி இவ் வாறு கேட்டதா கவுங் கூறுவர்.

காவல்செய்யுஞ்சத்தி உமக்கேயன்றிப் பரதேசவாசிய
 ஏது? அதனால், அவ்வாறு கூறினேன்” என்றார். உ
 முன்னையகோபங்களெல்லாமாறி, அச்சொற்பொருளில் வயாய
 இன்பத்தின்முற்றி, மனமிகமகிழ்ந்து அச்சுவாமிகளைத் தம்மருகே
 ஆசனத்திருத்தி, பற்பல வித்துவான்களையும்நோக்கித் தமது ஐயப்
 பாடுகளையறிவித்தனர். அதற்கு அவ்வித்துவான்கள் பலருங் கூறிய
 சமாதானங்கள் தம்மனதிற்கு ஒவ்வாமையால் சுவாமிகளை நோக்க,
 அவைகளுக்குச் சுவாமிகள் சொல்லுஞ் சமாதானமே தமது புத்தி
 யில் விசேடமாகத்தோற்றக்கண்டு, அவரொழிந்த வித்துவான்களை
 அவரவர் தகுதிக்கேற்ப உபசரித்தனுப்பினர்.

இந்தச்சுவாமிகள் அவ்வரசருடைய அருமதியின்படி அவ்
 விடத்திற்குள்ளே வசிக்கும்போது, அவராலனுப்பப்படும் பதார்த்
 தங்களைப்பிறர்கொள்ளத் தாம் அற்பமேனும் உபயோகியாது மாது
 கரிபிசைகூப்பண்ணிக்கொண்டு, தம்மை அடைந்த அன்பர்கட்குக்
 கல்வி யறிவொழுக்கங்களையும் சமயசாஸ்திரங்களையும் போதித்து
 வந்தனர். அதனையுணர்ந்த அரசர், “எங்ஙனமாயினும் இம்மகாநு
 பாவர் நமது அன்னத்தைப்புகிக்கும்படி செய்யவேண்டுமே” என்று
 எண்ணி, ஒருநாள் அவர் பிசைகூயேற்கும்விடிகேடோறும் தமதுப
 தார்த்தங்களையனுப்பி அவருக்குத் திருவமுது செய்வித்தனர்.

பின்பு ஒருநாள், அவ்வரசர் புலவர்திலகராகிய சுவாமிகளை
 நோக்கி, “சுவாமி! கச்சியப்பசிவாசாரியசுவாமிகள் திருவாப்மலர்ந்
 தருளிய கடல்போற்பரந்துகிடக்குங்கந்தபுராணத்தை ஆன்மாக்கள்
 யாவரும் எளிதின் வாசித்து உணர்ந்துய்யும்பொருட்டுச் சுருக்கிச்
 செய்துதரல் வேண்டும்” என்றுகேட்க; சுவாமிகள் அவ்வாறே ஒரு
 சுபதினத்திலே பாடும்படி ஆரம்பித்து, அற்புதசின்மய அநிமதூர
 கவியாகிய கந்தபுராணத்தைச் சுருக்கமாக நவரசத்தோடும் விருத்த
 யாப்பினால் (40சஅ) செய்யுளிற் பாடி முடித்து, அவ்வரசர் முத
 லாயினாரோடும் பாட்டுடைத்தலைவரது படைவீடாறனுள் ஒன்றா
 கிய திருச்செந்தூரை யடைந்து, முருகக்கடவுளுடைய சந்நிதா
 னத்திலே அதனை ஆரங்கேற்றி யருளிநூர்.

அப்பொழுது, அரசர் உவகைகூர்ந்து, ஒரு பொற்றட்டிலே
 அநேகமாகிய நவரத்தினங்களை வைத்து, அவருக்குப் பரிசாகக்
 கொடுக்க; அவர் அதை மராமல் ஏற்று, “இதுகுருவுக்குப் பிரீதியா
 ருக” என்று அப்பால்வைத்தார். மறித்தும் அவ்வாறே கொடுக்க;
 “இது சிவனுக்குப் பிரீதி யாகுக” என்று வைத்தார். மீட்டும் அங்

ஙனமே கொடுக்க; “இது அடியார்களுக்குப் பிரீதியாகுக” என்று வைத்தார். அதுகண்ட அரசர், “மும்முறையுந் தமக்கென்று நாங்கொடுத்ததை இவர் இங்ஙனம் செய்தனரோ” என்றுநினைக்கும்பொழுது சுவாமிகளுடைய அதுபவந் தெரிந்தாரிற்சிலர் அவ்வரசரை நோக்கி, “மகாராசாவே! இதுவரையில் இவர் தமக்கு வேண்டி மென்றுயாதாயினும் நினைத்ததுண்டோ?” என்றார்கள். அதன்பின் அவ்வரசர் சுவாமிகளை நோக்கி “சுவாமீ! அடியேன் தேவரீரை நகர்வலஞ் செய்வித்துத் தரிசிக்க விரும்புகின்றேன்” என்று விண்ணப்பஞ் செய்ய, அவர் “தருமபுரவாதீனத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் எனது குருமூர்த்திகளுடைய அதுமதியின்றி அதற்கு நான் இசையமாட்டேன்” என்றார். அதுகேட்டஅரசர் அவ்வாறே தமது கருத்தை அவரது ஞானதேசிகருக்குத் தெரிவித்து, அக்குருமூர்த்தியின் அனுமதி பெற்றுச் சுவாமிகளை நகர்வலம்செய்வித்தார்.

பின்பு ஒருநாள் சுவாமிகளை நோக்கித், “தங்கள் குருஸ்தானத்தில் வசிக்கும் பக்தகோடிகள் செய்யும் தொழில் என்னே?” என்று வினவ; அப்பொழுதுசுவாமிகள்

“ஆய்வார் பதிபசு பாசத்தி னுண்மையை யாய்க்தறிந்து
காய்வார் பிரபஞ்ச வாழ்க்கையெல் லாங்கல்வி கேள்வியல்ல.
லோய்வார் சிவானந்த வாரியுள் ளேயொன் றிரண்மறத்
தோய்வார் கமலையுண் ஞானப்ர காசன்மெய்த் தொண்டர்களே.”

என்னுங் கட்டளைக் கலித்துறையைத் திருவாய்மலர்ந்தருள, அதனைக்கேட்டுணர்ந்தஅரசர், “ஆண்டுவசிக்கும் அடியவர்களுடைய தன்மையே இங்ஙனமாயின், அவ்வடியவர்களை அடிமைகொள்ளுங் குருமூர்த்திகளுடைய பெருந்தகைமை எங்ஙனமாகுமோ!” என்று அத்தியந்த ஆச்சரியமடைந்து, முன்னே அச்சுவாமிகள் குருலிங்கசங்கமங்களுக்கென்று வாங்கிவைத்தநவரத்தினங்களையும் அத்தருமபுரவாதீனத்திற்கே யனுப்பினர். அம்மட்டோ! குற்றமற்ற இலக்கணங்களையுடைய கோக்களைத்தானஞ் செய்தல் மிகமேலாகிய தருமமாதலால் மிகுந்த சிரத்தையோடு அவ்வாதீனத்திற்கு வருடந்தோறும் பசுக்களுள் உயர்ந்தகபிலைகளை அனுப்புவதாகிய ஒரு வழக்கத்தையும் உண்டாக்கினார். அது நெடுநாள்வரையில் நடந்து வந்தது. அது நிற்க.

சம்பந்த சரணலயசுவாமிகள் இப்படியே நெடுங்காலமாகயாத் திரைபண்ணித் தருமபுரத்தை யடைந்து, திரிகாலத்தினுங் குருதரிசனஞ் செய்துகொண்டிருந்து, சிலகாலஞ்சென்றபின் சிவபெருமான் திருவடிநீழலிற் கலந்தருளினார்.

உபதேசகாண்ட மருளிச்செய்த

* குகனேரியப்பநாவலர்

சரித்திரச்சுருக்கம்.

தொண்டைமண்டலத்திலே, காஞ்சிபுரத்திலே, சற்றேறக் குறைய ஆயிரத்தொருநூற்றிருபது வருடங்கட்குமுன்னே, செங்குந்த மரபிலே, சிவானந்தமுதலியாரென்பவர் ஒருவரிருந்தார். அவர் புத்திரப்பேறின்மையால்வருந்தி, தமது மனைவியாராகிய கற்பிற்சிறந்த அமுதாம்பிகையோடு அரியவிரதங்களை அனுட்டித்துக் கொண்டு, தமதுபதியிலமர்ந்தருளிய ஏகாம்பராதரை வழிபட்டு வர, அக்கடவுள் ஒருநாள் சொப்பனத்திலே தோன்றி அனுக்கிரகித்தபடியே ஓராலயமமைத்து, குகப்பெருமானைப் பிரதிட்டை செய்து, குகனேரி எனவோர்தீர்த்தமுண்டாக்கி, அத்தீர்த்தங்கொண்டு தினமுங்கிரமமாக முருகக்கடவுளுக்கு நித்தியபூசையாடுகளை நடாத்திவந்தனர்.

அக்காலத்திலே, அக்கடவுளுடைய திருவருளால் ஒருசற்புத்திரர் அவதரிக்க, அப்புத்திரருக்கு அத்தீர்த்தத்தின் பெயரையே உரியபெயராகத்தரித்து, ஐந்தாம்வயதிலே வித்தியாரம்பஞ் செய்வித்தலும், அவர் சகலகலைகளிலும் தேர்ச்சியுற்றவராய்த் தமது நகரத்திலுள்ள குமரகோட்டத்து அருச்சகரும், சுப்பிரமணியக்கடவுள் வரப்பிரசாதிடும், அதிதெய்வீகமுற்று விளங்கியிருந்த தமதுருலகுருவும் ஆகிய கச்சியப்பசிவாசாரியசுவாமிகள் என்பவரிடத்தே சமயநிகைபெற்றுக்கொண்டு, தமிழிலே தேவார திருவாசகமுதலிய அருட்பாக்களையும் சமஸ்கிருதத்திலே இதிகாசுபுராணமுதலியவற்றையும் அவ்வவற்றிற்குரிய கருவி நூல்களோடு கற்றுவல்லவராயினர். பின்பு விசேஷநிகைபெற்றுக்கொண்டு சைவர்களுக்கு இன்றியமையாச் சிறப்பினவாகிய சமயநூல்களைக் கற்றுணர்ந்து, அந்நூலுணர்ச்சியால் சிவபெருமானொருவரே பரம்பொருளென்னுந்

குணிவுதோன்ற உடனே சிவபூசையெழுந்தருளச்செய்து கொண்டு, அச்சிவபூசையி னிடத்தும் அருள் அன்பு அடக்கம் முதலிய நற் குணங்களினுஞ் சிறந்தவாராய்த், தமது பிதாவின் ஆன்மார்த்த மாகிய முருகக்கடவுளுக்கு நித்தியநைமித்தியங்களும் மகோற்சவ முஞ் சிறப்பாக நடத்திவருங்கால், ஒரு மகோற்சவகாலத்தில் முரு கக்கடவுள் எழுந்தருளும்போது மழைபெய்யத்தொடங்க, அது கண்ட குகனேரியப்பநாவலர்

“கார்க்கு மழைக்குங் கவலேங் கடுஞ்சிறையாற்
ஞர்க்குடைந்த நின்னைச் சுகத்திருத்தி - யூர்க்குள்விடுங்
கந்தன் விழாவைக் கருதாது பெய்வித்த
லந்தமோ வாகண் டலா.”

என்னும் வெண்பாவை அருளிச்செய்து, உடனே இந்திரன் ஆஞ்ஞையால் மழையொழிய, மகோற்சவத்தைச் சிறப்பாகநடாத்திக் களிகூர்ந்தனர்.

சிலநாட்சென்றபின் பதினெண்புராணங்களுள் ஒன்றாகிய கந்த புராணத்தின் உட்பிரிவான சனற்குமாரசங்கிதை சூதசங்கிதை பிரமசங்கிதை விட்டுணுசங்கிதை சங்கரசங்கிதை சூரசங்கிதை என்னும் ஆறுசங்கிதைகளுள், சங்கரசங்கிதையினுடைய பன்னிரண்டு காண்டங்களுள் ஒன்றாகிய சிவரகசியகண்டத்தின் பிரிவெனப்படும் ஏழுகாண்டங்களிலே, முந்திய சம்பவகாண்டம் அசுரகாண்டம் மகேந்திரகாண்டம் யுத்தகாண்டம் தேவகாண்டம் தக்ஷகாண்டம் என்னும் ஆறுகாண்டங்களையும் தமிழிலே பாடும்படி சுப்பிரமணியக்கடவுளே “திடகசக்கரச்செம்முகமைந்துளான்” என்று அடியெடுத்துக்கொடுத்து அதுக்கிரகித்தபடியே, கச்சியப்பசிவாசாரியசுவாமிகள் கந்தபுராணமென்னும் பெயரினால் பாடிமுடித்து, எஞ்சிய இவ்வுபதேசகாண்டத்தைப் பாடிமுடிக்கும்படி தமது சீடராகிய குகனேரியப்பநாவலருக்குக் கட்டளையிட, அதனைச் சிரமேற்கொண்ட நாவலர்பெருமான் முருகக்கடவுளது சந்நிதியையடைந்து பணிந்து “எம்பெருமானே ! தேவரீர் எனதாசிரியருக்கு அடியெடுத்தளித்ததுபோல் அடியேனுக்கும் அதுக்கிரகித்தால் அவராஞ்ஞைப்படி பாடிமுடிப்பேன்” என்று விண்ணப்பஞ் செய்துகொண்டனர். அத்தருணத்தே அக்கடவுளருளால் “குழவிவெண்பிறை” என்று ஓரசரீரிளமு, அதனையே முதலாகக்கொண்டு உபதேசகாண்டத்தைச் சொற்களை பொருட்சுவைநிரம்ப (சந்சஅ) செய்யுட்களால் பாடிமுடித்து, அந்நகரத்துள்ள குமரகோட்டத்திலே சுப்பிரமணியக்

கடவுள் சந்நிதியில் வேதாகமபண்டிதர்களும் புராணவிற்பன்னர்களும் பிறரும் கேட்டுக்களிகூரும்படி தமதாசிரியர் முன்னிலையில் * அரங்கேற்றினர். அவ்வமையத்தில் கச்சியப்பசிவாசாரியசுவாமிகள் பேருவகையுற்று

“அன்றுழி நின்றதித்த வாரமுதை யொப்பிடுவர்
பொன்றாமைக் கேதுவாம் புந்திநீனார்—தொன்ற
வுருநேரிற் றுருவென லொக்குமலால் வேறென்
குசனேரி நாவலனாற் கு.”

என்று ஆசீர்வதித்தருள அமர்ந்திருந்தனர்.

இப்படி இருக்குநாட்களிலோர்நாள் தரிசனத்தின்பொருட்டு தணிகாசலத்தையடைந்தவழி, அங்கேசிலர் அம்பிறை என்றபதம் முவிடங்களில் அடுக்கிவரவும், தணிகாசலபதி பெயரும் வள்ளிநாயகியார்சிறப்பும் அமையவும், பாங்கிதலைவற்குணர்த்தல் என்னுந் துறையாக முடியவும், பின்முடுகுவெண்பாவாக ஓர் துதிசெய்ய வேண்டிமென்றுவேண்ட, உடனே கேட்டோர் வியக்கும்படி,

“அம்பிறைக்கு மைந்துமல ரம்பிறைக்கு கொந்துமிக
வம்பிறைக்குங் கண்ணாட் கருன்புரிவாய்—நம்புதணி
கைக்கிரிக்கு ஞாந்தசித்ர கச்சுடைத்த னக்குறத்தி
யைக்களித்த னைத்தவத்த னே.”

எனப்பாடிமுடித்ததுமன்றி இங்ஙனமே அவ்வச்சமயங்களில் பற்பல அற்புதப்பாக்களை அருளிச்செய்துகொண்டு, சிவானுபவச் செல்வராய் வீற்றிருந்து சிவபெருமான்நிருவடிநீழலிற் கலந்தனர்.

முற்றிற் று.

* இவ்வாசிரியர் யாத்திரையாகத் திருச்செந்துரையடைந்து வசிக்குங் கால், அன்பர் வேண்டு கோளின்படி அங்குமொருமுறை அரங்கேற்றின றென்பதும் சரித்திரம்.

உ
சிவசண்முகன் றுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கந்தபுராணச் சுருக்கம்.

பாயிரம்.

காப்பு.

பொங்கு கந்த புராணச் சுருக்கநூ
லிங்கி சைத்திட வின்பொடு முற்றுவான்
மங்கை பாலகன் மாதங்க மாமுகப்
புங்க வன்றுணைப் பொற்பதம் போற்றுவாம்.

சிவபெருமான்.

சீர்கொண்ட வானந்த மாகி யெங்குஞ்
செறிவாகிப் பரமாகித் திரம தாகி
யேர்கொண்ட கருணைதிரு வருவ மாகி
பெழில்கொண்ட மலைமகளை யிடத்திற் கொண்டோன்
கார்கொண்ட நிறங்கொண்ட முகுந்த னைக்
கடவுளர்வந் தடிபரவுங் கடவுள் கொன்றைத்
தார்கொண்ட முடியனவ னடியைத் தாழ்ந்து
தாழாத பெருங்கதியில் வாழா நிற்பாம். (க)

உமாதேவியார்.

மாற்கரிய செம்பதத்தோன் றேவி யாகி
வல்வினையே னெனதாவிக் காவி யாகி
மேற்கருணைத் திருவுருவ முடையா ளாகி
வித்தகமா யைந்தொழிற்கும் வித்தாய் நின்ற
சேற்கருங்கட் டளவநகைக் களபக் கொங்கைச்
சிற்பனாயிங் கெமையாளு முமையாள் செம்பொற்
காற்கமலந் * தலைக்கமலம் பொருந்தத் தாங்கிக்
கைக்கமலங் குவித்தருந் † துங் கமலந் தீர்வாம். (உ)

* தலைக்கமலம் - தலைக்கு அமலம்.

† துங்கம் அரும் மலம் - உயர்ச்சியில்லாதமலம்.

விநாயகக்கடவுள்.

மாவேலை யாலமதை யடக்கித் தன்னுண்
மண்டிலக மண்டமெலாம் வளர்ந்து தானோர்
காவேயின் முன்னுதித்த வரசிற் றேன்றிக்
கடம்புபுனை குருந்தினுக்குத் துணைய தாமித்
நூவேதந் தலைகாண்டற் கரிய தாமித்
துன்பமுறு பிறவியெனத் துகள்சேர் வெய்யி
லாவேனைத் தன்னடியா நிழலிற் சேர்த்த
வத்தினைப் பத்திசெய்து முத்தி சேர்வாம். (ங)

(இ-ள்.) மாவேலை ஆலமதை தன்னுள் அடக்கி-பெருமைதங்கிய பாற்
கடலினிடத் துண்டாகிய ஆலாகலவிடத்தினைத் தமது கண்டத்துளடங்கச்
செய்து,—மண்டு உலகம் அண்டம் எலாம் வளர்ந்து-நெருங்கிய உலகங்கள்
அண்டங்கள் எவ்விடங்களினும் வியாபித்து,—மூன் ஓர் காவேயில் உதித்த
அரசிற் தோன்றி-முற்காலத்திலே ஒரு முங்கிற்புதரிலே தோன்றிய இறை
வராகிய சிவபெருமானிடத்தி லவதரித்த,—கடம்பு புனை குருந்தினுக்குத்
துணையது ஆகி - கடப்பமாவையைத்தரித்த குழந்தையாகிய முருகக்கடவுளு
க்கு முத்தவராகி,—நூவேதம் தலைகாண்டற்குஅரியது ஆகி-பரிசுத்தமாகிய
வேதங்களாலும் முடியைக்காண்டற்கரியபொருளாகி,—துன்பம் உறு பிற
வி எனும் துகள்சேர் வெய்யில் ஆவேனை - துன்பமிக்க பிறவியெனப்பட்ட
குற்றம்பொருந்திய வெய்யிலிற்கிடந்தழுவும் அடியேனை,—தன் அடியாம்
நிழலில் சேர்த்த அத்தினை பத்திசெய்து முத்திசேர்வாம் - தன்றிருவடியா
கிய நீழலிலேசேர்த்தருளிய யானைமுகக்கடவுளுக்குப் பத்தியைச்செய்து
முத்தியைச்சார்வாம். (எ-று.)

இச்செய்யுளில் மரப்பெயர்கள் தோன்றவுக்கறினமையின் மா வேல்
ஆல் இவைகளைத்தன்னுளடக்கி, நெருங்கிய உலகங்கள் அண்டங்களெவ்
விடங்களினும் வளர்ந்து, இதற்குமுன்னரே முங்கிற்புதரிலேதோன்றிய
அரசினிடத்தில்முனைத்துக், கடம்பையுடைய குருந்தினுக்குத்துணையாய்,
விளங்கும் அத்தியெனப் பொருள்கோடலுமாம். அத்தியென்றுருவகித்ததற்
கேற்ப அடியை நிழலென்றார். அடக்கி வளர்ந்து உதித்த அரசெனவும்,
தோன்றி துணையதாகி அரியதாகி சேர்த்த அத்தியெனவும் கூட்டிமுடிக்க.
சிவலிங்கப்பெருமான் முங்கிற்புதரிலே தோன்றியது திருநெல்வேலியென்
றுத்தலத்தில். விநாயகத்துதி முதலிடுகறி, மீட்டுக்கூறியது எற்றிற்கென்
னின் ! இத்துவிடையூற்றி யினிதுமுடிய முன்னர்த்துதிசெய்து, சுவாயி
அம்மையைத்துதித்துப் பின்னர், அவர்களுடையகுமாரர்களாகிய விநாய
கர் சுப்பிரமணியரிவர்களைத்துதிசெய்வது சைவசமயத்துப் பங்காதலினெ
ன்க.தான்-ஆசை. அது-பகுதிப்பொருள்விஞ்சி. அத்தினை என்பதன்கண்
னுள்ள இரண்டனுருபை நான்க னுருபாகத்திரிக்க.

சுப்பிரமணியக்கடவுள்.

தேவர்குலப் பெருங்கமல மிக்க னுன தீமிரமகன் றனியோடு
 சிறந்து வாழ, மாவலிசே ரவுணர்குலக் குவளை வாடி மண்ணினி
 டைச் சுருங்கியிட வந்த பானு, தாவடிவேற்குமகோச னடிய னேன்
 புன் சொல்லினுக்கு மிரங்கியருள் சுரக்கும் பெம்மான், பூவடியா
 மிருபோது மூன்று போதும் பூசைபுரிந் தன்பிஞ்ஞெடு புகழ்ந்து வா
 ழ்வாம். (ச)

வீரவாகுதேவர்.

பொங்குகிரி களிற்றலைமையோதும் போது பொற்புடைய
 பொற்கிரிமுன் னிற்கு மாபோற், நங்குதிறற் புகழ்வீரர் தம்மை
 யெண்ணிற் றுனேமுன் னெண்ணவருந் தலைமை யாளன், பங்க
 மிலா நீலிகை மூடு * மல்லின் பகைவனவன் பகைவனவன் பகை
 வ னானேன், மங்கலிலாப் புகழ்வீர வாகு வாய வரிசிலைக்கைக் குரி
 சிலையாம் வணங்கல் செய்வாம். (ரு)

சமபகுரவர்.

ஓ வெங்குருவிற் சற்குருவா யுதித்துக் கூடன் மீனவன்மேல்
 வினேதீர்த்தோன் வினாத்தாள் போற்றி, துங்கமுறு மலைகடலிற்
 சிலைய தான தோணியில்வந் தவன்பாத தூளி போற்றி, யெங்கள்
 பிரான் றனையிருளிற் பரவை வாசற் கேவல்கொண்டோன் † பதப்
 பதம் விருதாள் போற்றி, புங்கவர்க்குழ் திருவாத ஐரில்வந்த புண்
 னியனா ரிணையடிகள் போற்றி போற்றி. (சு)

ஞானப்பிரகாசதேசிகர்.

கடியதிரி மலவிருளைக் கடிய ஞான கரமுதவ வெதிர்செறிந்து
 கண்டோர் தங்கள், வடிவுடைய விதபசரோ ருகங்க ளெல்லா மல
 ரவவ மதிசிலவு மழுங்கித் தாழப், படியடியர் கண்டுதொழ மண்டு
 சீர்த்திப் பரன்கமலை பெழுந்தவருட் பானு வெண்மைப், பொடி
 யணியு மெழின்ஞானப் பிரகா சன்றன் பூங்கமல மலரடிகள் போ
 ற்றி போற்றி. (ஏ)

* அல்லின்பகைவன் அலன்பகைவன் அவன்பகைவனானேன் என்ப
 தற்கு, இருளினுக்குப்பகைவன் சூரியன் அவனுக்குப்பகைவன் பானுகோ
 பன் அவனுக்குப்பகைவன் வீரவாகுதேவர் எனப் பொருள்கொள்க.

† வெங்குரு என்றது சீகாழியை. முன்னொருகாலத்த வியாழபகவா
 ன், தானேகர்த்தனென அகங்காரங்கொண்டவழித் தன்னிலைமையிறழச்
 சீகாழியைமேலிச் சிவபிரானையர்ச்சித்துக், குருத்துவம்பெற்றாராகலின்,
 இத்தலம் வெங்குரு எனப் பேர் பெற்றது.

† பதப்பதமம்-பக்குவமுள்ளதாமரை ; அஃது அன்றலர்ந்தது.

ஞானசம்பந்ததேசிகர்.

சீரணியு துதலின்னியி மழுமா எனக் திருந்துமெரி பொருந்
துனிடந் தெரிந்நி டாமந், ஞானியன் பனாயாள வலர்போல் வந்த
சைவனிகா மணியெவர்க்குந் தலைவ னெங்கோன், காரணியு நெடிய
பொழிந் கமலை வேந்தன் கருணைமறை பொழியுமிரு கடைக்க
ணான், பார்புகழ ஞானசம் பந்த னெந்தை பா மணிகு சரணமலர்
பரவி வாழ்வாம். (அ)

கச்சியப்பசிவாசாரியர்.

பொதமுறு சூதமுனி புனன்ற காந்தப் புகழ்க்கடலிற் படிந்த
தன்கட் பொருள தான, மேதகுவண் புனலருந்நி வைய முப்ப வைய
யதுயர்ப் பிறையெனும் வெம்மை தீரத், தாதனிற்பூம் பொழிந்
காஞ்சிக் குவட்டி லேலிச் சலதியமு தினைகிசெந் தமிழ் தான,
காதன்மறை பொழிந்தவருட் கொண்ட லான கச்சியப்ப னிருபாத
முச்சி வைப்பாம். (ஆ)

நூல்வந்தவழி.

வேறு.

நன்புவி யிடத்து மிக்க நைமிச வனத்து வாழந்
துன்பிலிர் முனிவர் கேட்பச் சூதனந் குறைத்த காந்த
மின்புறு கச்சி யப்ப னியம்பினன் தமிழா லன்ன
னன்புறு தமிழைப் போற்றி யறிந்தவா சுருக்கிச் சொல்கேன்.

அவைபடக்கம்.

சுருக்கடன் முருக்கி முத்திக் கரைதரு காந்த நூலைச்
சுருக்கவே கல்வி யில்லாத் தொண்டனென் றுணர்ந்த வாறு
திருக்கில்வான் முழுது மிங்கோர் செங்கையி லடக்கு வேனென்
றுருக்கர மில்லா னென்னு மூக்கமே போன்ற தன்றே. (கக)

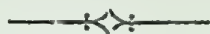
அத்தமுந் சொல்லுந் சொல்லு மாதிமா தாத லானு
மெத்திய வனப்பு வேலோன் வியன்கதை யுறுத லானும்
பித்தனென் றனது பாட்டிற் பிறைகள்வந் திடினுந் தீர்த்திட்
டித்தமர் கொள்வ னென்னு முரத்தினு லுரைக்க லுற்றேன். (கஉ)

தனக்கினை தானே யான சம்பந்தன் கமலை வேந்தன்
கனக்கவே பெண்பா லன்பாற் கருணைவைத் திடுத லாலே
யுணர்சுருங் காந்தந் தன்னை யுரைத்தனன் சுருக்கி யல்லா
லெனக்குமிக் கதைக்கு நாடி லெத்தனை தூர மாமால். (கங)

பாயிர முற்றிற்ற.

சூகச் செய்யுள் ௨௪.

கந்தபுராணச் சுருக்கம்.

புராண வரலாறு,

விரிவின்ற கடற்புனலுண் டிருண்டு மின்னி வின்மூடி வருங்
கருமைக் கொண்மு வீறி, யெரிவின்ற வொளித்தாவ மொளிப்ப
வோங்கு மெழினிந்நி வரையும்ப ரிம்பர் வாழச்; சொரிகின்ற வெள்
ளமிகு பாவி சூழ்ந்த தொண்டைவள நாட்டுளது தொண்டைச் செவ்
வாய்ச்; சரிகின்ற வளைத்தனிர்க்கைம் மடவார். மேவுந் தடமாட நெடு
வீறித் தமிழ்சேர் காஞ்சி. (க)

இன்னபரி சென்னவெழி லன்ன மேய விறையாலு மெவராலு
மியம்ப வொண்ணு, வந்ககரின் வளர்பெருமை சொன்ன லென்ன
லடங்குமோ வடங்காதா லதன்கண் முன்னாட், ி பொன்னவிருந்
திருமார்பன் கமட மாகிப் புரங்கடிந்த கடவுளடி போற்றி வாழ்ந்த,
நன்னலஞ்சேர் கச்சபா லயமென் றோது நாமவா லயமொன்று
நண்ணிற் றன்றே. (உ)

அனையசின கரமதனின் மதனை வென்ற வமலனிரு கமலமல
ரடிகள் போற்றிப், புனையுநறுந் துழாய்மவுலிக் கடவு டந்த போத
னுறு போதுவளர் போத மேவு, முனைவர்பல ரடைந்தவன்செம்
பதங்க டாழ்ந்து முண்டகமேன் முதல்வவொரு முதுசர்க் கானந்,
தனையினிதி யாங்கடவம் புரிந்து வாழச் சாற்றுகென வனையானித்
தன்மை செய்வான். (ங)

ி பொன்னவிருத்திருமார்பன் கமடமாகிப்போற்றியதை “முன்னொ
ரு பிரமகந் பத்திடை நாரணன் மூரிநீர்—மன்னும் தரமலை யாமையாய்த்
தாங்கிவார் கடல்கடை—தின்னமு தஞ்சுரர்க் கீந்தபின் வெஞ்செருக்
கெய்தியாக்—கன்னமுந் நீர்முழு தழச்சின னுலகெலா மஞ்சவே. அச்சநீ
த் தாருயி ருய்வகை யருஞ்சுரந் தாங்குநீஇக்—கச்சபத் தின்னுயிர் செற்றத
னோட்டினைக் கதுமென—நச்சிய வெண்டலை மாலிகை நடுவுறக் கொண்ட
னன்—பச்சினங் கிள்ளைபால் வீற்றிருந் தருளிய பண்ணவன். இப்பெரும்
பிழைதவிந் துய்யுமா நாரண னெம்பிரான் — வைப்பெனுங் காஞ்சியிற்
சோதியிங் கத்தினை வழிபடே—மெய்ப்படு மன்பின ல்லரந்திரந் தேத்தலும்
விடைமிசைத்—துப்புறழ் செஞ்சடைத் தோன்றலங் கவனெதிர் தோன்றி
னன் , என்னும்காஞ்சிப்புராணச் செய்யுள்களானுணர்க.

ஒருதருப்பை பெடுத்துவளைத் தவனி மீதி லுருட்டியிது நின்ற வனத் துறைநீ றென்ன, வருமுனிவ றெல்லோரும் பின்ன கோ வதுசென்று துன்றியவோ ரடனி யூடே, மருவியவ னின்றிடவங் கிருந்தா றென்ன வன † னைமி சாரசனிய வனமென் றாகப், பொருவில் புகழ் மாதவரோர் வேள்வி யாங்கே புரிந்தமலம் பொருத்தியினி திருந்த போது. (சு)

குதமுனி யிதறிந்து வரவு நேர்போய்த் தொழுதனங் கிழு தனவிற றேய்த்தா லொப்ப, மேதகுமன் புளமுருக முகமன் கூறி வீறுதம தாச்சிரம மேவச் சேர்த்திச், சோதிமணிப் பெரும்பீட மொன்று நாப்பண் டெலங்குறவிட் டதன்மீது துகளி லாவம், மாத வனை யினிதிருத்தி யருத்தி யோடு வல்லையிலர்க் கியமுதல வழங்கி னாரால். (ரு)

மற்றதுபின் பின்னனெடுஞ் சடிலச் சென்னி மன்னியமா தவ ரணையான் மருங்கு வைகிப், பற்றலர்தம் புரமெரிய நகைத்த செவ் வாய்ப் பாலவிழித் தனிக்கடவுள் பால னான, செற்றநெடுங் கதிர் வேற்கைப் பெரியோன் காதை சிறியோமிங் கறியவுளை செய்வா யென்னக், கொற்றமுனி யதுவினவி விழிகள் வெள்ளங் கொள்ள வவ ரோடினன கூற லுற்றான். (சு)

ஒன்னலார் சோரிகுடித் தொளிருஞ் செவ்வே லொருவனது பெருங்காதை யுரைப்போர் கேட்போர், முன்னெலாம் புரிந்தங்னை யனைத்துந் தீர்த்து முத்திதரு மதுகேட்ப முயன்றிர் மன்னே, பின்ன லான் மறைத்தபிடர் முனியீர் நவீர் பெருங்காத லொடுகேண்மின் பேசு கேனென், நின்னலா னவைநவைக ளெவையும் போக்கு மேதமில்சீர்ச் குதமுனி யியம்ப லுற்றான். (எ)

முற்காலத் தரன்புகன்ற மறைக ளியாவு முதன்முடிவு தடுமாற முனிவர் தேவர், நற்காருந் தறையிருந்த மாக்க ளெல்லா நல்லறிவு நங்கிமய னண்ணி னாரா, யற்காள கண்டனையு மறந்து வீறு மற மாற்றி மறமாற்ற வாற்றன் மாயோன், விற்காமர் நெடும்புருவ வா னி கேள்வன் விண்ணவர்கூழ் தரக்கயிலை மேவி னாரால். (அ)

விண்ணவர்கண் மகுடமுடி தடவுஞ் செந்தாள் விறனந்தி தேவ ரொடு விமலன் பாலியா, நண்ணியது புகன்றருள வேண்டிமென்ன நம்பனெதி ரடைத்திறைஞ்சி நவீற்ற லோடுங் தண்ணருளெம் பெ

ருமானிங் கவனா வல்லே தருதியென மீண்டுநெடுஞ் சார்ங்க பா
ணிக், கண்ணன்முத லீமையவரை விடுப்ப நாதன் கழறொழுது ப
ணிந்தின்பங் கலந்து நின்றார். (க்)

நின்றுபுகழ் மாண்முதல்வா னவரை நோக்கி நிமலனும தாசு
புரி நெறிக ளெல்லா, நன்றுபெற நடந்தனவோ வென்ன மாயோ
னாதவுன தின்னருளி னடந்த விந்நா, ளின்றுமெமக் களித்தருள்வ
தொன்றுண் டன்ன தியம்புவனம் புவிமாந்த ரெவருந் தென்றற்,
கன்றுலவுங் குளிர்ச்சோலைக் கயிலே மேய சடவுணினை மறந்துமறங்
கருதி னாரால். (க0)

நற்போத மவர்படைத்து நினது பாத நணுகும்வகை யருள்சி
றிது நல்கு வாயென், நற்போடு மொழிந்நிடலு மொழியாச் சீர்த்தி
யருளாள னெருகலைபோ டவனி மேனீ, பொற்போடு வியாத
னென வுதித்து வேதப் புகழ்க்கடலை நான்குவகை புரிந்தி யாருங்,
கற்போலுந் திரண்டபுயப் புயலே யின்பக் கதியடையும் படிபுகறி
கடிதின் மாதோ. (கக)

ஒங்குமறை யுணர்ந்துமுளந் தேரு தாரு * முணராரு மைய
மகன் றுய்யு மாறு, பாங்குறுமொன் பதிற்றிரட்டிப் புராண முண்டு
பண்டுநா நந்தியொடு பகர்ந்தா மன்னான், றுங்குபுகழ் படைத்தச
னற் குமா னென்னுந் தவமேவு முனிதனக்குச் சாற்றி னானல், வா
ங்குதினாக் கடலுடுத்த புடவி மீது மற்றவன்பாற் கேட்டினிது வா
ழ்தி யென்றான். (கஉ)

இப்பணியை யப்பணியும் பணிசேர் சென்னி யிறையருள முடி
மேற்கொண் டிறைஞ்சி யாங்கே, கைப்பதுமங் குவித்துவிடை
கொண்டு நீங்கிக் கடிதுதன திடத்தடைந்து கடைந்த வேற்கட்,
டுப்பனைய துவரதர வாணி கொங்கைச் சுவடுபடும் புயனாதிச் சர
ர்க ளியாரு, மொப்பகறம் பதம்புகுத விடுத்து வைகி யொருகலை
யோ டிதித்திடவங் குன்னி னானல். (கங)

புண்டரிகக் கடவுள்வழிப் பராச ரப்பேர்ப் புகழ்மேவு முனிவ
னிமம் பொழியும் போது, தண்டாளந் தினாயிறைக்குங் கங்கை
தன்னிற் றன்னிகர்யோ சனைகந்தி தடந்தோ டோய, வெண்டரங்
கப் புவிபோற்ற வவர்பாற் றேன்றி வெதிரிகமா வனத்திருந்து

* உணரார் என்பதற்கு-வேதத்துக்கு அதிகாரியல்லாத நான்குவரு
ணத்துப்பெண்களும், சூத்திரரும் எனப்பொருள்கொள்க.

வேத மியாவும், பண்டையுணர் வாலுணர்ந்தி யாரு முய்யப் படி
மிசை டி மா னுக்கராற் பரப்பி னுனல். (கசு)

ஆங்குதுபின் சனற்குமரன் பாலி ரொன்பா னுனபுரா னைங்க
ளுணர்ந் தடியேற் கீந்து, திங்ககல வனேவோர்க்கு முளைத்தி யென்று
செப்பினு னன்னவற்றுட் டிங்கள் வேணிக், கோங்கலர்மென்
முலைப்பாகத் தினைக்கி னாந்து கொலைத்திகிரிப் படைபோற்கு நான்
கு கோலப், பூங்கமலத் தவிடுருந்தோற் கிரண்டு செந்தீப் புகழ்த்த
பனற் கோரொன்றூப் பொலிந்த வன்றே. (கரு)

புரமுன்று மெரிக்களித்தோற் போற்றுஞ் சைவம் பொருவில்
சிர்ப் பண்டியமே பொற்பு மிக்க, வரமாரு மார்க்கண்ட மிலிங்கங்
காந்தம் வராகமே வாமனமே மச்சங் கூர்மம், பிரமாண்ட மிவை
கள்ளிவ புராண மாயோன் பெருங்காதை காருடநா ரதமே விண்
டாங், கருண்மேவு பாகவத மாகு மென்ப வயன்காதை பதுமமே
பிரம மாமால். (கசு)

கூறுபிரம்ம சைவர்த்த பிரவி காதை கொடுத்தழலின் கதை
யாக்கி டேய மாமென், னாறில்பரன் கதைபத்திற் பத்தர் போற்று
முயர்குமரன் கதைசுருக்கி யுளைத்தா னென்ப, மாறில்புகழ் வதிரி
கமா வனத்து வைவி வாதரா யணனாகி மறைக ளியாவும், வீறு
பெற நான்குசிலை புரிந்த வாற்றால் வியாதனெனும் பெயர்படைத்
தோன் வியன்மா னுக்கன். (கஎ)

வளங்குலவு மலையறையன் மகளா யம்மை வளர்ந்தசெபன்
முதலாக மன்னுஞ் செல்வேன், ளிளங்குசுர ரரசளித்த கொம்பி
னோடும் வேடர்குலக் கொடியோடும் வேழக் கூற்றின், களங்கமில்
செக் கார்த்தனிசி லிருந்த தீருக் கவிண்முனிவன் றெகையாகக்
கழற லோடி, முளங்குனிர்ந்து முனிவோர்கள் விரிவா லெங்கட்
குளைத்தருள வேண்டிமென வுரைக்க வுற்றான். (கஅ)

புராணவரலாறு முற்றிற்று.

ஆசச்செய்யுள் - ௩௨.

டி மாணுக்கராற்பரப்பியதை “மயலறு பயிலரோ வைசம் பாயனர்—
சயிமினி சுமந்துவார் தவத்தர் நால்வர்க்கும்—வியலிருக் காதியாம் வேத
நான்கையு—முயர்வுறு தவத்தினுன் முறையி னேதினன். மெய்ம்முனி ய
னையரை விளித்த கீரினி—யிம்மறை யியல்பினே ரொவர்க்கு மீமென—வ
ம்முறை நால்வரு மனைய வேதனால்—செம்மையோ டளித்தனர் சிறந்து
ளோர்க்கெலாம்.” என்னும் கந்தபுராணச்செய்யுள்களானுணர்க.

உற்பத்திகாண்டம்.

திருமருவு கயிலைமிசைக் கனக மான கிணகரஞ்சேர் மண்டபத்
துச் சிறந்த சீயப், பொருவிலெழி லணைமீது கணைமீ னூட்டப் பூவை
யொடு புரமெரித்தோன் பொருந்து போதின், முருகுமலர்க் குழலு
மையா ளெழுந்து நாதன் முண்டகத்தா ளிணைவணங்கி முன்னு
நின்று, குருகுவனைக் குலநெருங்கு கரங்கள் கூப்பிக் குமுதவாய்
நிறந்திணைய கூற லுற்றாள். (க)

இற்றைவரை வரைவனைத்த கரத்தோய் நின்னை பெண்ணுத
தக்கன்மக ளென்னு நாமம், பெற்றனன்மே லதுபரிப்ப வெருவி
னேனப் பெயரகல வருடியெனப் பேச லோடுந், தற்றுபொழி லிம
யநெடுஞ் சைல வேந்தன் றன்மகளா யுணைப்பெறுவான் றவஞ்செய்
கின்றான், மற்றவன்பால் வளர்ந்திடுதி வந்தி யாம்பின் மணத்து
மென விடைகொடிம மலையிற் சேர்ந்தாள். (உ.)

அங்கொருபூந் தடத்தினிடைக் கமல மீதி லமலநா யகிசூழவி
யாகி மேவ, மங்கைதனை யாண்டுதவம் புரிந்து நின்ற மலையரையன்
கண்டெடுத்து மகிழ்ந்து வான்றோய், துங்கமனைக் கொடுபோகி
மேனை யான துணைவிகரத் தளிப்பவவ டொழுது வாங்கிப், பங்க
மற வளர்த்தனனோ யாண்டு செல்லப் பரணையுற வம்மைதவம்
பண்ண வெண்ணி. (ங.)

வென்றியுறு தந்தை யொடு மிந்தவாறு விளம்புதலு மலையரை
யன் விளம்பு வான், யின்றுதவம் புரிந்திடவே பொருதுன் மேனி
யிளம்பருவ மிதுதவிர்தி யென்ன வன்னை, மன்றலுறு கொன்றை
முடிப் பரமன் காப்பன் மறுத்தறையே லெனவிசைந்து மாத ரோ
டு, குன்றிலொரு பாங்கர்தவச் சாலை யூடு கோதிறவம் புரிந்திருப்பச்
சூயிற்றி னானால். (ச.)

செல்லாரும் பொழிலிமயத் தரனைச் சேரத் திருந்துதவம் புரி
ந்துமையா ளிருந்த காலே, யெல்லாரும் தழனுதற்கட் பெருமான்
விண்ணோ ளெல்லாரும் பரவவா மீந்த வாற்றால், வில்லாருங் கனக
நெடு மாட நீடு வீதிமகேந் திரமூதார் மீது வெம்மை, யல்லாருங்
கடுவனைய தகுவர் சூழ வரசுபுரிந் திருஞ்சூர னமர்ந்தா னன்றே. (ரு.)

சொற்றருமக் காலத்தின் ஞாலத் தின்பாற் றெல்லைமறைப் பொருளினையுமன் சோதி பாங்கர்ப், பெற்றசன காதிமுதன் முனிவர் நால்வர் பெருந்தவங்கள் பலபுரிந்து பின்னு முன்னும், வெற்றிநெ டிங் கயிலையெனுஞ் சைல மேவி வீறுமெழி னந்திடை விடஞ்சேர் கண்டம், கொற்றவன்ற னடிவணங்கி முடிமேற் ரெங்கைக் கோக னாகங் குவித்தினைய கடற வுற்றார். (சு)

அருமறையின் பலபொருடேர்ந் திஞ்சான் காறு மடியசேம் புந் தினிரித் தலைந்த திண்டிப், பொருவிடையோ யறிவடங்கி யாங்களுய் யப் புரிந்தருள வேண்டிமெனப் புகற் லோடுங், கருமறலி யுரங்கிழி த்த பதுமச்செந்தாட் கருணைநெடுங் கடலிருமின் காமர் நன்னான், மருளுறுதும் முணர்வொடுங்க வுணாப்பா மென்ன மன்னுமவன் றிருத்தாண்மூன் னிருத்தார் மன்னே. (சு)

சங்கமன்முன் னவரிருப்ப நத்தி தன்னைத் தந்திதனை யுரித்தகர த் தலைவ னோக்கிப், புங்கவர்க ளெவர்வரிலும் விடுவா யல்லை போர் மதவென் வரில்விடுதி போதி பென்ன, வங்கவனே கினன்முனிவர் மகிழ்து கேட்ப வாகமத்தின் பொருண்மூன்று மாதி யோத, விங் கெமது புந்தினிரி வொடுங்க ஞான மிறைவபுகன் றருள்வாயென் றியம்பிஞரால். (அ)

என்றிடலு நகைத்தருளி யாது மாங்கே யிசைத்திலனப் பொ ருளிருப்ப திவ்வா றென்று, துன்றுநெடுஞ் சடைமுனிவர்க் குணர் த்து மாற்றற் றுலங்குமொரு காமுரத்திற் றேயச் சேர்த்தி, முன்ற குவர் புரமெரித்த பரமன் ஞான முத்தினாயாங் குறிகாட்டி முனிவ னோபோ, லொன்றொருநுண் கணப்பொழுதி யோக மாகி யுறைந்த னனங் கவரருள்பெற் றுய்யு மாறு. (சு)

பின்னைச்சந் திரமவுலிச் சிறுமான் செங்கைப் பெருமானில் வா றிருப்பப் பெருமை சான்ற, வுள்ளத்தன் பினராத் றவருந் தத்த முணர்வொடுங்கி ஞானமுணர்ந் துறும்பே ரின்ப, வெள்ளத்துட் படிந்துசெய லொன்று மின்றி மேவினரோ ரிறைப்போது விமலற் காய, தள்ளற்றெண் டியையுடுத்த புடவி மாக்கட் கமர்த்தமக் கெண் ணிலுக் காயிற்றம்மா. (க)

விரிபதுமத் திருமருமப் பெருமா னிதி விண்ணவர்க்கு மண்ண வர்க்கும் வேந்த னாகிப், பொருவிலவ ருயிர்க்குயிரா யுணர்வு நல்கு ம் பொருவிடையோ னுமையோடு பொருந்த லின்றி, யருமுனிவர் பொருட்பாக யோகி போல வமர்தலா லனைவோரு மரிவை மார் தோண், மருவிமுயங் குதலின்றி யிருந்தார் கஞ்ச மலர்விதிக்கும் விதிக்குமுலா மாதிந் தன்னே. (க)

இப்படியிப் படிவானத் திருந்து வாழு மெவ்வுயிரு முறுங்கா லத் திருணஞ் சேய்க்குந், துப்பவுணர் பெருந்தகையாஞ் சூரன் செ ய்யுந் துயரின லுயர்துறக்கந் துறந்து நீங்கிக், கைப்படுவெங் குலிச நெடும் படையான் முன்னங் கனவனாக னிறகறுத்த கடவுள் கோ ல, மைப்பொலியு டயனவயி ராணி யோடும் வானவரோ டும்புனி யின் மருவி னானல். (கஉ)

வெள்ளிவரை யடைந்தரனை வணங்கு மாறு வேளையலா திருந் திடலும் வேலை நஞ்சங், கொள்ளுமடன் மிடறுடையோன் குனித் த செம்பொற் கோதண்ட வேதண்டங் கூடி யாங்கே, கள்ளுரு தூர்ச் சயந்தனெடுங் கடவு னோரைக் காரவுணன் சிறைபுரிந்த கடு ஞ்சொற் கேட்டித், தள்ளுமதற் கரிபதுயர் கொண்டு நாதன் றாட்க மல மலர்நினைந்து தவம்புரிந்தான். (கங)

புரிந்திடலு மிறைதவள விடைமேற் றேன்றிப் பொருவிறவத் தினைத்தனை புற்று தன்னில், விரும்பியதே தெனவறியான் போன் று கேட்ப வெஞ்சூர்க்காப்ந் தெமையாள வேண்டி மென்னத், திருந் தலனல் வாருந்தலெலார் தக்கன் வேள்வி சேர்ந்திருந்த தீமையெனச் செப்பிந்த, முரந்திகழு மகனொருவ னவுணர்ச் சாடி யுமைப்புரப் பா னெனவருளா லுரைத்துப் போனான். (கசு)

ஆங்கமல னீங்குதலு மமரர் கோமா னொலமு மின்பமுங்கொ ண் டனைய வெற்பிற், றாங்குபுக முயிராணி யென்னு டாமத் தன்மனை வி பொன்மனைவி தன்பால் வைத்துத், தேங்கமழுங் கமலநிதிப் பொகுட்டின் மன்னுஞ் சென்னிநான் குடையானைச் சேர்ந்து தாழ் ந்து, திங்குபெறு சூர்புரியுந் துயரு நாதன் செப்பியது மவனெடு செப்பி னானல். (கரு)

போயமரர்க் கிறையுரைத்த வாறு தேர்ந்து புகுந்தபடி முகுந் தனுக்குப் புகல வெண்ணித், தூயகம லத்திருந்து திருந்து வேதன் சுரர்குழவு மகவானுஞ் சூழ வேடு, மாபனுட னரன்யோகத் திருந்த வாறும் வானவர்க டானவரால் வருந்து மாறு, மேயபல வுங்கூற வரியு மோர்ந்து விதிபதம முகநோக்கி விளம்ப லற்றான். (கசு)

எம்பெருமான் முனிவோர்கட் காக யோக மிருந்திடுத றவீர்ந்த ருளி யிமய வெற்பி, வம்பிகையை மணம்புரிந்தோர் சுதனை நல்க வரன்பான்மா ரனைவிகென் றறைத லோடு, மும்பர்பெருங் குழு வோடு மகவா னெடு மொளிதருபா ரதிகேள்வ னுவந்து மீண்டு செம்பதம வகத்தினிதுற் றகத்து வேளைச் சிந்தனைசெய் திடவவ னுஞ்சேர்ந்தா னன்றே. (கஎ)

வந்துமதன் றனையோங்கி யேகன் யோக மருவுதல்விட் மெமைய
வனோ மருவு மாறுன், கந்தமலர் கிந்திவரு வாயென் றோதக் கரங்
கொடிரு செவிமுடி யரன்பே ரோடு, யந்தமிலா வைபனைச்சென்
றெய்யவஞ்சி யனைகவித மறுத்தறைய வலரோன் சிறி, யிந்தமொழி
மறுத்திடிந்து ளைநலவோமெல்லா விரைந்தனானிள் வாசகமங்
பிசைக்க வுற்றான். (௧௮)

மண்டிபவக் கட்டப்படிய நினது பாங்கர் வருஞ்ஞளின் மாளுத
லின் வாளு லாவுந், துண்டமதிச் சடையோன்பாற் கணைக லேத்
துஞ்சினவன் றுஞ்சுவருந் தொழிலு முண்டா, முண்டகவண் டனி
கிருத்த முலிவ வென்பான் முலியலையா னிறைவனொடு முரட்போ
ராற்றந், திண்டிறவி னோகுவனென் றியம்ப வஞ்சேல் செல்கவென
த் தனதுலகஞ் சேர்த்தான் மன்னோ. (௧௯)

இருங்மின்னிப் பரித்தென்கா விரத மீதே பிரதிபொடு புகுந்து
படர்ந் திந்து வேனிக், கருங்கண்டன் கயிலைமலை கண்டு வல்லே கர
ஞ்சிரமேற் கூப்புபுதேர் கடிது நீங்கி, மருங்குள்ள தனதுபரி சனங்
க ளாங்கே வையும்வகை நிறுவிநறு மலர்த்தன் சோலை, நெருங்கந்
த வணமிது மாதி னோடு நெடுஞ்சிலையே னேறியிது நினைந்து செய்
வான். (௨௦)

விண்ணவரு னோங்கணைவே ளனைபதான விலங்கலிடை விலங்
காப்புள் விலங்கு மோகங், கொண்டிடவெஞ் சரந்துண்ட நந்தி சீற
க் கொலொளி நெடுவொளிற் குழுமிநிற்பக், கண்டமத னிறைஞ்சவர
லென்னொ லென்று காரணங்கேட் டணிமேலை வாச றன்னு, லண்
டர்பிரான் மொழிப்படிபோ கென்னப் போந்தாங் கரணபெதூர்
கண்டாங்கே யபர்ந்து வீழ்த்தான். (௨௧)

பின்னிசிறி தேற்றவெழீஇப் பொருவா னிற்பப் பிரமன்முத
லோர்மதன்செய் பெற்றி காண்பா, னன்னகிரிக் கொருபுடைபோய்
மருவி னார்வே னைங்கணைவிட் டானவைசென் றரன்பான் மேவ,
வண்ணிவிழி திறப்பமத னிறப்பத் தேவி வருந்துமது தெரிந்தமார்
வருத்தி காதன், பொன்னடிநின் றேத்துதலு மியோகந்க்கிப் புந்தி
தனி லாந்தினைச் சித்தை செய்தான். (௨௨)

புண்ணனினைத் திடவறிந்து நந்தி யேகி யடிதொழுது நின்றிட
நீ யாரோ னாதி, விண்ணவனாத் தருதியெனத் தருத லோடும் வே
ண்டியதே தெனவுமையை விமல நிலேட், டெண்ணின்புகழ்க் கும
ரனைத்தத் தருள்வா யென்ன விசைந்தவனா விடுத்திசைக் கிமய மா
தை, வண்ணமனம் புரிந்துனது கணவ னாவி வழங்குதுமே கென
வியம வனாமிற் சேர்த்தான். (௨௩)

இன்னமொழி மொழிந்தருளிப் பின்னரீச னிட்டமுட வரிட்
டையனாட் டித்து வாழு, மென்னவுனாத் தருண்மேவுஞ் சனக னா
தி யிருந்தவரா யிருந்தவர்க ளோக வோதிக், கண்ணிதவங் காணமுன
மறையோன் போலக் கெளரிபா லுறவெழுந்து சரங்கன் கூப்பி,
யன் னவனின் நிடுதலு மோர் தனிசின்மேவி யருந்தவந் புரிந்திட
லே தறைநி யென்றான். (௨௪)

என்றிடலும் விசையையுமை பரணைச் சேர்த்து மிச்சித்தா ளெ
னப்பரணை யிகழ்ந்துகூற, நின்றவுமை சினம்புரிந்து போதி போதி
நிதியிலா வேதியந் பென்ன வுன்னை, யின்றாமணந் திடவணைந்தே
னென்று கூற விடர்முழங்கி யிணையறுதா ளிணைக னோவக், குன்றி
னொரு புடைபோக விடையின் மீது குழகனா யெதிர்காட்சி கொடுத்
தா னன்றே. (௨௫)

நாயகனும் பரம்பரணை யெதிர்கண் டம்மை நாணமொடு பணி
ந்துகா னனினங் கூப்பிப், பேயனையே னுணையறியா துணைத்த வென்
சொற் பிழைபொறுக்க வேண்டிமெனப் பேச லோடுந், தூயநதிச்
சடைக்கடவு ளவைக ளெம்மைத் துறித்தனவாக் கொண்டோந்
சோனோ லுன்னை, நெய்மொடு நாளைமணம் புரியச்சேர்து நியிரிய
தவம்புரித னீங்கு கென்றான். (௨௬)

பொன்றாங்கு கனகவரை குனித்தோ னின்ன புகன்றகலச் சில
வரிது பொருப்பன் முன்போய், நின்றாங்கு மொழிந்திடலு முவகை
பென்னு நெடுங்கடவி னிடைப்படிந்து நிமலைபால்வந், தென்றாயே
வருகவென மனையிற் சேர்த்தா னிறைவனாயர் கமிலையடைந் திலங்
குமோ டீ ரேழ், பின்றாழ்செஞ் சடைமுனிவர் தம்மை யுன்னப்
பிஞ்ஞகன்முன் னடைந்திறைஞ்சல் பெற்று நின்றார். (௨௭)

வேறு.

அன்ன மாதவரை யாதி தெரிந்தே
மன்னு கின்றவிம வான்மக ளாகு
மின்னினைத் தரவி னாவுதி ளென்னப்
பொன்னு லாவுமிம யக்கிரி புக்கார். (௨௮)

மாதவம் கொளிம வானெதிர் கொண்டே
யாத னங்கண்மிசை யன்பொ டிருத்தி
பேது வெஃகியிவ னெய்திய தென்ன
வாதி யோதிய தறைந்தன ரன்றே. (௨௯)

ஓ முனிவர்களெழுவராவார்:—அத்திரி, ஆங்கேசர், கௌதமர், சமத்
க்கினி, பரத்துவாசர், வசிட்டர், விசுவாமித்திரர் என்னுமிவர்களாம்.

ஹ்ருதம் விசைவு கொண்டது கண்டே
யாறுலாவு சடை யண்ணலை நண்ணி
மாறிலாத விம வானியை வேறு
வீறு தத்தமிடை மேவின சந்தே. (௩௦)

ஈது நின்றுிட விமந்நிரி மன்னன்
காத லோடமார் கம்பிய கைக்கொண்
டோதிகம் விரியி லூர்புனை வித்தே
யாதி முன்புற வணைந்து பணிந்து. (௩௧)

ஒன்று பங்குனியி லுத்திர மாகு
மின்று நன்றுபொழு தென்றிரு மாதை
மன்றல் செய்யவரு வாயென முன்போ
வென்றி தன்னொடுபின் மேவுது மென்றான். (௩௨)

நார வேணியர னத்தியை நோக்கிச்
சீரு லாகிய சிறப்புடை மன்றற்
வியானா யுந்தருதி யென்றன னியாருஞ்
சேர நத்தியிறை சிந்தனை செய்தான். (௩௩)

உன்ன வம்மினி யுருத்திர ராதி
மன்னு ருத்திரர்கள் மான்முதல் விண்ணோர்
துன்ன மாமுனிவர் துன்று கணங்கண்
மின்னுலங் கயிலை வெற்பிடை வந்தார். (௩௪)

வந்து நத்தியுறு வாயிலி னண்ண
முந்து நத்தியரன் முன்பு விடுப்ப
வெந்தை தானினை யிறைஞ்சினர் சூழ்ந்தா
ரந்த வேலையல ரோனிது செய்வான். (௩௫)

ஆசிலா மகுட மாதி கலன்க
ளீச னங்கணிய விற்பொடு நல்க
மாசிலா முதல்வன் மற்றிது கொண்டா
நேச மோடென நெடுங்கரம் வைத்தான். (௩௬)

வைத்து மெய்ப்பணிகள் வண்பணி யாக
நித்த னன்பொடு நினைந்து தரித்தே
மொய்த்தி யாவரு முரண்கொடு சூழ
வித்த கன்றிரு விடைப்புற முற்றான். (௩௭)

ஏற தேறின நெழிற் கயிலாய
வீறு கின்றதிரு வெற்பை யகன்றே
பூதி லும்பொரு டிருத்திரர் சூழ
மாதி லாகிம வரைப்புடை யுற்றான். (௩௮)

வேத மேவுநிரு வீதியி னண்ணிம்
காதன் மாதர்நனி கண்டு மயங்கல்
கோதி லாதவிம வாணுறு கோபின்
மாத வங்கொடலை வாயிலில் வந்தான். (௩௬)

ஏங்கு றுவிடை யிழிந்தவ ணிற்பப்
பாங்கு மேனையெறிர் பால்கொடு வந்தே
யோங்கு தாளினை யுவந்து விளக்கித்
தீங்கி னாணமொடு சென்றன ளன்றே. (௪௦)

ஆறு லாவுசடை யண்ண லதற்பி
னூறில் யாவரு முவந்தயல் சூழ
மாறி லாதவது வைக்கள னண்ணி
வீறு சிங்கவணை மீதுறு போது. (௪௧)

வேறு.

தென்பால்வடபா லுயர்ந்திழியத் தெரிந்துதேவர் வருந்துதலாற்
றுன்பாசகன்ற குறுமுனிபைத் தொலையாமலயந் தணிவேவ
முன்பானதுபோற் படியிருப்ப முனிவரமரர் முகமலர்ந்தா
ரன்பாலரம்பையர் கள்கூழ வரன்பால்வந்தா ளம்பிகையே. (௪௨)

வந்துபரணைப் பணிந்திடலும் வள்ளறவிசி னிருத்தியென
வெந்தைபோடு முமைபிருப்ப விமவானடைந்தங் கெழின்மனைவி
யுந்துகரக நீர்வார்ப்ப வுயர்மாற்கரிய வெளிப்பதத்தைப்
பந்தவினைக ளறவிளக்கிப் பரிந்துபூசை புரிந்தனனே. (௪௩)

பூசைபுரிந்து நாரிகரம் புனிதன்கரத்திற் கொடுத்தானாக்
காசைபொருந்து மம்பிகையை யளித்தேனென்ன வதைந்திடலு
மேசிலிமையோர் புகழ்ந்தார்க னிருவர்கீத மிசைத்தார்கண் [தார்.
மாசில்கணங்கண் முழவறைந்தார் மடவார் பல்லோர் வாழ்த்தெதித்

அங்கணினைய நிகழ்ந்ததற்பி னசலவேந்த னசலமுலைத்
திங்கண்முகத்தம் பிகைகேள்வன் றிருமுன்கனிபால் கொடுவந்தே
யிங்கிதயில வேண்டுமென விவைகொண்டாமென் றவைதம்பின்
மங்குன்மிடற்றோன் கரந்தொடலு மலரோன்சடங்கு தொடங்கினனே.

மன்றற்சடங்கு முடிந்ததற்பின் மாலுமயனு மகபதியுந்
துன்றுஞ்சரரு மிமவானுஞ் சுற்றத்தோரு மற்றெவருங்
கொன்றைமுடித்த நெடுவேணிக் குழகன்றாளுங் குழகனிட
மென்றும்பிரியா வுமைதாளு மிணங்குமன்பால் வணங்கினரே. ( )

நாற்புரிந்து முற்றுகலு மெமையாளுமையா ளிருத்தாழை
யாநிகாமுன் றொடுஞ்சேட மனைவந்தமக்கு மனித்தனானப்
போதிவாநி வந்தெத்தாய் போர்வேடன்கோ யனித்தியெனச்
சோதிமதனை நினைந்திடலுஞ் சார்கன்வெருவத் தோன்றினனாள். (1)

மருவாரிதழி மதிபொதிந்து வளர்ச்செஞ்சடிவ வானவனத்
நிருமாலனித்த மலர்ப்பகழிச் சிலையான்வதனந் தெரிந்தருளி
யுருவாயிரதிக் கிருந்தியகோ வெழிந்தோர்க்கெல்லா முருவல்லா
தருவாயிருத்தான் மரகபுரி கென்றேயலனோ டவண்ணித்தான். (2)

கண்ணநிலைவே டனைனித்ததும் கௌரியோடும் விடைபேறி [ழிந்
மின்னுங்கயிலை யடைத்தெவர்க்கும் விடையையுதவி விடையையி
தான்னாற்கரிய வரியனைமே லுமையோடிருப்ப வுயிரனைத்து
மின்னலகல விருங்காம வின்பமேவி யிருத்தனவே. (சக)

மின்னரொருநா ளரிமுதலாம் பெருஞ்சிரிமையோர் மேருவின்பான்
மன்னியிருத்தே யெமைவருந்தும் வலியுரன் வலிகெடுப்ப
வன்னகடைமா தினைமணந்து மானித்தலன்மைந் தனையெனவே
யுன்னிக்கயிலைப் பசம்பரனை ருற்றுவேண்ட ஈச்சினரால். (ரு)

வேளையெரித்த விழியானன் வேளையறிந்து மீளுதற்கு
நாளுமுலவு காலைவிட நந்திதனைக்கண் டஞ்சியது
மீளவாலங் கயிலைதனில் விண்ணோரடைந்து நந்திவிட
வானும்பரனைத் தொழுதேத்த வரனிங்கேது வேண்டிமென. (ருக)

சற்றுத்தகவில் கொடுஞ்சுரன் றன்னாலிங்கா ளின்னன்மிக
வுற்றுவருந்தித் திரித்தினைத்தோ முன்னப்போல வொருசுதனை
வெற்றிபொருத்த வளித்தெமது விழுமந்துரப்ப வேண்டிமென[ன்.
வற்றுன்றியசீர்க் களப்பெருமாந்நனுமாமுகங்கொண் டாங்கிருந்தா

வேறு.

செம்மை கொளறு முகத்தொ டிருத்தே தீவிழி யாறினு மா
றுபு லிங்கம், வெம்மை யொடுத்த வங்கவை சென்று வீறுல கத்து
விரித்திட வஞ்சிப், பொம்ம றருங்கவி னம்மை யெழுந்து புலம்பு
சிலம்பு பொலன் சமுன்மோத, விம்மென வோடி யிருக்கை புகுந்
தா ளெங்கணு மாகி யிரித்தனர் விண்ணோர். (ருங)

† திருமுகமொதுதல் “ஐந்து முகத்தோடதோமுகமும்-கத்து-திருமுக
ங்களொடுகிச் செத்தழங்கணை-மொருமுகமாய்த் தீப்பொரியாறுய்ப்பு, எ
னத் திருச்செத்துர்க் கத்தர்வெவென்பாவீந் கூறியவாற்றாலுணர்க.

ஒடிய விண்ணவர் கூடினர் வந்தே யுந்நிய தானவ ரானவர் தம்மைச், சாடிய விங்கொரு மைந்தனை யெந்தாய் தந்தரு ளென் றுனை வந்தனை செய்ய, வீடுறு வெம்மைகொ ளங்கி யளித்தா பெங் கன முய்வதி யாமென வோதப், பீடுறு மோர்முக மாகி யிருந்து பெருந்தமன் முன்பு வரும்படி முன்ன. (௫௪)

அந்நிலை தன்னில் விரிந்திடு செந்தீ யாறு பெரும்பொறி யாகி யரன்றன், முன்னுற வந்திட வண்ண றெரிந்தே மொய்ம்புள தேயு வை வாயுவை நோக்கி, மன்னிய விப்பொறி தன்னை யெடுத்தே மங் கலில் கங்கையுள் வைத்திடு மென்றே, யின்னவில சத்தி கொடுத்திட மாறி யெடுத்துயர் கங்கை யடுத்ததில் வைப்ப. (௫௫)

மங்கலில் கங்கையு மப்பொறி தன்னை வண்ண முறுஞ்சா வணமிசை வைப்பப், பொங்கெழி லையிரு திக்குனு மான்முற் புங் கவர் நின்று புரந்தன ரப்போ, தங்கதி லாறு முகத்தொடு மீரா றத்த மொடுங்கம லத்தி னிடத்திற், சங்கர னேமுரு கேச னெனச்சீர் தங்க விருந்திட வண்டர்கள் கண்டார். (௫௬)

பன்னிரு மொய்ம்பு நெடுத்தகை தன்னைப் பால தருத்தி வளர் த்திட மார்பிற், பொன்னை யிருத்திய பச்சுரு வத்துப் புங்கவன் முற் படு புங்கவ ரெல்லா, மின்னறு மீனை விடுத்தது கண்டே வீறிய வாறு சிறுொன மேவ, வன்ன மடந்தைய ரன்ன முலாவு மன்ன தடத்தி லடைந்து புரந்தார். (௫௭)

ஒதிது நின்றிட முன்ன றொழுந்தே யோடிய சங்கரி பின்பு திரும் பிச், சோதி யிடத்தி லடைந்து மடங்கல் சுமந்திடு கின்ற துலங் கணை மேவக், கோதில் சிலம்ப துடைந்ததின் முன்வீழ் கொன் னவ மாமணி யன்னவள் சாயை, யேய்தலு மொன்பது மங்கைய ராகி யெந்தை விளித்திட விற்பொடு வந்தார். (௫௮)

வித்தக மங்கைய ரெம்பெரு மானை விருப்பொடு கண்டு கருப் பம தாகச், சத்தி சினந்து கருப்பய வாதே தாங்குமி னென்றிட வேங்கின ராங்கே, மெத்திய மேனி வியர்ப்பி லிலக்கவீர ருதித்தன ராரியை சொல்லா, லுத்தம மாதர்கள் பிற்பொரு ளாளி லொன்பது மைந்தரை யன்பொடு தந்தார். (௫௯)

மாசறு மன்னவர் தம்பெயர் வீர வாகு வெனுந்திரு வள்ளல் வளைக்கைக், கேசவ னும்பர் புகழ்ந்திடு வீர கேசரி வீர மகேந்திர னென்போன், வீசு புகழ்ப்பெறு வீர மகேசன் வீர புரந்தரன் வீர வரக்க, ஞசறு வீர திவாகரன் வீர ராந்தகன் வீர மடைந்திடு தீரன். (௬௦)

மற்றவர் தங்களை யாதி தெரிந்தேம் மைத்தர்க ளென்றுமை மாதொடு கூறி, நற்றிறல் கொண்ட விலக்கர்க ளோடு நன்றிரு மைத் தன தேவல் புரிந்தே, யுற்றிடு வீனாை வோதுபு மாநோ டிந்து வி டைப்புற மொல்லை புகுந்தே, யற்ற மறுஞ்சர வணம தடைந்தா ளுசறு வானவ ரானவர் குழ.

(சுக)

மாயி லீமக்வி மின்புடை தன்னின் மன்ன செழுஞ்சர வண முன மெய்தந், தேசுறு மன்னநில வையிப செவ்வேள் சிற்பர னாரி செறிந்தது கண்டான், பாச மகற்றா னம்பிகை யோடுன் பாலக னைக்கொடு வாவென வோத, வாசறு பூவி லீழிந்து நடந்தே யாறுரு மைத்தனை யம்மை பெடுத்தாள்.

(சுஉ)

அம்மை யெடுத்தழி யாறுரு மைத்த னுறு முகங்களு மாறிரு கையுஞ், செம்மை பொருத்தொரு மேனியு மாசச் செப்பினை பொ த்த திருத்தன நின்னு, பொம்ம லுடன்சொரி பால *தருத்திப் பொற் புறு சிற்பர னைப்பணி விக்க, நம்மை யளித்திடு கந்தனை யன்பா னாத னெடுத்துர மீதி லணைத்தே.

(சுங)

அத்தரி யோடு விடைப்புடை வைத்தங் காரன் மடந்தை யருக் கருள் செய்தான், சுந்தரி மைத்த னருத்த முலைப்பா றுண்ணென முன்னர் சொரிந்தது தன்னிற், சித்திய தோடுபு † சுந்தன் வளர்ந்த செழுஞ்சனை யூடு செறிந்துட வங்கண், வெந்திறன் மீனென வாழ் பவ ருண்டே வீதியி தொல்லுரு மேவினர் மன்னே.

(சுச)

கொற்றம துற்ற பராசர னல்குங் கோதக 0 லாறு குமாரரு மன்னான், சொற்றிடு சூன்கொடு மீனென வாழந் துன்ப மகன்று

* அருத்தி—என்பதற்கு, அரதனவள்ளத்திலேற்று உண்பித்து எனப் பொருள்கொள்க. உண்ணாமுலையென்னும் பெயர்க்கிழுக்காமாகலான். இதற்கு முதனூலாசிரியரும் “ஆதிநாயகன் கருணையா யமலமாய்ப் பரம, போ தநிரதா யிருத்தன் கொங்கையிற் பொழிபா, லேதிலாததோர் குருமணி வள்ளமி தேற்றுந், காதன் மாமகந் கன்பினு லருத்தினுள் கவுரி.” எனக் கூறியிருத்தல் காண்க.

† சுந்தம் - ஸ்கந்தம் என்னும் வடமொழித்திரிபு. சேர்க்கையென்பதுபொருள்.

0 ஆறுகுமாரராவார்—தத்தன், அனந்தன், நந்தி, சதுர்முகன், பரிதிப் பாணி, தவமாலி என்பவர். இவ்வறுவரும், சிறுபருவத்தே, இச்சரவணப் பொய்கையில் மீன்களைப்பிடித்து விளையாடுங்கால், பகற்கடன்றிரப்பவந்த பராசரமுனிவர்கண்டு, இப்புண்ணொழிலுடைய நீவிர்? மீனுவாக எனச் சபித்த, மீட்டும் அவர் பிரார்த்தனைக்கிரங்கி, சிவபெருமானருளால் இப் பொய்கையில் முருகக்கடவுள் திருவுருக்கொண்டமருங்கால், எடுத்தினைக் கும் அம்பிகையின் தனப்பாலின் பெருக்கையுண்டு முன்னுரு வெய்துவீராக என அனுக்கிரகத்தகல, அவ்வாறாயினர் என்பது சரித்திரமாகலின், மீனெனவாழுத்தன்பமகன் தயர்தொல்லுருவுந்” நென்றார்.

யர் தொல்லுரு வுற்றே, பெற்ற மிசைக்கிரி மாதொ டிருந்த பெருங்
தகை முன்றுதி பேசி வணங்க, வற்றம தற்ற புகழ்க்கொள் பரங்
குண் றத்திடை, நீவி ரடைந்திடு மென்றான். (சுரு)

அந்தர மீதுறு மாரலை விண்ணோ ராயு மன்புட னங்கண்
விடுத்தே, யெந்தை பிரானாயர் வெள்ளி விலங்க விணங்கி யதன்க
ணிருந்திடு போதின், வெந்திறல் கொண்ட விலக்கர்க ளொன்பான்
வீரர்கள் கந்தனை வந்தனை செய்தார், சுந்தரி மைந்த னெழுந்தவ
ரோடுங் தூவின யாட றொடங்கின னன்றே. (சுகு)

மண்ணி லுலாவுறும் விண்ணி லுலாவும் வண்ண வயன்பத
நண்ணி யுலாவுங், கண்ண னிருந்த தலத்தி லுலாவுங் கண்ணுத
னண்ணிய கண்ணி லுலாவு, மெண்ணில் வளம்பெறு மண்புன
ரீகா லின்புறு விண்டனி லண்ட முலாவும், பண்ணியல் வீணை
யிசைத்தினி தாடும் பாடு மரன்றரு பாலக னம்மா. (சுஎ)

நீடுக டற்களை யொன்று படுத்து * நேமி நகத்தை நிலத்தி லழு
த்து, மீடுறு திக்கர வங்களை வெற்பூ டின்பொடு கடடி யிழுத்திடு
மாகத், தோடரு வோரையு முன்னியல் பன்றி யொருத்தர் பதத்தி
லொருத்தரை யுய்க்கும், பீடுறு மெண்டிசை யாளர் பதங்கள் பிடிங்
குபு வல்லே பிறழ்ந்திட வைக்கும். (சுஅ)

தண்டரு கொண்டல் விசும்பி லுறுங்கோ தண்டம் வளைத்து
யர் தாரகை யெல்லா, முண்டை யெனும்படி கொண்டிமை யோர்க
ளுரங்கள் சிரங்களி னாடு தெறிக்கு, மண்டிது போல வனைக மிய
ற்ற மற்ற தியற்றிய வன்மைய ராரென், தண்டரு மன்னனு மேருவி
னின்று மயற்கிது கூற வகன்றன ரங்கண். (சுகு)

வேறு.

அந்நே ரத்தினி ல்ன்ன நகத்தை யலைத்தே
முன்னே நின்றொர் முகத்தொடு மாறு முகத்தோ
னன்னே யத்துட னாடி யுலாவுத னாடி
யின்னோ னேயிவை செய்தவ னுமென வெண்ணி. (எ0)

வெவ்வே ளாக மெரித்தவன் மைந்தனை வெல்லா
னவ்வேள் விக்கிறை யும்பர்க ளோடு மவற்குழந்
தெவ்வே றன்னையு முய்த்தன னுய்த்தவை யெல்லாஞ்
செவ்வேண் மீதல ருற்றன வொத்தன சென்றே. (எக)

பிள்ளைத் தண்மறி குடிய கண்ணுதல் பிள்ளை
யுள்ளத் தாலொரு விற்கொடு நற்களை யொன்றால்
வெள்ளைத் தந்தியை யட்டன னட்டபின் விண்ணோர்
வள்ளற் சேழ்களை யுய்த்தவ சத்தை வழங்கி. (எஉ)

நாலம் பால்வரு ணன்றனை யொன்று நான்மைக்
கோலம் பாலிய மன்றனை வென்றிரு கோலா
லாலம் பாலிய வங்கியை யங்கடல் செய்தான்
வாலம் பான்மொழி யந்தரி தந்திடு மைந்தன். (எங)

குன்றா நின்றவ ஈல்ல சவன்புடை கூடி
நின்றார் யாவரு மோடுத லோடு நெடுஞ்சீர்
துன்றா ருமுக னங்கது கண்டு துரந்தே
முன்றா னுற்ற களத்திடை வந்தனன் மொய்ம்பால். (எச)

வேறு.

மற்றதனை நாரதனா மாமுனிகண் டண்டர்குரு
வுற்றுழிச்சென் றோதுதலு மும்பர்கடம் வாழ்வெல்லா
மிற்றதுகொ லெனவேங்கி யெழுந்துகு கனிடத்தடைந்து
பொற்றிருத்தா னிணைதொழுது புகழ்ந்தினைய புகல்கின்றான். (எடு)

அத்தனை யறியாம லமர்புரிந்த வண்டர்கடம்
மெத்துபிறை பொறுத்தெழுப்ப வேண்டுமென வெண்மைநிறத்
தத்தியையு மத்தியின்மே லரசையுமற் றனைவொயும்
வித்தகனங் கெழுப்புதலும் விழுந்தார்க ளெழுந்தார்கள். (எசு)

உஞ்செழுந்த விமையோர்க ளுயர்குகனென் னுணரா தே
வெஞ்சமராற் றினமென்வே மிகநடுங்கி யவனடிதாழ்ந்
தஞ்சலிசெய் தேத்துதலு மஞ்சலிரென் றருள்கூர்ந்து
குஞ்சரமா முகந்தினைய குமரவேள் கூறுவான். (எஎ)

சேயெனமுன் பெமைக்கருதிச் செருப்புரிந்தி ரினியெமது
தூயவிறல் காணுமெனத் தொல்லுலக மண்டமுயி
ராயவெலாந் தனனருவே யல்லால்வே நிலையென
சேயவொரு வடிவுகொண்டு நின்றனெம் பெருமானே. (எஅ)

அன்பொடுமற் புதத்தோடு மமரெல்லாந் தொழுதேத்தக்
கொன்பொலிமுன் னுருவாங்கி குமரவே னின்றிடலு
மின்பொடுந் விளையாட விவ்விடைவே றுற்றவெலா
முன்பெனவைத் தருடியென முகிலூர்தி வேண்டினனால். (எக)

மகவேந்தன் வேண்டவுமை மகவேந்த லதன்பொருட்டான்
மிகவேவே றுற்றவெலாம் வேறின்றி முன்னுளவாந்
தகவேய்க வெனவெவையுஞ் சார்ந்தனவப் படி டி நவிரப்
பகைவேலோன் குகன்றாள் பணிந்தினைய பகர்கின்றான். (அ௦)

இங்குநினை யருச்சிக்க வேண்டுமென விசைந்தருளிப்
பொங்குகமி லைக்கொருசார் பொருப்பினிடை விருப்பொடுபோ
யங்கமார் பூசனைகொண் டருங்கயிலை மருங்கடைந்தான்
றங்குபுகழ்ப் புலவருமத் தனிவனையைத் தணந்தனரால். (அ௧)

வீசுபுக ழாறுமுக வித்தகனை யும்பரெல்லாம்
பூசைபுரிந் திடலாலே பொற்புறமல் வெற்பதுதான்
காசின்முரு கந்திடமாய்க் கந்தவெற்பென் றொருநாமம்
பேசும்வகை பெற்றதினிப் பெருந்தகரே நியநிசைப்பாம். (அ௨)

நாடுபுகழ் நாடுதனி னாரதன்செய் வேள்வியின்மாட்
டாடுபிறந் துயிர்கடமை யழித்திடலு மம்மகத்திற்
கூடுமுனி வருஞ்சுரங்ங் கோநிலரு நாரதனும்
பிடுடைய கயிலைபெனும் பிறங்கன்மிசை யுற்றனரால். (அ௩)

உற்றபொழு திலக்கமுட னென்பதுவீ ரருஞ்சுழ
வெற்றிபுனை யருட்குமர வேளிருந்த படிநோக்கி
மற்றிவனங் குறைமுடிக்க வல்லவனென் றெல்லோரு
நற்றிருத்தா ளிணைவணங்க நம்பெருமா னவின்றருள்வான். (அ௪)

நொந்தணைந்தீர் புகுந்தபடி நுவன்றிடுதி னொன்றருளச்
சின்தைமகிழ்ந் தொருவேள்வி செய்யவொரு செச்சையதில்
வந்தெமையிங் கடநினைய மகந்தணந்து வந்தனமல்
வெந்தகர்மண் னுயிர்களோடு விண்ணுயிர்கொன் றுலவியதே. (அ௫)

வெய்யவத னடலடக்கி வேள்விமுடித் தடியேங்க
ஞய்யவாரித் தருளெனவே யுபர்வீர வாகுவைப்பார்த்
தையவது தனைப்பிடித்திங் கணைதியென வவனேகிக்
கையில்லிறந் நகர்பிடித்துக் கந்தனிடை வந்தனனே. (அ௬)

அத்தகளைப் பரியாக்கொண் டவர்வேள்வி செயவிடுத்து
வித்தகனா முருகேசன் வினையாடி யமர்நாளிற்
றத்தைமொழிக் கலைமாதா தலைவனாயர் கயிலைபடைந்
தத்தனடி பணிந்துபுறத் தணிவாயி லிடையடைந்தான். (அ௭)

ஆலயத்தின் முன்பிருந்த வணிமணிக் கோ புரத்தலத்திற்
கோலமுட விருத்தருளுங் குமரவேள் கண்டருளி
ஞாலமளித் திடீனோடோ நம்முன்வரு கெனவேயிச்
சிலமுதப் பணிந்திடுதல் செய்யாமற் பரவுதலும்.

(அஅ)

எதுபுரி வாயென்ன யான்படைப்பே னெனவருமோ
வேதமென வருமென்ன விரயனிருக்கு விளம்பென்ன
வாழியினிற் குடியெயெதித் தறைகுதலு மதன்பொருளை
யோதியனின் னோதெனவே யோதின னுமைபாலன்.

(அக)

மன்னுகுடி லைப்பொருளை யறியாமன் மயங்குதலுங்
கொன்னுடைய பாசின்கக் குட்டிலைக் குட்டியுதைத்
தின்னவறக் கத்தவெற்பிற் சிறையிடுவித் ததிலேவி
யன்னாநடை யுமைபால னாவிகன்பன் னுட்படைத்தான்.

(கஉ)

அங்கதாபின் னொருநாளி லண்டரொடு முனிவரொடுஞ்
செங்கண்மால் கயிலைநெடுஞ் சிலம்படைந்து நத்திவிடச்
சங்கரனைப் பணிந்தயனைச் சண்முகத்தோ னிட்டசிறை
நங்கன்பிரான் றவிர்த்தியென நத்தியொடு நவின்றருள்வான்.

(கக)

வென்றியுறு குமரனிடே மேன்யாம் விடச்சொன்னோ
மென்றுவிதி சிறைவிடுவித் தங்களைவா யெனவெதிர்போய்
நின்றிதனைப் புகன்றிடலு நின்றிடிவிங் குன்றையு
மின்றுசிறை படுத்திடுவ மென்றிடமீன் டிறைக்குரைத்தான்.

()

இந்தமொழி கேட்டுநகைத் தேறேறிக் குமரனுறு
சந்தமலைப் புகுந்திடலுங் கழல்பணிந்தென் வந்ததென
வந்தனை விடுத்திடென வதுசெய்யே னெனச்சினம்போ
லந்தமிலா னோதுதலு மயன்றனைமுன் புறவுய்த்தான்.

(கங)

அந்தனனுக் கருள்புரிந்தே யறுமுகனைக் கவானிடவைத்
துந்துகுடி லைப்பொருணீ யுரைத்தியென வுரைத்ததுகேட்
டெந்தைமகிழ்ந் தருங்கயிலை யெய்தினான் குறுமுனிக்குச்
சந்தரமு லப்பொருளைச் சொல்லினான் குமரோசன்.

(கச)

உவறு.

அணியார் முருகேசன் வளர்ந்ததடத் * தமுதக் கொடிசந்தரி
யென்றிருவோர், தணியா நசையிற்குக் கைத்தழுவத் தவமுற்றது
கண்டவர் தங்கணுறப் பணியா வெதிர்நிற்ப விரும்பியதென் பகர்வீ
னென வெம்மை மணத்தியெனப், பணியான தறுத்தெனையாளு
மருட் பெருமா னவரோடிது பேசுவனான்.

(கரு)

பேரன்பு பொருந்திய நங்கடமைப் பின்மன் றலியற்றுகு
மவ்வளவுஞ், சீரிந்திரன் வேடர்கள் பான்மகவாய்ச் சென்றே யிரு
மென்றரு னோடுளிடிக், தாருத் தொழுகந்த விலங்கலில்வந் தணி
சேர் கயிலாய மடைந்தரனோ, டெருந் துமையானே வணங்கியவர்க்
கிடையாக விருந்தன நெம்பெருமான். (௬௬)

அப்போ தினிலண்டர்க ளிந்திரன்மா லயன்மா கயிலாய
மடைந்திடலுந், துப்பா ரருணந்தி தடுத்தவிடத் தோகைக் கொரு
பாகனை யன்பொடுகண், டெப்போது மிடுக்கண் விளைத்திடுகு றென்
போன் புரிதுன்ப மிசைத்திடலு, மெய்ப்பார் குகனோ டவுணன்
றனை வென்றே வருகென்று விளம்பினனே. (௬௭)

அப்பான்மை புரிந்திடு வேனெனவே யடல்சேர் பதினென்றெ
னுருத்திரனா, மெய்ப்பார் * பதினோர் படை யாவருளி வேலொன்
று குகன்கர மீதுகொடுத், தொப்பா னதிலாத விலங்கர்களோ
டொன்பா னெனுமுத்தமர் கைத்தலமேற், துப்பார் பலவெம்படை
யங்கருளித் துணையாக வுறும்படி சொற்றனனே. (௬௮)

இத்தன்மை நிகழ்ந்தபி னூறுடனே யெட்டாகிய பூத விராசர்
தமைச், சுத்தன் பரிவோடு தெரிந்தருளித் தொல்பூத விராயிர வெள்
ளமுட, னத்தம் பதினென்றுட னென்றுடையா னடல்சேர் படை
யாவறு மென்றருளி, மெத்துந் திறல்கொண் டிடுமோரிரதம்
வேலோ னுறல்கினன் ித்தகனே. (௬௯)

இவ்வாறு கொடுத்து மதிச்சடையோ னெனென்ன வலங்கொ
டிறைஞ்சுதலுஞ், செவ்வா னுரமீதி லணைத்தருளிச் சீர்தங் கியநாரி
திருக்கரமேன், மைவாழ் வுறுகண்ட னளித்தருள மாதன்பின் வயி
ற்றி லணைத்திமையோ, ருய்வா னவுணப்படை முற்றுமழித் துறு
வாயிவ னென்ன வுணத்தனளால். (௭௦)

ஈதம்மை யிசைத்திட லுந்தொழுதே யிருவோரையு மன்
புட னேவிடைகொண், டோதும் புகழ்வேல னகன்றுயர்தே ருந்
றென் பதுபேரு மிலக்கர்களு, மேதந் தவிர்சாரத மன்னவரு மிமை
யோரு மிராயிர வெள்மெனும், பூதங்களு மெங்கணு மங்கணு
கிப் புடைசூழ வடைந்தன னம்புவிமேல். (௭௧)

§ உருத்திரர்கள் பதினொருவராவார்:—மாதேவர், ஆரர், உருத்திரர்,
சங்கரர், நீலலோகிதர், ஈசானர், விசயர், வீமதேவர், பகோற்பவர், கா
பாலி, செனமியர் என்பவர்களாம்.

* பதினொருபடைகளாவன:—இருப்புலக்கை, துவசம், வான், வச்சி
ரம், அம்பு, அங்குசம், எறிமணி, கமலமலர், தண்டம், வில், மழை என்ப
வைகளாம்.

வேறு.

பாருலக மீதிலுமை பாலன்வரு போதிற்
 ருரக னெனும்பெயர் தரித்ததொரு வெய்யோ
 னோரரண மானயிர வஞ்சமிரி கண்டார்
 வீரமுறு வேலனயன் மேனிவரு விண்ணோர். (௧௦௨)

கண்டனர் வெருண்டனர் கலங்வின ரிடுக்கண்
 கொண்டன ருளங்குலை குலைந்தனர் தளர்ந்தார்
 திண்டிதற்கொள் வேலனிரு சேவடி வணங்கி
 யண்டர்புகற் றாரத னறைத்தி த வுற்றான். (௧௦௩)

உற்றவிரி யீதுவிர வஞ்சமிநி னோர்சார்
 மற்றுடிக சற்றதொரு மாயக ருடே
 சுற்றவுணர் சேனையொடு சூரிளவ லாகும்
 வெற்றிபுனை தாரகன் விருப்புட னிருப்பான். (௧௦௪)

வென்றியுற வின்றிவனை வென்றிடுவை யாயின்
 வன்றிறல்கொள் குரனை வதைப்பதெளி தென்னத்
 துன்றுகதிர் வேலன்முனி சொன்னவை வினாவிச்
 சென்றிவன தாருயிர் சிதைத்திடுது மென்றான். (௧௦௫)

என்றுபி னடற்பெறு மெழிற்புயனை வேலோ
 னன்றொடு தெரித்தினை நாகமதி னோர்சார்
 வென்றியுள மாயகர் மீதவுண ரோடும்
 வன்றிறல்கொ டாரகன் வயத்தொடு வந்தித்தான். (௧௦௬)

அம்புவி யமுத்தவரு மாயிரநல் வெள்ளத்
 தும்பர்தொழு சாரத ருவர்க்கிறையி னோருன்
 தம்பியர்க னோடுமிகு தானவர்க னோடு
 மொய்ம்பொடு செருப்புரிய முத்துபட னென்றான். ( )

என்னவிது நன்றென விறைஞ்சிமுரு கேசன்
 நன்னைவிடை கொண்டினிய தம்பியர்க னோடு
 மின்னுகதிர் வேலனருள் வீறிரத மேறி
 மன்னுபடை யோடவுணன் மாயக ருற்றான். (௧௦௭)

ஒற்றரிது சொற்றிட வுணர்ந்தவுணர் மன்னன்
 செற்றமிக முளவொரு தேரின்மிசை யேறித்
 துற்றவனி கங்கன்புடை சுற்றவெதி ருற்றா
 னற்றமறு புதரு மவர்க்கெதிர் புகுந்தார். (௧௦௮)

தெண்டினை கடுத்தவிறு சேனையு மெதிர்ந்தே
மண்டுபடை சிந்தியமர் வல்லையுரி போதிற்
சண்டமிகு தானவர்கள் சாரதர்க டம்மா
லொண்டிற விழந்துதொலை வுற்றனர்க ளன்றே. (கக௦)

வாரண முகத்தவுணர் மன்னனிது கண்டே
தேரினு மிறங்கியொரு திண்கதை பிடித்தே
பாரிடர்கள் பாரிடை பதைப்புற வதைப்ப
வேருறு மிலக்கரு மெதிர்ந்துசமர் செய்தார். (கக௧)

போரினி லெதிர்ந்துழி புழைக்கைகொடு சுற்றி
வாரியி லெறிந்தன னெழுந்துபினும் வந்தா
ளோருலவு கோளரி யெதிர்ந்துகனை நூறற்
கோரவவு ணன்றன்மகு டத்தைவிழ வெய்தான். (கக௨)

சென்னிமுடி வீழ்தலுமொர் திண்கதை யெறிந்தே
பொன்னிரத மீயிசை புகுந்தன னெதிர்ந்தான்
மன்னுநதை பட்டிட மயங்கவது கண்டே
துன்னுவிதல் கொண்டுளவர் தோளின னெதிர்ந்தான். (கக௩)

வந்தெதிர் புகுந்ததிறல் வாகுமிசை வெய்யன்
சுந்தர விறற்கொளொரு சூலம துடைத்தா
னுந்தெழி லுரத்தினிடை யுற்றிடலு மீசன்
மைந்தனினை போன்மிகு வருந்தமொடு நின்றான். (கக௪)

மொய்ப்புடைய வாகுமிகு மோகமொடு நின்றேழ்
தம்பிய றெதிர்ந்துடைவ தானது தெரிந்தே
வெம்பதகன் முன்பணுக வெய்யனு மெதிர்ந்தா
னம்புமழை சிந்தியிறு வோருமமர் செய்தார். (கக௫)

பொற்சகட மீதிலுறு புல்லனது போதின்
விற்சமர் புரிந்திவனை வெல்வதரி தென்றே
கற்பொருவு தோளுடைய காளைமிசை செல்ல
விற்குலவு மும்பர்கள் விறற்படைகள் விட்டான். (கக௬)

விட்டிடலு மப்படைகள் விட்டருளி வெய்யன்
றொட்டபடை முற்றுமிகு துண்டமது கண்டான்
மட்டிலுரு வங்கொடு வளைந்துசம ராட்க்
கட்டழகு கொண்டதொரு காளையிது செய்தான். (கக௭)

மெத்துமரு வத்தவுணன் மீதுவிட வீர
பத்திர னெடும்படை பரித்திடலு மாயக்
கொத்தற வவன்றனிமை கூடியொ ருபாயஞ்
சித்தயிசை கொண்டுரு வஞ்சகிரி சென்று. (கக௮)

மற்றதி னெனித்திடவும் வாகைபுனை வாகு
கற்றமொடு தம்மியர்க டோன்முற னெனித்த
பொற்றைபுக வாண்டிமயல் புண்டனர் கிடந்தா
சற்றமறு சூரிளவ லன்னது தெரிந்தான். (க௧௯)

தெரிந்துமயிற் வாகியொரு தேரின்பிசை யேறி
யருத்திதற்கொ டண்டமொ டமர்க்கள மடைத்தே
வ்ரித்துசெறி பூதப்பிசை வெங்கணைகள் சிந்த
விரித்தன்க ளும்பரிண மிம்பரினு மன்னார். (க௨௦)

நண்ணினைய கண்டபுகழ் நாரத னெனும்பேர்ப்
பண்ணவ னிடர்க்கொடு படர்ந்தமரர் செய்த
புண்ணிய முறைத்தழிபொருத்தியடி தாழ்வு
விண்ணவர் மெலிந்திட விளைந்தன விளம்ப. (க௨௧)

அங்கதை வினாவினெமை யாளுடைய செவ்வே
விங்கவளை நூறுவ னிறைப்பொழுதி லென்றே
தங்கமுறு பூதர்க கிவன்றியயல் சுற்றச்
செங்குருதி தங்கிய செருக்கள மடைந்தான். (க௨௨)

கடுசெறி பூதரு மிருத்தகுவ ரியாருந்
சாடிசம சாடமிரு தானவ ருடைத்தே
யோடவது கண்டன னுருத்தவுணர் மன்ன
விடிய கசத்துறு கெடுஞ்சிலை வளைத்தான். (க௨௩)

வெங்கணை களும்பல வியன்படையு கேளோ
யங்கணை கணக்குமுவி னங்கமுற வுந்திக்
கங்கைமுடி யானுதவு கந்தனெதிர் வந்தே
சங்கையில் பவங்குலவு தாசக னுணைப்பான். (க௨௪)

மேதகு மரிக்குமலர் மீதிலப னுக்கு
மாதவள வும்பலிறை வற்குமல திங்கா
ளாதிபர னுக்குமெம ருக்குமம சாட
வேதுவினை வந்தபடி யெதுமொழி கென்றான். (க௨௫)

நற்றொழில் புரித்திடு கதிச்சடிவ நம்ப
சற்றமறு வானவர்க ளானவர்க டம்மைச்
செற்றமொடு நவீர்சிறை செய்ததை யுணர்ந்தே
மற்றெமை விடுத்தனனும் வன்மைவிறல் சிந்த. (க௨௬)

என்றுபல வேலவ னிசைத்தமொழி கேளாக்
குன்றுறழு மொய்ப்புள கோடுத்தகுவர் மன்னன்
வன்றறு வளைப்பவுமை மைத்தனும் வளைத்தான்
யன்றிரு வருங்கணை சொரிந்தமர் புரிந்தார். (க௨௭)

கையெண்ணெய் வெங்களைகள் கந்தனென்றிற் கிந்துந்
தாய்பெண்ணெய் வெங்களைகள் சூர்சூலோ யாற்றும்
வையமிசை யோர்வெருவ வையமிசை நின்றே
வெய்யசம ரிவ்வகை விளைத்தனர் வெகுண்டே. (கஉஅ)

இந்தவகை விற்பம ரியற்றும்பது போற்ற
கந்தன புயங்களுள கந்தன்முரு கேசன்
வெந்திறல்கொ டாரகன் விடுங்களை விலக்குச்
கிந்தினனெனர் கோடிசுனை தீயன்மிசை செல்ல. (கஉக)

கோடிசுனை பட்டுழி கொதித்தது விரட்டி
நெடுகளை விட்டிடலு கேசமுரு கேச
னாடிமிகு கோல்சிதறி நண்ணலன் விடுப்பக்
கூடிவரு வானிகள் குறைத்தன னறுத்தே. (கஉ௦)

கன்னியிட நண்ணுமிறை கண்ணில்வரு மண்ணல்
பின்னரு மிலங்கிரு பெருங்களை தூரந்தே
யின்னல்புரி சூரனின யானுட விளைப்பக்
கொன்னுறு முகக்கையொடு கோடுக ளறுத்தான். (கஉ௧)

சந்தறு முகக்கையெடி தானதன தந்தன்
சிந்தலு மனத்திடை சினந்தவுணர் செம்மல்
வெந்திறல்கொ ளாயிரம் விறற்களை விடுத்தே
கந்தனிர தத்துறு கவின்கொடி யறுத்தான். (கஉ௨)

அப்பொழுது வேலவ னருங்களைக ளெட்டு
மெய்ப்புற விடுத்தவுணன் விறற்றை யொடித்துத்
துப்புடைய வாயிர நெடுங்களை தூரந்தே
யொப்பிலவ னேறிரத மொல்லேதுகள் கண்டான். (கஉ௩)

தேரழிய வேறுமொரு தேரின்மிசை பேறி
வீரமுற மற்றுமொரு விறற்றை பெடுத்தே
சீரிய குகன்றன்து தேர்கடவு காண்மே
லாரும்வகை யாயிர மடற்களை விடுத்தான். (கஉ௪)

மன்னுகளை மேனிபட மாருதம் வருந்த
வன்னது தெரிந்துகுக னாயிர நெடுங்கோல்
கொன்னவுணர் மன்னது குளத்தினு ளழுத்தப்
பொன்னினிர தத்திடை புலம்பினன் விழுந்தான். (கஉ௫)

சோரியொடு சோபமொடு சூரிளவல் வீழ
வீரமு றவன்படைஞர் வேலனை வளைந்தே
போரது புரிந்துழி பொலிந்தகளை தூவிச்
சீரிய குகன்றகுவர் சேனைக ளறுத்தான். (கஉ௬)

மையல தொழிந்திட வெழுந்தவுணர் மன்னன்
செய்யமுரு கன்புடை விவன்படை செலுத்தக்
கைகொடி பிடிப்பவது கண்டுபல மாயை
வெய்யமலை யோடுசெய வேலனை விடுத்தான். (கங௭)

வென்றிபுனை யெஃகமது விஞ்சைதரு குன்றை
வன்றிறல்கொ டாரகனை வல்லையி லழித்தே
யொன்றுநிறல் வீரனா பெழுப்பியுயர் கங்கைச்
சென்றநனி லாடுபு திரும்பியதை யன்றே. (கங௮)

வென்றிறல்கொள் வேலது விசாகனது கைம்மேல்
வந்தினி திருப்பவடல் வாகுமுதல் வீர
கொந்தைபெந்நி வந்திட விலங்குமுரு கேசன்
புந்திகள் களிப்பவவ ருக்கருள் புரிந்தான். (கங௯)

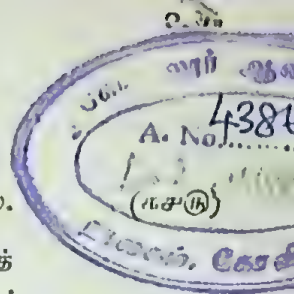
மற்றதுபி னுத்துநிறல் வாகுவை விளித்தே
வெற்றியொடு தாரகன் விடுத்துழி பிடித்த
வற்றமி லரன்படை யவன்கையி லளித்தான்
தற்றுமிகு தானவர்க டங்கள்குல காலன். (க௧0)

இறந்தமிகு புதர்க ளியாயாயு மெழுப்பி
நிறைந்தபடை சூழ்தர நிவந்திடு கவந்தப்
பறந்தலை கடந்துடல்கொள் பன்னிரு புயத்தோன்
கிறந்தவிம யக்கிரியி னெல்லையது தீர்ந்தான். (க௧௧)

தென்றிசையி னேகியுயர் தேவகிரி நண்ண
வன்றிறல்கொ ளாதவன் மறைந்தனனவ் வேலைக்
குன்றுதலி லாவனைய குன்றின்மிசை வென்றிப்
பொன்றிகழு மெஃகமுள புங்கவ னிருந்தான். (க௧௨)

ஆரிலருள் வேலவனை யவ்வனையின் விண்ணோர்
பூசனை புரிந்தனர் புகன்றவிது நிற்க
வீகபுக மும்பன்முகன் வீடியது கேளா
மாசுவுரி யென்னுமனை மாதுதய ருற்றாள். (க௧௩)

மையுறு தடங்கண்மட மங்கையரொ டேகிச்
செய்யதொரு மின்னனைய செல்வமெனு மாயப்
பொய்யினில் விழுந்துபல புன்மைகள் புரிந்தோன்
மெய்யினில் விழுந்தலறி மெத்துதய ருற்றாள். (க௧௪)

அந்தவமை யத்தின்முன மாகுர மடைந்த
சுந்தர மிகுந்தவசு றொந்திரன் விஞாவி
வந்துதன தத்தன்மடி வானசெயல் கண்டு
வெந்துயர் பொருத்திட விழுந்தலறி னானால்.

அங்குள கடன்செய்தவ னைத்தகன மாற்றித்
திங்கண்முக வன்னையர்க னியாருமெரி சேரப்
பொங்குதுயர் கொண்மிசில போரவுண ரோடு
மங்கலக நென்கடன் மகேந்திர மடைந்தான்.

(கசரு)

அந்நகரி லுள்ளவ ரருந்துயர் பொருத்தக்
கொன்னுடைய சூரனுறு கோயிலவை யுற்று
மன்னவ னடித்துணையின் வல்லையின் விழுந்தே
யின்னலொ டாற்றின னிகழ்ந்தன விசைத்தான்.

(கசரு)

தம்பிமடி வானமொழி தன்செவியி லேற
வெம்பின னாரித்தவிசின் மீமிசை யிருந்தோ
னம்புவி விழுந்தன னரற்றின னாதற்பின்
மொய்ம்புடைய வேலனொ டமார்க்கெழ முயன்றான்.

(கசரு)

அன்னசெயல் கண்டன னமைச்சரி லமோகன்
முன்னுற வடைந்துசில புந்திகண் மொழிந்தே
மன்னவ னமார்க்கெழன் மறுத்திட விருந்தே
யின்னல்புரி சூரனவ ணின்னதை யியற்றும்.

(கசரு)

மற்றிணையில் வேலவன் மருங்கினி னெருங்கும்
வெற்றியுறு சேனையை வினாவெரு மாறங்
கொற்றனா விடுத்துவிட மொத்தவ னிருந்தான்
கொற்றமுரு கேசனது கொள்கையுரை செய்வாம்.

(கரு0)

தேரினொடு வாரிமிசை செங்கதி ரருக்க
னேரினொ டெழுந்தன னெழுந்தவது மானச்
சாரதர் குலாவவரு சையநிகர் வையம்
வீரனெடு வேலுள விசாகனினி துற்றான்.

(கருக)

மாருத வலவன்விடு வையமிசை மேவிச்
சீரிலகு வானவர் செழுங்கிரி யகன்றே
வீரமுறு சேனையுடை மேவுந் விறற்கே
தாரகிரி கண்டது தணந்தருளி னானால்.

(கரு2)

கருங்கடல் கடப்பவருள் காகிதர் கண்டு
பறும்புத மெனும்பெயர் பரித்தறி கண்டு
விருப்பமுள வேங்கட வியன்குவடு கண்டு
மருக்குலவு தென்குலை வண்ணிகரி கண்டு. (கரு௩)

ஆவ்வண மாயிய வரும்பறி தெரிந்து
ஹஸமுயர் சுச்சியென வன்னகர் தெரிந்து
தல்லமு தழற்மிரி தெரிந்து காவதீதன்
கோலாக ரோடுமுது குன்றது தெரிந்து. (கரு௪)

வல்லிய மிடற்பதன் மலிப்பணி எதிப்பப்
பல்லிய முழங்கவுமை பார்வைகளி கூர
வல்லியை கண்டமுள வண்ணனட மாடுந்
செல்லிய பொழிற்குலவு தில்லைகர் கண்டு. (கரு௫)

சீரினொடு மண்ணிவளர் செண்ணிவள நாட்டு
வாரிதீவர் காணி வடாதுதிசை தன்னி
வேரிலகு மண்ணிநி டின்கரை யடைந்தான்
காரிலகு கண்டனது கண்ணில்வரு மண்ணல். (கரு௬)

அத்தவமை யத்தனி லருக்கன்மறை வாநான்
கத்தனது போதமரர் கம்மியனை கோக்கி
யித்தவிடை யொன்றுக ரின்றுபுரி கென்றா
னத்துமவ னப்பொழுதி லோர்க்கர் புரிந்தான். (கரு௭)

காசனியி னப்பதி தனக்கமரர் செய்ஞ்
லாளை வரும்பெய ருனாத்தன ரதன்க
ஹருமெழில் வேலவ னமந்தினி திருத்தான்
சீருலவு விண்ணிறை செயற்கையை யிசைப்பாம். (கரு௮)

முன்னமொரு வைகலின் முரட்டுலிச வேலோ
னின்னலொடு காழியி னிருத்தபொழு தங்கண்
மன்னுமொரு தெய்வத மருங்கனிகள் வைத்தா
னன்னது கலன்னை யனித்ததவண் வந்தே. (கரு௯)

அண்டர்புகழ் தெய்வத மனித்தவனி தன்னிற்
கொண்டலி னிருண்டிடு குழற்சகி யிடும்பூண்
கண்டவனை யுன்னிமிகு காமமெனும் வெங்கோய்
கொண்டவன் வருத்தியது கூறவரி தம்மா. (கரு10)

ஆயதொரு வேலைதலர் லாதவ னெழுந்தான்
 லாயமுரு கக்கடவுள் சோதிவடி வங்க
 னையமொடு செய்துமிரு பூசனை நிரப்பி
 லாயக னனிப்பவொரு நற்படை படைத்தான். (கக௩)

வெற்றியனி அஞ்சலவ வீறிரத மேறி
 மற்றிணையி லாதனிடை மாமருது மேன்மை
 யுற்றமயி லாடுதுறை யொண்பறிய லுர்கண்
 டற்றமில் வளங்கொள்கம லாலய மடைந்தான். (கக௪)

அந்தமில் வளங்குலவு மப்பதி தனைந்தே
 வெந்துபர் தருங்கொடிய பாலைதனின் மேவத்
 தத்திமுக வற்கிவவல் சாருதலு மன்ன
 செந்தழல் வனங்குளிர்மை சேர்ந்தது சிறந்தே. (கக௫)

பரிந்திடு வளங்கிளர் பரங்கிரியின் மீதே
 யிருந்திடு பராசர னிரும்புதல்வர் வந்தே
 திருந்தடி வணங்கவருள் செய்தவர்க ளோடு
 மருந்துகொள் செந்திலி னடற்குமர னுற்றான். (கக௬)

அருந்திறல் பொருத்தமார் கம்மியனை யங்கண்
 டெரிந்தருளி யெஃகமுள சிற்பரனி யாமிங்
 கிருந்திடொ ராலய மியற்றிடுதி யென்ன
 விரிந்தபுகழ் மந்திரம் வியப்புற விதித்தான். (கக௭)

வாங்கமுன் மிடற்புரவி வையா ம திகந்தே
 தேங்கமழ் பொதும்பர்செறி செந்தினக ருட்போ
 யோங்கமரர் சேனைதொழ வொண்கினக ரஞ்சேர்ந்
 தாங்குறு மடங்கலணி யாதன மடர்ந்தான். (கக௮)

மங்கலமொ டங்கலுறு மாமுருக வள்ளல்
 புங்கவர் வணங்குறு புரந்தரனை நோக்கித்
 துங்கமுறு நீதியறு சூரன்முதல் வெய்யோ
 ரிங்குற வுதித்ததுவு மியாவுமுனா யென்றான். (கக௯)

என்றிடலு மின்னதை யிசைத்திடுதி யென்றே
 வன்றிறல்கொள் பொன்னொடு மகத்திறை விளம்பச்
 சென்றுமுரு கக்கடவுள் சேவடி வணங்கி
 நின்றவுணர் வந்தது நிகழ்ந்தது முறைப்பான். (கக௧௦)

முதலாவது உற்பத்திகாண்டம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள் - 200.

வேலுமயிலுந்துணை.

சிவசன்முகன் ஹே.

நந்தபுராணச்சுருக்கம்.

இரண்டாவது

அசுரகாண்டம்.

அற்றமறு காசிப னனித்தவறு பான்மே லாறுபடு கோடியவு
ணர்க்காச னுனோன், பெற்றசுர சைப்பெயர் மகட்குயர் † மறைக்
கோள் பிடுபெறு மாயவகை பேசுபு தெருட்டி, மற்றதனி லன்ன
மயில் வல்லப முணர்ந்தே மாயமென வோர்பெயர் வழங்கின
னாற்பின், னாற்றிற்செகா ணத்திமுன் மொழிந்தமொழி யுன்னி
நங்கவரு கென்றிவை நவின்றிடுத லுற்றான். (க)

மங்குல்புரை மாயன்முதல் வானவர்க டம்மால் வல்லவுண
ரொண்ணிலர் மடிந்தனர்கண் மாதோ, விங்குன தருங்குல முயர்ந்
திட நினைந்தே யின்பமொடு காசிப னிருந்துழி பொருந்தி, யங்கவ
னெடுங்கவலி செய்தவுண னைத்தத் தன்னவர் தவஞ்செய விடுத்து
வரு கென்னச், செங்கனக மானவொரு மேருவட பாலச் சீர்முனி
தவஞ்செயு மிடந்தாநி லடைந்தான். (உ)

மன்னியிடு காசிப னிருக்கையி லடைந்தே வாவிபொடு தன்
டலைபு மண்டபமு மங்கண், கன்னிகடி தேபலவளத்துட னியற்றக்
கண்டன னியாவரிது கண்டவர்க ளென்றே, யுன்னின னிருந்துழி
யவன்றனது நேரே யுற்றிடலு மற்றவ னுருபமது கண்டு, முன்னை
னின் யாசிடர்செய் காமநதி யூடே மூழ்கின னியாரொணினு முன்
னைனை போமோ. (ங)

ஆபவடன் முன்பணுவி யூர்பெயர் வினாவி யன்பிடுவெடு கூடி
யென் யாளநின் யென்ன, மாயவள் புகன்றிடுவ னுத்தர தலத்தேன்
வண்மைபுன கங்கைதனில் வல்லபைந் தின்றே, னீயுன தருந்தவ
மொழிந்திது மொழிந்தாய் நீதிமுறையல்லவிது நில்லென நிகழ்த்
திப், போயின டொடர்ந்தனன் மறைத்தனன் வருந்திப் பொற்பு
முனி தேடுபு புலம்புபு திரிந்தான். (ச)

தேடிமயல் கொண்டிமுனி வாடுமது போதிற் செம்பரிதி பச்
சிம திசைக்கட லடைந்தா, வீடுமிகுள் வந்ததெழின் மாயைதனை
யன்ன னினைத்தற வரற்றுதலு நேர்பட வணைந்தாள், கூடிபெனை
யானென விரந்தடி யிறைஞ்சக் கூறுவனி யான்வடிவு கொண்டபடி
கொண்டா, லாடல்புரி வேனெனலு மங்கனொரு புத்தே ளங்கமது
கொண்டன னயன்றனது மைத்தன். (ரு)

† மறைக்கோள்—சக்திரன்.

அங்கவ ளிசைந்துமுத லானவொரு சாமத் தன்மினொடு கூடலு
மருந்திறல்கொள் ளூரன், றுங்கமொ டிதிப்பவவ ரங்கவியர் வின்
கண் டிப்புடைய முப்பதெனு மாயிரவென் ளத்தோர், பொங்கவு
ணர் வந்தன ரிரண்டுபடு சாமப் போதிலரி மேனிகொடு புல்லுத
லும் வந்தே, சிங்கமுக னாயிர டெடுந்தலைக ளோடுஞ் சேணிலுறு
மண்டர்க டிடுக்கிட வுதித்தான். (கூ)

அங்கவர்க ளங்கமிசை பொங்கிப வியர்ப்பி னற்றமறு நான்கு
பதி னாயிரவென் ளத்தோர், தங்கிய விறற்றகுவர் வந்தனர்கண் மும்
மைச் சாமமதின் மாயைபொடு சைவமுனி வோனும், வெங்கரி
யுருக்கொடு புணர்ந்துகளி கூர வேழமுக மோடுமுயர் தாரக னுதித்
தான், றுங்கவெழின் மேனியிசை வந்தகசி வின்கண் டோன்றி
னர்க னான்குபதி னாயிரவென் ளத்தோர். (எ)

மற்றதுபின் னான்குபடு சாமமது தன்னில் வன்றக ருருக்
கொடு மகிழ்ச்சியொடு கூட, முற்றுமெழில் பெற்றவச மாமுதி
யுதித்தான் முப்பதெனு மாயிர முரண்டகுவர் வெள்ள, முற்றது
வியர்ப்பினிலி யாளிமுத லாகு முந்திய விலங்கின துருக்கள்கொடு
கூடப், பொற்றுதிகொ ளாறுபதி னாயிரவென் ளத்தோர் பொருக்
கென வுதித்தன ரருக்கனு முதித்தான். (அ)

அப்பொழுது தொல்லுருவ மாயவன் பொருந்த வந்தண்
மலர் மீதுறு மயன்றனது மைந்தன், மெய்ப்படு தனாருவ
மேவினனவ் வேலை வேலைநிகர் தானையொடு மேவுமொரு ளூரன்,
றுப்பரி முகத்தனொடு தாரகனொ டேகித் தாயமுனி மாயவ டினைப்
பத மிறைஞ்சி, யெப்பரிசி யாமினி யியற்றுவ தெனச்சீ ரெய்தியிடு
காசிப ளிசைத்துடுத லுற்றான். (கூ)

மாதவ மெழிற்றொழி லனைத்தினு மினித்தான் மற்றது குயிற்
றிடின் மனத்திடை ளினைத்த, தேதைபு மளித்திடு மிடர்ப்பவ மறு
க்கு மின்பமுறு நங்கதியு மீயுமிதன் மிக்க, தோதிடிலி யாதுமிலை
யாதலி னனைத்தே யுள்ளமிசை பன்பொடு முவந்திடுதி ரென்றே,
மேதகு மருந்தவ முயன்றுபுகழ் மேனான் மேவிய் பெருங்கதை
விளம்பிடுத லுற்றான். (கௌ)

கொற்றமு நெழிற்கடக மேவுமறை யோனற் குச்சக னளித்த
ருள் கவுச்சக னெனும்பே, ருற்றிடு புகழ்ச்சுத னருந்தவ மியற்றற்
குன்னியொரு தன்னுமல ரோடையய லெய்திப், பற்றலர் புரம்
பொடி படுத்தவனை யுள்கிப் பற்றுமிகு முண்டிகள் பகர்ந்திட லீக
ந்து, குற்றியி னிருந்தன னருந்தவ மியற்றக் கோசனக மின்றமுவு
கொண்டலவண் வந்தான். (கக)

மன்னிய தவம்பயிற் றல் கண்டிவகை கொண்டு மாதவ நிரூது பெயர் மாமிருக கண்டி, யன்னென மொழிந்திட வெழுந்துதொழ மாயோ னுதியரு னரின்புடையி னாகவென வோதித், துண்ணுமிமை யோரொடு மறைத்தன னாதற்பின் றுயமுனி துத்தையிடை வந்து தொழு தன்னான், பொன்னாடி வணங்குவ மெடுத்தானி புல்லிப் பொற்புறு தவத்திடை புகுத்தானா யென்றான். (௬௨)

அம்மொழி வழங்குவ நிகழ்த்தசொல விர்புந் தன்பொடினி யில்லற மமர்ந்திடுந் பெண்ண, வெம்மைகினை யந்தரு மடந்தையர் துவங்கின் வீற்றில் னொனப்பல விளம்புதலு மன்னான், செம்மை யுறு வீடுபெறு நன்னெறியி தாகுந் தீதல வெனப்பல திறத்தினி லுணாத் தே, யிம்மொழி மறுத்ததைய லாணைம தென்றா னென் றிட விசைத்தன னிறைத்தின னிசைப்பான். (௬௩)

மனந்தனின் முனிந்திடன் மொழிந்தநெறி நிற்பன் மற்றென துணாப்படி. மறுதலியல் புள்ள, கனந்தரு பெருத்தன மடந்தையுள வேலக் கன்னியை மணம்புரிதல் கண்டிடுவ னென்ன, வனந்தனி விருத்தவ முழத்தவன் மகிழ்ந்தே யன்னகுண மேயுடைய வன்ன நடை மாதை, நனந்தலை பொருத்திய பெரும்புவி யி னேடி நல்குவ னுனக்கெனவு நஞ்சுத னவிறறும். (௬௪)

ஐயனை யிழந்தவர்க ளன்னையை யிழந்தோ ராதிரவை யாயின வனன்றமட மானார், வையமிசை யுண்டெனில் வணாந்திடுவ லெ ன்ன வல்லையது செய்வனென வண்கமல மேவுந், தையன்மிக மன் னிவளார் சென்னிவள னாடு தன்னிடை யனாமய மெனத்திகழ் வன த்தின், மெய்யிலகு சத்திய னிடத்தினொரு கன்னி மேயது வினாவி யவன் மேவினன் விருப்பால். (௬௫)

அன்பினொடு குச்சக விருந்தவனை கேர்கண் டசத்திய மகன் றிடு முசத்தியன் வணங்கா, வென்புடை யடைந்தபடி யென்னபுக லென்ன வென்னொரு மகற்குண தெழிற்புதல்வி தன்னே, யின்பி னொடு பேசும்வகை யுன்னியிலன் வந்தே னென்றிடலு நன்றென விசைத்துமுனி யோடு, நன்குபெறு மவ்விடை யிருந்தன னிருந்த னாளினிகழ் வற்றது னஹ்நிடுது மாதோ. (௬௬)

வன்றவ வுசத்தியன் மகிழ்த்தமனை மாதா மங்கலை விடுப்பவெ ழின் மாமகள் விருத்தை, சென்றுமட வாரொடு நறும்புனல் படிந் தே நிரும்புமமை யத்தினனி சீறுமத வேழ, மொன்றெறி ரடைந் திடலு மேவரும் வெருக்கொண் டொய்யென விரிந்தன றுரக்கரி விருத்தை, பின்னொட வோடியொரு நீடுபுதன் மூடு பிடுபெறு கூவலிடை பெய்வனை விழுந்தான். (௬௭)

விழுத்தனள் பொருந்துயிர் பிரித்தனள் யிடந்தாள் வேறுள்
மடந்தையர் விருத்ததைனை நேடி, யழுந்துதுய ரத்தினொடு என்டி-
லர்க ளாவி யன்னவட னன்னையொ டறைந்திட வரற்றிச், செழுங்
கணவ னோடிது புகன்றிடலு மன்னான் செல்லல்கொடி சென்று
நனி தேடின னெடுத்தங், கொழிந்திடுத லற்றதுய ருற்றிடலு மிவ்
வா ரோதமிகு குச்சக னுணர்ந்தவ ணடைந்தான். (கஅ)

வந்துசில புத்துசொலி நாளையுமி ரீவன் மண்டுதபி லத்துடலை
வைத்திடுக வென்றே, யுந்தொரு தடத்தனாமி யந்தகனை யுள்ளத்
துன்னின னருந்தவ முழந்திடலு மன்னோன், முந்தவ ணடைந்தகரி
யெய்திமுனி தன்னை மொய்ம்பினொடு பற்றுபு முரண்கொள்பிடர்
மீதே, சுந்தர முறக்கடிது கொணடுவரை யென்னத் துண்ணென
நடந்தது வசந்தரை துளங்க. (கக)

தடந்திகழ் விலங்கல்கள் பிலந்தனி லழுந்தத் தாள் கொடு மிதி
த்துயர் தருத்திரள் பறித்தே, மடங்கலு நெடுந்தல மடங்கலு நடுங்
க வல்லைவரு மும்மத வரைக்களில் வாறே, நடந்தது விருந்தவ
நெடுந்தகை தெரிந்தே நம்மையி தெடுத்ததெவ னாடுது மெனக்
கொண், டிடந்தரு தனாதறிவி னேடின னுணர்ந்தா னெவ்வகை
யுணர்ந்ததெனி லுவ்வகை யுணர்ந்தான். (உ௦)

நத்துறு தடம்பல கஞன்றிடு கலிங்க நாடுதனி னீடுபுகழ் நன்
னகர மொன்றுண், டத்திரு நகர்ப்பெய ரிலங்கரி புரஞ்சீ ரப்பதி
யின் மேவிய வருந்துதிகொ டேவ, தத்தனெனு நாய்கனாத வந்த
ரும தத்தன் றன்னையரு ளன்னையொடு தத்தையு மிறப்ப, மெத்து
விழு மத்தினொ டினைத்துறு தினத்து மேவின னவன்புடையொர்
வீறிசத வாதி. (உ௧)

அருந்தவ னெனும்படி யடைந்தவனை நோர்கண் டன்பொடு
வணங்கின னனைந்ததெவ னென்னத், திருந்துமொரு விஞ்சையுள
தென்றுபல மேன்மை செப்பியொரு பொன்னைவளர் கோடிநிதி
செய்வா, யிருந்திடு நிஞாதுபொரு டந்திடினி னில்லை யில்லைந்தி
வைக்குமிட மென்னும்வகை யின்னே, புரிந்திடுது மென்றிடலு
மாடைமனை வீடு பூணிலை பகர்ந்தெழில் பொருந்தறமும் விற்
ருன். (உ௨)

அன்னபொருள் கொண்கிர வன்றனை யடைந்தே பங்கவன்
முன் வைத்திட வருங்குகையு ளிட்டி, மன்னுதழ நாமமவ னோர்
நனி துரப்ப மற்றவன் மயங்கநிதி வண்குகை கரந்தே, பின்னொர்
குகை யப்படி யிருந்ததது தன்னைப் பீடுபெற வைத்துயர் பெரும்
புகை தணித்தே, யின்னதை யிருங்கனலில் வைத்திடுக வென்றா
னென்றிடலு நாய்கனா மெடுத்தழலின் வைத்தான். (உ௩)

முப்பகன் மனத்தெமை நினைத்துறைதி நீலி முன்னொரு மக
ம்புரிபு முத்தின மகன்ற, லிப்புடை யடைந்திடுது மென்றவனை
வைத்தே யேகுதலு நாய்கனாமன் வெல்லையு மிருந்தே, யப்படி நனை
ப்புளியி னோடினாரி காணு தல்லல்கொடு வந்தன னருங்குகை யெடு
ப்பங், கைப்படு மிருங்குகை யிரும்புருவ மாகக் கண்டனன் மிருந்
துயர் கலந்தன லிறந்தான். (உச)

நற்றருமம் விறந்தொரு குற்றமது தன்னு னாகவுரு நண்ணின
னெனக்கடி துணர்ந்தே, மற்றிவ்வுரு வந்தனை யகற்றுவ னென
வோர் வைகல்புரி தன்றவம் வறங்குதலும் வல்லே, வெற்றிகொள்
குகிறுருவ மற்றமார் மேனி மேவுபு புதந்தெழிலின் விண்ணு
லக முற்ற, னற்றமது புகாணு மோடையிடை முன்போ லருந்தவ
முயன்றிடலு மந்தக னடைந்து. (உரு)

விருத்தையுயிர் லங்குதலு மன்னவ னெழுந்தான் மெய்த்த
வன் மகற்கவின் வீறுவது வைசெய், தருத்திகொள் வடாதுபுல
மேகலு மவன்சே யன்பிடுகொடு மில்லற மமர்ந்துறையு நாளிற், பெ
ருத்திடு வனப்புமிரு கண்டெனவோர் பாலற் பெற்றுவட திக்கிடை
பெயர்ந்திடலு மன்னே, திருத்தகு மவன்குமான் முற்கல னளித்த
சேயிறை மருத்துவதி பைவதுவை செய்தான். (உசு)

மண்டெழில்கொள் காசுக ருற்றனை யுன்னி மாதவ முயன்
றமலன் மன்னருளி லுன்மார்க், கண்டனை யளித்திடலு மன்ன
வன் வளர்த்தே கண்ணுத லருட்கொடுயர் காலனையும் வென்று,
திண்டிதல் படைத்தன னெனச்சொல மறுத்துச் செல்வமதி கம்
மது பெறச்சிவனை நாடி, வண்டவ மியற்றிடுதி ரென்றுகடி தேனி
வல்லாதனின் முல்லாதகை மாயவ னெழுந்தே. (உசு)

ஏருறு மருந்தவ விருத்தியகல் கின்றே னென்றவ ணடந்தி
டலு மேகன்முறை யோவென், ருரிடர் பொருத்தியவன் பின்படா
வன்னு ளன்பிடுகொடு மைந்தனா யளிப்பது பொருட்டால், வாரிதி
நிலத்திலனை நண்ணினனி யானோர் மாயையென வோதினண்
மறைத்திடலு முள்ளஞ், சோர்வுற வருந்தவிதி வந்துசில புந்தி
சொல்லிய கலத்துயர் துறந்தினி திருந்தான். (உசு)

முன்னென வடங்குத றொடங்கினன் மடங்கள் முகத்தன
மடற்கரி முகத்தன முகத்திற், தின்னலுற வேழகடலு மொன்று
படு மாபோ லெங்குநிறை தானையு மிலங்குபுடை மேவ, வொன்ன
லர் கடுங்கவரு குரனொரு பாலி னெல்லையி னடைந்திடலு முந்துபு
கர் வந்தே, யங்கிலை மகத்தொழி லினைத்தென வளைத்து மங்கவ
ளறிந்திட வறைத்தான் மறைந்தான். (உசு)

§ பண்டென வடாதுபுல மேவியசு ரேசன் பாங்குபுனை மாயை பொருளாங்குற வியற்ற, வண்டடர்புகழ் வேள்விபதி னாயிரம தாகு மாண்டிசெய வாண்டிருமை யாண்டவ னடைந்தே, மண்டருள்செ யாதவது கண்டவுணர் மன்னன் வானிடை யெழுந்துதனை யான வை யரிந்து, குண்டமழி லாயிரமொ ராண்டிருனி சிந்தக் குன்றவினி வந்திலன் மகத்தெரியில் வீழ்ந்தான். (௩௦)

தீயிடை மடிந்தது தெரிந்தரி முகத்தோன் சென்னிக ளரிந்து மக வன்னிமிசை சிந்தி, மாய்வுற நினைப்பமறை யோனருவ மாகி வந்துபர னெந்திடுவ தென்னெனலு மன்ன, னாயிடை நிகழ்ந்த சொல வீரமுறு சூர னங்குற னெழுப்பிமறை யோனரு வகன்ற, காயமிசை பெற்றமிசை மாதொடு விளங்கக் கண்டடி பணிந்தவு ணர் காவலன் மகிழ்ந்தான். (௩௧)

இன்னரு ளரன்புகல்வ னிங்கெமை நினைந்தே யெண்ணில்பக னற்றவ மியற்றினை மனத்தி, லுன்னியது கேளென வுரைத்துட வுரைப்பா னுந்துபுவி கொண்டபல வண்டமர சாள், மன்னியழி யா மலுற யாவனையும் வென்றே வாழ்வுற வெனப்பல வரங்க ளிரப் பக், கன்னியொரு பாலுடைய கண்ணுதல் வினாவிக்க கண்டிதொழு சூரனெடு கட்டுகொசெய் கிற்பான். (௩௨)

மண்ணதனி லாயிரம தாகிவளர் கோடி மண்டிபுக முண்ட முள மற்றவை தனக்கு, னெண்ணிலகு மாயிரவொ டெட்டளவை னாரே டெட்டுக மிருந்தர சியற்றிடுதி யென்றே, தண்ணனியி னோ டருளி நெஞ்சினும் விராந்தே சாருமொரு தேருமொரு சக்கரமு நல்கிப், பண்ணவர்க ளஞ்சுமொரு சிங்கமு மளித்துப் பன்மையுறு வண்மைகொள் படைக்கலமு நல்கி. (௩௩)

வேறுபதி னாயிர முடன்றமுவு கோடி வெள்ளமுறு தந்தி மிகு வெந்திறல்கொ டேர்கள், பேறுறு பரித்திரள் கடற்றகுவர் சேனை பிஞ்ஞக னளிப்பவது பின்னரான் முன்னர், சேறி முகத்த னெடு தாரகன் வணங்கத் தீரமுறு சூரனென வீரம தளித்து, வீறுநம தானதொரு சத்தியல தும்மை வெல்லுமவ ரியானெ னிளம்பியக லுற்றான். (௩௪)

கண்ணுத லகன்றிட வகன்றபடை யோடுங் காசிப னிடத்தவு ணர் காவல னடைந்தே, யுண்ணய மொடும்பணிய வங்கவ னுரை ப்பா னுங்களுக்கு வெள்ளியிடை யுற்றிடுதி யென்ன, வண்ணமு

தவன்பத மடைந்து புகர்வே வந்திட வுவந்தடியில் வந்தனை புரிந்தா, எண்ணியடி தேகிகனு மாசிபல பேசி நஞ்சனைய சூரனொடு நன்மனை புகுந்தான். (௩௫)

மற்றொரு பெருந்தகை சளித்ததி லிருத்தி வந்ததெவ னென்றி டலு மன்னாவுணர் மன்னன், வெற்றிபுரி வேண்டிய தியற்றியது முக்கண் வித்தக னடைந்துபுகற் மெத்திய வரங்க, ணற்றிற லளித்தது மொளித்தது மதற்கண் னன்குபெறு தந்தையிடை நண்ணியது மன்னன், சொற்றது முரைத்தினி யியற்றுகெறி யெந்தாய் சொல்கவென மல்குபுகர் சூரனொடு கூறும். (௩௬)

ஆய்பென வொன்றில் யருந்தையு மித்தை யண்ணலுரு வங்கடொறு மங்கடனி னத்துண், மேவிய வியோமமென மேவியழி வின்முன் வின்னென விருப்பன்னினை புண்ணிய முயன்ற, லீவ வவை யென்னபலன் மித்தையத னானி, யின்னவற மின்னமற மென்னவுள முன்னே, நேவனா வருத்துதி மகத்திறை நமக்குத் தெவ்வனவ னைச்சிறைசெய் செய்தியிது செய்தி. (௩௭)

கூடரிய வாயிரவோ டெட்டளவை யண்டங் கூடியவை கண்டு விறல் கொண்டனை திரும்பி, யீடுசெறி தேவரொடு தாபதர்க ளிங்குன் னேவல தியற்றிட வியற்றுபு விருத்தி, நீடிய கொலைத்தொழின் முதற்பல மனைத்து நின்றனை யெனக்கருத லீபுரிதி யென்றே, நாடு புகற் சூரனுட னிவ்வகை மறைக்கோ ணல்லன விலக்கியவை யல்லன வுடைத்தான். (௩௮)

அற்றமறு மாயிரவோ டெட்டளவை யண்டத் தங்கவ னறிந் திடவொ ரண்டலிபல் போதிக், கொற்றமுற வேகுதி யெனப்படை கண் மும்மைக் கோடியுறி யோசனை பரப்பிவர வேகி, வெற்றிகொ ளுருத்திர னலாததிசை யோனா வென்றிகொடு பாதலம் ழிந்த வனா வென்றே, நற்றுதி பெறும்படியின் முந்தென வணைந்து நத்துறு கரத்தனறு நற்கட லடைந்தான். (௩௯)

தற்றவுன ரக்கடல் கலக்குதலு மாயன் சாபநலிர் தண்டிவளை சக்கர மெடுத்து, வெற்றிபுல னத்தின்மிசை யேறிநனி சீறி வீறு கொலை செய்யவுன வெய்யொதிர் சென்றே, கொற்றமுகி லென்ன மிகு வானிகள் சொரிந்தே கோளவுனர் சேனைபல கொல்லவது கண்டே, செற்றமொடு தாரக னரிக்கெதிர் புகுந்தே தியகணை மாரி பல சித்தியமர் செய்தான். (௪௦)

கண்ணனது போதுகணை மாரிகள் சொரிந்தே கையனுறு கின்றசக டத்தினை யழிப்ப, வெண்ணுமொரு தேரனுகி மாய

னுடன் மீது மேறுவண மீதினு மிராபிர நெடுங்கோ, றுண்ணென விடுப்பவர னின்பகை வருத்தத் துங்கநெடு மாலளவி லங்கமது கொண்டே, நண்ணியெதிர் போர்புரிய வன்னபடி கொள்ளா நாலு தின மாஸினெடு நற்சமர் புரிந்தான். (௪௧)

அப்பொழுது மாயனெரு கோடினை விட்டே யண்டர்பகை வன்றன தருஞ்சகடும் வில்லங், துப்பொடு துணிப்பவொரு தண்ட மது கொண்டு துயபுகழ் மாயனெதிர் சூரிளவ லேக, மெய்ப்புறு பெருங்களை தெரிந்தரி சொரிந்தான் வீறுகதை கொண்டவை வில க்கியெதிர் செல்லத், தப்பி நிகிரிப்படை விடுத்திட வினாந்தே தா னவன் பிடற்றினிடை தங்கியது மாதோ. (௪௨)

அங்கவன் மிடற்றினிடை யாபரண மாகி யாழியுற வாழியென வாசிக ளறைந்தே, பொங்குதிறன் மாயவ னகந்தனில் வியந்தே போகவொரு தேரின்மிசை போரவுண னேறித், துங்கமுறு முன் னெதி ருறக்கடிது புல்லிச் சூருள மகிழ்ந்துபுடை துன்றுபடை யோடுஞ், செங்கதி ஈருக்கன்முத லானவர் பழிச்சத் தீதறு துறக்க நகர் சென்றனுயி னானல். (௪௩)

அங்கணிது கண்டிசில வெற்றற்க ளுரைப்ப வஞ்சியிடர் கொண்டுருயி லாகி மகவானு, மங்கையு மகன்றனர் கொடுத்தவார் தேடி மம்மருற விண்ணவரை வன்மையொடு பற்றி, வெங்கத மொடுங்கடி தடித்தனர் பிணித்து வீரமுறு சூரனெதிர் விட்டிட லும் விண்ணோர், பொங்குபுக ழாசிகுமக மன்சொல விடுத்துப் போ கமக லோகமிசை போயனுயி னானல். (௪௪)

அந்தமக லோகமுத லானவுல கெல்லா மன்பொடு தெரிந்தவ ணமர்ந்தவர் வழுத்தக், கொந்தலர் நெடுந்தொடைகொ டானவர்கண் மன்னன் கோகனக மீதினுறை கோனகர நண்ண, வந்தணனு மிவ் வகை யறிந்தெதி ஈடைந்தே யாசிகள் புசன்றிடலு மங்கவனை வைத் துச், செந்திரு விளங்குதிரு மார்புடைய செம்மல் சேருமுல கத்தி னிடை சேனையொடு முற்றான். (௪௫)

அவ்விடையின் மாயவ னுணர்ந்தெதிர் பொருந்தி யாசிக ளுரைத்திட வருத்தியொ டிருத்தி, வெவ்விடை யுகைத்தருள் பரம் பொரு ளிருக்கும் வீறுல கடைந்தனிக வெள்ளம திகந்து, தெவ் வர்புகழ் வந்திவிட வந்திநிற மேனித் தேவனை வணங்கவருள் செய் தருளி யேனை, யெவ்வமறு மண்டவகை உண்டரக செய்தே யின் பொடுறை கென்னவிடை கொண்டுபுற மெய்தி. (௪௬)

துங்கமுறு சேனையொடு கூடியதன் மீதே துன்றுபுக முண்ட வகை தோறுயினி தேறிப், பொங்கவுண நிற்கிலவ ரங்குற விருத் திப் பொன்னுலவி னண்ணவவ னன்னையை யளித்த, செங்கணை மர்க்கிறைதன் மேன்மைக ளனைத்துத் தீதில்புகர் குரொடு தெருட் டெறவிடுத்து, மங்கலி வாய்ப்பினொடு வந்துதொழ லோடு மற்றவ னொடும்புவிழின் மன்னவ னடைந்தான். (௪௭)

வேறு.

இந்த வேலைநீக் திரவைய னமரர்க ளிலங்குபாற் கடன்மேய வுத்தி பூத்தவ னனைவருங் குழையெ யோர்ந்துதா னவனேனோ வந்து வாழ்த்துரை சொற்றனர் நின்றலு மற்றவர் தொகையுடே யுத்து சீருடைப் பதினொரு கோடியா முருத்திரர் தமைக்கண்டான்

துண்ட மாமதி கடுத்தவா னொழிற்றடற் குரனா மகோசன் வண்டு லாவரு மிதழியத் தொடையினுன் வடிவுள வலியோரைக் கண்டி யாவரிங் கிவனொ வவிர்மடுக் கனிகைவா னவற்றந்த தண்டுழாய்முடி முடிப்பவ னுனவன் ருனவ னொடுசாற்றும். (௪௯)

முன்ன மோர்பக லகந்தையாற் பரமனை முளரிபந் தவிசும்பர் மன்னு நான்முக னயர்த்தலு மவன்ருழின் மல்கிய நிலையற்றற் கன்னி பாகனை மறந்தன மெனவவற் கருதியே பலவைக லின்ன நீர்தவ மியற்றிட வடைந்தருள் புரிந்தில னிறையோனே. (1)

மன்னுபற்பக லருத்தவஞ் செயப்பரன் வந்தில னெனமாற்றி யன்ன வாகன னழுதனன் விழியின் ரலகையா பெழக்கண்டுல்லா துன்னி டிந்துயர் கொண்டவ னயர்த்திடத் தொலைவிலா வுயிர்க்கெ மன்ன பாகனங் கவனது கனவில்வந் தினையன வறைகின்றான். (2)

இங்கு நீயெமை மறத்தலால் விதித்திடு மியல்புனக் கிலதாய தக்க ணம்பதத் திருப்பவர் தமையுன தகத்தினில் விடுப்பாமென் றெங்க னுபகன் கழறலு மெழுத்தினி திருந்தன னதுபோதிற் பொங்கு, சீர்ப்பதி னொன்றெனு முருத்திரர் விதிதுதற் புடைவந்தார்

மன்றன் மாமதுக் கமலவான் றவிசின்மேல் வதிந்தநான் முக வேத, னொன்று மேவிய பதின்மராய் விளங்கிய வுருத்திரர் தமை னோக்கி, மின்று நீரிவ னடைந்ததென் னெனவெம திறைவன தரு ளாலுன், னன்று துத்தொழின் முடிப்பது பொருட்டின னண்ணின மெனச்சொற்றார். (௫௩)

சொற்ற வாசகங் கேட்டலு ம்கிழந்துயிர்த் தொகையுத வுதிொ ன்ன, வுற்ற சீர்பெறு பதினொரு கோடியா முருத்திரர் தமைநல்கிக் கொற்ற நான்மறைய யன்றனக் கவன்ருழில் கொடுத்தகன் றன ஈன்னார், முற்ற ருத்தி ஓருத்திர ரிவனொ மொழிந்தனன் முகில் வண்ணன். (௫௪)

இன்ன வாசகங் கேசவ னேசமோ டிசைத்தலு மிவைகேளாப்
பொன்னு லாம்புக முவுணர்கோ னிமையவர் புனைவனை முகனோக்கி
நன்ன லம்பெற யாபிஞ்சு திடவொரு நகரது புரிகென்னக் [தான்
கொன்னு லாம்புக லெல்லைக் திடவவன் குமுறுதென் கடல்சேர்ந்

ஆங்க தந்திடை பெண்பதி னாயிர யோசனை யகலத்தோர்
திங்கி னற்பதி வளத்தொடு புரிந்தனன் நிறன்மகேந் திரமென்றோர்
பாங்கு னும்பெயர் நிறுவினன் வடகடற் படர்ந்தன னதினோருர்
தூங்கு கைக்கரிப் பலகமுகற் காசுரத் தொன்னகர் புரிந்திட்டான்.

மற்று முள்ளதெண் டினாதொறு மிடையிடை வயங்குதி வுக
டோறும், பொற்றொ டிக்கர மங்கல கேசிதன் புதல்விதந் திடுகூரன்,
கொற்ற நால்வகைத் தானைக ளிருந்திடக் குலவுபன் னகராற்றிக்,
கற்று ணர்ந்தசீர்ப் புனைவர்கோன் கதுமெனக் கருங்கடற் புவிசேர்ந்
தான். (௫௭)

பின்பு நாவலந் தீவின்மா யாடகர் பெருங்கரி முகன்வாழ்தற்,
கன்பி னோடுசெய் தவுணனுக் குரைத்திட வடன்மகேந் திரமெய்தி
ப், பொன்பு னைந்தூற் றெண்டினா நிரினற் புலவராட் டிடவாடி, யி
ன்ப வேதனான் முடிபுனைந் திருந்தன னேவருந் தொழுதேத்த. (௫௮)

மால வன்றனை விளித்திடம் பொழுதெலாம் வருகென விடை
யிந்து, கோல மாமலர்க் கடவுண்மா முகந்தொடிக் குமார்தம் மொ
டுநீவந், தேலு மங்கமோ ணாந்துநா டொறுமுணாத் தேகுதி யென
வோதிச், சீலமேவிய வருக்கனோ டிணையன செப்புவன் நிறற்கூரன்.

இன்ன வாணசர்ப் புறத்துறு புரிசைமீ தேகனிற் கரிதாகும்,
பொன்னு லாமணிச் சிகரியு னைறிக்கொடு புருந்துவான் மிசை
யேகி, யின்ன தீர்தரு மிளங்கதிர் நடத்தியே யிவ்வகை திரிவாயென்,
றன்ன பின்னனோ யவிர்மதிக்கடவுளுக் கறைகுவ னடற்கூரன். (௫௯)

வளரு கின்றதுங் குறைவது மறைவது மறந்துநீ நிறைவாயிக்,
கிளரு மின்னகர் நாடொறும் வருகெனக் கிளத்தியே யதுபின்னர்,
முளரி வானவற் றெரிந்தாந் பதியினோர் முன்னிலங் கவர்பாலுற்,
றுளப ணித்திற மியற்றுபு தொடிந்குனிர்ந் துறைகென வுரை
செய்தான். (௬௦)

கொற்ப கட்டிலுற் றெதிர்ந்தவ ருளங்குலை குலைத்திடப் புவி
மாந்தர், முற்ப கட்டிலவந் திங்குகொடுஞ் சமன்நனை முகிணமலை
முலைமாயை, பொற்ப கட்டில்வந் துதித்தவன் றெரிந்தரும் பொரு
கரி பரியாதி, நிற்ப கட்டிலு சழற்றகு வர்களுகப் புரிந்திடே னீ
யென்றான். (௬௧)

விரித்தி கிம்புகழ்ப் பவனனை ஷோக்மயிவ் வியனகர் மிசை
வாழ்வார், தரித்தி கழ்த்தித் தொடைமுத் லாயின தன்னாதி யெனச்
சாற்றித், திருத்தி கழ்த்தித் வருணனை நாவமுற் சிறத்தன பணிநிறிற்,
பொருத்தி யின்னாக ஸங்கலுந் தெனியெனப் புகன்றனன் புசுழ்ச்
சூரன். (சுங)

நீளி நங்குட மறைதொரி தருகவு னெடியநாற் பெருங்கோட்டு,
வானி நம்பிக் கடவுளை ஷோக்மீ வானவர் குழுவோடு, மேனை
மாநிரத் தலைவர்கங் குழுவோடு மீடுபணி புரிகென்ற, னான முற்
நிடு மினைமலுத் திடவெரிது யுரைத்தவா ளெழுமுகற்றார். (சுச)

மரும லத்தொடைப் பதுமகோ மனைமுதன் மாதரை மணஞ்
செய்தே, யரிமு கற்கெழில் விபுதையை மணஞ்செய்வித் தானைமா
முதத்தோனாக், கிருமை பெற்றசீர்ச் சவுரியை மணஞ்செய்வித்
திருவரு மிருகோடி, விரிவு சேர்படை வெள்ளமோ டவரவர் பதி
புக கிடுத்தானல். (சுரு)

தண்ட ருத்தொடை யினையவ ரகன்றின் றருவரிற் பலர்
தம்மை, மண்டு சீருள நாலிரு திசையிலும் வானகத் துலகத்து,
மொண்டி. தற்பெறு பாநல வரைப்பினு மொழிந்தபல் லீடந்தோறு,
மெண்ட ரும்பெருக் தானையோ டிருத்திட விடுத்தன னிருஞ்சூரன்.

எவல் செய்துழ நேவரை பொருபக ன்ருங்கடற் பெருமீன்க,
னீவிர் நடொலுத் தருதுனென் னுரைத்தலு கெடுஞ்ஞாயர்க் கடன்
மூழ்மிப், பாவ வப்பணி நடொலும் புரிந்தனர்பதுமகோ மனைதன்
பாற், சேவ கத்தனி மைத்தன்வந் துதித்தனன் நிசையெலா மிசை
வீச. (சுஎ)

உற்ற மைத்தனை மாயவன் மகன்றெரிந் துவகையங் கடன்
மூழ்மி, வெற்றி சேர்தரு மவுணர்தங் கிளைக்கெலாம் வெறுக்கைகண்
மிகவீந்தான், மற்ற தற்பினக் குமரனை மடந்தையர் வளங்கொ
டொட் டிலிலேற்ற, வற்ற மற்றிடுஞ் சிறப்பொடு மதிற்றுயின் றம
ருள னொருளானில். (சுஅ)

வான கத்தெழு மிரவிதன் கதிரவன் வடிவினிற் படப்பாய்
ந்து, தான வன்றனைப் பிடித்துவந் தணிமணித் தொட்டலிற் றனை
செய்தே, யின மற்றவா னவரொடு விதியடைந் திரப்பவிட் டதன
லே, பானு கோபனாய் வளர்த்தொரு பகலிலும் படைகொண்மா
லையும்வென்றான். (சுசு)

பின்னு மக்கினி முகத்தனை யிரணியன் பிடுவச் சிரவாகு,
வென்னு மைத்தர்கள் பதுமகோமனையகட் டிடத்துவந் துதித்தார்க்,
னென்ன மற்றுள மனைவிப் தங்கன்பாற் றேன்றினர் தொகைசொல்
லின், மன்னி கிம்புகழ் கொண்டமூ வாயிர மைத்தர்க ளெனலாமால்.

அரிமு கன்னதி குரணை நூறுமைந் தர்கடமை யனித்திட்டான்,
கரிமு கன்னிறல் பெறுமசு றெந்திரக் காவலன் றனையேன்றான்,
மருவு மின்னாவரல் கிளைபனா மசமுவி வலிதுபோய்த் துருவாசப்,
பெரிய வன்றனைப் புணர்ந்துவில் வலனைவா தாவினையப் பெற்
ருளால். (எக)

அன்ன மைந்தர்க ளிருவருந் தவம்புரிந் தயன்றரும் வரந்தன்
னாற், பின்ன வன்மறி யுருக்கொள முன்னவன் பெருமுனி வரலாகி,
மன்னு மாதவர்க் கமுதொடு கறிபென மறிநனைச் சமைத்துட்ட,
வின்னல் சேர்ந்திட வவர்குட ரதுநிழிந் தினையவன் வருமாதோ.

இன்ன பாண்டமபி னனவிலர்க் கிறுதிசெய் திருந்தன ரினுநிற்க
ப், பின்ன ரோர்பகற் குரனா மவுணர்கோன் பெருகெழி லபிராணி,
தன்னை வவ்வியே சிறையிடை மகபதி தனையிட மனமீதி, லுன்னி
மன்னிய தானையந் தலைவரி லொருவனோ டினாசெய்வான். (எங)

இந்தி ரற்பிடித் தீண்டீமீண் டிடுதியென் றேவியொன் பது
கோடிப், பைந்தொ டிக்கரத் தகுவர்தங் குலத்துவெம் பாவையர்
தமைக்கூவி, யந்த மற்றசீர்ச் சசிதனைப் பிடித்திவ ணடைநிலொன்
றவண்ணேட்சு, சுந்த ரந்தரு நறக்கவா னுலகினிற் றுன்னினா ரவ
ொல்லாம். (எச)

பொங்கு தானையுந் தானையந் தலைவனும் பொற்றொடித் தளிர்
ச்செங்கை, மங்கை மார்களுந் வருவன வொற்றற்போய் வானநா
யகற்கோத, வங்க ணீதுணர்ந் தருஞ்சசி பொடுங்கரந் தவனியி
னிடைச்சேர்ந்தான், றுங்க வெய்பவர் துருவினர் தெரிந்திலர் குரன்
முன் னுணாசெய்தார். (எடு)

ஈது குரநிந் தமரர்கோன் றுணைவியோ டிருந்துழி யறிந்தெய்
தத், தீதி லொற்றனை விடுத்தன னிந்திரன் சேயெனுஞ் சயந்தன்
றான்,கோதி லாதவை குந்தமுந் திருந்தனன் குறுகிய விவைகளா,
வேத மற்றதோர் பொன்னுலகடைந்ததி லிருந்தன னரசாற்றி. ( )

மஞ்ச வாகன நாகர்கோன் புகலியாம் வளமுறு நகரெய்தி,
யெஞ்சு றுதவோர் நந்தன வனம்புரிந் திறைவ்ண யருச்சித்தே,
வஞ்சி யோடுற வொற்றர்க ணேடியே வருவதை யறிந்துள்ளத், தஞ்
சி மாத்தொடுங் கழையதாய்ப் பரமனை யருச்சனை புரிந்துற்றான். ( )

வேறு.

அந்நாளி னந்தாத நந்தன வனம்பூவி லம்பற்று வாட விமை
யோர், மன்னுன விந்திரன் வருந்தா விருந்திட வணங்கார் புராரி
யருளா, னன்னா ரதன்பெரிய விந்தா சலத்தினிடை நண்ணித்
தனது யர்வினாந், றன்னோடு வேறுநிக ரில்லென்று பொன்வரை
தருக்குற்ற தென்றுபுகல. (எஅ)

விந்தஞ் சினந்துவிதி யூர்காறு நின்வுற விசம்பூ டருக்கன் முத
லோர், தந்தம் பொருந்துநெறி யில்லாது மேருவிடை சல்லாப

மோடு மருவு, மந்தண் கடத்துமுனி தன்னைப் புகழ்த்திடலு மன்
 னு னாழிந்த ருனியே, யுந்தும் பரன்றனை நினைந்தே தவம்புரிய வற்றா
 னுயிர்க்கு னுயிரான். (அக)

நிற்கேது வேண்டிமென விந்தத்தை வென்றிட நிருத்தா பெருத்த
 விற்றலின், தெற்சோய வேண்டிமென விந்தா சலத்தட விறுத்தே
 யிருத மலயம், கற்கே யிருத்தியென வோர்பொன்னி நன்னதி கவி
 ன்குண்டி கைக்கு னுதவந், தெற்கே நடந்தரி முகன்றம்பி வென்றி
 யோடு சேர்மரய ழுக்கு முகினான். (அ௦)

கேடற்ற முனிபங்கண் வருகின்ற செயல்கண்டு கிரவுஞ்ச
 னென்னு மவுன, வீடுற்ற விமையோர்கண் முனிவோர்க ணனி
 வாட வெங்காளு மின்னல் புரிவான், கேடுற்ற மிரியாகி யதனாடு
 சரியொன்று கொண்டங்க ணண்ட வதனுட், பீடுற் நிடுஞ்சா கரத்
 தைக் கரங்கொண்ட பெரியோ னடந்த ருனிஞன். (அக)

சங்கோ லிடுத்தெண் டிரைச்சா கரத்தே தருக்கோ டெழுந்த
 விடனேர், வெங்கோப நிருநர்க்கு நிருபன் புரிந்திட்ட வியன்மாயை
 தன்னை யுணரா, னங்கோர்க்குரோசஞ்செல் பொழுதந்த வழிமாழ்கி
 யயலொன்று காண வதன்மி, தெங்கோ னடந்தா னடந்திட்ட
 போதங் கிறந்திட்ட தவ்வ தருமே. (அ௨)

வீரென்று கும்பமுனி வல்லே திரிந்தவநி வேரென்று கண்டு
 படரச், சிறங்கி சுற்றவொலி சுற்றமுநி நிண்மாரி தூவ முனிவன்,
 மாறங் குருவறிவி னவுணன் புரிந்திட்ட மாயந் தெரிந்து வெகு
 ளாப், பேறங் கரங்குலவு கதைகொண்டு குத்திப் பெருஞ்சாப
 மோது வனரோ. (அ௩)

நலனுற்ற புலனற்ற கொடியோயிவ் வடிவாகி நாடோறு நண்ணி
 யதன்மேல், மலைபெற்ற வுமைபெற்ற குமரோசன் வடிவேலின்மடி
 வாநி யென்ற வுணர்கோ, னலலுற் றமுங்கப் புகன்றே யகன்றே
 யடற்கொள்விந் தங்கு றுகினான், செலவிற் கிடந்துகிர வஞ்சஞ்
 செய் வஞ்சஞ் செயங்கொண்ட திண்டி றலினான். (அ௪)

வீரமங் வெற்பினெடு தெற்கேக வெற்குவழி விடுவா யெனப்பு
 கறலு, மாறவி விந்தம திகழ்த்தோத வேதபத மட்டுங் கரத்தினை
 யெடாப், பேரம தன்றலை யழுத்தக் குலைத்தது பிலத்தாடு போகி
 யதுவெண், ண்ருடி யன்பரொடு வன்பெய்தி னூர்நிரய நெறிவீழ்
 தல் காட்டு நிலைபோல். (அ௫)

தாதார் மலர்க்கைகொடு வெற்பைப் பிலத்தினிடை தள்ளிப்
 படர்ந்த பொழுதின், வாதவி வில்வல னெனும்பேர் படைத்து
 மிகு வஞ்சங் குயிற்று கொடியோர், தீதான தற்றமுனி தன்னைத்
 தெரிந்துயிர் செகுப்போ மெனக்க ருதியப், போதாட தாயினவ லுற
 வில் வலன்முனிவர் போலப் பொலிந்த னனரோ. (அ௬)

குன்றத்தை வென்றமுனி முன்பாக விடப்பான கோலஞ் சமைந்த கொடியோன், சென்றந்த வென்றடி பணிந்துக் கொணர்ந்தமுது செய்தேக வேண்டு மெனவே, ஈன்றத் தொழிப்புரிவ மெனமுழுகி வந்தடிபி னயமோடு செய்து தகரைப், பொன்றத் தடிந்துகறி யாகச் சிறப்பொடு புரிந்தே படைத்த னனரோ. (அள)

இன்பான வமுதங் கருந்தா வருந்தவ னிருந்தா னிருந்த பொழுதின், வன்பாவி வாதாவி வருகென்ன முனிவன்றன் வயிறா டெழுந்தி னாயவே, கொன்பா வகட்டிற் கரங்கொண் டிரங்கொண்ட கொண்டற் களத்த னடிகட், கன்பா னவன்றடவ வாதாவி கோதாவி யழிவுற்ற தன்ன பொழுதே. (அஅ)

பின்னா தன்றம்பி மடிவான செயல்கண்டு பெரிதுஞ் சினந்து தருவன், முன்னக மதுகொண்டு முன்னக வருபோது முனியோர் தருப்பை யதனைக், கொன்னாரும் விடையாணி படையாக விடுபோது கொடியோ னுமுடி வாகவே, யன்னா ரிடந்தனை யகன்றே நெடுங்கட லயின்னா னடந்த ருனிஞன். (அக)

முடிவான கொடியோர்க டவமேவு துருவாச முனிமைந்த ரான முறையாற், படியோர்கள் புகழ்கும்ப முனிபின்பு முனிவோர்கள் படிவங்கள் கொண்டு தொடரா, விடிபோ லிணைப்பவுயர் கொங்குக் கணித்தா யிருந்தோரி லிங்க மதனி, லடியார் மனத்தனை யருச்சனை புரிந்தங் ககன்றா னவர்க்கொல் பவமே. (க0)

கொங்குப் பொழிற்குலவு கொங்கிற் பெருந்தவர்கள் கோமானிருந்தரு ஞானன், மங்குற் களத்தனடி சிந்திக்கு நாரதன் வயற்காழி நண்ண வதனிற், நங்குற்ற விண்ணிறை தெரிந்தே யெழுந்து முனி தாண்மீ திறைஞ்ச வினிதே, யிங்குற் நிருந்தனைகொ லென்னவுன தின்னருளி னின்போ டிருந்த னனெனா. (கக)

ஒப்பான தற்றபொழி லப்பான தற்றுலர்வ தோதக் கடத்து முனிபால், வைப்பான வாறுவரின் மெப்ப்பாதி நந்தனவ னந்தான் வளர்ந்திடு மெனச், செப்பா யுபாயமென மெப்ப்பாணி யைந்து டைய சீரோனை யர்ச்சி யெனவே, பொய்ப்பாச மற்றமுனி யுரைசெய்ய வவ்வகை புரிந்தான் விசம்பு புரிவான். (கஉ)

அக்காலே வேழமுகன் வந்தேது வேண்டிமென வந்தன் கடத்து முனிபான், மிக்கான குண்டுகை வனத்தைக் கவிழ்த்தருள வேண்டிங் கணைச வெனவே, மைக்காக மேனிகொடு சென்றுந்து குண்டுகையை மண்ணிற் கவிழ்க்க வதனிற், புக்காசி லாதிவகு தண்பொன்னி நன்னதி புறம்போகி யோடி யதரோ. (கங)

அவ்வேலை யோங்கிறுவ னைப்போல வந்திருக வத்தன் திரிந்த குளையிம், மைவேலை தன்னையொரு கையு டடக்குமுனி வன்றான் வெகுண்டி கொடரா, மெய்வே தனைப்பட விளைப்பத்த னுதுருவ மேனிப் பயந்த முனிவர், குய்வே தரும்பல வரந்தா னளித்தவ னொளித்தான் மிகுத்த வொளியான். (சுசு)

துதியார் கடந்துமுனி சொங்கைத் தணந்துமிகு துங்கம் பொ ருந்து திருமால், பதியா யிருந்ததொரு குற்றல முற்றனவில் பாவ ன்கொள் பாச வறகுட், கொதியா விசழ்ந்திடலு மவர்போ லுருக் கொடரி மேயிற் புகுத்த ரிதனைப், புதிதா யிலிங்கவடி வாகப் புரி ந்துபொதி யத்திற் பொருத்தி னனனோ. (சுரு)

உவரு.

இதழிற்க முனைமைங் கரப்பின்னை தள்ளு மெழில்கொண்ட நதியவ் திருங்காழி தன்னிற், பொறுளுற்று மெகிவின்ற தவநந் தன த்திற் புகுதக் தழைப்பவர னைப்புகை செப்தே, துதியுற்ற மகவா லிருக்கத் திருக்கச் சூரன்ற னுலே வருத்தமார் சில்லோர், கதிருற்ற கனகத் தறக்கந் துறந்தே காழிப் புரத்திற் கலந்தார்கள் மன்னோ. ()

ஆண்டுற்ற தவனக் கனிற்றண் ணலைக்கண் டவனம்பொ னடி மிதி னாடைவிற் பணிந்தே, யீண்டுற் திருந்தாய் பிரிந்தெம்மை யா மங் கிகல்கொண்டு வருகூர லிடுமேவ லெல்லா, மூண்டுற்ற துய ரிற் புரிந்தே மெலிந்தே முடியா தினிச்செய்ய முடியாதெம் மையா, மாண்டுற்ற விதல்கொண்ட சூர்கெட்டி யாமுய்ய வகையொன்று புரிகென்ன மகவண்ணல் புகலும். (சுஎ)

துன்றோர் வளைச்செங்கை யெழின்மாயை நல்குஞ் சூர்மா மக ந்தான் ஸெடங்குற்ற வன்றே, மின்றே யிழந்தோ மிரும்பொன்னி னன்னு டென்றேது மக்கங் கிசைத்தே னுயர்ந்த, குன்றே யெனுங் கொங்கை யுமைபங்க னல்குங் குறைவற்று வளர்வெற்றி கூடுற்று நம்மை, வென்றே பதங்கொண்டு பன்னொரு மன்னோன் மிடலோடு படிமீது மிகுமேவல் கொண்டான். (சுஅ)

மிடல்கொண்ட நஞ்சன்ன வெஞ்சூர னுன மீனஞ் சுமந்தே மெலிந்தோம தல்லா, லிடர்கொண்ட புன்செய்கை யாவும் புரிந்தே மிவையன்றி யகிராணி யெனுநாம மேவு, மடமங்கை தனைவவ்வி யெனையுஞ் சிறைக்கண் வைப்பா னினைந்துத்து வானத்து வஞ்சன், படையுந்த லிவ்வா றுணர்ந்தே கரந்தே படரோடு மாதோடு பதி யைத் தணத்தேன். (சுக)

முந்தே பொருத்துற்ற தீதன்றி யீதோர் முரண்மேவு வசை
மேவின முடியா தெனக்கொண், டிந்தே புணர்ந்திட்ட முகமங்கை
யொடு மிடர்கொண்ட அமைவிட் டிரும்பு தலத்தே, வந்தே கரந்
தே வறிந்தே அதற்கண் மந்தா கிணிச்சென்ணி மன்னன் பதத்திற்,
செந்தே னறும்போது தூவிப் பணிந்தே சீர்பெற் நிடும்புனை செ
ய்தே யிருத்தேன். (௧௦௦)

துன்பத் தருந்தா னவக்கையர் சொல்லுந் தொழில்செய்து நம்
மேன்மை தொலைவுற்ற தினிதா, மின்கொண்ட வெள்ளிக் குவட்டி
ன்கண் மேவி மேவார் புரஞ்செற்ற விமலந் குறாததெம், புன்கண்
டணந்துய்ய வம்மின்க ளென்னப் பொன்னுடர் மன்னோ மகிழ்ந்
தார் புகழ்ந்தா, ரின்பங்கொ ளிமையோனா யிறையிங்ங னுறுமென்
றெழின்மேவு மயிராணி யிடைமேவி னுஞல். (௧௦௧)

சீர்கொண்ட வயிராணி கண்டாள் பணிந்தாள் சேர்வுற்ற தெ
ன்னிங்கொ ரெண்ணத்தொ டென்ன, வர்கொண்ட முலைமங்கை
யிடரும்ப ரொடுவிண் மறிகங்கை நதிதங்கு மெளலிப் பிரான்வா,
மேர்கொண்ட கயிலைக் கிரிக்கேகு கின்றே னிதுகூற வந்தே னெனா
வங் கிசைப்பச், சூர்கொண்டு மண்மேல் விழுந்தா ளயார்தான் சுரர்
மன்ன னதுரண்டு துண்ணென் றெடுத்தான். (௧௦௨)

தன்னாரு விற்கொண்டு தெளிவிப் பலங்கண் டளர்துன்பு
சிறிதே தணர்தென்னை விட்டிப், பொன்னாரின் மன்னி பிரிந்தா
லெனைத்தான் புரப்பாரி யாராவி போமல்ல தாய்யே, னுன்னோடு
வருவே னெனாநிற்ப் வைய னுனையிங் களிப்பா னுளத்தஞ்ச லெ
ன்ன, வன்ன னிடத்திற் சிறப்பென்னை யென்ற ளதுகே ளெனா
வின்ன தவனோ டொப்பான். (௧௦௩)

அல்லோடு நிகர்கண்ட னருளின்றி முன்ன ளரிபாதி யிமை
யோர்க ளடன்மேவு மவுணர், கல்லோல மேவுஞ் செழுங்கீர மாரக்
கடலைக் கடைந்திட்ட காலத்தி னாலம், பல்லோரு மிடருந் திறப்பப்
பிறப்பப் பயங்கொண் டிரிந்தே பரன்சேர் குவட்டிற், நெல்லாரு
முக்கட் கருங்கண் டனைக்கண் டெழில்கொண்ட துதிசெய்ய விரு
நஞ் சயின்ருன். (௧௦௪)

கன்மா திடங்கொண்ட கங்காள னின்னுங் கடைமின்க ளமு
தங்க ணெழுமென்று கழற, முன்மான வேகிக் கடைந்தார்க ளும்
பன் முகத்தானே வழிபாடு முன்னஞ்செய் தில்லார், பொன்மேரு
மத்தங் குலைந்தே கடற்குட் புகுந்திட்ட தவனைப் புழந்தா தரிப்ப,
மின்மாக நீள்வெந் பெழுந்திட்ட தெழுவம் மிகுமின் படைந்தே
மிடைந்தே கடைந்தார். (௧௦௫)

கடைபின்ற பொழுதின்ப வமுதங்க னெழுவங் கண்டண்டர்
 திண்டான வக்கையர் குழா, வடைபின்ற வமுதிங் கெமக்கே யெ
 மக்கென் றடலோடு பொரமுன்ன வப்போழி லப்போர், கெடவு
 ன்னி யெழின்மேவு முருமாய னொருமோ கினியாமி வந்தின்ன கே
 ண்பின்னக் கொன்னு, மிடைபின்ற திணாவேலை யமுதோனி யானோ
 வேண்டிற்ற திவனொன்ன வெய்யோ ரிசைப்பார். (க௦௬)

எங்ாட்கு நியென் றுணாத்தார் ஷணாத்தா ரிமையோர்க ளமு
 தெங்க ளிடமாக வென்றார், சங்குற்ற கையாணை வெய்யோர்கள்
 கொண்டோர் சார்நண்ண வெண்மேலி தழுவற்கு வல்லா, சிங்கு
 ற்ற ளார்தம்மி ளாகொன்ன வப்போ தியானென் நியானென் நிரும்
 போர் புரிந்தே, மங்குற் றெழிந்தார்க ளவர்தம்மி லீருவோர் வா
 னொரு ளவர்போல வடிவுற் றடைந்தார். (க௦௭)

விண்ணோர்க ணரிண்ணி யமுதங் கனிப்ப வெய்யோர்கள்
 கடினாண்ண வதுகண்டி விநல்சேர், தண்ணோவின் மதிசெய்ப கதி
 ிகண் டரிக்குத் தங்கண்கொ டோதத் தடச்சட் வெங்கொண்டிண்
 னோல முடிதள்ளி யமுதுண்ட நீரா லுயர்கோனி னிலைநல்க வுவர்
 ஈக மாமி, விண்ணோடு சசிதன்னை யென்றாழை முன்சொல் வெஞ்
 சத்தி னுல்வான மீதே மறைப்பார். (க௦௮)

அழைபின்ற விவைநிற்க வமுதம் பகிர்ந்தே யணிமா துருக்
 கொண்ட வடன்மாய னுறலுங், கறைதுன்று கண்டத்த னவன்மு
 ன்னர் வந்தே கலவித் தொழிற்செய்தல் கருதுற் றழைப்ப, முறை
 யன் றெனாமாய னிசையாது கிற்ப முரனோ டவற்பற்ற முன்னிச்
 செல் போழி, னறைமன்னு துளவண்ண லோடத் தொடர்ந்தே
 நம்பன் பிடித்தோ ரிடத்தெய்தி னுணல். (க௦௯)

எங்கோலு மாலும் புணர்ந்தார்க ளப்போ தெழிலோ டிதித்
 தா னிருங்கொற்ற வையன், சங்கோ வெணங்கந் தரத்தைய லவ
 னுன் றனையான்வ னொன்றச் சயத்தோனை முன்ன, வங்கோர் கணத்
 தெய்த மனையானையனா னரனாக வைத்துந்து திரனாக ரோடும்,
 பொங்கோத வேலைக் கடுக்கொண்ட கண்டப் புனிதன் பொருப்
 பிற் பொருக்கென் றடைந்தான். (க௧௦)

இன்பான கமிலாய சைலத் தடைத்தே யெம்மானி யோகத்
 திருக்குச் சிறத்தா, லன்பாக வேகாண லீல்லாது பன்னு ளருண
 ந்தி தலைவாச லதின்மேவு ஈளின், வன்பாவ வடிவான மறிமாழுக
 த்தான் வளர்துன் முகங்கொண்ட மடமாதி னோடும், பொன்பாவு
 சகிந் றவஞ்செய் திருத்த புகழ்மேவு காழிப் பொழிற் பா லடை
 ந்தான். (க௧௧)

மாணை வெழில்கொண்ட வினையோனா நாடி வலிதே புணர்
ந்தேகு மறிமா முகத்தாள், சேணுன பொழிலுமி சசியைத் தெரி
ந்தே திறல்கொண்ட சூரோடு சேர்தற் கழைப்பப், பூணர் பெருங்
கொங்கை மடவாண் மறுத்தே புகனிதி யலவீது போவென் றிசை
ப்ப, வேணுன வலியோடு வலிதே பிடித்தே யிடரோடு மவனோல
மிடவே படர்ந்தாள். (ககஉ)

பாகுற்ற மொழிதன்னை யசமா முகத்தாள் பற்றிப் படர்ந்திடலு
மையன்ற னாளாய், வாகுற்ற சசியைப் புரந்திட்ட வீர மாகாளர்
போகாது நில்லென்று சொல்லிக், காகத்தை நேரான வாகத்தி னுண்
முன் கடிதேக வவளுங் கறுத்தே நிரும்பி, வாகைப்புயங்கொண்ட
வீரன்ற னேனே வலியோடு மொருசூல வைவேல் விடுத்தாள். (ககங)

வன்புற்ற சூலத்தை வாள்கொண்டு வீரன் வலியோடு மிருது
ண்ட மருவத் துணிப்ப, முன்புற்ற வறிவற்ற மறிவத் திரத்தான்
முரணுற் நிமிந்துன் முகத்தாள் கரத்திற், கொன்பெற்ற சூலங்
கொண் டயிராணி தனையக் கொடிபா ணெடுங்கைக் கொடுத்தே
யெதிர்ந்தே, யின்புற்ற மார்பூடு தைக்கச் செலுத்த வெழில்கொண்ட
வாள்கொண் டெறிந்தே துணித்தான். (ககச)

உந்துற்ற வொருசூல மிருதுண்ட மாக வொருவாத வொரு
வெற் புரத்தோடு கொண்டே, மைந்துற்ற வீசன்ற னேனோ விடுப்ப
வலிகொண்ட வாள்கொண்டு வருகின்ற குன்றஞ், சிந்துற்று வீழத்
தடிந்திட்ட போதிற் சீர்கொண்ட வாளுஞ் சிதைந்திட்ட தம்மா, முந்
துற்ற வயிராணி தன்னைப் பிடித்தே முன்போ னடந்தான் முரண்
கொண்ட வெய்யாள். (ககரு)

அப்போது மாகாளர் கடிதேகி யவடன் னணியுற்ற வளகத்
தை யடலோடு பற்றித், துப்போடு முடைவாள் பிடித்தோர் கரத்
தைத் துண்டம் படுத்தித் துலங்குற்ற மாதை, மெய்ப்போடு விடு
வித் தடற்றுன் முகத்தாள் வீறுங் கரத்தொன்று வீழத் துணித்துச்,
செப்போடு நிகர்கொங்கை யவண்மண்ணில் வீழச் சீர்கொண்ட
தாள்கொண்டு திறலோ னுதைத்தான். (ககசு)

கரந்தா னிழந்திட்ட சூர்தங்கை சோரிக் கடலோடு படிமிது
கடிதே விழுந்தே, வருந்தா வரற்று மருண்டா னுருண்டாள் வய
முற்ற வுரையங்கண் வரையற்ற சொற்று, ளருந்தார் நெருங்குங்
குழற்றுன் முகத்தா ளதாகண்டு பலபுந்தி யறையத் தெளிந்தே, திரு
ந்தார் வணங்குங் கழற்கூர னேனே சேரற் குளங்கொண்டு தென்பா
னடந்தாள். (ககஏ)

எண்ணுர் வழுத்தந் திறற்கொண்ட வீர னெழில் கொண்ட வயிராணி யெனுமாது தன்னைத், தண்ணாரு மருளோடு வதனந் தெரிந்தே தருவர்க்கு ஞெஞ்சுடி சற்றேனு மஞ்சேல், கண்ணு யிரங் கொண்ட விண்ணாட ஈண்ணால் கவினற்ற வுனைமேவு காறும் புரப் பன், பண்ணாரு மொழியிங்க னுறைகென்று போகப் பண்டென்ன வவனும் பரிந்தே யிருந்தான். (ககஅ)

மேவுற்ற விததன்னை யருளு ரதன்போய் வெள்ளிப் பொருப் பின் விருப்போடு விண்ணோர், தேவுற் றுழிச்சென் றுணாப்பக் கல ல்விந் தேனுற்ற விமையோர்க டுரளோடு காழிக், காவுற்று மாகாள னைக்கண்டி புல்லிக் கவின்மாதி னொடுமேரு வணாபிற் கலந்தான், பாவுற்ற படலோடு காமற்ற மடவார் பதகேச னரசாளு நகரிற் படர்ந்தார். (ககக)

அங்குற்ற பேர்கண்டு மறிமா முகத்தா ளணியுற்ற கரமா ரறு த்தார்க ளென்றே, பொங்குற்ற பலவான வெண்ணங்க ளெண்ணப் பொப்புற்ற சூருற்ற பொற்கோ யிலுட்போய்த், தங்குற்ற வவையிற் புரண்டே புலம்பித் தகர்போல வதனந் தரித்தா ளரற்றக், கொங் குற்ற மலைப் புயச்சூர் தெரிந்தே கூறார் கரத்தைக் குறைத்தார்க ளென்றான். (க௨௦)

ஆடான முகமுற்ற கொடியா ளுணாப்பா ளயிராணி புவிபூ டமர்ந்தா ளுனக்கென், நீடாக வேபற்றி வருபோது மகவா னேவந் புரிந்தே யிருத்திட்ட வொருவன், பாடாக வெம்பாணி கொய்தா னெனச்சூர் பயமுற்ற முகிலார்தி பணிசெய்யு மவனோ, நாடாம லீவர்கைத் தலத்தைத் துணிப்பா னன்றென்று விண்ணோர் நடுங் கச் சினந்தான். (க௨௧)

அப்போது மகனாகி யுறுபானு தோப னடலோ டெழுந்தே யவன்றான் பணிந்தே, மெய்ப்பான மகவான யயிராணி தன்னை விண்ணோரை பெல்லாம் வினாந்தே பிடித்திங், கிப்போதி லீவண் மீள்வன் விடுகென்ன வன்னு னேவத்த னாதான விம்பா லடைந் தான், மைப்பாவு கடுவென்ன சூரொற்ற ரோடு மலர்வேத னைக்கொ ண்டி வம்மின்க ளென்றான். (க௨௨)

வேறு.

என்றிட வயனை நாடி பேகியே கொடுவந் துய்ப்பத் துன்னுசீ ரிவர்தங் கையைத் தொன்மைபோற் புரிதி யென்றான் மன்றல்சேர் வனச மேலோன் மந்திவர் கரங்கள் வல்லே நன்றுற வளர்க் வேன்று நவின்நிட வளர்ந்த வன்றே. (க௨௩)

அங்கது குரன் காணா வயன்றனை மகிழ்ந்தே யூரிற்
றங்கையை யிருப்பச் செய்து தடங்கொடுன் முகத்தி னானைச்
செங்கதூர்ப் பகைவ னோடு சென்றிட விடுத்தாப் பின்னர்
பொங்குசி ரொற்றர் தம்போ டினையன புகல லுற்றான். (கஉச)

வெற்றிகொ ளருக்க னாறு விண்ணாகந் தன்னி னாளுஞ்
சுற்றியே திரிவோர் தம்மைத் துண்ணெனக் கொணர்ந் துன்ன
மற்றவர் கொடுவந் துய்ப்ப மறிமுடி கரமோர் வீர
னின்றிடத் தடித னோக்கி யிருந்ததெ னியம்பு மென்றான். (கஉரு)

என்றிட வணையர் சொல்வா றொங்கணம் பரத்தின் மீது
சென்றதீ தறியோ மென்னச் சீறியே சிறையிற் சேர்த்தித்
துன்றிய கால்க டம்மைத் துண்ணெனக் கொணர்ந் துன்ன
வன்றிறற் றாத னோடு மற்றவர்க் கொடுவந் துய்த்தார். (கஉ௭)

தானவ னவனாச் சீறித் தகர்முடி தனாது கையை
யினமி லொருவன் வானா லெறிதல்கண் டிருந்தீ றொன்றே
யூனமார் சிறையிற் சேர்த்தி யொற்றநாத் தரணி காக்கு
மானவர் தம்மைக் கொண்டு வம்மினென் றுனாத்தான் மன்னோ.()

எண்டவி ரவனா யுய்ப்ப வெங்கைதன் செங்கை துண்டங்
கண்டன னொருவ னீவிர் காத்தவா நன்றென் றோறுத்
துண்டமா மதனைத் தானைத் தோளினைத் துணிப்பித் தின்ன
தண்டமங் கியற்றிச் சூரன் றவ்சிறு மெழுந்தா னன்றே. (கஉஅ)

எழுந்துதன் மருங்கு நின்ற வினையனை விடுத்தாச் செந்தேன்
பொழிந்திடு கமலத் தோனைப் போகெனச் சிறையாந் துண்பத்
தழுந்துவா னவனா விட்டிங் கருளென விரப்ப விட்டிச்
செழுந்துதி யனைய றொல்லாஞ் சென்றிடப் பணித்தான் றியோன்.

அன்னது பின்னர் மைந்த ரமைச்சர்கண் முனிவ ரானோர்
துன்னுறு படைஞர்க் கெல்லாஞ் சூர்விடை கொடுத்துப் போனா
னின்னது நிற்க முன்ன றொழுந்துதன் மனையிற் சென்ற
கொன்னுறு பாணு கோபன் செயலினைக் கூற லுற்றும். (கஉ௦)

நீடுபல் படைகள் சூழ நெடியதோ ரிரத மேறித்
கூடுதுன் முகத்தாள் காட்டக் குறைவில்சீர்ப் புகலி மேவித்
தேடினன் மகவான் மாதைத் தெரிந்திலன் புவனி யாண்டு
நாடினன் காணா னாகி நாகமேற் சென்றா னன்றே. (கஉ௧)

சண்டவெங் கிரணப் புத்தேடனைச்சிறை பிணித்த தீயோ
னண்டிய தண்டர் காண வருந்துயர் பொருந்தி யேங்கி
மண்டுசீர்ச் சயந்தன் முன்போய் மற்றிதை யுரைத்த லோடுங்
கொண்டலூர் குரிசின் மைந்தன் கொண்டன னுளத்திவ் வாறே.()

தந்தையு மில்லை பெற்ற தாயிலே குரவ னான
வெந்தையு மில்லை செய்வ தென்னென விதயத் துன்னி
முந்தையில் விதியை யானோ முடித்திட வல்லா ரீண்டு
வந்தது வருக வென்றா வானவ ரோடும் போனான். (க௩௩)

வெள்ளோவா ரணத்தின் மீதே விண்ணா சாளு மண்ணல்
பிள்ளோவா னவர்கள் குழப் பெருந்தெருப் புரிவா னெண்ணிக்
கொள்ளையா மவுணர் னோ குறுகவு மவுணர் தாழு
மென்னிற் றிமைமையார் தாழு மெந்நீந்தம ரியற்றி னரால். (க௩௪)

மண்டிரு திறத்தி னோரும் வன்சமர் புரிந்த காலை
யண்டர்க ளுடைத்தே யோட வவுணர்க டொடர்ந்து பற்றிப்
புண்டரு கயிற்றா லன்றார் புயம்பிணித் தகல வீது [ன்.
கண்டனன் வெகுண்டான் வெள்ளைக் கயந்தனிற சயந்த னென்பா

கைத்தன வளைத்துத் தீய கணையென மழை பொழிந்து
பத்தின்மேற் றெண்ணா றுற்ற படைவெள்ளம் விள்ளச் சிந்தி
மெத்திய தலைவர் தம்மை வென்றிகொண் டிடச்சூர் மைந்த
னத்தொழில் கண்டு நேர்வந் தசை மாரி தூர்த்தான். (க௩௫)

இந்திர குமரன் காண வெண்ணில்கோ றுரந்து நீக்கி
வந்தவன் விசிக மாரி விடவிட வதனான் மாற்றி
யந்தமில் வன்மை கொண்ட வாயிரங் கணையன் சிந்திச்
சிந்தின னவுண னேந்துஞ் சிலைப்பெரு நாணி தன்னை. (க௩௬)

நல்லதோர் நாணி போக நானியோர் நாணி விற்கொண்
டொல்லையா யிரங்கோல் சிந்தி யுரந்திகழ் சயந்தன் மீதே
வல்லையி லழுத்த வன்னன் வாளியா யிரநேர் தூண்டிச்
சில்லியந் தேரு மாவுஞ் சிதைத்தனன் தேவர் துள்ள. (க௩௭)

மற்றொரு தேரில் வாவி வஞ்சகன் சிலையைக் கோட்டி
யற்றமில் சாங்க டாது யிரங் கோடி தூண்டி
வெற்றிசேர் மகவான் மைத்தன் மெய்யெலா மழுத்த கொந்து
சற்றமய சநிவி லாது தத்திமேற் சயந்தன் வீழ்ந்தான். (க௩௮)

வீரிய மகவான் மைத்தன் வீழ்தலும் வெள்ளைத் தந்தி
சிறியோன் னலன்றோர் பாய்ந்து சிதைத்தவ னுரத்தின் மீதே
கோறனற் கோட்டி னலங் குத்தலங் கோடு நாலும்
வேறுவே ரெடிந்து வல்லை மேதினி விழுத்த வன்றே. (க௪௦)

கையுடைத் தவள மேருக் கவுளிடைப் பாணி கொண்டு
வெய்யவ னடிப்ப கொந்து வீழ்ந்தது சயந்தன் றன்னைச்
சையமே யனைப மொய்ம்பிற் றுனவர் சுற்றிப் பற்றி
மையல்சேர் கயிற்றூற் கட்டி வானவ ரோடுஞ் சேர்த்தார். (கசக)

அங்கது பின்ன ரன்ன வாடகத் துலகத் துற்ற
மங்கையர் தம்மை யேனை வானவர் தம்மை பெல்லாம்
பொங்குசி ரவுணர் பற்றிப் புயங்களைக் கயிற்றூல் வீக்கித்
துங்கவா னகரைத் தீயாற் சுட்டனர் தூளி யாக. (கசஉ)

இன்னது நிகழ்ந்த பின்ன ரிரவிபைத் தனைந்த வெய்யோன்
றன்னுள மகிழ்ச்சி யோடுந் தானவத் தானை யோடு
மன்னிய புவியின் மேவி மகேந்திர மூதா ருற்றுக்
கொன்னுறு தந்தை மேவு கோயிலுட் போயி னானால். (கசங)

தந்தையை வணங்கி நின்று சரியெனு மடந்தை யோடு
மிந்திரன் றனையுங் காணே னேனைய வாணோர் தம்மை
யுந்துசீர்ச் சயந்தன் றன்னை பொல்லை கொண் டிற்றே னூரைச்
செந்தழற் கீந்தே னென்னத் திருமகற் றழுவிக் கொண்டான். ()

புல்லியே தங்கை காணப் போந்திடு சயந்த னாதி
யெல்லவர் தமக்குந் தண்ட மியற்றுவித் தவரை யெல்லாம்
* வல்லிசேர் சிறைசேர் வித்து மைந்தனை மனையிற் போகென்
றொல்லையில் விடுத்துச் சூர னுறையுளிற் சென்றா னன்றே. (கசரு)

ஆலமுங் கால வேலு மடுங்கொடுங் கணையும் வாளு
நீலமு மானு மானு நெடுவிழி யரம்பை மாதர்
சாலவுங் கொடிய ரான தகுவர்தம் பணிக ளாற்றிச்
சீலமுந் தவமு மில்லாத் தீயர்த நகரி லுற்றார். (கசசு)

இன்னவை நிற்க முன்ன மிரணிய வுலகந் தன்னிற்
கன்னவில் குலவுத் திண்டோட் கதிர்ப்பகை புடைப்ப வீழ்ந்த
மன்னெடுங் கரிவெண் காட்டு வரதனை யருச்சித் தேத்திப்
பொன்னுறு கோடு நாலும் பொருந்தியாங் கிருந்த தன்றே. (கசஎ)

ஈதறிந் திடரின் மூழ்கி யிந்திரன் றவஞ்செய் கின்ற
தாதிப தாக வாதி யறுமுக னுதித்த தீரு
வோதிய வடைவி னோடு மொளிதரு வியாழப் புத்தேள்
கோதிலா வமரர் போற்றுங் குமரவேண் முன்னஞ் சொன்னான். ()

இரண்டாவது அசுரகாண்டம்-முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள்-௩௪௮.

வேலுமயிலுந்துணை.

மகேந்திரகாண்டம்.

சொன்னவை யனைத்துங் கேட்டுத் துலங்கிய வருளி வீரா
லொன்னலன் றனது மாட்டோ சொற்றவை விடுப்பா மென்றே
மண்ணிய புநழ்ச்சி வீர வாகுவை யருளா னோக்கி
பென்னையா ஞடைய செவ்வோ ளினையன விளம்ப வுற்றான். (க)

நாட்டிய புநழ்ச்சூர் முன்போப் நாகர்தஞ் சிறையை நீக்கி
வாட்டமி லறத்தில் வாழ்வி மறுத்தியேல் வந்து நானே
வீட்டில நாமென் றோடு மீள்கென வீர வீரன்
ஈட்டிலை பணிந்து வேலோன் றனைவிடை கொண்டு போனான்.()

பெற்றசீர்க் குலிச வேலோன் பின்புபோ யும்ப ரோடுஞ்
செற்றவெஞ் சூர னூரிற் சிறையிடைச் சயந்த னென்போ
ஹற்றன னவன்பா லெய்தி யுளந்தனை யுலந்து தேற்றிக்
கொற்றநின் செயலைப் பின்னர்க் குயிற்றுதல் வேண்டு மென்றான்.

அங்கதற் விசைவு கொண்டே யவன்றனை நிறுவி வீரம்
பொங்குதம் பியர்க டம்மைப் பூதமன் னனாரி றுத்தித்
துங்கவெண் டிசைசே ராழித் துயதன் கரையின் மேவி
மங்குறா துயர்ந்த கந்த மாதனக் குவடு சேர்ந்தான். (ச)

அங்கதன் மீதி லேறி யவுண னூர்க் கடைவா வீட்சி
தங்குமோர் வடிவங் கொள்ளத் தடவனா பொறுது தாழ்ந்து
பொங்குசீர்ப் பிழத்தி னூடு போயதெவ் வுலகுஞ் சூரன்
ஹங்கவா னகருங் கண்டான் சுடர்வீடு வடிவான் வீரன். (ரு)

அண்டர்குழ் குமர வேளை யன்புடன் ரொழுது போற்றித்
துண்டவெண் பிறையான் மைத்தன் ரெல்லுரு வமைந்து சூரங்
கண்டக னூரை நாடிக் ககனமா நெறியூ டேசிப்
பண்டிபோ லெழுதி யென்ன வெழுத்தது படிந்த குன்றம். (சு)

சென்றிடு வீரன் சூரன் நிநுகர் வடாது பாங்கர்
வன்றிறல் படைத்த யானி மாமுகத் தவுணன் போற்றும்
வென்றிகோ ளிலங்கை யான வியனகர்க் கணிய னா
னன்றவன் சூரம் காண வனிகமோ டகன் னென்றே. (எ)

அங்கவன் றனது மைந்த னாயிர வெள்ள மான
அங்கவெம் படையி னோடுந் துலங்கதி வீர னென்போன்
றங்கினன் வடாது வாச றன்னிடை மன்னி வீர
சிங்கனைஞ் னூறு வெள்ளஞ் சேனையோ டிருந்தான் மாதோ. (௮)

கண்டனன் வீர வாரு ககனமேல் வருதல் சீற்றங்
கொண்டன னெமது காப்பிற் குறுகின னிவன்ற னாவி
யுண்டிடு வேனென் றெண்ணி யுரந்தரு மடங்கற் பேரோன்
மண்டிய படையி னோடு மாகமேல் வளைந்து கொண்டான். (௯)

உற்றசீர் வீர வாரு வுறைகழித் தொளிர்வான் கொண்டு
செற்றவெங் கரிக னுடு சீயமொன் றடைந்த வாபோற்
றற்றிவந் தெதிர்ந்து போர்செய் தண்டமுந் தலைவன் றூறு
மற்றிடக் கடிது லாவி யறுத்தனன் செறுத்து மன்னோ. (௧௦)

மின்னுலாந் தனிவாள் கொண்டு வீறிவந் தெதிர்ந்து சூழ்ந்த
மன்னிலா வெயிற்றுப் பேழ்வாய் வன்மைசே ரவுணற் செற்ற
பொன்னுலா மலங்கற் றிண்டோட் பொருவிலா வீர வீரன்
கொன்னுலா மிலங்கை பென்னுங் குன்றின்மேற் குப்புற் றானால். (11)

பேறு.

குப்புற் றிடுதலு மதுதன் புடையுறு கொடுவன் றகுவர்க ளொடு
தாழா, வுப்புற் றிடுகடல் புகவே யவனுறை யொருவா விருவிற்
லதிவீரன், றுப்புற் றிடுபடை யொடுவந் தடலொடு சூழத் தன
தொரு சுடர்வாள்கொண், டப்புக் கடலென வுதிரம் பெருகிட வட்
டா னவர்தமை யடல்வீரன். (௧2)

பேரா விற்றன்மலை கடன்மே லெழும்வகை பின்விண் ணிடையி
னெழுந்தேகிச், சீரார் சுரர்பகை நகரத் திடைவட திசைவாய் தவி
னாறு வதிக்கோர, வீரா திபனவ னாறு யிரமெனும் வெள்ளப் படை
யொடு முறவேகண், டேரார் கரிமுக னினையோ னினையவ னிவ்வா
றுநாயது செய்வானால். (௧௩)

வற்றா துறுகட லெனவிங் கவுணர்கள் மருவுற் றனர்மிக
வாய்தற்பா. லுற்றா லவர்பொர வருவா ரவர்தமை யொழியப் பொரு
திடி லொழியாதே, செற்றார் வருகுவ ரவர்தங் களையடல் செய்தற்
கரிதது செய்தாலுஞ், சுற்றா நிறைவுறு திறல்வெம் படையொடு
சூரன் சமர்செய வருவானால். (௧௪)

ஆதிக் குகனை அழியப் பொருதிட லல்லா தேவரட லல்லா
கொன், ரோதிக் குகைநிசை வாய்தம் தனில்வள ருமேவியபுய னுறு
பொதின், மேதிக் கணனொடு மாநிக் கதலிடை வீரத் தினகரன்
வடநில்கா, நோதப் படைகிக ரனிகஞ் கலவணி ருந்தா நிருவர் தெரிந்
தானே. (கரு)

பேரா விதவறு வீரா திபனது பின்றென் நிசைவழி பெயர்
பொதின், ஐரா வவனது நகர்மேல் வெளிநிசை தோய்வோ னமர்
புரி தொழில்வல்லோ, லோரா யிரமுக மீசா யிரமெனு மொண்
கைக் கயமுக வசரன்றான், பாச விவனயி ருண்பே னெனவெ
தீர் படவந் தனனிது பயில்கின்றான். (கசு)

விரு மொருமிரி பறியா மிடலொடு விடவே வளர்புய மிசை
பட்டே, நிரு யதுதச நுரு மலைவிட நிமலன் நிருவுரு நிலைமேவி,
வேரு யாவறு துகளா யினகநிர் மிகுவே லிறையவ னிளையோன
ட், யிரு மினிமொளி வாங்கொண் டவனெதீர் சென்ற னடுதிறல்
குன்றாதான். (கௌ)

வாங்கொண் டிடுநெடு வாங்கொண் டவன்முக வண்கைத்
திரனின வலிமேவுந், தோங்கொண் டிடுமிறை தடியக் குகன்
விடு தூகன் தனையிரு தசதாரு, நின்கொண் டிடுகர மேகொண்
ட்டலுட னேகற் திடவவை நிலமீதே, வீள்கொண் டிடும்வகை
வாங்கொண் டடலொடு வெட்டா வழிவுசெய் திட்டானல். (கஅ)

துன்றுங் கரனினா தனாமேல் விழவமர் தோளான் முயறலு
நினகத், தொன்றும் படியொரு சரண லவனை யுதைத்தே கடிதில்
வதைத்தேமும், பொன்றும் படிசமனாமீ தூரமொடு புலியு டிதை
புரி புனிதன்போற், கொன்றுன் திபவிறல் மொய்ம்பன் மகிழ்வது
கொண்டா னமர்கள் கொண்டாட. (கக)

வேறு.

அன்னவனை யட்டின நிக்கரின் வாய்தலெலா மவுணர்
சேனை, துன்னியதா தலினாலே வேற்றுருக்கொண் டேகுதலே
துணிபா மென்றே, மன்னமனு வருவாகிக் கீழ்த்திசைக்கோ புரத்
திருந்தார் வளங்க னோக்கி, மின்னுபுகழ் மகேந்திரமாஞ் சூருருட்
போயினன்சீர் வீர வாகு. (20)

பங்கமுள கோடுஞ்சூர்க்கு முதன்மைந்த னுனதொரு பானு
கோபன், நுங்கமுள வக்கினிமா முகத்தோனே யிரணியனாந் துல
ங்கு பேரோன், தங்கடல்வச் சிவவாகு மற்றுமு வாயிரவர் தமதின்
னோக்கி, வெங்குணமத் திரிதரும கோபன்மனைச் சிகரமிசை மேவி
னாலு. (2க)

சாற்றியவின் விதாரிதகம் கறையுறுவெஞ் சிறையினிடைச் சயந்த
னென்போ, னேற்றமுள வமரொடு மவுணர்புரி சிறையதனா லீட
ரின் முழி, யாற்றமெலீந் தாணைநீந் தேத்தியயர்ந் திடவறிந்தங்
கருண்மீக் கொண்டு, சீற்றமுறு வேற்றடக்கைக் குமானவன் கனவி
னிடைச் சென்றா னன்றே. (உஉ)

சின்தைமகிழ் வோடுதொழு தையந் யானெனவே திகழு மீசன்,
றந்தருளு மைந்தனியாந் தன்குறையின் குறைபுகன்றுன் றுதை
யான, விந்திரன்வந் தெமைவேண்டத் தாரகனைக் கதிர்வேல்கொண்
டெறிந்து சாடிச், செந்தினகர் வந்ததனி லிருந்தனமிந் திரனயன்மா
றேவர் சூழ. (உங)

வீரவா கென்னுமொரு தூதுவனை யிங்குவா விடுத்து வீரச்,
சூரனா மவுணன்மக னெருவனெடு பலவவுணர் தொலையச் சாடிச்,
சீருலா நகரழித்து வரப்புரிந்து நானாயிவண் சேர்ந்து சூர்முற்,
போருலா மவுணனொலா மைந்திருவை கலின்மாளப் புரிது மாநோ.

பின்புனது திருத்தருது மென்னவவன் றனக்குலாத்துப் பெயர்
ந்து மோகத், துன்பினுட னுறுமமார் கனவினிடை மனமகிழத்
தோன்றித் தோன்றி, யன்பினெடு சயந்தனுக்குப் புகன்றதுபோற்
புகன்றுபுகன் றகன்று போக, விற்பமுறு கனவினைவிட் டெழுந்
துதுயர் பொருந்தாம லிருந்தா னன்றே. (உரு)

வேறு.

கொன்பாவு திறல்கொண்ட குமரோச னமார்
முன்பாக வந்தேகு முறையிங் குலாத்தா
மின்பான புகழ்கொண்ட வெழில்வீர வாரு
பொன்பாவு நகருடு புரிசெய்கை சொல்வாம். (உசு)

தண்டாத விறல்கொண்டு தருமங்கொல் கொடியோன்
விண்டாவு சிகரத்தின் மிசைநின் நிழிந்தே
பெண்டான வர்கள்கூழ விமையோர்கள் சிறைசேர்
கண்டார்கள் பயமேவு களமீ தடைந்தான். (உஎ)

அங்காரு மகரோச ரதிமோக மாகச்
சின்கார வேண்மந் திரத்தைச் செபித்தே
மங்காத வமரோசன் மகனெடு மிமையோர்
தங்கா விருந்திட்ட தலமுற் திருந்தான். (உஅ)

தண்டாத விறல்கொண்ட தலைவன்றன் மேனி
கண்டான் விருப்போடு கரமுந்து சிரமேற்
கொண்டான் வரத்தென்கொல் கூறென் னுலாத்தா
னண்டார்கள் சிறையு டமுந்துஞ் சயந்தன். (உக)

கால்கொண்ட விசைகொண்ட கழல்வீர வாரு
வேல்கொண்ட முருகேசன் விடுதூத னீரிப்
பால்கொண்ட சிதைவிண்டு பதமெய்த வேவெங்
கோல்கொண்ட சூர்முன்பு கூறற் கடைந்தேன். (௩௦)

இப்பாண்டை மேளா திடும்போ னிருக்கிற்
றப்பாம லீவண்வந்து தராள்க டம்பிற்
றுப்பாரு மவுணர்த் தொலைத்தும் பதத்தே
மெய்ப்பாக வைப்பான் விற்றுகொண்ட வேலோன். (௩௧)

வேறு.

என்று பற்பல நன்று புரன்றிட வேறு லாத சயந்தனு மண்ட
ருந், தூன்று கைங்கம வங்கன் குனித்தாநின் றாய செய்கை தொடங்
குறி மைய்வேன், றொன்று மன்பொ டிகைத்திட வங்கண்ணிட்
டொல்லை யேகியோ ராயிர யோசனைப், பொன்றி கழந்திடு சூரவை
மண்டபம் போகி முன்னுள பொன்னுரு வெய்தினான். (௩௨)

எய்தி யாயிர யோசனை நீளமு மெள்ளி டம்புனா வெள்ளிடை
யின்றியே, வெய்ய தானவர் சூழ்தர வீரிலா வீறு லாவு வளங்கள்
விளங்குநத், தாய் மாலை பிலங்கிய மார்பகச் சூர்ம டங்கல் சுமந்திடு
மாதனச், சைய மீதுறல் கண்டன னண்டர்கூழ் சண்முக கற்கினி
தாயிய தம்பியே. (௩௩)

கண்டு திண்டிதல் கொண்டிடு தோளுடைக் சாளை சூரன் கடுங்
திறற் சியமெற், கொண்ட வாதன மீறி விருந்திடக் கொற்ற வேலவ
னொற்றனை வோதியான், மண்ட லத்திடை நின்றிட நீதென வள்ள
றன்னை மனக்க னினைத்தலு, மொண்டி. றற்குகன் மண்டரு ளா
லரோ வோர ரித்தவி சவ்விடை யுற்றதே. (௩௪)

வந்து மன்னவன் முன்ன ரிருந்திட வாகை கொண்டிடு வாரு
மயிற்ச்சியோ, டெத்தை யாவிய கந்த னளித்ததி தென்று சென்றதி
னெப்திய காலையின், வெந்தி றற்பெறு சூரிது கண்டிநீள் வித்தை
செப்பவ னென்று வெகுண்டோத், தூந்து சீருள வீரனை யாராநீ
யோது வாயென வோதுதன் மேயினான். (௩௫)

தேவர் தங்க ரிடுக்க வாகற்றவே செந்தின்மேவி யிருந்திடு
கத்தவே, னோயி லாவரு டன்னுட னென்னையே யுன்னை மேவி யுர
ங்ளை ரண்டனாப், பாவ மார்கிறை விட்டிட வெண்ணுதி பாரி நீதி
பயின்றர சாளுதி, யாவ தீது மறுத்திடின மாள்வையென் றன்பி
னோடு மறைத்திட வேவினான். (௩௬)

என்று கூற மிகுந்த சினத்தினே டிதில் சூர னெனும்பெயர்
பெற்றனோன், மன்ற வானகை யின்னு முனைத்திடா மைந்த
னோயிங் கெனத்திது செப்புவா, னன்று நன்றிது பேதைய னுதலா

னச்சு றுமொழி ஈச்சிவந் தோநிலை, யின்று நின்னுயிர் தந்தன னே
குறி யென்றி யம்பலு மேந்த லியம்புவான். (௩௭)

ஆதி யாமிப் பரம்பர னாகிய வாறு மாமுக வண்ணலைப் பாலனெ
ன், றேறி னுயவன் மேன்மைகள் கேளொன வொப்பின் மேன்மை
யுனாத்திட வெய்பஞர், காதி யங்கவன் மேன்மைகள் பின்னருங்
கட்டி னாக்குறி யென்றய றுன்றிய, தாது லாவு தொடைப்புய வாயி
ரந் தான வர்க்கிது சாற்றாதன் மேயினான். (௩௮)

ஒற்ற னாகி யடைந்த விவன்றனை பூறு செய்திடல் வீறல வாத
லாற், பற்று மின்சிறை யூடுப டித்துமின் னென்று பாவி பகர்ந்திட
வாயிரந், துற்ற தானவர் பற்றிடு வானயல் குழ வீரன் றுலங்கொரு
கையினு, ஒற்ற வொண்ணலர் சென்னி பிடித்துமன் மீத டித்திட
வொல்லை யிறந்தனர். (௩௯)

எந்தை வேலுக் கினியினா யாகுறி யீது திண்ண மிருந்திடு
போவனென், றுந்து சீருள வீர னகன்றிட வுற்ற வாதன மொல்லை
யெழுந்துந், ளந்த ரத்தின் மறைந்து படர்ந்ததா லந்த வேலை யருந்
திறல் கொண்டசூர், வெந்தி தற்புனை யுஞ்சத மாமுக வீர னோடு
விளம்புதன் மேயினான். (௪௦)

ஆதி மைந்தன் விடுத்திடு தூதனிங் காயி ரத்தனா யட்டகல்
கின்றனன், காது மன்னவ னுக்கெதிர் கிட்டிந் கட்டி வாவென்று
கைய னிசைத்தலு, நீதி கொன்ற விலக்கர்க ளோடுபோய் நில்லு
நில்லென வொல்லை டியம்பியே, போதும் வீரன் வெரிப்புடை கிட்
டலும் பொங்கு கோபம் புரிந்து திரும்பினான். (௪௧)

செற்ற மோடு திரும்பிய வீரனேர் சென்றி லக்கர் திருந்து
கரங்களிற், பற்று பல்படை விட்டிட மொய்ம்பன்மேற் பட்டு
றுண்டிகள் பட்டன வண்ணலங், குற்ற சூளிகை யொன்று பறித்து
நே ரொன்ன லார்மிசை யுந்த வினாந்துபோ, யற்ற மற்ற விலக்கர்
கலக்கமோ டாவி விட்டிட வட்டது கெட்டதே. (௪௨)

நூறு கொண்ட பெருந்தலை கொண்டவ னூபு ரத்திடை வந்த
வர் மைந்தருள், வீறு கொண்டவன் மீமிசை பல்படை வீச வீரன்
விளங்கொர் சிகரிபை, மாறு கொண்டு பறித்து விடுத்திட வல்லை யா
யிர வானிக டேவியே, நிறு கண்டொரு நூறு சரங்கடா னேரி லான்
மிசை நீசனெய் தானரோ. (௪௩)

விட்ட வானிகள் பட்டிட மொய்ம்பினான் வெய்பன் முன்னர்
வினாந்து படர்ந்துகைப், பட்ட வில்லைப் பறித்து முறித்திடப் பாவி
நூறு கரங்கொடு பற்றலு, மட்டில் வீரப் புயங்கொடு தள்ளியே
மார்ப கத்தை மிதித்தொரு தானினு, லொட்ட லன்றனி நூறு சிரத்
தையு மொல்லை தள்ளி யுயிர்கவர்ந் தானரோ. (௪௪)

வேறு.

அட்டது பின்ன ஈரும்புகழ் வீரம்
பட்ட புயங்கள் படைத்துள வள்ள
றாட்டர் வெருண்டு தொலைந்திட வங்கோர்
கொட்டிரு வங்கொடு நின்றன னன்றே. (௪௫)

தேவர் வணங்கு நிறற்புய வீரன்
புலவடி வங்கொடு பூமிசை நிற்ப
மேவிய வைம்பது வெள்ளம தாகுங்
காவல ரன்னது கண்டு வெகுண்டார். (௪௬)

வந்து வினாந்து வளைந்து மினந்தே
பாங்கு பொருந்து படைக்கல முந்தக்
கந்தன் விடுத்திடு காளை கறுத்தே
யிந்த வியற்கை யியற்றுத லுற்றான். (௪௭)

அடித்து முதைத்து மரற்ற வெறிந்தும்
பிடித்துட லங்கள் பிசைந்து பிழிந்தும்
வெடிக்குர லைம்பது வெள்ளமும் விள்ள
முடித்தனன் மொயம்புள மொயம்புள வீரன். (௪௮)

அட்ட வதற்பின ஈங்கொரு வேரங்
தொட்டறம் விட்டிடு சூரவை மன்றம்
பட்டிட விட்டிழி பட்டது கண்ண
லெட்டரு மன்ற பிடிந்தது மன்றே. (௪௯)

தியவர் * பண்ணை செறித்திடு மன்ற
மாய்வது கண்டு வயம்பெறு சூர
னாடிர மொயம்புள வாயிரர் தம்மைத்
தூயவ னோடமர் துன்ற விடுத்தான். (௫௦)

உத்திடு மாயிர வொட்டலர் கிட்ட
வத்திடு முன்னர் வயம்புனை வாகு
கந்தர மேவிய சூரன தூரை
யந்தர மாக வழித்திட லுற்றான். (௫௧)

மண்டப கோபுரம் வாரி யெறிந்தும்
விண்டு மதிற்றிரள் வீழ வுதைத்தும்
வண்டுறு தண்டலை வல்லை பிடுங்கி
யென்டிசை யின்கணு மேக வெறிந்தும். (௫௨)

அங்கிவை யாதி யனேக விதத்தாற்
பொங்கு வளங்கொள் புரத்தை யழித்தே
தூங்க விறற்பெறு தூயவ னிற்ப
வெங்குண வாயிர வீரர் தெரிந்தார். (௫௩)

தீங்கினர் கண்டு சினந்து வளைந்தே
பாங்குறு மெண்ணில் படைக்கல முப்ப
வோங்கு மராமர மொன்று பறித்தே
யாங்கவர் தம்மை யடித்து முடித்தான். (௫௪)

பாதக ராயிரர் பட்டது கண்டே
தூதுவ ரோடுபு சூரனொ டோதக்
காதியி ருப்பவோர் காதல னான
மாதிதல் வச்சிர வாகு வெழுந்தான். (௫௫)

பற்றுறு தந்தை பதங்கள் பணிந்தே
யொற்றனை வென்றிவ னுற்றிடு வின்றேன்
மற்றெனை யேவுதி வல்லையி லென்ன
வற்றமில் சூரன் விடுத்தன னன்றே. (௫௬)

தந்தை யிருந்திடு சங்க மகன்றே
யுந்திய தன்மனை யூடு புகுந்தே
யந்த மிலாத வடற்படை கொண்ட
சிந்தை மகிழ்ந்தொரு தேர்மிசை யுற்றான். (௫௭)

வேறு.

தேனாஞ் சூறு வெள்ளம தாகுந் திறல்யானை
போனாஞ் சூறு வெள்ளம தாகு முயர்மாக்க
ளினாஞ் சூறு வெள்ளம தாகு மெழினான்கு
பேனாஞ் சூறு வெள்ளம தாகும் பிறசேனை. (௫௮)

இவ்வா றாகுஞ் சேனைக னோடங் கிருமைப்போர்
செய்வா னுன்னித் தன்னிக ராம்வச் சிரவாகு
மைவாழ் கண்டத் தண்டர் பிரானார் மகனேவுஞ்
செவ்வான் மேனித் தூயவ னேனோ சென்றானால். (௫௯)

செற்ற ராகுந் தானவர் ஞானத் திறலோனைச்
சுற்ற நின்று படைக்கல முந்தத் துகளில்லோன்
சுற்ற நின்று முதைத்து மெறிந்துங் கோபத்தோ
டெற்ற நின்றுங் கொன்றன னம்மா விறைதன்னில். (௬௦)

வேறு.

வேறு மனேக விதத்தாற்
ஏறி யெதிர்த்திடு சேனே
பூறு பொருத்திட ஐழிச்
குறை புரிந்து தொலைத்தான். (௬௧)

அங்க ணிறந்தவ ரல்லால்
வெங்கண மாகிய வெய்யோர்
தங்கண் மனங்க டளர்ந்தே
யெங்கணு மாயி யிரிந்தார். (௬௨)

மாதிறல் வச்சிர வாகு
விது தெரிந்தட லேந்தன்
மீதுற வாயிர வெங்கோ
வாதை யெனச்செல வுய்த்தான். (௬௩)

வந்த சாங்கனை வல்லே
யுந்து கரங்கொ டொடித்தே
வித்தின னின்றழி தீயோ
னிர்த வியற்கை யியற்றும். (௬௪)

வெம்பதி னாயிர வெய்ய
வம்புவி டக்குக னன்பார்
தம்பி யெழுக்கொடு தாங்கி
மொய்ம்பொடு சிந்த முறித்தான். (௬௫)

வேறு.

முறித்தபி னையிரு மெய்ச்சிர வச்சிர மொய்ம்புள்ளோன்
மறித்து மரும்பதி னாயிர வானி மனத்துடே
கறுத்து விடுத்த மிகுத்த வெழுத்துகள் கண்டேபின்
றெறித்தன னைந்தென மாயிர வானிகள் செய்யோன்மேல். ( )

பட்டுழி யோரிறை னொன்று வினாந்து படர்ந்தன்னு
னெட்டி தத்தை யுதைத்திட வேறொரு நீடேர்மே
லொட்டல னுற்றுழி யவ்விர தத்தையு மொண்கையா
லெட்டி யெடுத்து விசம்பிடைபோக வெறிந்தானால். (௬௭)

தேரொடு வானி லிலக்க மியோசனை சென்றேபின்
பாரில் விழுந்தொளிர் வானது கொண்டு பகைத்தோர்தம்
மாருசி ருண்டிடு வீரனை சேர வவன்றானுஞ்
சரிய வான்கொ டெறிந்து சிரங்கள் சிதைத்தானால். (௬௮)

அங்கவ னுருயிர் கொன்றவ னின்றழி யாசாய
வெங்கதி ரோனா மறைத்தனன் மாலை யு மேவிற்குத்
சங்கரன் மாமக னப்பதி யெல்லை தணந்தேயின்
மங்குல் விசும்பு வழிக்கொ டிலங்கையில் வந்தானே. (௬௪)

அண்டர் வெருண்டிடு மானி முகத்தவ னப்போதிற்
கண்டன னின்றவ ருன்மக னாவி கறுத்தேமுன்
னுண்டவ னிங்ஙிவ னுமென வோத வருத்தேயி
மண்டு திறற்பெறு சேனைக னோடும் வளைந்தானால். (௭௦)

வீரரில் வீரன் வெருண்டிறை வாளுரு விச்சென்றே
யாரவு னப்படை முற்று முலாவி யடும்போதிற்
பாரமு ருயிர வானி முகங்கள் படைத்துள்ளா
னேருற வேயி யடித்தன னுயிர நீள்கைபால். (௭௧)

அடித்த கரங்களை யங்கொரு பாணிகொ டப்போதிற்
பிடித்தவ னுந்து கரங்கள் சிரங்கள் பெயர்ந்தோடித்
துடித்திட வாங்கொடு வீசி யடற்புனை தோள்வீரன்
வடித்தனி வேல னமர்ந்திடு செந்திலில் வந்தானே. (௭௨)

கந்த னிருத்திடு கோயில் புகுந்து கனிப்போடு
மந்தமி லன்பொடு முன்பு வணங்கி யணித்தாய்நின்
றுந்திய சூரன தெண்ணமு மேனைய வுங்கூறி
யிந்திர னோடு சயந்த னிருப்பு மிசைத்துற்றான். (௭௩)

மற்றிது நின்றிட வச்சிர வாகு மடிந்தானென்
றெற்றார்கள் சொற்றுழி வெற்றிகொள் சூரன் வுற்றுள்ளோ
சற்றல வீறிடர் கொண்டொரு மந்திரி தானோது [ன்
மற்றமில் புந்தியி னாவிடர் சிந்தி யமர்ந்தானால். (௭௪)

அங்கது போதினி லப்புற வண்ட மதிற்சேருஞ்
செங்கம லத்தய னைக்கொணர் வித்தடல் சேர்சூரன்
மங்கிய தன்பதி முன்பி னிலங்க வகுப்பித்தே
துங்க விரிஞ்சன கன்றிட வன்பொடு சொற்றானால். (௭௫)

அன்னது காலையின் முன்னர் விடுத்த வடற்றாதர்
மன்னிய செந்திலில் வந்தான் மைந்தன் மருங்குள்ள
கொன்னுறு சேனை வினாவி யகன்று கொடுஞ்சூரன்
றன்னை யடைந்து பதங்கள் பணிந்தித னைச்சொல்வார். (௭௬)

அற்றம தற்றவி ராயிர வெள்ள மடற்பூதர்
மற்றவர் மன்னவர் நூறுட னெண்மர் வரைத்திண்டோட்
கொற்ற விலக்கொரொ டொன்பது வீரர் குழாத்தோடும்
வெற்றி தருங்கதிர் வேலவன் னூல மிசைச்சேர்ந்தான். (௭௭)

அங்குறு தாசக நெண்கிச வஞ்ச வடற்குன்ற
மங்குற வெகை மெறித்துயர் செந்திலில் வந்தோரொற்
றிங்கு விடுப்ப விலங்கை யழித்திவ னெய்துற்றே
பங்குமில் யாவி முகன்றலை கொண்டு படர்ந்தானால். (எஅ)

தெண்டினை வானிகம் மாநக ருடு திறற்கந்தன்
மண்ட விகத்தொடு வந்தமர் செய்ய மனத்தன்னிற்
கொண்டன னின்னது மெய்யென வெய்ய கொடுஞ்சூர
நெண்டிநல் சேர்தம கைக்கொணர் வித்துரை செய்கின்றான்.

வேறு.

வானோர் தமைச்சிறையில் வைத்தசெயல் வானோ
ராணோர் தமக்கிறைவ னாதிபுட னோதக்
கோணோர் விறற்பெறு குமாரசை யளித்தெம்
மேனோவு செய்திட விடுத்தருளி னானால். (அ௦)

இன்பா ராண்குதனி ராயிரவெள் ளஞ்சே
ரான்பான பூதரு மலக்கனி லிலக்கத்
தொன்பா னொன்பபு முரங்கொளினே யோருந்
தன்பால் வரக்கடிது தாசனியில் வந்தான். (அ௧)

வீரன தாசனை வெற்பொடு தடிந்தே
மாளுத செந்தினகர் வந்ததி லிருந்தே
யாரார் முடிப்பா னளித்தருக னம்பா
லாரான தற்றிடுமோ சொற்றனை விடுத்தான். (அ௨)

அன்னனி லங்கையை யழித்திவ னடைந்தென்
முன்ன விருந்தெனை முனிந்தே யிசுந்தே
கொன்னரு மென்பதி குலைத்தே யிளஞ்சேய்
தன்னாவி கொண்டுறு சயத்தினொடு சென்றான். (அ௩)

நத்தம் பெரும்பதியி னுளையா னல்கு
மைத்தன் செருப்புரிய வந்திடுவ னென்றே
முத்துந்து தானவர் மொழிந்தனர்க ளென்னு
வுத்துஞ் செருச்செய வுசாவின னிசாவில். (அ௪)

அப்போது பற்பல ரனைகவித மோதக்
கைப்போ தமைத்தரி கலந்த தவின்கண்
டுப்போ டிருத்தொரு சூன்முக நேரே
மெய்ப்போடு சிங்கமுக வீரனிது சொல்வான். (அ௫)

வினாத்தார் மிடைந்திடு வியன்புய வமைச்ச
ரினாத்தாடல் செய்திடு மிலங்கனிக மன்னர்
* வனாத்தாரின் மைந்தர்க டமங்கியலும் வன்மை
யுனாத்தாரோர் புத்தியு முனாத்தில ருணக்கே. (அ௮)

கொன்னார் புறழ்க்குலவு கொற்றவர் செவிக்கே
மின்னா ஏழங்களை விடுப்பது கடுப்ப
வெங்காளு நன்னிலைமை யென்னுமது தன்னைச்
சொன்னா ரமைச்சர்க ளெனும்பெயர்கொ டீயோர். (அ௯)

வாலுற்ற தண் டு புனல் வயங்கிய பயம்பின்
பாலுற்று லாமடிலை பற்றுமிகு முண்டி-
போலுற்ற நுண்பொருள் புரிந்துபடு மாபோன்
மேலுற் றிடுஞ்செயல் வினாவுடிலை யந்தோ. (அ௮)

நந்தா வளங்குலவு நாகவுல கோனா
முந்தான காலமதின் மொய்ம்புட னலைத்தோர்
சிந்தா குலத்தினொடு சிந்தினர்க ளல்லா
துய்ந்தா ரொருத்தரை யுனாப்பவிவ னுண்டோ. (அ௯)

மீனஞ் சுமந்துபுகழ் விண்ணவர்க ளெல்லா
மீனம் பொருந்திட வியற்றினை மகத்தின்
கோனந்தண் மாநகர் குலைத்திட முனிந்தா
பூனந் தருஞ்சிறையி லும்பர்களை வைத்தாய். (௯௦)

நந்தா வளங்குலவு நாகர்சிறை யின்னு
மந்தோ விடுத்திலை யதற்குவடி வேலோன்
வந்தா னமர்ச்செய வரங்கடரு நாளின்
முந்தா னுயர்த்தவன் மொழிந்தது மறந்தாய். (௯௧)

இக்கால நூறினொடு மெட்டுக மிருந்தெம்
மெய்க்காசில் சத்தியில் விளிந்திடுந் ரென்ற
னக்கால முற்றதிவ ணப்படியி லன்றோ
யிக்கான தாரசனை வென்றதுயர் வேலே. (௯௨)

மின்னா வேதியரை மெய்க்குரவர் தம்மைப்
பொன்னா டனாப்பொறை பொருந்து முனிவோனா
மன்னாசி ருர்தமை வருத்தியவ ரன்றோ
வெங்காளும் வெங்ககி லெய்தியுழல் வாரே. (௯௩)

* வனாத்து என்பது வலித்தல் வீகாரம்.

ஐ புனல் வயங்கிய பயம்பு - தடாகம்.

நண்டாகை யான்முருக ளோடம மியற்ற
வெண்டாடின் ளோர்மன்சிறை விட்டிடுவை யாயின்
மீண்டா சறுங்கயிலை வெற்றிகளிடை நாகம்
பூண்டான் மான்கடி ஆ போயிடுவ னன்றே. (கூச)

இன்பான விப்படி யியற்றுகிலை யாயிற்
கொன்பாவு மம்மிசை குமாரசனைம யெல்லாந்
தூன்பாக வேங்கொடு தொலைத்திடுவ னென்றே
மின்பாவு மிங்கமுக விசுணரை செய்தான். (கூடு)

என்றிது மிங்கமுக விரிப்புற விசைப்ப
நன்றிது நன்றென நகைத்துநனி சீறித்
தன்றிது லாததொரு தம்பிமுக நேரே
யொன்றிது குமுத லுரைத்துடுத லுற்றான். (கூசு)

வேறு.

இந்தான் றனக்கும் பூதர்க டமக்கு மிளஞ்சிறு பாலனெ
டிமையவர் தமர்கு,முந்தூந் தெஞ்சி லஞ்சினை போலு முமைபொரு
பாகு மொப்பிலாக் கடவு,ணந்தனிச் சத்தி வெல்லுமென் றதுவு
நான்முடி விறைத்தது நான்முன்பு கேளென், புந்தியிற் புதிதொன்
றுன்னியே யுரைத்தாய் பொய்மொழி சொல்லவும் வல்லையா யினை
யால். (கூஎ)

அப்படி யுரைத்தா னேனும்க் கடவு ளளித்திடு வரமா சழி
த்திட வல்லார், மெய்ப்புறு சத்தி யுழித்திடு மென்னில் வேறதோ
சத்தியும் விமலனு மதலு, லிப்பெரு வரங்கள் கொடுத்தவ னழியா
னெண்ணினு ளமரனா யான்சிறை செயக்கண், டொப்பின்மான்
முதலோ சஞ்சியே டிருந்தா ரொருசிறு பாலனெ வொழித்திட
வல்லான். (கூடி)

என்னவே குகனைப் பாலனென் றெண்ணி யிகழ்ந்துதன்
னுமினா டிழத்திடு கின்ற,முன்னவ னிசைப்பப் பின்னவன் பின்னு
முனியிலை யொன்றின மொழிவனென் றுரைப்பான், பொன்னுல
கமரர் தமைச்சிறை படுத்திப் புவிபினி னீதி புரிந்திடா வதனைத்,
தன்னிக ரான சங்கர னறிந்துன் றன்னைவந் தடுவான் றன்னுள
மினைத்தான். (கூசு)

இன்னநீர் வரங்கள் கொடுத்தயா மழிப்ப தியல்பல வாதலா
லிருமையே படைத்து, மன்னியே டிருந்த சூரனைப் பிறர்க்கும்
வதைப்பரி தெனவே மனத்திடை நனைந்து, பொன்னுறு தனதா
முருவமா மொருசீர்ப் புதல்வனாற் புகழுறப் பொருக்கென முடிக்
கத், தன்னுதல் விதியா லாறுமா முகத்தோர் தனிப்பெருங் குமர
னைத் தத்தான் பரனே. (கூஊ)

அற்றமி லுருவ மாகுவ னருவ மாகுவ னருவுரு வகன்ற, பெற்றியு மாவன் மறைகளுந் தெரியாப் பெரியவன் பெரியர்க்கும் பெரியான், முற்றிடம் பொருள்க ளனைந்து மலையுயர்த் தெருவகனிப் பெருந் தோன்றன், மற்றவன் பாலனென் தறைந்தால் வல்லையிங் கவனான் மாளுதி மாடே. (க0௧)

ஆதலா வீயு நிற்பெருங் கிளை மண்புறு வளத்தோ டமர்ந் திட வேண்டிற், நீதுலா வமரர் சிவகுமரி விடுத்தல் பெய்யென வெய்பவன் சிந்தைமேற் சினமுற், நூனையா லலையினு ள்கியாற் சூடுண் மியர்சர வணத்தலை யுண்டபா லினையோ, சோதியென் றுறாத்தாய் பேதையென் நிகழ்ந்து சொல்லினுன் வெவ்வுரைச் சூரன மவுணன் (க0௨)

முற்றுணர் சிங்க முகத்தினு னன்மை மொழிந்ததற் கிழிந் தோன் முனிந்துரைத் திடலுஞ், சற்றுநம் மொழியுட் கொண்டில னந்தோ தலையினில் விதிபையார் தவிர்த்திட வல்லார், மற்றவன் மடித நிண்ணமா மதன்முன் மடிதலே கடனென மனத்திடை நினைத்துச், சிற்றறி வுடையென் சொற்றன பொறுத்தி சேரலார் தமையடச் செல்குவ னென்றான். (க0௩)

என்றுவன் நிறல்கொண் மடங்கன்மா முகத்தோ னின்புற விசைப்ப விருத்திறற் சூர, னன்றுநன் றெனவே மகிழ்ந்தவன் றன்னை நயமொடு புல்லிப் புகழ்ந்துநின் னகர்ப்போ, யொன்றுதி குகனின் டடைந்திடில் விளிப்ப னொல்லேமே வுதியென் றுவப்புடன் விடுப்பச், சென்றுதன் புரம்புக் கமர்ந்தன னெவருஞ் செலவுரைத் துறையுட் சேர்ந்துகு ரிருந்தான். (க0௪)

இன்னவா தவுணர் தொழுங்கழற் கொடுஞ்சூ ரொழிலிவந் தெழிலினே டினிதுகண் படுக்கும், பொன்னுலாம் புரிசை மகேந்திர புரியிற் புரிந்துவீற் திருந்தது புகன்றன மன்னோ, மன்னுமா லயன் முன் னிமையவர் வணங்க மடங்கலந் தவிசின்மேல் வனசமா ளிகைமே, லன்னம்வாழ் கழனிச் செந்தின்மா நகர்வா முறுமுகத் திறைசெய லறிவுற வறைவாம். (க0௫)

முன்றாவது மகேந்திரகாண்டம் - முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள் - ௪௫௩.

வேலுமயிலுந்துணை.

உ
வெள்ளமுதலினை.

கந்தபுராணச்சுருக்கம்.

சுருக்கம் கா வ து

யு த் த க ண் ட ம் .

முதனாட்பானுகோபன் யுத்தம்.

மின்னிகர் சடிவத் தன்மறி முடிந்த வித்தகன் மத்தக விழி
விழிந் தாங்குப், பொன்னுறு மருணத் தடமலர் மிடைந்த பொது
ம்பர்து முநயவான் பொருப்பின தும்பர், துன்னுசெங் கிரணத் திர
விவத் தெழுவத் தோகையோர் மருங்குடைத் தோன்றன்முன் றோ
ன்று, கன்னல்விற் றடக்கைக் கடவுண்மாண் டதுபோற் கதுமென
வழித்தது காரிருட் கங்குல். (க)

இவ்வகை யுலகிற் துணங்குற லகல விரவியா மொருவன்வந்
திருவிசும் பெழுவ, மொய்வன ரவுணப் பேரிருண் மடிய முருகனும்
பரிதியு முரனோடு மெழுத்து, செவ்வொளிக் கனசத் தேரின்மேற்
புகுத்து சேனையோர் வானுளோர் செறித்துகுழற் தேத்தப், பெளவ
நீர் கடத்து குரன்மு தூறிற் பாங்குறு வடதிசைப் பாலடைந்
தனானே. (உ)

அக்கனவ் வமைபுந் திமைபவர் புனைவ னுறுமா முகமுடை
யண்ணுறன் னருளாற், கொங்கல ரிருங்கா மருங்குரு மேமகூடமா
ம் பெயருடைக் கோகர் குயிற்றச், சங்கரன் மதலை கொடிநெடுந்
தடத்தேர் தணந்துசீர் மந்திரத் தினைத்தது தன்னிற், பொங்கெழின்
மடங்கற் சேகரத் திடையே பொருத்திய லணைமேற் பொருத்திவீற்
றிருத்தான். (ங)

வேறு.

வீறுகொண்ட தானையோடு மேன்மைகொண்ட வேலவ
னிறின்பா சறைத்தலத்தி லித்தவா றிருப்பவீ
தூறிலாத குரன்முன்ன ருற்றுந ரதன்சொலச்
சீறியின்ன தொற்றமோடு செற்றமோடு சொற்றனன். (ச)

வாரிமன் னவற்பிடித்து வாருமென்ன வேகியே
கோமோடு பற்றிமுற் கொணர்ந்திடச் சினந்துநீ
வீரமோடு மாறுகொண்டு வீறுகொண்ட தெவ்வகைச்
சோவங்கு விட்டதென்ன செப்புகென்று செப்பினான். (ரு)

அந்தவேலை வேலை மன்ன னாமரோடு குமரவே
ஞாந்துவானி னேடுஞ னாயர்ந்தபூத ஞானகணே
வாழ்விடக் கலங்கினேன் மலங்கினேன் வருந்தினேன்
பாடுகொண்ட பூதர்தம் பரட்டினாக் கமைந்திலேன். (கூ)

ஏழையேன் நடுப்பதெங்ங னென்றுநூறி நின்றிடத்
தாழ்விலாத வொற்றர்வந்து சண்முகக் குமரவேள்
வாழும் பெரும்படுக்கு வடதிசைக்க னெய்தினான்
சூழ்பதாதி யோடுமென்று சொல்லவீது சொல்லினான். (எ)

இரவியைத் தனைத்துளானை யிங்கழைத்தி ஞன்னலும்
பரவிபெயி யொற்றர்சொற்ற பாண்டோப னைத்தரசு
சிரமொனார்தன் மைந்தனோடு சேனையோனா வென்றுந்
வினாவியிங்கு வருதியென்று விடைகொடுப்ப வேகினான். (ஒ)

ஆங்குதன் மனைக்கணுற் றடற்படைக் கலங்குகொண்
டேங்குமுத தானெவள்ள மிருபதான வாயிரம்
பாங்கினோடு பாங்கினிற் பரந்திரைந்து சூழவே
திங்கிலாத விசயனாதி யனிசமன்னர் சேரவே. (சு)

கந்துகங்கண் முப்பதான வாயிரங் கலந்ததோர்
சுந்தரஞ் செறிந்திலங்கு தாய்வவைய மேறியே
வெந்திறற் பெருஞ்சமர்க்கு மேவுகின்ற வாறுகண்
டுத்துநா ரதன்குமங்க னெல்லவந்து சொல்லினான். (க0)

எந்தையான கந்தவே ளிலங்குவீர வாகுவாஞ்
சுந்தரன் றனைத்தெரிந்து சூரனிவ் விடத்தியாம்
வந்தவா றுணர்ந்துதன் மகன்றனைப் பதாதிபொ
டிந்தவேலை நம்மொடே செருத்தொடங்க வேகினான். (கக)

சேனையான துன்றவின்று சென்றுவென்றி பொன்றிந்
பூனமின்றி வருதியென் றுவப்பினே டுரைத்தலு
மானனங்க ளாறுகொண்ட வண்ணலைத் தனைத்துபோய்த்
துநலங்கொள் படைகள்கொண்டி துய்வவைய மேறினான். (க)

சுந்தரங்கொ ளெண்மருத் துலக்கமா மிலக்கரும்
வெந்திறற்கொள் பந்துநாறு வெள்ளமான பூதருந்
தந்திரங்கொள் சுப்பிராதி தானென்ன ருங்குழிஇ
வந்துசூழ வேகினான் மருச்சிவீர வாகுவே. (கங)

தலைமையகொண்ட பாசறைத் தலத்தினைத் தனாந்துபோய்
நிலைமையகொண்ட சூரனாரி லீண்மறிந் புறத்துறத்
தொலைவில்புத் குஞ்சினங்கொள் சூரன்மைத்த னனிகமும்
பலபடைக்க லஞ்சொரிந் தெதிர்த்துபோர் பயின்றவே. (கசு)

தெண்டினைக்கு கேகொனத் திரண்டிரண்டு சேனையு
மண்டியோதை செய்துநின் நடுஞ்செருப் புரித்திடச்
சண்டமுற்ற வவுணருஞ் சலந்தரித்த பூதரு
மண்டிசொரி வாரிசேர மட்டிலார்கள் பட்டனர். (கசு)

மேனலங்கொள் பூதந்தாம் வெகுண்டு சென்று மேவலா
ரானையோடு மாணதன்னை யானிசோடு மாணினைச்
சேனையாள் தேரினோடு தேனாவாரி மோதலு
முனமுற்ற வவுணர்தா முடைந்துவாடி யோடினார். (கசு)

புற்றவேலை யவுணர்தம்மி லனலி யென்னு மன்னவன்
செற்றமோடு வந்தெதிர்த்து தீதிலாத பூதமேல்
வெற்றிகொண்ட கணைகங்கிந்த வெந்திறற்கொள் பூதரு
யிற்றிங்குள் முனிவினோடு மொல்லிசென் றெதிர்த்தனன். (கசு)

நிலங்கொண்ட வனலிதேரில் விரவிநின்ற புரவியைத்
தண்டிகொண்டு மோதலுந் தளர்ந்திறப்ப வெய்யவன்
கண்டிகோல் சொரித்திடக் கணன்றவன்றன் வையமுற்
றண்டலன்கை விற்பறித் துடற்கொள்சங்கன் வீசினான். (கசு)

புற்றமற்ற சிங்கன்மிதி லனலிதன்சுடின் மோதலும்
வெற்றிகொண்ட சிங்கனங்கன் வெய்யன்மார் படித்தவற்
பற்றிநின்ற சுற்றிநற் படித்தலத் தடித்திடத்
தற்றுநின்ற வவுணருடு சண்டனிது கண்டனன். (கசு)

கண்டசண்ட னடுவனென்று கழுவும்வேலை சிங்கனங்
வண்டலன்றன் வையமுற் றவன்றடம் புயத்தின்மே
லொண்டிறற்கொள் கண்தயின்மோத வவனுமுந்து சிங்கன்மேற்
றண்டின்மோத விருவருத் தளர்ச்சியெய்தி வீழ்த்தனர். (௨௦)

மற்றிவ்வேலை யவுணர்தம்மின் மாயனோடு பூதரிந்
செற்றமுற்ற நிலனாள் சீலனங் கெதிர்த்துந்
ஞற்றதண்ட முத்தமாய னுத்துமார்பில் வந்துபட்
டித்துளா னெனக்கலங்கி மித்தவா நியற்றுவான். (௨௧)

நிலன்மீது ஞாலமொன்று நீசன்விட் டிடப்படச்
சாலவே வருந்திநின்று தக்கமாயன் முன்புபோய்க்
கோலமார்பின் மீதுபாணி கொண்டுமோதி யண்டர்தங்
காலலோப் பிடித்தவன் களத்திலிற் கறித்தனன். (௨௨)

கண்டமீது விண்டிடக் கடித்திரத்த முண்டியிர்
கொண்டபோது சண்டனோடு கோதில்லிங்க னங்கெழுந்
தொண்டிறற்கொ டண்டுகொண் டிருத்தெழுந்து சிங்கனவ்
வண்டலன் கவுட்கரத் தடித்தனன் முடித்தனன். (௨௩)

அன்னகாலே யவுணர்தம்மி லசமுகத்த னனுகலே
மன்னுமின்ற பூதர்தம்மின் மதுவெதிர்க்க வஞ்சகன்
மின்னுணைச் சரங்களிந்த வெய்யன்வைய மீதுபோ
யொன்னலன் கலங்கவேலை யோதைபோ லொலித்தனன். (௨௪)

ஆர்த்தபோதி லசமுகத்த னயர்வதாக வன்னதைப்
பார்த்துவி ர னல்லையுய்ந்து போகெனப் பகர்ந்துநீள்
சீர்த்துகொண்ட மண்ணிடைத் திரும்பவல்லே நில்லென
வார்த்தைபேசி வந்தெதிர்ந்து மறிமுகத்த னிதுசெய்வான். (௨௫)

மையிலாத பூதன்மீது வன்சரம் பொழிந்திடக்
கையினால் விலக்கல்செய்து கையன்முன்பு சென்றவன்
கொய்யுளைச் சகட்டினைக் கொதித்தெடுத்து வேலையிற்
றுய்யன்விச வையமீது துண்ணெனக் குறித்தனன். (௨௬)

குறித்து வந்து பூதன்முன்பு கூடிமற் றொழிற்செயப்
பதத்தின லுரத்தொடம் பரத்தின்மீ தெறிந்திடக்
கறித்தபூவின் மேவியே களங்கமற்ற மதுவின்மேற்
கொதித்துமாயை யான்மறைந்து கொடியநேமி விட்டனன். (௨௭)

தத்திரங்கொண் மதுவின்மீது தகர்முகத்தன் விட்டிடும்
வெந்திறற்கொ டியிரிதான் வினாந்துசென்று பூதனங்
குந்துகின்ற படையிலாம லுறுதலிற் நிரும்பியே
வந்துதியன் முடித்திந்து மாலிடத் தடைந்ததே. (௨௮)

ஆயகாலே யவுணர்மன்ன ரனிகமோடு மனுகலா
லேயபூத ருடையவே விலக்கர்மேவு தண்டகன்
போயெதிர்ந்து பல்லவம் பொழிந்தழிப்ப விதெலார்
தியகூரன் டாமகன் றெறிந்தெதிர்ந்து வந்தனன். (௨௯)

வந்தெதிர்த்த குறளினோர் மடித்துடைச் சிதர்சரஞ்
 சிந்திமுற்றி வந்திடச் சினத்தினொடு முக்கிய
 ஸந்தமுகன் அமத்தன் முன்ன குற்றவன்ற குறுதே
 சந்தரத்தின் மிகுபொரு வங்கெடுத்த தெறித்தனன். (௩௦)

நல்லுதேரி ஒழிபாவ காடுமட்டு மேவியே
 மலர்வின்மேல் விழுந்துசொன்று வன்றிதற்கொ ளுக்கிரன்
 தின்னமுற்ற வங்காந்து செங்கையா லடித்துநின்
 விண்ணின்மி தெறித்தெறித்து வேறுதேரி லேறினான். (௩௧)

காமிலேற லோமுகங் கடந்துயின்ன ருக்கொன்
 வீழ்ச்சொன் படியின்மேல் விழுத்தனன் விடந்தன
 னோலிவாத தண்டி டிரும்பினுவி யெனையோர்
 பூசலான வெத்தொழிற் புரித்திந்து போயினார். (௩௨)

நதுகண் டலங்கர்வத் தெநிர்ந்துகோல் சொரித்தவன்
 திறகாண்ட தேரினைச் சிதைப்பவேறு தேரின்மே
 லுதைபோல வானின் லுறுஞ்சரங்கன் கோடிவிட்
 டேதமற்ற வீரர்வில் லிலக்கமக் குணித்தனன். (௩௩)

விற்றுணித் தளப்பில்வாளி வீரர்மே லழுத்தலு
 மற்றுநே லிலாவின்கர் வாடியஞ்சி போடின
 குற்றவிச் செயற்றெரிந் துங்கொள்வீர கோளரி
 செற்றமோடு மெற்றனைந்த தீயன்முன்பு வந்தனன். (௩௪)

வந்தளப்பில் கோல்சொரிந்து வஞ்சன்விட்ட கோலெலாஞ்
 சித்தியாடி சஞ்சரஞ் செலுத்தவெய்யன் மாற்பையங்
 குஞ்சா ளாம்படுத்த வுள்ளனொன்று மாயவன்
 வெத்திறற் படைக்கலத்தை வீரன்மீது விசினான். (௩௫)

வீசலுற்ற படைவினைந்து மேனிபுட் பொருத்தலு
 மாலிலாத வீரனான் மயங்கியே விழுத்தன
 னோசில்வீர பானுவத் தெநிர்ந்துவெய்யன் வையமுற்
 றோசைநாணி விற்பறித் தொடித்தெறித்த வெல்லையின். (௩௬)

துயவீர னாகமீது சொரிந் குதித்திட
 மாயவஞ்சன் வானினான் மனஞ்சினந்து குத்தலுந்
 தீயன்மீ தணித்தவச் சிபக்கவச மற்றிட
 வோப்பில்வீர பானுவு முடித்துவான் செலுத்தினான். (௩௭)

சூரன்மைந்த னுட்சினந்து தூயனெற்றி குத்தலும்
வீரபானு வீழலே வெகுண்டவீர சாந்தகன்
கோரமோடு வந்தெதிர்த்து கோல்களா டிரங்கடேய்
வாரமோடு மவுணனிட்ட மவுளியங் கறுத்தனன். (௩௮)

வேதன்முன் கொடுத்தவேலை வெய்யன்விட் டிடப்படப்
போதலொந் தயர்ந்தனன் பொருந்திமற்றை யைவருந்
தீதினா னெடுத்தனுச் செருப்புநிந் துடைந்திடக்
காதல்வீர வாகுவீது கண்டிசென் றெதிர்த்தனன். (௩௯)

தீதில்வீர வாகுவைத் தெரிந்தெதிர்த்து தீயவன்
வேதனல்லை மாலுமல்லை வேலினாறு மல்லைபோர்
தூதன்யெ னோடுபோர் தொடங்கவல்லை கொல்லென
மாதிற்ற பரித்துயர்ந்த வாகுவீது கூறுவான். (௪௦)

வீரம்வீரர் சிறிதுமே விளம்புவார்தொ லோவெனச்
சூரன்மைந்தன் முனிவுகொண்டு சோனைமாரி மானவெங்
கோரவாளி தூவலுங் குவட்டைவென்ற மொய்ம்பனு
மேருலாவு கணைசொரிந் திருஞ்செருப் புரிந்தனன். (௪௧)

மண்ணிலோடு மெட்டதான மாதிரத்தி லோடுந்
விண்ணிலோடு நிலவேலை மீதிலோடு நேமியின்
கண்ணிலோடு மண்டமுன்பு கடிதிலோடு மீளுமா
லெண்ணிலாத வன்மைகொண்ட வீருவோறு மிரதமே. (௪௨)

சூரன்மைந்தன் விடுசரங்க மிய்யவன் றடுத்திடும்
வீரவாகு விடுசரங்கள் வெய்யவன் றடுத்திடு
மாருமஞ்ச விந்தவா றருஞ்சரம் பொழிந்துநீ
டிரமேவு மிருவருஞ் செருப்புநிந் துலாவினார். (௪௩)

வெந்திறற்கொள் வீரன்விட்ட விசிகமாரி சிந்திவன்
கந்தவாகை வாகுவின் கரத்துவில்லை வல்லையங்
கந்தமற்ற சூரன்மைந்த ஞாயிரஞ் சரங்களாற்
சிந்தவே துணிப்பவீர னிந்தவாறு செய்குவான். (௪௪)

பின்னுமோர் நெடுத்தனுப் பிடித்தொரா யிரஞ்சரங்
துன்னவே விடுத்தவன் றுலங்குவிற் றுணித்தபோ
தன்னவெய்யன் வேறுவிற்கொ டாயிரஞ் சரங்கடாம்
மன்னிரும் புகழ்ச்சிவீர வாகுமேல் விடுத்தனன். (௪௫)

விட்டபோது வீரவாகு வெஞ்சரங்க னோழினு
 ஸொட்டலன்றன் மவுலிதள்ளி யொல்லைபத்து தூறுகோ
 ஸூட்டுவெய்ய னாணமுந் துணித்திடத் துலங்கிய
 மடபி.ல்பீர்கொள் பரிதிகண்டு மணமிமொகை கொண்டனன். (சு௬)

கோரமான வாடிங் கொடும்பெருஞ் சரங்கடாம்
 வீரவாகு நெற்றிந்து வெய்யன்மைந்த னெய்யவே
 சோரியுண் டமுத்திடத் துலங்குசெங் கரத்தினு
 லீருமம் பினைப்பறித் தெறிந்துவி ர னிதுசெய்வான். (சு௭)

நிழிங்ங்கொள் பாணவைச் சேயிர்த்தவி னு சேவகன்
 வத்திரத்தி லாயிரம் வயங்கொண்மார்பி லாயிர
 மெத்துத்தொளி லாயிரம் விற்றகரத்தி லாயிர
 மத்திரங்க ளொல்லெசென் றமுத்துறத் தூரந்தனன். (சு௮)

கந்தனென்கை யினவல்லிட்ட கடியவாளி கொடியவன்
 வெத்திறற்கொ ளங்கமெங்கும் விரவியங் கழுந்தலால்
 வந்துவந்து சோரிமுட வாடிநொந்து கந்துகப்
 பத்திகொண்ட தேரின்மீது பானுகோப னின்றனன். (சு௯)

அன்னபோது லீதுகண்ட வன்றனது சேனையோர்
 மன்னுவீர வாகுமுன்பு வந்தெதிர்த்து போர்செயத்
 துன்னுவிர்கொள் வானிகொண்டு துற்றசேனை முற்றவுஞ்
 சின்னபின்ன மாகவே செறுத்துநின் றறுத்தனன். (சு௧௦)

பின்புமுன் புடைத்திறந்த பெருகுபூத ரியாவருங்
 துன்பிலா விலக்கருங் துலக்கமான வெண்மரு
 மின்பமா மகிழ்ச்சியோடு மீடினோடு கூடியே
 மன்பெரும் புகழ்ச்சிவீர வாகுவின்ன கணையினர். (சு௧௧)

துற்றசோப மற்றபின்னர் சூரன்மைத்தன் வீரனோர்
 செற்றமோ டெதிர்த்துதுறு தூறுகோல் செலுத்தியே
 வெற்றிமொய்ப்ப னேனுகின்ற விறுதேரை நூறலு
 மற்றுமோர் சகட்டில்வீர வாகுவல்ல வானினன். (சு௧௨)

லாவிதுறு தூறுகோலில் வஞ்சகன்கை வில்லுடன்
 மெலுகின்ற தேரழிப்ப வேறகேரி லேறிவெம்
 பாவிமற்று மோர்தனப் பரித்திரா யிஞ்சரங்
 துவிவீர னாகமீது தோயவங் கழுத்தினன். (சு௧௩)

ஆகமிது பசுழிவந் தழுத்தவீர வாருவுஞ்
சோகமங் குணர்ந்தோழு ஆங்கவாணி ஆனியே
மாகர்செவ்வன் வில்லொடித்து வானியா யிரங்கடா
மேகவிட்டு வெய்யனேறு மிரதமுங் கெடுத்தனன். (௫௪)

மற்றுதூறு வானிகொண்டு மார்பைவாயில் செய்பவோர்
வெற்றியையம் வெய்யனேற வீரவீரன் விசிகமங்
குற்றவா யிரந்துரந் தூர்த்திறந்த நெறியினுற்
றுற்றிடுஞ் சிலிமுகங்கொ ணீரியங் கறுத்தனன். (௫௫)

இந்தவாறு கண்டிலில்லி னிவனைவெல்வ தரிதென
முந்துபாண வைத்தனைந்த மொய்ம்பன்வீர மொய்ம்புசே
ரந்தவீர னாதிபான வாருமோக மாகவே
வெந்திறற்கொண் மோகமான வேல்விடுத்து நின்றனன் (௫௬)

வந்தவந்த வேலினுன் மயங்கிவீறு பூதரு
முந்துசீ ரிலக்காரும் முரண்பொருந்து மெண்மருங்
கந்தனைவு தூதனாந் தளர்ந்துகந்தி னின்றலு
மந்தமற்ற கணைகள்சிந்தி யவருருத் துளைத்தனன். (௫௭)

ஆயகாலை முருகனீ தறிந்தமோக வேல்விடுத்
தேயுமோக வேலழிப்ப வேருலாவு வீரரோ
டோய்விவ்வென்றி மொய்ம்பனங் குளந்தெளிந்து தானவன்
சேயின்மீதி லாதிவேல் செலுத்துமா நெடுச்ச்தனன். (௫௮)

கண்ணுதற் பரன்படைக் கலந்தொடுக்கின் மாய்வுறப்
பண்ணுமந்த வுந்துவேல் பரித்துவந் திலேனென
வெண்ணிமாய மாயொளித் திருக்கைவெய்ய னேகலும்
விண்ணினின் நகன்றருக்கன் மேல்கடற் படித்தனன். (௫௯)

நண்ணலன் கரந்துபோன செய்கைதன்னை நாடியே
திண்ணமுற்ற தண்டமோடு திண்டிறற் புயத்தினேன்
றுண்ணொனத் திரும்பியே துலங்குவெற் பெறிந்தவேற்
பண்ணவன்றன் முன்பணிந்து பாசறைக்கண் மேவினான். (௬௦)

வேறு.

இந்த வாழிவ ணின்றிட விரவியம் பகைஞன்
புந்தி தன்னிடை யளவிலாப் பெருந்துயர் பொருந்த
நொந்தி ருந்தன னிவையெலா மொற்றார்போய் நுவல
வந்த வேலையி லறிந்தனன் சூரன மவுணன். (௬௧)

அறிந்த தானவ னானையான் படையொடு மணுகிச்
செறிந்த சேனையும் பெருங்கிர வஞ்சமாஞ் சிலம்பை
யெறிந்த வேற்படைக் குமரனுஞ் சமரில்வந் தெதிர்த்து
மறித்தி டிம்படி பொருவனென் றுன்னியே வதிந்தான். (௬௨)

வண்டு லாவரும் வண்டிழாய் மிலைச்சிய மவுலித்
நுண்டி நற்பெறு மரிபுரத் திலங்கிய திருப்போ
லெண்ட விர்த்தவென் சீகரச் சாகரத் துடையே
சண்ட வெங்கழிர் பரப்பிவந் தெழுந்தனன் றபனன்.

(௬௩)

கந்த மாமலர்ப் பொதும்பர்குழ் சுமலைமா நகர்வா
நெத்தை ஞானசம் பத்ததே விகண்டனை யெழிர்த்தார்
பர்த வாணவப் படலம்கண் டிநித்திடும் படிபோ
லந்த ரம்புவி மறைந்தபே ரிருளகன் றதுவே.

(௬௪)

இரண்டாநாட்குரபன்மன்யுத்தம்.

.அன்ன காலேழி லிலங்கவென் ளம்படை யனுசுத்
துன்ன சீரசு டேந்திர னுடனதி ஞா
னென்ன நின்றிடு தம்பியர் மைக்கரா மிருவர்
மன்னி மெம்படைத் தலைவரா பிரதமேல் வரவே.

(௬௫)

சீர்பு ரித்திடு மொருபெருந் தேரின்மேற் றிறர்கு
ருர்பி ரித்துபோர் புரித்திட வருதல்கண் டோடிக்
கர்பு ரித்திடு குலிசவேற் கரத்தினுன் கூற
வேர்பு ரித்திடு குமரவே ளறிந்தன னிதனை.

(௬௬)

.அறிந்து மாருதச் சாரதி யியற்றுகே ரனுமிச்
நிறந்த சீருள வினையவ ரிரதமேற் செல்லப்
புறந்த ராதனீ ராயிர வெள்ளமாம் பூதர்
செறிந்து குழந்திடத் தானவன் படைக்கெழிர் சேர்ந்தான்.

(௬௭)

சேர்ந்த காலேயிற் பூதரு மவுணருஞ் சினங்கொண்
டார்ந்த பற்பல படைக்கலஞ் சொரிந்துநின் றூர்த்து
கேர்ந்த விட்டியங் கிருஞ்செருப் புரித்தனர் நெடுஞ்சீர்
சார்ந்த சாரத நின்னன பின்னர்செய் தனரோ.

(௬௮)

ஆயி ரம்பெருந் தேரினைக் கரங்களா லள்ளி
யாயி ரங்கரி கெட்டிட மோதுவ ரதம்பி
னாயி ரங்கரி பாணிகொண் டெற்றியே யடற்பத்
தாயி ரம்பரி யழிவுறப் புரிகுவ ரடலால்.

(௬௯)

கோடி வெம்பரி பாணிகொண் டாயிரங் குலவுங்
கோடி யாகிய வவுணகா யடித்துயிர் குடித்தார்
வாடு ஞானிற் றகுவரும் பூதனா வனைவுற்
நிடு சேர்ந்திடு பற்பல படையினு லிறுத்தார்.

(௭௦)

வீறி வந்திடு தானவ ரானவர் வெகுண்டி
சிறு சாரத ருடல்பதை பதைத்திடச் சிதைத்த
வீறி லானிறற் பூதமன் னவந்தெரிந் தெதிப்போய்
மாறு றும்படி தானவர் தானைய வதைத்தார்.

(௭௧)

வினங்கள் சோரிவெற் பாறுபோன் மேவுறப் பெருஞ்சீர்க்
கணங்க டானவர் கணங்களை யடிதிறங் காணாஉ
வினங்கு சீரறி குரன்வந் தறுமுக விருதான்
வணங்கு பூதர்மேற் பொழிந்தனன் பகழியா மாரி. (௭௨)

அந்த வேலையிற் பூதரி லுக்கிர னணுமித்
தந்தி மாமுகன் முன்னவன் சுதன்மிமைத் தண்டொன்
றுந்த வுஞ்ஞமக் கதையதி குரன துரத்து
வந்து * சாலிகை சிந்திய தவுணர்கண் மயங்க. (௭௩)

முடி சாலிகை சிந்தலுஞ் சிந்தையுண் முனிந்து
பாடி லுக்கிரன் மீதுநா ருமிரம் பகழி
கூட விட்டுழிக் குருநிந் றொழந்தது கொதித்தோ
ரிடு வெற்புவிட் டவுணர்கோன் தேரினை யிறுத்தான். (௭௪)

மற்றொர் வையமேற் பாய்தலு முக்கிர வலியோன்
செற்ற மோடுதேர்ப் பரிகளை யுதைத்திடத் தீயோன்
றற்று நூறுகோல் விடுத்தலு நெடியகைத் தடியா
லிற்றி மும்படி விலக்கவே நிரதமே நினனே. (௭௫)

வேறு.

ஏறி நின்றவதி சூர லுக்கிரனை யீறு செய்வனென வெண்ணி
யே, சீற னற்படை யரும்பு னற்படை நிறற்ச மன்றனது நுண்ப
டை, வீறு கின்றதொரு காவீ லுந்துபடை மின்ப டைத்தவிதி தன்
படை, மாற னெண்படை விடப்பி டித்துடல் வருந்து ருதவை ய
ருந்தினான். (௭௬)

விட்ட விட்டபடை முற்று முற்றுநிறன் மிக்க வுக்கிரன் விழங்
கலுந், துட்ட னானவதி சூர லுதிபடை தொட்டி டப்பரனை யுக்கி
ர, னிட்ட மோடுதொழு தஞ்செ முத்தினை யியம்பி நின்றிடலு மெ
ந்தைதன், னெட்டி ரும்படை திரும்பி முக்கணுடை நின்ம லன்
புடை யடைந்ததால். (௭௭)

ஈது கண்டரி முகத்தன் மாமக னிலங்கு தேரினு மிறங்கியே,
கோது செய்யுமொரு தண்டு கொண்டியிகு கூளி மன்னனெதிர் கூடி
வன், போது கொண்டதொடை கொண்ட தோண்மிசை புடைப்ப
வக்கதை பறித்தவன், நீது கொண்டவுர மித டித்துழி சிறந்த தொ
ல்லுயிர் துறத்தனன். (௭௮)

இன்ன வாறது தெரிந்து நெஞ்சக மெரிந்து தானவர்க ளிந்தி
ரன், மன்னு பூதர்கள் பதைத்து மாளுர்வகை வாளி சிந்தியெதிர்

வந்தபோ, தின்ன லற்றகுபன் மன்ன நிற்கனக னென்ன மன்னவ
னெதிர்ந்துநின், தன்ன வஞ்சனெடு போர்பு நிந்துடலு மாயி மங்
கனை விடுத்தனன். (௭௯)

மெத்து மத்தி முருக்த விற்பட மெலிந்த னன்கடிது வீறு
முன், மத்த னென்பவ னெதிர்ந்து போர்புரிய வஞ்ச னெண்ணில்
பல வானிதூட, பெய்த்நி யிம்படி யிழைப்ப மத்தனெதி ரொய்தி
வெய்ய சமர் செய்துட்புத்து நூறுகளை சித்தி மத்தனு மயர்ந்தி ட
ககடிது மண்ணினான். (௮௦)

வீறு சிங்கனது பின்பு முன்பனுமி வெஞ்செ ருப்புரிய வஞ்சக,
நூறு வெங்களை விடுப்ப வன்னவனு கொந்து நின்றிடலு முந்திசீ,
நேறு சாமத்கண் மன்னர் பின்னுளரி யாவ ரும்பொரு தினைத்திட
சீழி வந்தன னிலக்கர் தம்மிலுயர் திண்டி நற்குலவு தண்டகன். ( )

நாச கன்றன்மகன் வந்தி ரத்திலுயர் தண்ட கன்களைக ளாயி
ரம்வீர மோடுவிட கொந்து தந்திறரு வெய்ய னெண்களைக ளெய்
யவே, சீரு லாதுதல் படப்பெ ருத்துயர் செறித்தி டக்கடிது சோமு
கன், கோர மோடனுமி யாயி ரங்களைகள் கொண்டு தேரழிவு கண்
டனன். (௮௨)

தேர ழித்திடலு மானை மாமதலை சீறி வேறிதத மெறியே, வீர
மோடுவரு சோமு கன்றன்மிசை டுவென்றி யோர்படை விடுப்பவங்,
நேரு லாவுமவ னுத்த ளாத்தன னிலங்கு சீர்விசயன் வந்துநீ, டார
கன்றன்மகன் வில்லை வல்லைகளை யாயி ரங்கொடு தடித்தனன். ( )

கொண்ட வில்லழிய வந்தெ திர்ந்துபொரு கொற்ற வீரன்விறல்
பற்றலன், கண்டு தண்டது விடப்ப டத்தனர் கலக்க முற்றன னிலக்
கரி, லண்டி மேனைய ரடைத்து விற்கமர் புரிந்து டைந்திடலு மா
சிலா, மண்டு வீரமுள கத்த னுக்கினவல் வந்து வெய்யனெ டெதிர்ந்
தனன். (௮௪)

கைத்த னுத்தனை வனைத்து மெத்திய கடுஞ்ச ரஞ்சிதறி வெய்
யவான், கைத்த னுத்தனை மறைப்ப வன்னவனு மன்னு மாயிரகல்
வானிதான், சுத்தன் மீதுபட விட்டொ றோழுகளை தொட்டு விற
றடிய விற்கொளாப், பத்து நூறுகளை சித்தி வெய்யனாறு தேனா
வில்லெடு படுத்தனன். (௮௫)

வேறு தேரவுண னேறி விற்கொடுயர் வீர வாகுவறு தேரினை,
நூறு கோலதனி னூறுகா லதனி னூபு ரத்துவரு சேவகன், மாறி
வாவிறல்கொள் பணி தேரினிடை வாகி மேவுதிறல் வானினுற்,
பேற தாமொரு காத்து னித்துழி பிடித்த தண்டுகொ டடித்தனன்.

ஊழில் வீரனவு ணன்கி ரத்திடை யுதைத்து மீளுதலு மொன் னவன், சிறி வாங்கொடு தொடர்ந்து வந்துழி திரும்பி யங்கவனை வானினு, ணாநி ணுனவுணா ரஞ்சி யோடினார் நுவன்றி டற்கரிய சீரினல், வீறு சூரனிது கண்டி பூதர்குழு மீது வெம்மையொடு மேவினான். (௮௭)

முந்தி வந்துயர் தனுக்கு ணித்தனன் முழங்கு ஈரனோவி வழங் கலுஞ், சிந்தி ணர்சில ரிரிந்து ணர்சிலர் துணைத்து ணர்சிலர் செகத் தின்மே, விர்த வாறுமிகு பூதர்நொந் தனர்க ளிபாண்டு பத்துட னி ரண்டுதா, னந்த ஈரனோவி யொழிந்த தில்லைபெனி லார வன்றன்வி தல் கூறுவார். (௮௮)

இன்ன செய்கைதனை மன்னு சாரத விராசர் கண்டவ னெதிர்ந் தபோ, தன்ன வஞ்சனொரு பத்து நூறுதொட ராயி ரந்தழுவு கோ டியா, மின்னல் வெங்களை பொழிந்த போதவ ரழிந்த போதூரல் விலக்கராம், வெங்கி டாதவிறல் வீரர் வந்தணுமி வென்றி றற்களைகள் சிந்தினார். (௮௯)

ஆடல் கொண்டவ ருரக்க ரத்தனு வனைத்தை யுங்களைக ளா யிரங், கோடி சிந்தியவை சிந்தி யத்தொகையொள் கோல்விநித் தவர் க டேலொலாம், பாடு றுட்படி புரிந்தி லக்கமொடு பத்து நூறுசெறி பல்லவ, மீடி னொடுதவி வீரர் மேனிக ளினைத்தி மட்படி துளைத் தனன். (௯௦)

ஈது கண்டுதிற லெண்மர் தங்கனி லிருந்தி றற்பெறு திவாகரன், நீதி லாதகளை சிந்தி வந்திடலு நூறு நூறுகளை சிந்தியே, யோது வீரனது விற்று ணித்தவ னுரம்பி ளந்தழி விழுந்தனன், கோது லா விற லரக்கன் வந்தவுணர் கோவின் முன்புகளை துவினான். (௯௧)

துவி யங்கதனில் வென்றி யின்றிமிட றுன்று வானினொடு சூரர்கோன், மேவுதேரணுகி வில்லை வெட்டவவன் வில்லொ டிந்த திலை வல்லையே, யோவி லாதசுநிர் வானொ டிந்ததட லுத்த ரக்களை யொர் தானினாற், பாவி யண்டமிசை செல்ல வுந்தலும் விழுந்த னன்கடிது பாரின்மேல். (௯௨)

வீழு மன்னதை வெகுண்டு கண்டுமிகு வெற்றி பெற்றிடு மகேக் திரன், றாழ்வி லாவிநல்கொள் சூரன் முன்புபல சாய கஞ்சிதற வெ ய்யவன், சூழுநூறுகளை தூய னங்கமிசை தோய விட்டுழி விழுந்த னன், வாழ்வு கொண்டபுரற் வீர தீரனெதிர் வந்து பல்களைகள் சிந்தினான். (௯௩)

ஈடு கோவரு வீர தாண்டிசை யேழி னோடவுண னேழுமோல்,
கூட விட்டுழி விழுந்த என்னைது கொற்ற முற்றிடும கேசனு, நீடு
ஞானேதிர் வந்தித் தீர்த்தோரு மெடுமப டைக்கலம் விடுப்பவே,
புற சொண்டவுர மீது பட்டுமிகு துணி பட்டது பிறங்குவேல். ( )

வந்து பட்டகதிர் வெல நித்திடனு மன்னு தானவர்கண் மண்
னவ, னுந்து கின்றகளை யேழு விட்டிட வும்பொ ருத்திய மகேச
னின், கந்து நுழ்த்தி புயங்க லத்துடன் சோப்ப மொய்ம்பது துளைப்
பகவ, மித்தை மொத்தன னிகழ்த்த விச்செயலை வீர கோளரி தெரிந்
தனன். (சு௬)

கண்டி. தண்டர்புழர் வீர கேசரி கடுஞ்ச ரஞ்சிதறி வந்துபின்,
பண்ட லன்றனது வைய முற்றர மடிக்க வேகரம் வெடிக்கவே,
மண்டி குபுளொரு ராயி னுவிவனை மாலு நங்கடலில் வெஞ்சினங்,
கொண்டெ லித்திட விழுந்து பின்னரு மெழுந்து சேனைபொடு கூடி
ஞன். (சு௭)

மால்ப டைக்கனிற லித்தி ரன்குறுகி வன்ச மன்படை விடுத்
தலும், பால்ப டைத்தமொழி மாயை மைத்தன்மிசை பட்டு மட்டி
றுக ளாகவெங், கொல்ப டைத்தவனாறாயி ரங்குலவு கோடி வெங்
களைக வேலும், கால்ப டைத்தகிசை போல மேனிய கலந்து னைத்
திட விளைத்தனன். (சு௮)

மன்ன வெற்றிபுனை யந்த கன்கடிது வந்து பங்களைகள் சிந்
தலு, மன்ன வன்களை விலக்கி வெந்தருவ னாயி ரங்களைக ளால
வன், மின்னு தேரினொடு விற்பு ணித்துமரு மம்பி ளாந்திட விழுந்த
னன், வெங்கி டாதனிறல் கொண்ட வண்டர்புகழ் வீர வாகுவீது
கண்டனன். (சு௯)

கனத்த தேரினொடு வந்தெதிர்ப்பவது கண்டு மாயைதரு கண்
டகன், மனத்தி லொற்றனொன வுன்னி யின்னமுமென் முன்ன
பொற்றனொன வந்தியே, லனத்தமெய்திவை தனுப்பி டிக்கிலுன தாவி
கொண்டிலவ னென்னவே, கினத்த பாவிகக னுவி கொண்டதிற
லான வின்னமொழி செப்புவான். (சு௧௦)

உற்ற தாதன மமைச்ச மாகுவ னுரங்கொ டெவ்வர்மிசை செல்
குவன், வெற்றி வேலுடைய கத்த னெந்தையருள் வேறு முள்ளபணி
செப்துவன், முற்றும் வல்லவனி யான மர்ப்புரிதி யென்ன வொன்
னான் முனிந்துநீன், கொற்ற வாளிகளொ ராயி ரங்குலவு கோடி
வீரனெதிர் துவிஞன். (சு௧௧)

வீர வாகுவு மனப்பில் லெங்களை விடுத்து வெய்யன்விடு வெய்
யகோல், சேர தூறியொரு துறு கோனுதல் செறித்தி டக்களை சி
தைத்திட, ழுரி சேரவுண னெட்டு வெங்களைகண் மொய்ம்பன் மொ
ய்ம்பிடை யழுத்தலுஞ், சோரி யுண்டுபிடர் தன்னை யன்னவை து
ளைத்த வும்பர்கடி எங்கவே. (சு௧௨)

வென்றி கொண்டபுய வண்ணல் பின்னர்பல வெய்ய சோலவு
ணன் வையமேற், றுன்றி யொன்றபல பாக ரங்கமிசை சோரி கண்
டிட வழுத்தல்வண், டன்று காசிப னனித்த தானவனெ னாம்ப
தொண்கணைநின் மொய்ம்பினு, னின்ற தேரதனை நூறவேறுமொரு
நிடு தேரின்பிசை கூடினான். (௧௦௨)

கூடி வாயுவொடு தேயு லின்படை கொடுஞ்ச மன்குநர் ஷெடு
ம்படை, யிடு சேர்வருணன் வாடு றுநிருநி யிந்நி ரன்படை யிலங்
குசீர், குடு வேதனெடு மாத வன்படை தொடித்து மொய்ம்பினன்
விடுத்திடப், பாடில் சூரன்மிசை வந்து வந்தவைகள் பட்டு மட்டி
றுகள். பட்டவே. (௧௦௩)

மட்டு லாவுதொடை யண்ண லங்கதுபின் மங்கை பங்கு
டைய வள்ளறன், னெட்டி ரும்படை விடுப்ப வன்னபடை நேரி
லாவிநல்கொள் சூரனும், விட்டு மொய்ம்பொடு விலக்கி யாறினெடு
வீறு மொன்பது விறற்சரந், தொட்டு வீரனது கைத்த லச்சிலை
துணித்த னன்றகுவர் துள்ளவே. (௧௦௪)

மூண்ட கோபமொடு மொய்ம்ப னங்கொரு முரண்கொள் வே
லினை விடுத்தலு, மாண்டு சூரன்மிசை பட்டு வல்லையி லழிந்து
போகுதலு மன்னவன், பூண்ட வன்மையொரு தண்ட முந்தவது
வந்து மார்க்கிடை புகுந்திட, வீண்ட சோரியொடு நீண்ட தேரின்
மிசை வீர வீரனும் விழுந்தனன். (௧௦௫)

செய்கை யின்னது தெரிந்து தேரினெடு சிரு றஞ்சர வண
ப்பெயர்ப், பொய்கை தன்னிடை வளர்ந்த நங்கடவுள் போயெ
திர்த்திட வழுத்தினர்க், குய்கை தந்தருள் குமார வேள்வடிவ முற்
று நோக்கிமிகு செற்றமாய், நைகை கொண்டதொழில் கொண்ட
வஞ்சனிது நம்பி ரானெடு விளம்புவான். (௧௦௬)

உன்ற னெடுவரு சேனை யானவ ரொழிந்து போயின ருவர்க்
கெலாம், வென்றி கொண்டவிறை யாடு வந்தவனும் வெந்துயர்க்
கொடு விழுந்தன, னின்றி ளங்குமர னுன நிகொலம னொன்னெ
டேபுரிய வல்லையின், வன்றி றற்றனை யழிப்ப னிங்கொரு கணத்தி
னென்றனன் மறத்தினான். (௧௦௭)

வஞ்ச னீதுசொல வேளு னாப்பனிள மைந்த னென்றெமை
மதித்தனை, நஞ்ச லாவிய களத்த னெற்றிவிழி நண்ணு கின்றபொ
றி யொன்றுகாண், வீஞ்ச கின்றவுல கங்கெ டுப்பது விவேக மற்ற
வொரு பேதைந், யஞ்ச றுததிறல் வீரர் பாலர்பெரி யோர்க ளென்
றுமதி யார்க்காகான். (௧௦௮)

யாவ ரேனுமமர் செய்ய வந்திடி. லெநிர்ந்து போர்புரிவ ரிங்மி
னிர், சேவ கத்தொடு பெருத்த நீன்வலி ிறுத்த நம்பெரிய தின்
மையா, லோவ றும்படி கெடுப்ப மென்றிட வருத்த ளப்பிச்சகோ
யொன்னலன், றாவ வேலவனு மெண்ணில் வெங்ககோ தொடுத்து
விட்டவை தழிந்தனன். (க0க)

தடுத்து வேன்முருக னோழி ரண்டுககோ தான வன்றனது தோ
லின்மீம், விடுத்த டோதுககோ பட்டொ டித்துவிழ வேறு மாபி
ரம் விற்றார், தொடுத்த வன்மலை துணிப்ப வஞ்சகொரு துங்க
லெல்லிடவு மேழொலித்த, வடித்த வெங்ககோயி வந்த வேலையுற
வந்த வேலை யெநர் வித்தினன். (கக0)

வீறு மின்றதொரு வில்லெ டித்தவுணன் வேலன் விட்டபல
கோலெலா, தூறி யெழுககோ புயத்தி லெய்வவை நண்டு கட்ட
டலும் வேலவன், சீறி யையிரு சரத்த வன்சிலை சிதைத்தொ ராயி
ரகல் வாரியா, வேறு தேரழிய தூறி வேறுமல னோறு தேர்களுற
வெய்தனன். (ககக)

வண்மை கொண்டசிலை வைய மந்திடலும் வைய முற்றவு
ணர் மன்னலன், றின்மை கொண்டதொரு முத்த லைப்படை செலு
த்த வீரிரு சரங்கள்விட், கண்மை கொண்டருக னன்ன தைக்கடி
துருத்த றத்துமிரு கோல்கமேய்த், தண்மை கொண்டதொழில் கொ
ண்ட வன்புனை மதானி யானவை தழிந்தனன். (ககஉ)

ஈது கண்டவுண ராரு மங்கனாழி யெந்தை கந்தனை வளைந்து
லின், னோது போர்புரிய வாழி வேலன்விட வுற்ற சேனையவை முற்
றவுங், கோது றும்படி கெடுத்து மந்தரு குமார வேள்கையுற வெ
ய்யுநர், வேதன் மால்படை விடுப்ப வேலவை விழுங்க வாழ்படை
விட்டனன். (ககஊ)

விட்ட வெம்படை குமார வேனொரு விறற்க ரங்கொடு பிடி
த்தவன், கெட்டி டாதவகை புத்தி சிற்சில ிளத்த வங்கதை மதித்
திலன், மட்டில் சேனையொடு பின்பு சேர்துமென மாய மாகிமனை
பேசலும், பட்ட சோகமொ டயர்ந்த யாவரு மெழுந்து வேலனயல்
பாகினார். (ககச)

மந்திவ் வேலையிடு பூநர் சூர்நகர் வடாது வாசறனி லேகியங்,
குற்றி குத்தவதி குர னைப்படை பொடுங்கெ டித்தெயி லுடைத்து
விண், டிற்றி ருத்தொரு கோபு ரங்கடிது தொட்டி வேலையிடை
விட்டவன், சற்ற ழித்தனர் திரும்பி னாகடிது சண்மு கத்தனயல்
கூடினார். (கக஠)

வேந்தி றற்கொண்மிரு சார தக்குமூவும் வீர ரும்புடையின்
மேவலே, யெந்தை கத்தனயர் பாச றைப்பதியி லேகி மந்திரம தெ
ய்தியே.கிந்து ரப்பகை கூடிது ிடொளி திருத்தி டித்தவி சிருந்தன,
னந்த ரம்படி கிருண்டி மேபடி யருச்சன் மேல்கட லடைந்தனன்.

நலந்தி ருந்துமரு ணக்க திர்க்கமல நாய கன்கடிது வந்தெ
னைக், கலந்தி ருந்தவ னனன்று போனசெயல் கண்டு நீதிமுறை
கொண்டிடா, துலம்பு னைந்துபுய விந்து வெண்ணையுற வுன்னி யந்த
ன னொளுநீனைந்துலங்கு மட்பா மடந்தை நக்கென வெழுந்த தாச
கை யினங்களை. (கக௭)

ஒடி யுற்றசெய லொற்றர் சொற்றிட வுணர்ந்துபானுவை மு
னிந்துளா, விடு தந்தையிடை வந்து முற்பக னிகழ்ந்த வச்செய
னிகழ்த்தியின், நீடு கொண்டவனா நானே வென்றிடுவ னென்ன
வன்னவன் விடுப்பநீண், மாட மானிகைகொள் வீட டைந்ததனில்
வைகி வைகறை யெழுந்தனன். (கக௮)

முன்றாடப் பாணுகோபன் புத்தம்.

எழுந்து மாயைதனை முன்ன முன்னனுமி யேது வேண்டு
மென வோதலு, மிழிந்த வன்புதல்வன் முன்ன மென்ஞைம
ரொய்தி வென்றவனை யின்றுநா, னழிந்தி டிம்பரிசு வெல்ல வேர்ப
டை யளித்தி யென்றிடலு மார்வமே, பொழிந்த மாயையொரு மாய
வெட்படை கொடுத்து விண்ணினிடை போயினான். (கக௯)

அன்ன வஞ்சனது பின்னர் பின்னுள வடற்ப டைக்குல மெ
டுத்துநீண், பின்னு தேரணுகி யைம்ப தாயிரமென் வெள்ள மான
படை சூழவே, மன்னு மப்பதி மதிற்பு றத்தனுகி மாவின் மாமுக
மோ ராயிரந், துன்னு தூதன்வத னந்தெ ரிந்தினைய வாச கங்க
டிது சொல்லுவான். (க௨௦)

வீர வாகுவெதிர் சென்றி யானிவன் விரைந்த டைந்தது விள
ம்பியே, போரி யற்றவவன் வந்தி டிம்படி புகன்று மீள்கென வக
ன்றுபோய்ச், சீரு லாவிவளர் பாச றைப்பதி செறிந்து வீரனை யறி
ந்துகண், டீர மற்றிடு மனத்து வெய்யவ னிசைத்த வாசக மிசை
த்தனன். (க௨௧)

இயம்பு போதுகதி னைத்த னைந்தவனை யின்று கொல்லவரு
வேனெனாப், பயம்பொ ருந்துவகை தூத னேடிவை பகர்ந்து விட்
டினைய ரோடுநீன், வயம்பொ ருந்துகும் ரேசன் முன்பணுகி வந்த
னைத்தொழில் புரிந்துபின், னபம்பொ ருந்துவிடை கொண்டு செ
ன்றுகவி னன்னு தேரினியிசை நண்ணினான். (க௨௨)

கொன்னு றுத்தனது சேனையோ டணிகொள் கேடில் பாசறை
புகன்றுபோய்ப், பன்ன ரும்புகழ்கொ டெவ்வ னின்றிடு பறந்த
லைக்கள மடைந்திட, வின்ன லற்றமிகு பூதர் தானவ ஞைந்து
வெஞ்சம ரியற்றினார், மன்னு பூதரொடு வெய்ய தானவர்கள் வல்
லை சிற்சிலர் மடிந்தனர். (க௨௩)

தான வந்தலைவராகும் வீரமுறு சார தத்தலைவர் யாவரு, மீனமுற்றி மிலங்க செண்டரு பெய்திட்டு வெஞ்சம ரியற்றவே, யுண முற்றவ ரிலங்க வெற்பகைகை னுந்து தேரிகொடு வந்திட, மான முற்றிறன் மொய்ம்ப னங்கடிது வந்து தேரிகொடு தெய்தனன்.

ஆற்ற வேலைதனி லுற்ற வில்லினை வளைத்து லங்கு * பிறை பாசகம், வெற்றி மோமென நாகர் தென்வண்ணிட்டு வீறு கொண்ட தொரு வில்லினை, மற்று தேரில்கும் சர்ப தத்தனை வணங்கு வீர னும் வணக்கியே, துற்றி மீம்பினை கொடுஞ்ச ரம்பல தொடுத்து கொளுத விரித்தனன். (கஉரு)

சாரி லேகுவன வில்லினை லேகுவன கஞ்ச னோடரி கலந்துவா, முரி லேகுவன பாரி லேகுவன வுந்து சீசா முலாவுமுந், நீரி லேகு வன வெற்றி லேகுவன நின்று சொண்டபுக முண்டமுன், சீரி லேகு வன தாய வன்றகொடு திய வன்றனது செய்யதேர். (கஉசு)

சைய மொத்தனவர் வைய மித்தகைகை சாரி வட்டம துலாவ லும், வெய்ய லாயிர கொடுஞ்ச ரஞ்சிதறி வீரன் மார்பிடை யழுத்தி டத், தாய் லயிர் பெணும்பெ ருங்ஙனைக மெய் வென்றியுறுஞ்ஞர்ம னன், செய்ய தேரதனை தூற வேறுமொரு தேரின் மீயிசை செறி ந்தனன். (கஉஎ)

செறிந்து வில்லினை வளைக்கு முன்னருமை செம்ம லுங்கினை ய தேவகன், முறித்து டாதகனை யாயி ரங்கொடவன் மொய்ம்பு ரந் தாடாபடித்தலும், பிறித்தி டாதகிற லும்பர் வேல்கொடு பெருந்தி றாப்பின திருத்தலன், மறித்தி மீம்பரிசு வெல்வ னென்றவுணன் வாரு ணப்படை விடுத்தனன். (கஉஅ)

மேயு மப்படைபைய வீர னங்கிப்படை விட்ட நித்திலு மொ ட்டலன், வாயு விற்படை விடுப்ப மொய்ம்பகொரு மாசு ணப்ப டை விடுப்பவே, போயு ரத்துவரு வாயு விற்படைபைய யுண்டு வஞ்சனெதிர் போதலு, மாய னார்திப்படை திய னுத்தவெதிர் வந்த வெய்ப்படை முறித்ததே. (கஉக)

வந்து கந்திப்படை பின்பு மொய்ம்பன்விட லுதை போலது வி னாந்துபோய், வந்த காகுட நெடுமப் படைத்திறலை வல்லை சிந்துத லும் வஞ்சக, னந்த கண்படை விடுப்ப வங்கதையு மட்ட தொட் டல னாயன்படை, வெந்தி நற்கொள விடுப்ப கந்திப்படை முன்பு வஞ்சக விரிந்ததே. (கஉ௦)

மிக்க வெற்பகைவன் மாய வன்படை விடுப்ப கந்திப்படை முன்புவந், தக்க ணம்பொலு மாடன் மொய்ம்புடைய வண்ண லங்கு தெரிந்துபின், தக்கன் வேள்வியை யழித்த வன்படை விடு ப்ப மால்படை தகர்த்திட, தக்க னார்படை யெடுத்து வெந்தருவ னண்ண லார் வெருவ விட்டனன். (கஉக)

முரண்ட கும்புயன நம்பன் வெம்படைபை மொய்ம்பி னோடு
விட வங்கொழிந், திரண்ட வெம்படையு நன்பெ ருஞ்சம ரியற்றி
விட்டவகா பெய்தனே, திரண்ட கந்தினை புரைந்த தோளுடைய
தியமுரனரு மயவ, னரண்ட ருத்தனது மாயை யால்கு மம்ப
சத்திடை யொளித்தனன். (காடஉ)

ஆய போதுறி ரோன்ம றைத்தன னருத்தி றற்குலவு தான
வன், மாயை தன்படை விடுப்ப வள்ளன்முத லான சேனையை
விரைந்துமா, லேப வேகடிது கட்டி யெகியினி தாய நிற்க்கடலி லிட்ட
டிடம், தீய ரிம்பெரிய திய னங்குது தெரிந்து நெஞ்சக மகிழ்ந்
தனன். (காடங)

மகிழ்த்து தாதையுறு கோயி னண்ணியவன் வண்ண வொண்
கழல் வலங்கியே, நிகழ்த்த வாறுதனை யோத வன்னவ னிறைந்த
வார்வம துறைந்திடப், புகழ்த்து மைம்தனை யவன்ற னுதுமனை புக்கி
ருத்திட விடுத்தன, னிகழ்த்தி டாநெற்கொ னுர தன்குமர வேண்மு
னுற்றிவை யிசைத்தனன். (காடச)

அற்ற வேலைதனி லாறு மாமுக னடற்கொள் வேல்விட வளக்
கர்வாய், வெற்றி வேல்கடிதி லுற்று மாயையை விலங்கி யேகவடல்
வீரனங், துற்ற யாவரு மெழுத்து வந்தணிகொள் சூர னுனாயெ
திர் கண்டபின், கொற்ற மேவுகும் ரோச னுக்கினைய காளை யின்ன
மொழி கூறுவான். (காடரு)

கரந்து மாயைகொடு வென்று சென்றவொரு கள்வ னைத்தலை
யறுத்தலா, லுரந்த ருங்குமர வேண்மு னேகில னுனாத்த வீது
முடி யாதெனி, விருத்தி டேனெனது வில்லு நானுமெரி யெய்து
வேனென வியம்பியே, விரிந்த சேனையொடு சூர னுரரண மேலை
வாசலிடை மேவினான். (காடசு)

அங்கு ருத்தபுலி மாமு கன்பொரு தமிழ்ந்நி டக்கனலின் வாயு
லின், துங்க வெம்படை செலுத்தி வாணகர் தொலைப்ப வும்பபா
யலைப்பவன், மங்கு லேழையும் விடுப்ப வங்கவைகள் வந்து மா
மழை சொரித்துநீள், வெங்க னற்றனை யழிப்ப வன்னசெயல் வீர
வாகுவெதிர் கண்டனன். (காடஎ)

மூன்றாநாளிராத்திரி இரணியன்யுத்தம்.

வேறு.

கண்டான் வெகுண்டான் வடவைப்படை விட்ட காலே
விண்டா னிறைந்த புயனீர்தனை யுண்ண விழ்ந்து
தண்டா முகிம்கள் கடலோடிய வீது தன்னை
யண்டார் புகழ்ந் திறற்றாதர் சூரோ டறைந்தார். (காடஅ)

அப்போது சிநி யமர்ச்சோருவ னென்ன வங்கண்
 கிப்பாடி லங்கு மறையாயி ரமோந்த தாயன்
 மெய்ப்பான ருரன் மடனடக னென்னு மெலோ
 னிப்போது லோனென் தவன்ருள் பணிந்த திசைப்பான். ( )

வில்லார் ஈனமத் திருநாடதி ணற்ற விண்ணோர்
 பல்லோர் தமையாஞ் சிறைசெய்தது வீறுபாவ
 மல்லா தூண்நி படுமோவவர் தம்மை வென்ற
 தெல்லார் நயந் பெருமான்வர மன்றி யாதே. (கச0)

ஏறுற்ற தேவ நெடுமிமாறுகொண் டார்க ளெல்லா
 முறுற் றிறத்தா றிருத்தார்தமை யோத வுண்டோ
 மாற்ற செல்வ மனித்தோன்மகன் மெவின் மாறா
 மாற்ற தவனோப் பணியாதமர் செய்ய லாமோ. (கசக)

மன்ன குகனம் பிழையாலமர் செய்ப வந்தான்
 பொன்னுட் டமர் சிறைகிட்டவன் முன்பு போந்தங்
 கென்ன யகனே சொடியோம்பிழை யெண்ண லென்றே
 சொன்ன லறுமா முகன்மீண்டிடு மென்று சொற்றான். ( )

நங்கிது பால னுணைசெய் திடும்போ திடும்போன்
 நங்கான கோப முடனேசில வார்த்தை செப்ப
 வாங்காதன் மைந்த னறிபென்பிழை யெண்ண லண்டார்
 நங்கா விறப்ப வமர்செய்குவ னென்று நின்றான். (கசக)

இன்பாதி வெய்யோ னனையான்றனை யேவ வேகிக்
 கொன்பாவு தன்னி லனுநிப்படை யான கொண்டு
 மின்பாவு நாலா யிரவெள்ளவெஞ் சேனை மேவப்
 பொன்பாவு பூத ருறுசெம்புல முன்பு போனான். (கசச)

வேறு.

‡ முச்சிர முள்ளவன் வச்சிர முள்ளவன் மொய்ம்பினன் முன்
 பினன் முறனுறு மிரனிய, னச்சமில் சேனைவெள் ளத்தையாற்
 நிச்சினு மாயிர மாயிர மாகவே யேகவிட், டெச்சமில் குடதிசைச்
 சேனையோ டேகினு வீடுசேர் வீரனு நால்வகைத் திக்கினு, மெச்ச
 தன் றுனையைப் பொருள்துத் தவுணர்கோன் மேவுறுந் திக்கிலே
 மேவினன் றுனுமே. (கசரு)

‡ முச்சிரமுள்ளவன் வச்சிரமுள்ள வன்மொய்ம்பினன்முன்பினன்முற
 ன்உறம் இரணியன் என்பதற்கு-மூன்றிரங்கனையுடையவனும், வலியவச்
 சிரம்போ னுள்ள புயங்கனையுடையவன்வச்சிரவாகுவெனப்பெயர்பெற்ற
 வனது முத்தொருமையே உலகமென்பத இரணியன் எனப்பெருள்கொள்க.

சாமதத் தானையுந் தானவத் தானையுந் தங்களிற் போர்செயச்
சண்முகற் கிளையவன், நிரமுந் நிரணியன் நங்கொடும் வந்தவென்ற
சேனையிற் பல்லவச் சோனையைச் சிந்தியே, கோரமுந் நகுதலுந்
நகுவர்கோ லுயிரங் கோல்விடுத்த தாயிரங் கோடியாய் நீடிய, பாரி
டச் சேனையைப் பாரிடத் தேயடப் பாங்குறும் பூதந்தா மேங்கியே
யோடினார். (௮௪௬)

சாமதம் கிறையவ னீலனும் பேரினன்றானவன் முன்புபோய்த்
தானவன் மேலிய, தேரெடுத்த தம்பரத் தெறியவே தேரொடுஞ்
சென்றுமீண் டிடுதலுஞ் சீலனா நீலனா, நேருறச் சினமொடே மாக
மேல் வேகமாய் நில்லுநில் லென்றுபோய் நீசன்மா மைந்தனைப்,
பாரமெய்த் தானினா லுருளவே யுதையவே பாரின்மேல் வீழ்தலும்
பாய்த்தனன் மெனிமேல். (௮௪௭)

தன்பதத் தாலவன் றனைமிதித் திடுதலுந் தாழ்ந்திடும் விறலி
னன் வீழ்ந்திடுஞ் சோரியன், றுன்புடைத் தாபியொர் மேனிதன்
போலவே துஞ்சுறு விஞ்சையாற் றேன்றுவித் திடுதலு, நன்புதழ்
ப் பூதலுங் கண்டதைச் சாடவே நனிவதாடார் நிருபத நலியவே
மெலியவே, மன்புகழ்த் தேர்மிசைத் துயரகன் றேறினன் வாளிபூ
தன்மிசை வஞ்சனாஞ் சிந்தினான். (௮௪௮)

மண்டுதி வாளிதான் வந்துபட் டிடுதலும் வாடிவெம் பூதலு
மண்ணின்மே னின்றிடக், கண்டனன் வீரனற் றேரொடுங் குறு
கியே கையன்மா யத்தினைக் கையினிற் கவினுறக், கொண்டதோர்
ஞானவே லாலழித் திடுதலுங் கொடியனோ ராயிரங் கோல்விடுத்த
திடவினார், தொண்டிறற் புயமுடைக் காளைதன் மார்பகத் துந்து
கோல் வந்துபட் டொல்லைதா னுற்றதே. (௮௪௯)

மாணுறுந் திறலுடைக் காளைபின் பாபிர வன்சரஞ் சிந்தியே
மன்னவன் பின்னுறுந், தூணியுந் தூணிசேர் வாளியும் வாளிசேர்
தூனிலுந் தூனிலார் துங்கவன் றேனாயு, நாணுறும் படிக்கெடுத்த
தவனாரம் பஹுனா நண்ணவே செய்துபின் னண்ணல னண்ணிய,
சேணிருந் தேரொலா தாறுநா றம்பினாற் றேவர்கொண் டாடவே
சிந்தியின் றுளரோ. (௮௫௦)

இச்செயற் கண்டிபின் னெண்ணலா னெண்ணுவா னீங்கியான்
முடிசுவ னெந்தையு முடிசுவ, னிச்சயம் பிறர்களு முடிசுவர்
முடிவனோ னீள்கடன் செய்யவோர் கிருதரிங் கில்லையா. லச்செயற்
புரியநா னுவனென் றுன்னியே யருவமாய் மீனமா யாழியுட்
போயினான், பச்சிமத் திசைதனக் கெதிர்படுந் திசைதனிற் பாறு
வந் தானிருட் பத்தியைச் சிந்தியே. (௮௫௧)

ஆனவின் செயலினே யொற்றுகண் டேகியே யடலுடைச்
ஞானமுன் பஹுமியப் பண்பவையே யினமுற் றிடுகொடுஞ் சூரன்மா
மைத்தவன் செரிமுகன் சடிதவத் தெனாவிடுத் தித்தியா, னானமுற்
றறிவுறத் தெவ்வவைச் சீழியிங் கொல்லைவத் திடுவனென் னுனா
செயா கின்றிட, மாணமுற் றிடுகிறத் புதல்வபோய் வென்றுமின்
வருதியென னேறிடுஞ் மன்னர்தம் மன்னவன். (கருஉ)

நாலாநாள் அங்கினிமுகன்வதை.

என்றுசொற் றிடுதலும் புறமறிற் கடிதவந் தேருலா வும்
பெருந் தேரினமி தேறினப், துன்றிமொய்த் திடுமடற சேனையோ
ரொண்ணிலார் குறவந் தேவியே தாயவெம் பூதர்சேர், வென்றியுற்
றிலெடுஞ் செம்புலத் தலையகலும் விருசா சதர்மனும்விறுலா கிரு
தருகின்றபற் பலபடைக் கலமெறித் தெதிருஞ் றிடுவெஞ் சமரமர்
நிலைமைசெய் தாபரோ. (கருங்)

அத்தனே லையிலிறல் வியர்விலவந் துறையமா மரியசர் வீரர்
போ யடிணர்தஞ் சேனாவிற், பத்திகொண் டிடுகெடுஞ் சாயகஞ் சிந்
திவே பாடுகண் டிடுதலும் பதகரங் கோடிஞர் கிந்தைதீர் மேகனே
கோமனே யாதிபா ிருமண் னவர்செருப் பொருதவன் வாறுகண்,
கிஞ்சி லென்மிறிற் றிறலுடைச் சதமக னெல்லெசென் றெய்திரு
னென்னலா் தங்கனோ. (கருசு)

போர்புரித் தெறிப்பொருந் தித்துகண் டகனையும் புயலினன்
றன்னையும் பொன்றுந் புரிதலு, மேர்புரித் திடுமுரத் தேனையோ
ரோடிஞ் செரிமுக னிதுதெரித் தெரிமுக னாகியே, கூர்புரித் திடு
கெடுங் கணைசொரித் தடலொடுங் கொள்ளெவெம் பூதனாக் கொன்
றமேர் கின்றிடச், சீர்புரித் திடுதிற்ற சதமகன் கண்டனன் சீற்றமே
ல் கொண்டனன் சிலைகுறித் தானரோ. (கருரு)

வெப்பணக் கெதிரணைத் தசிரம் பொழிதலும் விறலுடைத்
தருவலு மிஞ்சுந் சித்தியே, சையமொத் திடுபுயத் திறலுடைச்
சதமகன் றலையையுத் தேனையுஞ் சாயகண் ணேயும், வையகம்
புகழலே துறியீயர் துறுகொன் மார்பிடைச் சிந்தலும் வன்மை
போய் கிப்பவீ, தொய்யெனக் கண்டவன் றுணைவரா மெழுவரு
மொல்லெசென் றெய்திரு ரொன்னலான் முன்னனோ. (கருசு)

சிலைவளைத் தளவிலாக் கணைதனைச் சொரிதலுந் திறலுடைத்
தருவலுஞ் சிலசாத் திணைபவர், மலையிணைப் பொருபுயத் தெய்யவே
யவரவன் மாமுகத் தாயி மார்பிலத் தொகையுயர், திலையிடத் தாயி
ரங் கைமிடத் தாயிஞ் சாயகந் தொட்டவன் றேனையுத் தடிதலுங்,
கொலையுடைக் கொடிபுனேர் தேரினமி தேறினன் கொல்விடுத் தத
னையுந் கூறுசெய் தாபரோ. (கரு௮)

தேரழித் தவனுடம் றுபுபடுத் திடலுமோர் தேரின்மீ தேறி
யே விவனருட் படைபீணைச், சிருடைத் தகுவர்கோ னெழுவர்மேல்
விடுதலுந் தீடுமும் படையெனச் சிந்தைமீ தெண்ணியே, வீரமுற்
றிடுபுனற் படைவிடச் சோதிவேல் னீனாவிலுண் டணுகியேற் வீர
னாக் கொன்றதால், வாரியிற் பொலிதரும் பூதரா னவலொம் வா
ய்புடைத் தலறினார் வாடினா ரோடினார். (சருஅ)

ஈதெலாங் கண்டனன் பூதனாக் கையமைத் திங்குந் ரஞ்சன்மி
னென்னவங் கோதியே, யாதிகண் டனில்வருங் குமரனாக் கினையவ
னனன்முகக் கொடியன்முன் பணுகவே யிருவருஞ், சோதிவெங்
கணைகடே யமர்புரிந் தார்கன்பின் சூர்மகன் பரன்மகன் றாயமுண்
டத்திடைத், தீதுறுங் கணைகளோ ராடிரந் தொடுதலுஞ் செய்ய
வன் சீறியிச் செய்கைபின் செய்குவான். (கருசு)

ஆயிரங் கணைகடே யவுணர்கோ னிரதமு மங்கையிற் சாபமு
மறிவுசெய் திடுதலும், வேயுறுந் தோளுடைப் பதுமைதன் பால
கன் வேறுதே ரேறியோர் வீறுதண் டிந்தவச், சேயிருந் திறலுடைக்
கதையையோர் கணையினுற் சிதைவுசெய் திடுதலுஞ் சிலைபிடித் தவு
ணர்கோன், வாயுவின் படைசமன் படைகடிர்ப் படைவிட மற்ற
வப் படைவிடஇ மாற்றினன் வீரனே. (கசு0)

ஆனைதன் பின்னவன் பின்னவன் பின்னரு மனன்முகத் தவ
னரத் தம்புநா றுய்ப்பவே, யினமற் றிடுமணித் தேரின்மீ தேவிழு
ந் தெருவைநீர் பெருகவங் கெரிமுகன் றாயருநீஇத், தான்முனம்
வழிபடுந் தன்னகர்க் காளிபைத் தன்னகத் துன்னலுந் தானையோ
டெய்தினான், மானமும் றிடுதிற்ற் றெவ்வனாக் கொல்லுவன் மைந்
தவஞ் சேலென வந்தனன் பூதர்மேல். (கசுக)

துங்கவெம் பூதர்மேற் சூலமொன் றுந்தவச் சூலமங் காலமே
போலவந் திடுதலுஞ், சங்கரன் மாமகன் பின்னவன் சீறியேழ் சாய
கங் கொண்டதைத் தடிதலுஞ் சண்டிகை, வெங்கொடுஞ் சினமொ
டே பின்புமோர் சூலவேல் விடுதலு மாயிரம் வெஞ்சரந் தூண்டி
யே, யங்கது தன்னையு மங்குவித் திடுதலு மண்ணல்சேர் தேரின்மீ
தார்த்துவந் தெய்தினான். (கசு2)

பாங்குறுங் காளியெண் கையுமோர் கையினுற் பற்றியே மாந்
பகத் தெற்றியே நின்றலு, மேங்கியே சோகமா யெருவைநீர் விழவி
ழந் திடரகன் றிடவெழுந் தேத்தினான் வாழ்த்தினு, ளாங்குநின்
றிலள்வினார் தேகினு ளீதுகண் டங்கிமா முகனெழுந் தடல்பெ
றுஞ் சிலைபிடித், தோங்குநா றம்பினுன் மொய்ப்பினன் நேரறுத்
தூதிய மாயதென் றாதினன் சங்கமே. (கசு௩)

தீதிலா வீரன் கோழுகோல் கொண்டிபின் நீமுகத் தீயவன்
சிலையறுத் திடவவன், வேதனார் படைதனைக் கடவலுந் திறவினான்

வீரபத் திரான்படை விடுதலுங் கடிதுபோய்ப், போதனார் படைத்
னைச் சிற்றிவெந் தழன்முதன் பொன்றவே முடிகளைத் தண்ணல்
கைப் புக்கதா, லாதரச் சுரலோல மொய்ம்பன்மேல் மலர்சொரிந்
தாடினா குவகையா லவசமே யாயினார். (௧௬௪)

வன்னிசேர் மாமுகன் பட்டதைக் கண்டவன் மட்டிலாச் சே
னையோர் மானமும் வீரமும், துன்னவந் தெய்தியே பலபடைக் கல
மெலாந் தூயிலெம் போர்செயத் தூயவன் சிறியே, மன்னிடும் புய
லெனக் கணைசொரிந் விடுதலும் வாடினா ரோடினார் மாண்டினா ரா
யினா, ரன்னதன் பின்னரொண் பூதரு மெழுவரல் லாததம் பியரு
மங் கருகுவந் தெய்தினார். (௧௬௫)

அன்னபோ தெழுவராந் துணைவகைக் கண்டிலான் யாவதா
னாக்கொலோ வாணிபோ னாக்கொலோ, வென்னவே யுக்கிரன் கன்ன
முகன் படையினு லெழுவரும் பொன்றினா ளென்றுகூ றிடுதலு,
மின்னயிர்த் துணைவரா மலர்நிடந் துழியடைந் திருகணீர் சொரி
யவங் கெதிரிமூந் தலறினா, னன்னயத் தம்பிமீர் தம்பிமீ ளென்
றன னனிபுலம் புற்றன னாருந் திறலினான். (௧௬௬)

உ வ று.

இன்ன பான்மைபிற் றயருமந் தறுமுக னினையோன்பின்
மன்னி ருத்திறந் துணைவரை பெழுப்புலான் மனங்கொண்டு
பின்னு றங்கணைத் தூணியி னொருகணை பிடுங்காவங்
கன்ன தின்றலை யுகிரினு லெழுதுவா னடலோடும். (௧௬௭)

வெற்றி வேலுடைக் குமரனாக் கிளைபவன் விடுத்திட்டே
ஊற்ற வந்தகன் காண்கவென் றம்பிய ருயிர்கொண்டாய்
நற்றி றங்கொலோ விடுமதி கடிதென நனிதிட்டிச்
செற்ற மோடுதன் சிலையிடைப் பூட்டியே செலவுய்த்தான். (௧௬௮)

மாற்ற ருங்கட லேழையுங் கடந்துபோய் வயமேவுங்
கூற்றன் முன்னோ வீழ்தலுந் தெரிந்தனன் குறித்துள்ளத்
தாற்ற வஞ்சினன் நேடினன் கயிலையி னடைந்திட்டான்
வீற்றி ருத்தன ரவ்விடை யெழுவராம் விறலோரும். (௧௬௯)

பூண்ட போரிடை நிறத்தவெங் கணமெலாம் புடைகுழ
வாண்டி ருத்தன ரந்தகன் னொழுதன னடன்மேவி
நீண்ட தோலினான் நேடினன் வம்மென நிகழ்வோத
வீண்டு தானையோ டெழுவரு மமர்க்களத் திடைவந்தார். (௧௭௦)

நிலங்கு தத்தம துருவினிற் புகுந்தன லொழுந்தேபின்
 னலங்கொள் வீரனை வணங்கலு மனையவ னயமோடு
 மலங்கன் மார்புறத் தழுவினன் மகிழ்ந்தன னதுபோதின்
 விலங்கு றுவிற லந்தகன் வந்தனன் விறலோன்முன். (கஎக)

தொழுது வீரன் யென்றனை முனிந்தனை துணையோடாப்
 பழுது செய்வனோ வவர்பெருங் கயிலையிற் படர்ந்தாரொன்
 றெழுது வாசகங் கண்டபி னியற்றிய தெழிலோன்முன்
 முழுது யோதினன் முனியலென் றேகினன் முரட்காலன். (கஎஉ)

ஈதெ லாந்திற லொற்றர்கண் டேகியே யிருஞ்சூரன்
 பாதம் வந்தனை புரிந்தன றொரிமுகன் பட்டானென்
 றோதி னொவ னரற்றினன் புலம்பின னுறுபோதிற்
 காதன் மைந்தர்மூ வாயிரர் வந்தனர் கடியோன்முன். (கஎங)

மூவாயிரர் வதை.

வந்து தந்தைவெந் துயரறச் சிலமொழி வகுத்தோதி
 வெந்தி றற்சமர்க் கேகுதும் யாமென விடைகொண்டு
 பந்தி கொண்டதே றோரியங் களவிலாப் படைசூழ
 வந்து வீரனும் படைஞரு முறுகளத் துற்றாரால். (கஎச)

மாய மேசெயு மவுணரும் பூதரு மலைவாங்கி
 யோய்வில் பற்பல படைக்கலஞ் சொரிந்தம ருறுபோதிற்
 றீயர் சேனையும் பூதர்தஞ் சேனையுஞ் சிலமாள்
 போயெ திர்த்தனர் கடிதுமூ வாயிரம் புகழ்வீரர். (கஎடு)

கதிர்கொள் வானிதூய்ப் பூதரை யடிதலுங் கணமன்ன
 றொதிர் பு குந்தம ரிழைத்திட வவரிவ றொழின்மெய்யிற்
 பதிவு றும்படி கணைவிட விடரொடும் படிநின்ற
 ரதிர்த ருங்கழ லிலக்கரி லாயிர ரதுகண்டார். (கஎசு)

கண்டு வீரனைத் தொழுதனர் விடைகொடு கடிதேகி
 பெண்ட ரும்புகழ் விசயனே யாதியா யிரவீரர்
 மண்டு கோன்மழை சொரிதலு மவருமம் மழைதாவ
 வண்டி ருந்திற லிருவகைக் கணையுநெர்ந் தமர்செய்த. (கஎஎ)

ஆய காலேமூ வாயிர ராயிரத் தவர்தேனாச்
 சாய கங்கொடு சிதைத்தலுந் துயவர் சரந்துண்டித்
 தீயர் தேனையுந் தனுவையுந் துணித்தனர் தேர்புக்கார்
 மாய வந்தவர் சீறியே யீறிலா வனையுய்த்தார். (கஎஅ)

விரு வெற்பெலாங் கணையினுந் சிதறியே கிறற்கொலாய்ச்
சீறி வெய்யம்மெய் துளைத்திட வவுணரிற் சிலரின்கோ
நொறு தேனொடுத் துவாரிமே லெறித்திட வெறிச்சீரர்
மாரில் பூமிசைப் பாய்த்தனர் பின்னரும் வந்துற்றார். (கௌக)

செற்ற வெங்கணை சொரிதலு மவுணரிற் சிலரின்கோ
ருற்ற னாக் கிலை புறித்தொடித் திடவவ ருரமீதே
யெற்றி னுரவர் தாமுமங் கொற்றினு ரிகல்கூடி
மற்றொ ழிற்றினைப் புரித்தன ரிருவகை வலியோரும். (கௌ௦)

மது செய்தலும் விசயனே யன்றிமம் நெல்லோரும்
போத மெத்தன ரவுணருக் குடைத்தனர் புறத்தத்தார்
தாது லாத்தொடை விசயனுட் சீறியே சரஞ்சித்திக்
தீது லாவுருந் மைத்தனாத் துணித்தனன் சிதைத்திட்டான். (கௌ௧)

இறந்த பேர்களுக் துணித்துள பேர்களு மெழுத்தேயின்
மறந்த ருஞ்செருப் புரித்திட வியத்தனன் மனகொந்தே
இறந்த வேலனை நினைத்தலுங் ககனமேம் செவ்வேள்வந்
துறைத்து பின்றுதன் ருடொழு விசயனுக் குணசெய்வான். (கௌ௨)

மாய்த்த வஞ்சக ரறுவது மெழுவது மலரோன்மு
வீர்த கல்வர மலரினிக் கெடவிதை யெற்கென்றே
மாய்த்த வெஞ்சினக் காரியே லருளினன் கரத்தீட்டா
ருப்து ணர்த்தன விநனைபுன் மத்தன மசுரேசன். (கௌ௩)

மிக்க மாயவன் படைவினை விடுத்தலும் விசையன்ற
னக்க ணத்தனிற் காரிதன் படைவிட வதுபோத்து
புக்க மாயவன் படைபுறித் தவுணர்கொன் புகழ்மைம்தர்
தக்க மும்மைபா விரனாயுங் கொன்றது சயமாக. (கௌ௪)

மும்மை யாயிரம் புதல்வர்கள் முடித்ததை முரனொற்றர்
மம்ம ரோடுகன் டோடினர் ஆரன்முன் மருவுற்றீ
தம்ம வோதலு மாற்றினன் புலம்பின னதுபோதின்
வெம்மை கொண்டசெங் கதிரவ னடைத்தனன் மெல்வேலை. (௧)

என்ட ரும்புகழ் மதுனாயே கதிர்விசும் பிருண்மேவுங்
கொண்டல் மண்டமன் குண்டோ தாரகைக் குலமெல்லா
மண்டர் எயக ரடியோ செக்கோ யழறிக்கட்
கெண்டம் வாதிவ்வே காடுமு மெடெனத் துலங்கிற்றே. (கௌ௫)

நாலாநாளிராத்திரி தருமகோபன்வதை.

இன்ன பாண்மைபிற கங்குல்வந் திடுதலு மிருஞ்சூரன்
நண்ணை வந்தடைத் தறப்பகை புத்திசுந் சிலசாற்றி
யொண்ண லார்தம துயிர்குடிந் தொல்லையிண் மறுவேனென்
நண்ண வன்றனை விடைகொடி புறத்தனி லடைந்திட்டான். (க௮௭)

* புண்ட ரீகமா மாநிரப் போதகப் பிடர்புக்கே
யண்ட ரஞ்சுற வெண்ணிலாப் பெரும்படை யயல்குழ
மண்டி ருத்திறந் பூதர்குழ் பறத்தலை வந்திட்டான்
சண்ட முற்றிடு மவுணரும் பூதருஞ் சமர்செய்தார். (க௮௮)

இருதி றத்தரு மெண்ணிலாப் படைபெறிந் திகல்கொண்டு
பொருதி றஞ்செய வவுணரி லமைச்சரும் புரழ்வேர்வில்
வருதி றத்தரு மெதிர்ந்தனர் சமர்த்தொழின் மருவுந்நார்
திருமி ருத்திடு மவுணரும் பூதருஞ் சிலர்மாண்டார். (க௮௯)

இலக்க வீரரும் வன்மைபோய் னொந்தன ரிதுகண்டு
விலக்க ரும்புகழ் வீரமார்த் தாண்டலும் விறலோன்சென்
நலக்க ணுற்றிடக் கணைசொரிந் தமைச்சனா யடனோக்கித்
தலக்க ணினிநிடுந் தானவ றொதிர்ந்தனர் சமர்செய்தார். (க௯௦)

ஒங்கு பூதர்கள் பலமலை விடுதலு முடைந்தார்க
உங்கு லாவிய வறப்பகை கண்டிது சினமேவித்
தாங்கி ரும்புகழ்ப் பூதர்மீ தளவிலாச் சரஞ்சிந்த
வாங்கு மேனிமேற் படுதலு மெலிந்தன ரடனீங்கி. (க௯௧)

காலிற் கொன்றிடு மருப்பினுற் கொன்றிடுங் கவின்மேவும்
வாலிற் கொன்றிடுங் கரத்தினுற் கொன்றிடுங் வயப்பூதக்
கோலச் சேனையை பிவ்வகை கொடியவன் கொடுவேழஞ்
சாலக் கோறலுஞ் சாரத ரோடினர் தனாமீதே. (க௯௨)

கண்டு வென்றிசேர் கதிரவன் கடிதுபல் கணைசிந்திப்
புண்ட ரீகமீ தழுத்தலு மயர்ந்தது பொலிசீற்றத்
தண்டர் மாற்றவன் சீறியே நூறுகோ லவையேவிக்
கொண்ட சோரிந் றொழுத்திட வழுத்தினன் குளமீது. (க௯௩)

உதிர மோடுதன் நேருறத் தியவ னெருவேலை
யெதிர்வி டித்தலும் வீரமா புரந்தர னென்போனுற்
கதிர்நெ டிங்கணை விடுத்தது தடித்துவெங் கணைமாரி
துதிபொ ருத்திய வவுணன்மேற் பொழிந்தனன் சுரர்போற்ற. ( )

தரும கோபனே வாலவை விலக்கியோர் தன்மிடத்
மரும மீதது வந்துபட் டிடுதலு மயக்குற்றான்
கரும மீதுகண் டடல்பெறுந் தோளினன் கடி. ௩௧
வரும வன்றன்மேற் பொழிந்தன் னிழிந்தவன் மழைவாளி. (க௯௫)

* புண்டரீகம் என்பது - தென்செழும்புத்திரையானே.

சிட்ட வானிபட் டொடிந்நிட வீரனோர் விறல்வேலை
யொட்ட லன்றன்மேல் விடுத்திடச் சென்றவ னுரத்துடே
பட்டு வெந்நிடைப் பறிதலு முளம்பதை பதைப்புற்று
மட்டில் சோரியோ டிருத்தனன் கரிமிசை மயலாமி. (௧௯௭)

அந்த வேலை யி லவன்கரி மனஞ்சினத் தடன்மேவுந்
தந்நி மாமுகற் றினையவற் றினையவன் நடந்தேனா
யுந்து காற்பெருங் கோட்டினற் றுங்கியே யுயர்பாகன்
சிந்து றும்படி புடைத்தது கரத்தினுற் றிறலோடும். (௧௯௮)

ஆன காலையி ல் வேறுதே றோறியே யடல்வீரன்
கான மாமலைக் கரிகா ம் பிடித்தனன் கவுண்மோறி
யின முற்றிட வப்புறத் துலகிடை யெறியப்போய்த்
தான வர்க்குளந் துறுக்குற விழுந்தது தனாமிது. (௧௯௯)

விழுந்து மண்மிசைத் துன்பொடு கிடத்தலும் விறல்வெய்யோ
னொழுந்து தண்டமொன் றுற்றினு னன்னதை யெழில்வீரன்
செழுந்த னிச்சுடர் வானினுற் சிதைப்பவச் சிரமுய்த்தா
னொழுந்து சீருள வச்சிரங் குறுவிய தடலோன்முன். (௨௦௦)

வந்த வச்சிரம் பாணியிற் பிடித்துவஞ் சகன்மீதே
யுந்த வங்கது படுதலும் பதைபதைத் துடன்வீழச்
சுந்த ரங்கெழு தாளினு லுதைத்திடத் துகடரு
மந்த ரத்தனா யலைத்தவ னிறத்தன னவர்துள்ளா. (௨௦௦)

ஈது கண்டவன் றண்டமங் கோடிய திடர்மூழ்கிப்
பூத லத்துறு வெங்கரி யெழுத்துபின் புகழ்ந்தேத்தி
மேத குத்திறல் வீரனை விடைகொடு விறல்சேர்தன்
மாதி ரந்தனிற் படர்ந்தது பூதர்கண் மகிழ்த்தார்த்தார். (௨௦௧)

செற்ற மேவிய வறப்பகை மடிந்தவச் செயறன்ன
யொற்றர் ணோக்கினர் வாடின ரோடின ருணாசெய்ய
வற்ற மாந்நாயர்ப் பரவையு ளமுந்தின னறிவின்றி
யுற்ற பாவைபோ லிருத்தன னவுணரி லுரமிக்கான். (௨௦௨)

ஐந்தாநாட்பானுகோபன்வதை.

இருத்த காலையி லிறையவன் கறையடி யிருந்தோலாற்
பரிந்து மத்தகங் காறுமெய்ம் மறைத்திடும் படிபோர்த்துத்
திருந்து செஞ்சடை காட்டின் நிவேதோர் திறம்போலக்
கருத்தன் வேலையிற் செங்கதி ருதித்தனன் கதிர்விளி. (௨௦௩)

அற்றை வேலையிற் காசிப னுதனிய வசனோச
னிற்று ளானெனத் துயருழந் தயர்வுறு மிபனோக்கி
வெற்றி யூதையுஞ் சிந்தையும் சிற்பட வினாந்தோடி
யெற்ற னோந்தவம் பணிந்தன ரொற்றந்தா மெழுந்தார்பின். (உ௦௪)

சிறந்த வீரரை மாயையாற் கட்டிமுன் றினாவேலை
யுறைந்தி மும்படி யெறிந்தபி னிகழ்ந்தன வுனாசெய்ய
வறந்த விரந்தவன் றவிரந்திடாப் பெருந்துய ரதினமுழுகி
யிறந்த தேமினி நம்பெரு வாழ்க்கையென் றெழுந்திட்டான். (உ௦௫)

எழுந்து தந்தைதன் கோயிலுட் புருந்தவ னிருதாண்முன்
விழுந்து நின்றவேற் குமரனைத் தூதனை மிகவேநா
மழிந்து போவதே யன்றிவென் றிடுவதிங் கரிதண்ட
ரொழிந்தி டச்சிறை விடுப்பதே நன்றென வுனாசெய்ய. (உ௦௬)

மஞ்ச நெஞ்சகத் தஞ்சினை போலுநின் மனையேயித்
துஞ்சி வைகுதி யென்னபா னுரைத்ததைத் துகடர
நெஞ்சு கொண்டிலன் வெருளிகொண் டானென நினைவாயி
வஞ்ச னேன்பிழை பொறுத்தியென் றுரைத்தனன் மகிழ்வாக. ( )

அறைந்து போர்க்கவன் றனைவிடை கொண்டவ னாகன்றேபின்
குறைந்தி டாப்பெருந் தேர்மிசை யேறினன் குழுவாநி
நிறைந்த வெண்ணிலாச் சேனைகள் சூழ்தர நெடுங்கூளிப்
பறந்த லைக்களஞ் சென்றன னிரவிதன் பகையானான். (உ௦௮)

வேறு.

அந்த வேலையிற் பூத வீரரு மவுண வீரரு மடவி னோடெதி
ர்த், தூந்து போர்செய்த் தூசி யாகிமுன் புற்ற பூதரங் குடைவ தா
யினார், வந்து பின்புறம் பூதர் தானவர் மாறு மாறுமா றுன போர்
செயச், சுந்த ரந்தருஞ் சூரன் மாமகன்னூவி னன்களை தூய பூதர்
மேல். (உ௦௯)

வாணி பட்டிடப் பூத ராயினோர் வாடி யோடினார் மங்கை பா
லகன், றுளி னன்புறுந் திறல்கொண் மொய்ம்பினான் றுன வப்பெ
ருந் தான யானதைத், தூளி யாகவெங் களைபொ ழிந்திடச் சூரன்
மாமகன் றாயன் முன்புபோய்க், கோளி ருங்கரச் சிலைவ னைத்த
னன் கோர வாயிரங் கோல்வி டித்தனன். (உ௧௦)

ஆயி ரஞ்சர மகல முழுகிவெந் நகல வேயக லாத மொய்ம்பி
னான், நிய துன்பமோ டாயி ரஞ்சரந் தீபன் மொய்ம்பிடைச் செ
லவி டித்தலு, நோயு முந்துபின் பண்ணல் வில்லையோர் தூறு கோ
லினு னூறி நிற்கவோர், மாய்வில் வேவினைத் தீய னெற்றியுண்
மன்ன வுய்த்தனன் வாகை வாகினான். (உ௧௧)

பெருகு சோரிநீர் மிகவெ முத்திடப் பெருகு துன்பமாய்ப் பின்
தெ னித்தனன், முருகு கொண்டிடுந் தொடையல் வீரனோர் மூரி
வென்றிலை முருகு மீம்பிடித், தருகு நின்றிடுந் தருவ ரஞ்சவே
யனில மன்படை யங்கி யின்படை, கருகு மெய்யுடைக் கொடிய
னோர்விடக் கடிய னும்மவை கடவி மாற்றினான். (உகஉ)

மாற்றி வஞ்சகன் கறிச வன்படை மலரி னன்படை மால்பெ
ரும்படை, சிற்ற மாயியே விடலு மன்னவை செலுத்தி வீரனுந்
தடுத்தி நின்றிட, வாற்றல் கொண்டிடுந் தனது மாயையா லரிய
தேரினோ டம்ப ரத்தினிற், குற்றி டாதொளித் திறுதி மாரிபோற்
றானி னான்சரந் தாய வீரன்மேல். (உகக)

கள்ள வஞ்சகன் முன்பு பின்புமாய்க் கணைசொ ரிந்திடக் கா
மர் மெய்பெலாம், வெள்ள மானசெங் குருதி யோடவே வீர வா
குவும் வெகுனி லொண்டிபின், றள்ள ரும்புகழ்ப் போத கப்படை
தனைவி டித்தலுந் தருவன் மாயமங், கெள்ளி யாவரு நகைசெ யும்
படி யிரிய விண்ணிடைத் தெரிய நின்றனன். (உகசு)

மற்ற வன்றனைக் கண்டு சிறியே வஞ்ச காவினி யெங்க ணை
குதி, நின்றி நின்றியென் றம்ப ரத்தின்மே னெடிய தேரொடுங் கடிதி
லெய்தியே, கற்று ணைப்புயன் கொண்ட லாமெனக் கணைசொ ரிந்
திடக் கண்டு மண்டிகோ, லெற்ற னைந்தகுர் மைந்த னுந்தவங் கிந்த
வாறுபோ ரியற்றி னாரோ. (உகரு)

கிட்ட வத்திடுந் சேனி லேகுறுங் கிளரு மொன்றையங் கொ
ன்று சென்றுனோர், முட்டு மெட்டதா மாதி ரத்தினு மூரி வானினு
முடுகி யேகுறு, கிட்ட மானதே ரிருமை வீரரு மிகழு வார்செருப்
புகழு வார்சரந், தொட்டி வால்விறற் சங்க மூதுவார் குனி யம்பு
வார் குழு வாரோ. (உகசு)

வனாயி லோடுமா முலி லோடுமேல் வான மோடுநீர் வளமு
லாவுதென், டிசாயி லோடுமு தண்ட மோடுமென் டிசையிலோடு
மத் திசைகள் குழித், தனாயி லோடுநீள் பிலத்தி லோடுமத் தான
வர்க்கெலா மரச னாகிய, வினாயு லாந்தொடைப் பானு கோபனும்
வீர வாகுவும் விசை ரங்கனே. (உகௌ)

பாங்கு கொண்டோ றாயி ரத்தொகைப் பல்ல வங்களாற் பல்ல
வம்புநிந், தொங்கு குர்மகன் வீர னேறுதே ரொழிவு செய்யவோ
ராயி ரஞ்சரத், தாங்கு வெய்யவன் றேனா வீரனு மழிவு செய்யவில்
லாம்பு சிந்துபின், நிங்கில் வான்பிடித் திருமை வீரருஞ் சென்றெ
திருந்துனே நின்று போர்செய்தார். (உகஅ)

மன்னி கிம்புகழ்ச் சூரன் மாமகன் வள்ளன் மாமகன் வாள்வி
லக்கியே, கொன்னு அர்த்துருத் தோளில் வெட்டிடக் குருதி வீழ்
தாக் குமர வேன்பத, முன்னி வீரநிற் றலையை பெற்றாளா நெண்
ன லன்வலத் தோளை யொல்லையின், மின்னு வன்னதாய் மின்னு
வாளிகூல் வீழ்வு அம்படி வெட்டி. னுனரோ. (உகசு)

சீரு லாவுதன் வலது கைத்தலத் திதைவ தாகவே தியன் மா
மக, நேரு லாவுது மிடது கைத்தலத் திலரு வாள்மிடித் தெதிர
வீரனுங், கோர வாளினால் வாம பாணியைக் குறைவு செய்தவன்
கொடுமை யுன்னவே, சூரன் மாமகன் றலையை விண்ணுளார் துள்
ளி யாடவே தள்ளி னுனரோ. (உஉ௦)

வேறு.

* மான்மகன் மகன்மகன் மகன் மடிந்திட
லான்மக பதிமுத லமார் துள்ளினார்
வேன்மகி பனைநிலை வீர வாகுவந்
தான்மன மகிழ்ந்தனன் சபத முற்றியே. (உஉ௧)

உற்றசீர் முடியற வொளிகொள் பானுவின்
பற்றலன் மடிதலும் பாரின் மேவியே
சுற்றிய படையெலாந் சூழ வேலன்முன்
வெற்றியோ டணைந்தனன் வீர வாகுவே. (உஉ௨)

இன்புறு முருகனை யிறைஞ்சி நின்றலுந்
துன்பொடு வருந்திநீ சூரன் மைந்தனைக்
கொன்புனை புயத்தினைய் கொன்று வந்தனை
யன்பொடு வேண்டிய தறைநி யென்றனன். (உஉ௩)

என்றிவை குமரவே ளிசைப்பக் கேட்டலு
முன்றனை யலதுபா னோர்செ யற்கையு
மின்றுசெய் ததுசிறி தில்லை யாயினு
மொன்றொரு வரந்தனை யுதவ வேண்டிமால். (உஉ௪)

அண்டர்பொய் வாழ்வையு மயன்பொய் வாழ்வையும்
விண்டிவின் வாழ்வையும் வெஃகிலே னியான்
றண்டைக ளணிந்தநின் சரணத் தன்பையே
கொண்டிட வேண்டிவ னென்று கூறினான். (உஉ௫)

என்றுழி யளித்தன மென்று வேலவன்
றுன்றிய புகழுடைத் துணைவர் தம்மொடும்
வென்றிகொ ளிருக்கையில் வீர வாகுவைச்
சென்றிட விடுப்பவன் விருக்கை சேர்ந்தனன். (உஉ௬)

* மான் மகன் மகன் மகன் மகன் என்பதற்கு - விஷ்ணுவின் புதல்
வன் பிரமன், அவன் புதல்வன் காசிபன், அவன் புதல்வன் சூரபன்மன், அவன்
புதல்வன் பானுகோபன் எனப் பொருள்கொள்க.

பாழவின் மாற்றலன் பதைத்து விழ்ந்துயிர்
பொனதை மடியே போந்தங் கொற்றந்தாக்
தானவன் தனக்கிது சாற்றக் சொரி
மேனிமிற் தனிதனும் விழ்த்த ரற்றினான். (உஉ௭)

அன்னதோர் காவியி லமர்க்க ளத்திடைச்
நின்னம தாயி யேயைத் தானவர்
முன்னமே கொடுவா முவில்பு னாத்திடு
வன்னமே யானவன் வருத்தன் மேயினான். (உஉ௮)

நிரத்தினைக் கரத்தினைத் திருத்து மார்க்கினைப்
பொருத்திடும் பார்க்கிடும் புரளுஞ் சோர்வுறு
மருத்தினொன் வாய்புடைத் தலறு மன்றவன்
பரித்திடிக் துயலாயார் பகர வல்லரே. (உஉ௯)

மற்றினைப் பனாமனோ மனைபென் பானநிக்
நிற்பியி மைக்கன்முன் பெய்தி மேல்விழுந்
தற்றி யுன்பொடு மாற்றி னுணைக்
முற்றிய மமுஞான் முறிந்த தத்தனான். (உ௩௦)

சிய்கமுகாசுரன் வதை.

நியவ னன்னபின் விலரை கோக்கியே
மாயகம் பகைஞரை மடிவு செய்துடின்
சேகினை யொருமாஞ் செய்தே முப்புவன்
காயமிங் கொருபுடை காத்தி ரென்றனன். (உ௩௧)

ஒங்கிய விதுபுகன் னுற்ற வொற்றனைத்
நங்கின னோக்கியே சென்னி யாயிரந்
காங்கிய வெம்பியைத் தருதி னென்னலு
மாக்கவர் வடதிசை யளக்கர் மேயினான். (உ௩௨)

ஒகிலா வதனிடை யுயர்ந்த விண்ணுளார்
புகினார் புகழ்தரு புரத்துட் கோயில்போய்
மேயினார் நிகழ்த்தன விளம்பி னுருளைக்
கூவினான் சூனெனக் கூறி னாரோ. (உ௩௩)

என்றலு மரிமுக நெழுத்து சேனையோ
டொன்றுள் மகேத்தா மனுவி யும்பணா
வென்றவ னடியிசை வீழ்த்தே முத்துநிக்
யென்றனைக் கூவிய தென்னை யென்னவே. (உ௩௪)

முத்துற நிகழ்த்தன முறையிற் கூறியே
கத்தன முருகவேள் கருதிப் போர்செய
வந்தன னவனை வல்ல யெகிவென்
அத்துநிப் படைத்திவ னுறுதி மென்றனன். (உ௩௫)

நானவன் விடுத்தலுந் தனதின் மேவியுன்
போனக முண்டிதேர் புகுந்நி லக்கமாஞ்
சேனைவெள் ளப்படை சேர வேகினான்
வானவ ரிதூதெரிஇ வாடி யோடினார். (உ௩௬)

எங்கனா யகனெந்நி ரிறைஞ்சி நின்றரோ
நுங்கமா ரரிமுகன் சூரன் பின்னவ
னங்கவன் றனிலும்வி ருற்றல் பெற்றவ
னிங்கமர் புரிந்திட வெய்தி னுனென. (உ௩௭)

இன்னதை யறிந்துபோர்க் கெழறி னைத்தலு
மன்னதை யறிந்துசென் ருடன் மொய்ப்பினான்
பண்ணிரு புயத்தனைப் பணிந்தெ ழூந்துநா
னென்னலன் றனையழித் துறுகின் றேனென. (உ௩௮)

அன்பொடு விடுத்தலு மகன்ற கன்றிடாக்
கொன்புனை படைக்கலங் கொண்டு தேரின்மீ
தின்புட னேறியே யெழில்கொண் மொய்ப்பினான்
றன்பெரும் படையொடுந் தகுவாச் சேர்ந்தனன். (உ௩௯)

ஆயிர மியோசனை யான மெய்யுடைச்
சேயமா முகத்தவன் சேனை யானதும்
போயெதிர் மலைந்திடும் பூதர் சேனையு
மாயிடை யெதிர்ந்துதின் றமர்பு ரிந்ததால். (உ௪௦)

திண்டிறற் படைக்கலஞ் சிதறிப் போர்செய
வண்டிய வீரரு மவுண வீரரு
மண்டனிற் சிலர்சிலர் மாயத் தானவர்
தண்டமன் னவொதிர் சார்ந்து போர்செய்தார். (உ௪௧)

வேறு.

அன்ன காலையிற் பூதர்க ளுடைய வடற்கொள் பூதரிற் சிங்க
னென் றெருவன்,றன்னெ டிங்கையிற் றண்டினு லவுணர் தலைகள்
சிந்திடச் சாடியே குதலு, முன்னர் நின்றிடு மவுணர்க டம்மின்
முரண்கொ ளுந்தச முகனெனுங் கொடியோன்,பொன்னெ டிஞ்சி
லை பிடித்துவந் தெதிர்ந்து புங்க வம்பல சிங்கன்மேற் பொழிந்தான்.

வீறி வந்திடுங் கணையெலாங் கதையால் விறற்க ணத்திறை
விலக்கலுங் கொடியோன், சீறி யோர்பெருங் கதையினை விடுப்பச்
சிங்கன் மார்பகஞ் செறிந்தொடிந் திடலு, மாறி லாவொரு மழுப்
படை விடுப்ப வரங்கொள் சாரதன் மற்றதைக் கதையா, லூறு
செய்திடக் குந்தமொன் றெறிந்தா னுந்து மாழியொன் றுந்தினு
னிவனும். (உ௪௩)

குந்த வேலையே யாழிபோ யாழிப்பக் கொடிய னோர்கதை குறிப்
பொடி விடுத்தா, அந்த நிங்கன தூத்தின்வந் தழுத்த விதிப மேல்
விழுந் தோடவங் போடி, வெத்தி றற்றா முகனாத் தடிப்ப விழுந்து
வெய்வன் விற்றிட்டு வதகண், டத்த மந்திடுத் தருவங்க ளெவரு
மமப்பு நித்திட்டு வடவெயி மடைத்தார். (உசச)

அன்ன காலையி லிலக்கிதங் குறாவி லாற்றல் பெற்றுள வந
கரு மொருவன், மன்னு தானவர் தானமுன் பன்னு வானி கொண்
பவன் மானகை யாழிப்பத் துன்னு தானவ கொடின சவரித் துன்மு
சத்தினன் துண்ணை வெறித்த, கொன்னு றும்படி பலபலவடி
வங் கொண்டு பூதர்முன் கொடுஞ்செருப் புரித்தான். (உசசு)

ஆய காலையில் வானாயங் கதிரோ னதுதெ ரிந்தன னறிவெ
தும்படையான், மாய மானதை யாழித்தலுந் தனித்து வஞ்ச னாயி
ச வானிலன் விடுப்ப, வாயி சங்களை விடுத்தவை தடுத்தங் கவனு
டம்பினி லமுத்திட்டு வளவில், சாய கத்தொட விழுந்தயார் தருவாய்த்
தருவ நேருடினன் சாதந் மயிறு. (உசசு)

அந்தவேலையி லித்தவா றறிந்தா னரிமு கத்தின னெரிமுக
மானன், வத்தெ றிந்தன னெறித்தலும் பூதர் மரக்கு லங்களும் வ
கைகளும் விடுப்ப, முத்து மன்னவ னுசியி லுயிர்ப்பான் முரிந்து
போயின முனிந்துவெம் பூதர், மந்தசங்களு மரங்களும் பிறவு
மாகக் கெவ்வன்மேல் வலியொடு விடுத்தார். (உசசு)

விட்ட விண்ணவை நாகமே னிறைத்து வேக மோடுபோய் வி
றலரி முகனா, மொட்ட லன்றன்மேற் பட்டன படலு மூறு செய்
தில வுடைத்தில விழுந்த, வட்டி டும்படி கரியினந் தனிலோ ரரிபு
குத்தென வடற்கணக் குறாவின், வட்ட மானதன் றேரினு மிறங்கி
வந்து புங்கனன் மானதன் புதல்வன். (உசசு)

பற்றி னன்னில பூதர்க டம்மைப் பதைத்தி டும்படி பாவன
டத்தி, வெற்றி னன்னில பூதர்க டம்மை யெய்து துன்றிய விடிக்
குரல் வாயிற், குந்தி னன்னில பூதர்க டம்மைக் குறைத்த னன்னில
பூதர்க டம்மைந் கந்தி னன்னில பூதர்க டம்மைத் துவைத்த னன்
நில பூதர்க டம்மை. (உசசு)

வேத னாரினிற் சிலவரை வீசும் விரிக டற்குறிற் சிலவரை
வீச, மாதி சங்கனிற் சிலவரை வீச மறலி பூரினிற் சிலவரை
வீச, வீச போலவே யம்பல விபற்ற வேருவை நீர்விரிக் திருங்
சடற் புகுதல், பூத லத்தனிற் பூதர்கள் பல்லோர் பொன்றி னாவன்
பகுத்தவன் தேர்மேல். (உசசு)

ஈது கண்டனன் பூதர்மன் னவரி லெரிகொள் கண்ணினு னெழி
ரஹோந் தவுணன், மீது தண்டமொன் நெறித்திட வதுபோய் வெய்
யன் வையமோன் மேவுசீர் வலவன், நீது கொண்டிடு சிரந்தனைக்
கடையச் சிங்க மாமுகன் சீறியே யொருதன், டாது மாமுகன் பூத
மன் னவன்மே லமுந்த விட்டுழி யயர்ந்துநின் றனனே. (உருக)

தேரின் மீதொரு பாகனை நிறுவிச் சிங்க மாமுகன் சீறிவந்
தனுசுப், பாரி னோர்புகழ் சுமாய்யென் பவனோர் பருப்பதந்தனைப்
பறித்துநேர் விடுப்பச், சீரு லாவுதன் கரத்தினும் பிடித்துத் தீதில்
பூதன்மேற் றிரும்பவிட் டிடலும், வீர முற்றிடு சுமாவீதன் னுரத்
தில் வினைந்து பட்டிட மெலிந்தனன் விழுந்தான். (உருஉ)

அனைய காலையிற் றண்டியென் றொருவ னவுணன் வையமுற்
றவன்றன துரத்திற், கனமு றுங்கரக் கதையினு லடிப்பக் கதை
யொ டிந்தது கரங்கொடு புடைத்தான், றனது தாளினு லவுணனங்
கிவனைத் தள்ள வீழ்ந்துபின் றண்டிவிண் ணெழுந்து, சினம தாய
வன் றோனின்மேற் பாய்ந்து செய்ய தாளினுற் றிறலொடுந் துவைத்
தான். (உருஉ)

செறிந்த தோள்களிற் கரத்தினிற் சிரத்திற் சென்று சென்று
வன் றிறலொடுந் துவைப்ப, வறிந்தி லானதை யரிமுகத் தவுண
னாக மீதிலோ ர்கொலென் றெண்ணிச், சொறிந்து கையினும் று
டைப்பொந் திரிந்தான் றுலக்க வெண்மரு மிலக்கரு மெதிர்ந்தெ
ண், னிறந்த வாளிகள் சொரிந்திடப் படிமே விழிந்து வந்தன னி
ழிதொழில் பயின்றோன். (உருச)

எடுத்தெ றிந்தனன் சிலவர்தந் தேனா யிலங்கு மொன்றினு
டொன்றுதாக் குறவே, யடித்தல் செய்தனன் சிலவர்தந் தேனா
யங்கை யாற்சில தேர்தனை யள்ளி, யொடித்த னன்சில தேர்களை
யுதைத்தா னுதைத்த விப்படி யனேகமங் கியற்றப், படித்த லம்புசுழ்
வீரர்க ளிரிந்தார் பரிந்து தேரிலப் பதகனே றினனே. (உருரு)

வேறு.

காரிலகு பூதரொடு தம்பிய ருடைந்தசெயல் கண்டான்
வீரமுரு கற்கினைய நாதனுள மீதினில் வெகுண்டான்
கோரமொ டிருந்ததொரு கைச்சிலை தனைக்குனிவு கொண்டா
னோரிறையின் முன்னை சொரிந்தவுணர் தானையுழி ருண்டான். ( )

கரங்களை யறுப்பன பதங்களை யறுப்பன கவின்னோ
யுரங்களை யறுப்பன புயங்களை யறுப்பன வுரக்கந்
தரங்களை யறுப்பன கலன்களை யறுப்பன சயஞ்சேர்
வரங்களை மிகப்புனையும் வாளின்மொய்ம் பாளினி வாணி. (உருஎ)

மாதவுணர் சேனைபல தூனிபட வானிகொடு வள்ளல்
 சிறியம் செய்தலு மரிப்பெரு முகன்றனது சேயோர்
 தூறெனு மிலக்கமுடை யாவ வொழிந்தனர் துதிக்கோல்
 வீறுமுறி லாமென விடக்கணைகள் வீரனும் விடுத்தான். (௨௫௮)

விடுத்தவை நடுத்தவ றெடுத்தலிலே தேனாமிரு வெங்கோ
 றெடுத்தவ னுழித்திட மனத்திடை சினத்தவர்க ளோள்
 பிடித்தவ ரியற்றற ளினிக்காசி ரப்படை பிடித்தே
 படித்தவ மறிப்பொடு குதித்தவர் தமக்கெதிர் படர்ந்தான். (௨௫௯)

வானது பிடித்தவரு மண்ணலெதிர் வந்தனர் வளைந்தார்
 தோளிலை யுரத்திடை கரத்திடை யெறிந்தனர்க ளோன்
 கோளுருளி ளாநிலது கண்டனர் பிடித்தனர் கொறித்தே
 யாளரி முகன்குமரர் வித்திவிழ வான்விசிதி யட்டான். (௨௬0)

அங்குலவு மைம்பதுட னைம்பதெனு மைந்தர்தமை யட்டே
 துங்கமுறு வீரர்கட னிற்றலைமை பெற்றதொரு தூயோன்
 பொங்குமிமை போர்புகழ வைபமுறு வைபமிசை புக்கான்
 சிங்கனினு கண்டினம் வெகுண்டணுகி மொய்ம்பெனாடு செப்பும்.

நானில்கு மானலை யெண்மர்களி லோவல நிலக்க
 மானவரி லோவலதெம் மூரினிலை தூறுவரு வானோ
 வானவிவர் தங்களிலி யாரெனலும் வீரமுறு மண்ணல்
 வானவர் குலத்தினை யலைத்தகொடி யோனொடு வகுப்பான். (௨௬௨)

ஆதியரு ஞங்குமர நாயக னடிக்கடிமை யானேன்
 லாதனென வந்துமது நற்பதியை முற்பக றெலைத்தே
 னீதமுறு மும்மையட தின்றனனி யானென நிகழ்த்திக்
 கோதறுத னுதுபெய ரொதினன் மிகுத்தவிறல் கொண்டான். ( )

என்றிடலு முன்றனை யுனக்கிறை தனைக்கடி திறைக்குள்
 வென்றிடுவ னென்றிட வெகுண்டபதி னென்கணை விடுத்தான்
 சென்றவ னுரத்திடை செறித்தது முறித்ததொரு தண்டந்
 துன்றரி முகத்தன்விட நாலுகணை கொண்டது துணித்தான், ( )

(வேறு.)

நீதில்வீர னாயிரஞ் சாத்தினைப் பகைத்தவன் சிரத்தினிற்
 செலுத்தவே செறித்தொடிந்து போயதா, லேதமான சிங்கனங்கொ
 ர் ஞலவேல் விடுப்பவே யிராயிரஞ் சிலமுகங்க ளினாயவீர னெய்
 யவச், சோதிகொண்ட குலமச் சாத்தைதுறி வந்திடத் தூயவீரன்

வாங்கொடே னுணித்தனன் னுணித்தபின், பாதிதன் படைக்கலத்
தை யவுணர்ந்தி லேவினா னவனுமன்ன தேவினா னமர்புரித்த
திருமையும். (உசுரு)

ஶ்ரீமந் படைகாண்டம் விட்டுளாரை மேவலே வீரவாகு
நெஞ்சமேல் வியந்து பத்தின் மீதினா, லேறுமின்ற கணைகவி யரி
முகத்த விரதமே லிலகுபாகன் முடியறுப்ப விருமைகொண்ட
தண்டமொன், நூறிலாத சிங்கனுந்த வுந்துமார்பில் வந்துபட் டொ
ல்லைதூள் பொருந்தவே யொராயிரஞ் சாங்களைச், சூறையென்ன
விட்டுவெய்ய னேறுதேரை நூறவே தூயபூதர் கண்டுசென்று சுற்
றினார்க ளவுணனை. (உசுசு)

அத்தவேலை சீறிவெய்யன் லேறுதேரி லேறியே யாயிரத் தனுப்
பிடித் தருஞ்சரம் பொழிந்துநேர், வந்தெதிர்த்த பூதரைப் பிணம்
பித்தி யெங்கனும் வானியான் மறைப்பவீரன் வானியா லறுத்த
வன், சிந்துகோல் விலக்கிப்ப வாயிரத் திரட்டிகோ நீயன்விட்டு
வள்ளான் றிருத்தனாத் தனைத்துணித், துந்துவீரன் விற்பிடிக்கு
முன்னர்நூறு கோடிகோ லுரத்தமுத்த வீறுசோரி யுதிதுபோ லெ
ழுந்ததே. (உசுஎ)

வெய்யசூர்த னுதுதம்பி வெம்பிவிட்ட கோலெலாம் வேலவன்ற
னுதுதம்பி விற்சரத் தறுத்தவன், செய்யதேரை யாயிரஞ் சரத்தினா
லழிக்கவே சிங்கமா முகத்தன்வேறு தேரின் மீதி லேறினான், கை
யனுந்து கையிலுற்ற பத்துநூறு வில்லையுங் கந்தனன்ப னெண்ணி
லாத கணைசொரிந் தழித்திட, வையமுற்ற வானமுற்ற சாரதக் கு
ழாங்களும் வானவக் குழாங்களு மகிழ்ந்தொலித்து நின்றவே. ( )

மற்றிவ்வேலை வெகுளிகொண்டு சிங்கமா முகத்தினோன் மாய
மான பாசம்வீச மாசிலாத பூதரைக், கொற்றமுற்ற வெண்மரைத்
துலக்கமா மிலக்கரைக் கோளுறும் புயத்தனைக் கொதித்துவந்து
கட்டியே, வெற்றி கொண்டு விண்ணெழுந்து துண்ணெனப் படர்
ந்துபால் வேலைதன்னி லுதயமான வெற்பிலிட் டிருந்ததா, லுற்ற
தேவ ரீதுகண்டு வாடினார்க ளோடினா ருலவைசென்று முருகனோ
டுரைப்பவங் கெழுந்தனன். (உசுசு)

மிக்கதேரின் மீதிலேறி வீறுபூத ராயிர வெள்ளமும் பரந்து
சூழ விண்ணுளார் புகழ்ந்திடத், தக்கபல்லி யந்தழங்க மன்னுசின்
ன மூதிடத் தானவன்ற னுதுமுன்பு சண்முகத்த னணுகவே, மைக்
கருங் கடற்புரைந்த வவுணர்ச்சேனை வெள்ளமும் வள்ளலோடு வந்

தழுத மன்னர்சேனை வெள்ளமு, மக்கணம் படைக்கலஞ் சொரிந்து
போர் புரிந்தபோ தவுணர்மாய விறுபூத சவருமாய்வ நாயினார். ( )

வேறு.

இப்பான்மை கண்ட வரிமா முடித்த விகல்கொண்ட பூதர் குழு
வைக்கைப்போது கொண்டு மிகவாரி யின்று கடிதுண்ப னென்று
சுருதி,மெய்ப்பான வண்ட முடிவைச் சிறங்கள் விறலோடு சென்று
தொடவே,தப்போடு மங்க னொருமேனி கொண்டு சுரரஞ்சு வீது
புரிவான். (உளக)

கல்லா மனத்த விருபத்து நூறு கரமுஞ் செலுத்தி விறல்
சேர், சல்லாப மோடி குருகுடி வந்த தசநூறு வெள்ள வனிக,
மெல்லா மகட்டி னிடைசேர வாரி யினிதாய் விழுங்க வெழில்சே,
சல்லார் களத்த னொமையாள நல்கு மமலன் றனித்த ருனிஞன். ( )

இவ்வேலை தன்னின் மிகுமொற்ற னோயி யிறையான சூரனுடனே,
செவ்வே நிகழ்ந்தரொலவே மகிழ்ந்து சிகரத்தி னுச்சி மிசைபோ,
யவவேலை தம்பி சமர்சண் டிருப்ப வவனேவல் கொண்டு திறல்
சேர், மைவேலை யென்ன மிகுசேனை யின்னு மருவிற்று யுத்த
களமே. (உளக)

சுடான சிங்க னெதிராக வீறு மெழிலாக வேல னனுக்க, சுடா
நிறைந்த வவுணப் பதாதி குகன்முன் பணைந்து படைதாய், வாடா
சி றற்கொண் முருகேசன் வில்லின் வலியான நாணிஞெலியால்,
வீடாவ ழிந்த ததுகண்டு தியன் விறலோடு வந்து மொழிவான். ( )

பொன்னுட றெங்கள் பகையாதல் கண்டு புலவோரை யின்னல்
புரிவோ, மன்னரி லல்லை பகையல்லெ யென்கொ லமர்செய்ய வந்த
வகையென், ஞென்னுனி சைப்ப வெனியான மொய்ம்ப ருறு
கண் குயிற்றி லவரைப், பன்னொரு நூறி யசசாள்வ மன்ன பரிசா
லடைந்த னமரோ. (உளரு)

என்றீ துணைப்ப வலியாள வீயு மெனியார்க னெங்க ளினமு
நன்றீ துவல்லெ யமர்செய்தி யென்ன நலமார் குமார னொருகோன்,
முன்றீ யவன்றன் மருமத்தழுத்த முதுகிற் பறிந்த ததனால், வன்றீ
நிகர்த்த கொடியோ னுடம்பின் மலிசோரி வந்த தவனே. (உளசு)

உள்ளுற்ற பூத சதுபோதில் வேல னொருகோ றுனைத்த வழி
யான், மெள்ளத்த லத்தி னிழியச் சினந்து வெளியைக் கரங்கொ
டடையாக், கள்ளுற்ற தொங்கன் முருகேசன் மீது கதையொன்
றுகைப்ப வமலன், வள்ளுற்ற நாலு சணைசிந்த வேகி வருதண்டை
நூறி யவைபோய். (உளஎ)

மங்காத சிங்க னுதல்சென் றொளிப்ப மயலோடு வெய்யஹு
வே, சிங்காச மேவு மவன்முன் படைத்த திறல்கொண்ட பாணி
நெழி, வெங்காய மிஞ்சி யுறுமின்ற பூதர் விறல்வாளி பட்ட வெளி
யா, லங்காய வேலை கடிதே யிறங்கி யமலன்றன் முன்ப னுகினார்.

அப்போது தன்னி லுதயச் சிலம்பி லருள்கொண்ட வேல
னொருகோ, றுப்போடு கைப்ப வதுசென்று வீரர் தொகையைத்
தனது மிசையே, மெய்ப்போடு கொண்டு கடிதே திரும்பி விறல்
வேலன் முன்பு விடவே, மைப்பாவு கண்டன் மகனங் கவர்க்கு
மகிழ்வாக வோதி னனரோ. (உஎசு)

அக்காலே தன்னி லீதுகண்டு சீறி யரிமா முகத்த னனிக, மிக்
காரி லாத குமரோசன் முன்பு விராவோடு வந்து வளைய, நக்கான
ளப்பில் கணைமாரி தூவி நலியத் தொலைப்ப விடறிந், புக்காண்மை
யின்றி யுறுமின்ற வெய்ய னிதுகண் டமுன்று புரிவான். (உஅ௦)

நாறான பத்து நெடுவிற் பிடித்து நுதிவாளி சிந்தி முருகன்,
சீரூவி டுத்த கணையைத் தடிந்து திறல்கொண்ட சிங்க முகவன்,
மாறாக வேல னிரதத்தி லுற்ற வலவன்றன் மார்பி னிடையே, சீரூயி
ரங்கொள் கணைசிந்த நொந்து மெலிவா டிருந்த பொழுதின். (உஅ௧)

ஐயன் சினந்து கணை நூறு சிந்தி யரிமா முகங்கொ ளவுணன்,
வையங் கெடுப்ப நிலநின் றளப்பில் வடிவாளி வெய்யன் விடவே,
கையன் றனுக்க டமையா டிரங்கொள் கணையா லொடிப்ப வவு
ணன், மெய்யன் றன்மீதி லொருகூல முந்த விறல்வேல் னீது
புரிவான். (உஅ௨)

ஈரோழ தான கணைசிந்தி முந்தி பெதூர்கூல நூறி யடுகோ, லோரா
யிரத்தையவனோர் விடுப்ப வுரமேவு சிங்க முகவன், சீரான கையி
லொருதண்டு கொண்டு சிதறப் புடைத்து வரவப், போரார் சுரத்
தையெழுவாளி கொண்டு புனிதன் றடிந்த ருளினான். (உஅ௩)

மெய்ப்பாணி பின்பு மெழவெய்யன் வையம் விழுதண் டெடு
த்து விடலுந், துப்பாயி ரங்கொள் கணைகொண்டு தண்டு துணி
செய்து வேல னுறவே, கைப்பாச முந்த விறைபத்து நூறு கணை
கொண் டழிக்க வதனான், மைப்பாவி யாறு முகனைப் பிடிக்க வலி
யோடு வந்த னனரோ. (உஅ௪)

ஆறாழு கத்த னதுகண்டு வந்த வவுணன் கரஞ்சி ரமெலா,
முறாநி வீழ விருபத்து நூறொ டொருபத்து நூறு கணையைச்,
சீரூவி டுப்ப வவையின் பெழுந்து செறிவாக வெய்யன் வெகுளா,
மாறாக வெண்ணில் வரையைப் பிடிங்கி வலியோடு வீசு தலுமே. ( )

வகையற்று வந்த வகையற்று வீழ வலியற் திடாத முருகன்,
புறையற்ற வானி மிகவே பொழிந்து புசுழ்மேவு மின்ற வவுண,
விரையற்ற சென்னி யுமுற்ற கைக ணிலமுற் திடத்த டியவே,
விரையற்று மண்ணில் விழுமுன்பு பின்பு விறலோ டெழுந்த
வவையே. (௨௮௬)

இங்கா மோவு காமுஞ் சிவங்கள் விதறித் திரும்ப முனையா,
துங்கா மோத விருபாணி யோடு மொருசென்னி யோடு மெதிர்
வந், திங்காசொ ளக்கு மிககொண்டொர் குன்ற மிகவிப் பறித்து விட
வே, கங்காளன் மைத்த னொருவாணி கொண்டு கடிதே துணித்த
குளிஞன். (௨௮௭)

மால்விட்ட வும்பர் விதைவிட் டிடாது மறமுற்ற சூர னினை
யோன், வேல்விட்ட வென்றி கொளுமாறு மன்றி விடுகின்ற தொ
ன்றை விதல்கேர், மால்விட் டழிக்கு மிதுவே யலாது குமா
பயின்றி லைகொவென், றுலத்தை யொத்த வொருதண்டு தன்னை
யாடலோடு விட்ட பொழுதின். (௨௮௮)

வீழா தண்டு வருசெய்கை கண்டு விறல்கொண்ட கத்தன்
வெகுளா மாறா வஞ்ச னுயிருண்டு வல்லை வருகென்று கையின்
மருவு, முறுன தற்ற குவிசக் தொடுப்ப வுரனோடு சென்று கதை
யைநீருக நூதியரிமா முகத்த னெடுமார்பி னுற்ற ததுவே. (௨௮௯)

மார்பிற் பொருத்தி முதுவிற் பறித்து வலியோடு செல்ல வவு
ணன், சோரிப் பெருக்கி னுடனே விழுந்து துயரத்தினோடு மடி
யக், கூர்பெற் நிலங்கு குவிசம் படர்ந்து குளிர்வா னதிக்குண் முழு
நிக், கார்பெற் றாண்ட னருண்மைந் தனுந்து கரம் துவந்த
திதைவின். (௨௯௦)

நாகத்தி னும்பர் மலர்மாரி தூவி நனிபாடி யாடி மகிழ, வா
கைக்கு மாற னினையோர்க டாமு மலிகின்ற பூதர் குழுவு, மோகை
க்குண் ழுழி யயலே பொருத்த வுயர்பா சறைக்க னுயிஞ, னுகுற்ற
வேலை யிதுகண்ட வொற்ற ரகசோச னோடி தறைவார். (௨௯௧)

உன்றம்பி யான வரிமா முகத்த னுயிர்போய் மடிந்த னனெ
னாக், குன்றம்பு னாத்த சிகரக் திருத்த கொடியோ னிலத்தின்
நிசையே. துன்றம்பு னற்கொண் முயில்போல் விழுந்து துயரத்
கடற்குண் முழுநி, மின்றங்கே யிற்று விறல்வாய் திறந்து மிகவே
புலம்பி யமுதான். (௨௯௨)

சூர பன் மன் வதை.

வேறு.

ஒங்குதுயர் தீங்கியோரு கோடியெனு மாயிரமு றொற்றர்களை
யொல்லை விவியாத் தீங்ககலு மாயிரவோ டெட்டளவை யண்ட

முறு சேனைக ளனைந்தும் வரவே, யாங்குற வனைந்து புகல் வீரனை
விசைந்தவர்க ளண்டமுள் வண்டி யறைப, வாங்கருமி ருந்திறல்
கொ டானவர்க டானைபல வந்தவுய ரண்ட வழியால். (௨௬௩)

வேதனொடு மாதவ னுறும்பதி நிறைந்தன விசும்பிடை நிறை
ந்த னவெழிற், பூதல நிறைந்தன பெருந்திசை நிறைந்தன புகழ்க்கட
னிறைந்த னநெடும், பாதல நிறைந்தன விபாவையு நிறைந்தன பர
ந்துவரு தூசி யனிக, மாதாவி னூறுபெறு கோடியுறி யோசனை
யிவ் வண்டமு நிறைந்த விதையின். (௨௬௪)

இன்னபடி தானவர்க டானையுற வொற்றர்க ளிருந்திறல் பொரு
ந்து மவுணன், பொன்னடி பணிந்திவை யுரைத்திட விருப்பொடு
பொருக்கென விருக்கை யிடைபோய், மன்னுபுன லாடியினி தா
மடிசி லுண்டிடுந றீறுநுதல் வல்லை யிலணிக், தின்னலக லுங்க
ளப மின்னுகல னுனைவ யிதம்பெற வணிந்த னனரோ. (௨௬௫)

ஆளிகளி லக்கெழுப தாயிர மரும்பரிக ளன்னதொகை யன்ன
தொகையே, கூளிக ளிழுத்திடு மிழக்கவி ரதத்தின் மிசை கொற்ற
மொ டனைந்த வுணர்கோன், வாளில கெயிற்றவுணர் சேனைபுடை
சூழ்தர மறந்தரு பறந்த லைதனிற், காளியொடு வாதாட மாடிமக
னோடமர் கலந்திட வனைந்த பொழுதின். (௨௬௬)

செங்கமல வேதனுட னுந்துமரி கந்தனது செம்பதமிறைஞ்சி
யவுண, னிங்கமர் புரிந்திட வனைந்தன னெனக்குக னெழுந்தனில
சார திவிடும், பொங்கணிகொ டோணுகி வீரரொடு சாரதர் புகழ்ந்
தயல் பொருத்தி வரவே, தங்கவுணர் சேனையெதிர் செல்லமிகு பூத
ரொடு தானவர் மலைந்து பொருதார். (௨௬௭)

வீறிவரு தானவர்க 'ளாலிலகு பூதர்கள் விளிந்திட விலக்க
முடனெட், டேறுதனி வீரர்க ளடைந்துடைய மொய்ப்புறு மிரும்
புய னெதிர்ந்து கணைதூய்ச், சீறியவ ரிற்சிலரை னூறியழி யாவது
தெரிந்துமுரு கன்பு டைவாக், கூறியிடு மிந்தவகை கண்டருளி
வெஞ்சிலை குனித்தன னரித்த மனையான். (௨௬௮)

மன்னுதனு விற்கணை யளப்பில தொடுத்தருளி வானமொடு
வையக முமாய்த், துன்னுமவு ணப்படை பிணக்குவை படிம்படி
துலங்குமுரு கன்பு ரியவே, பன்னசெயல் கண்மிக வண்டகட
கத்தின்மிசை யப்புற மிருந்த வனிக, முன்னென வனைந்துரும ரே
சனை வனைந்திட முரட்குமர னீது மொழிவான். (௨௬௯)

மையவுணர் சேனையிடை தேரினை விடுத்தியென மாருதியி
னோடறையவே, யையவிது நன்றென நிலத்தினில் விசும்பினி ளள
க்கரில் விடிப்ப முருகன், பெய்யுமுதி லென்னமிகு வாளிகள் சொ
ரிந்தருள் பிரிந்தவவு ணப்ப டையெலா, மொய்பென விறந்துதிர
மோடுபிண மாயிடவு லாவியமர் செய்த ருளிஞன். (௩௦௦)

சிகர முலாவு மெழ சாகரமு மாகமொடு தேவர்க ணிறைந்த
வுலகுஞ், குகா நிறத்தவுணர் சேனையின மாகநனி துன்றவெழு
நின்ற குருதி, வேகமுட னேழ்பிலமு மண்டலமு மென்டிசையும்
சின்னாகமு கண்ணி நிறைய, வாசகமுரு கன்றகுவர் சேனையரு
மண்டவழி வாங்கொ டடைத்த ருளிஞன். (௩௦௧)

பாலன மொழிங்கவுரி பாலனது பின்புதழல் பன்னிருக
ணும்பொ லியலீவ, மாலையு கு தானவர் பிணத்தினிடை கண்ணுற
லும் வாரிபிகர் சோரி யதெலாஞ், சாலவும் வறத்தது நிறைந்திடு
பிணங்குவை தணந்துபொடி யாகி யதுசீர், மாலயனு மிந்திரனு
மும்பர்களும் வேலனை வழுத்தினர் மகிழ்ச்சி யுறவே. (௩௦௨)

எம்பரம ணின்னன புரித்தது தெரிந்துள மெரிந்திட வினாந்த
வுணர்மொ, எம்பக மிபாலுடைய நம்பனெதிர் தேரினொடு மால
மென வந்த ஹகலுங், குர்பமத யானையுரி கொண்டவ னளித்த
ருள் குமாயு மெதிர்ந்த ருளிஞ, னும்பர்கள் பெருஞ்சிறை விடா
துயிர் விடுப்பவ னுருத்திவை யுணாத்தி டிவனாள். (௩௦௩)

இன்புறு பரன்றரு வரத்தியல்பி லெப்பொழுது மிப்படி யிரு
ப்ப னுழியே, னென்பணி புரிந்துழலு மும்பர்மொழி மெய்ம்மை
பென லெண்ணியம ருக்க ஹகிஞ, ॥ யென்படினு முன்றனை விடு
ப்பதிலை மைத்தனென விட்டிடுவ தில்லை பெனவே, வன்புமன
லெய்யணிது கூறவெமை யானுடைய வள்ளலுரை செய்த ருளு
வான். (௩௦௪)

உம்பனா யிலத்ததொரு வெங்கயவ வம்புனா யுணாத்தனை யுனாது
ருவினிற, செம்புனல் குதித்திட வியாம்பிடு பெருங்கணைகள் செப்
பிடு முனக்கு மொழியென், நெம்பரம னோதலு நெடுஞ்சிலை வளைத்
தன ளிருத்திறல்கொள் பூத றெவரும், வெம்பியவு னன்றனை
வளைத்தவன் விடுங்கணைகள் மெய்ப்பட வுடைந்த னாரோ. (௩௦௫)

இன்னசெயல் கண்டுதிநன் மொய்ம்பனுட னெண்மரு மிலக்
கரு மெதிர்ந்த வுணன்மேன், மின்னுகளை மாரியின் விடுப்பமிசை
பட்டவை வினாந்தவ னொடிந்து விழலு, மன்னவுண னாறுபெறு
கோடிகளை சித்தியவர் வைபமொடு வில்லி னையறுத், தந்திலையி
னாங்குபெறு மாயிர நெடுங்கணையையங்கமிசை விட்ட னனரோ.

என்மரி லிலக்கர்சர் கலக்கமொ டிரிந்தன ரிருத்திறல்கொள்
லாகு வவுணன், நிண்மைபுள தோணுகி வாங்கொடவ னீள்சிலை
சிலைக்கலனை போனை யவுணன், வண்மையுறு மார்பிடை யடித்
துழி விழுந்தபா யான்மிசை யெறிந்த னனறித், துண்மையுறு கந்
தனயன் மேலவவு ணன்கிலைகொ டொல்லுகுகன் முன்கு றுகிஞன்.

வெற்றிற்செகாள் வேலஞெடு ஷற்சமர் புரிந்தவன் விடுங்களை விலக்கி விறல்சேர், கந்தனிர தந்துறு விறற்கொடி யறுத்துழி கறு த்தவன் விடுங்க ணையெலாஞ், சிந்தும்வகை செய்துகளை யேழு கொடு குரலுறு தெனிலி லுறுங்கொ டியறுத், துந்துதிரை வேலை தனி விட்டருள வானமுறு மும்பர்க ளொலித்த னாரோ. (௩௦௮)

அன்னவ ரொலித்தலு மழன்றிரத மோடவுண ரண்ணலுயர் விண்ணி டையடைந், தின்னலுற வும்பர்மிசை வெம்பகழி தூவலு மிளங்குமர னின்று புனிமேற், நுன்னுகளை விட்டவை யறுத்தி லகு வையமொடி துய்யகக னத்தின் மிசைபோ, யொன்னல னெடுங்களை பொழிந்தமர் புரிந்தன னுமைக்கினிமை யான புதல்வன்.

பிலத்தினிடை போவன பிலத்தினிடை மேவுவன பேசரிய வாசை களெனுந், தலத்தினிடை யோடுவன நடுகடல் கூடுவன சை யமிசை பெய்து வனசீர், மலர்த்தவிச யன்புனியி னண்டுவன மண் டிகடல் வாளிரி தாவி யழியா, நலத்தொடுறு மண்டமுன மேருவ ன மீள்குவன நண்ணுமவர் வண்ண விரதம். (௩௧௦).

இன்னபரி சன்னவர்க ளேறுமிரு வீரிரத மெங்கணு முலாவு பொழுதின், மன்னவுணர் மன்னளவில் வெம்படை விடுப்பவவை வாளிகொடி தூளி புரியா, வின்னமுத மானமுரு கக்கடவு ளேழி னுட னேழுகளை விட்டவு ணர்கோன், பொன்னிரத நிறுபட னுறு தலும் வில்லிஞெடு பூமிசை யடைந்த னனரோ. (௩௧௧)

வையமிசை வந்ததொரு குரன்மிகு வாளிவிட வாளிகொ டறு த்தருளியே, யையனெதிர் குரனது வீரமுறு தோளின்மிசை யாயிர நெடுங்க ணைகடா, நெய்ப்பவவை பட்டவ னெழுந்துவிழ வெய்யவ னிராயிர நெடுங்க ணைவிடத், துய்யருகன் மொய்ம்பினிடை வாளி கள் பொருத்திமிரு தூளிகள் பொருத்தி வைரோ. (௩௧௨)

பின்னுமவு ணன்சொரி சரங்களை விலக்குபு பெருங்களைக ளாயி ரம்விடுத், தன்னவ னடற்றனு வொடித்திடலு மற்றுமொ ரருஞ்சிலை பிடித்தவு ணர்கோன், மின்னுறு விசும்பினி லெழக்கடி து வேலவனும் விண்ணிடை யெழுந்து பொரவே, மன்னவுணன் மண்ணின்மிசை பின்னும்வர நம்பரனும் வந்தமர் புரிந்தருளிணன்.

காசினியி னின்றவ னளக்கரிடை திக்நிடை கவின்றரு பிலத்தி னிடைசீர், வீசுபுகழ் மேருவிடை மாயனல கத்தினிடை மேவ வவை தோறு மணுகிப், பூசன்முரு கன்புரிய வண்டமுறு வாயி லிடை போகவவ ணங்கு றுகியே, நீசனெ டெதிர்ந்துவிறல் பட்ட களை விட்டவுண னெட்டிரத மட்ட ருளிணன். (௩௧௪)

நோதிரிய முன்புரி மகத்தினிடை யாதிபரான் செய்தமன வேக
மதுவாம், வீரமுறு தேனாதினா யங்கடிது வந்திட விளங்குதனி
லேதி யருளே, யாருமுரு கண்களையோ டண்டமுறு வாயிலை ய
டைத்தநக வைக்க னைகமீய், வீரமொ டறுத்திடலு மப்புற மிருத்த
படை மேவியது வேல னாயலே. (நகரு)

வந்தபடை வந்தனவிரி பட்டிடலும் வல்லையின் மடிந்ததய
லண்ட மருவு, முத்துபடை வந்திட வுப்பின் னுரப்பலு முடைந்
ததய லண்ட மருவும், வெத்திற் றுறும்படை வரக்கா முறைம்
படையை வேலவன் விடுப்ப வைவபோய், நத்தில்பல வண்டமுறு
குப்படை யனைத்தையு நடுக்குற வடர்த்த வுலவி. (நகசு)

தத்திர முறும்படை கெடப்பா னளித்ததொரு சக்கர மெடுத்த
தவு னர்கோன், கத்தன்விசை விட்டிட வதைக்குமா வேளொரு
காங்கொடு பிடிப்ப வதுவன், டந்தமி லுருக்கொடம ராடமுரு
சேனாதி லானபடை விட்ட டையலான், வெத்திறல்கொண் மாய
ம தறுத்துழி யொருத்தனென மேவின்ன் மிருத்த கொடியோன். ()
வேறு.

வுப்போதின்னின் மிருதானவ ரரசாயிர கோடி யண்டத்தினு
மண்டக்கடி தண்டிக்கும னேசன், மெய்ப்பாசம ராடப்பினு மிப்
பாரிடை வந்தே மிகவொந்து மனத்தாயை நினைத்தானது போதி,
செுப்பாசறு மவன்வந்திட நிகழ்வானவை யவளோ டோதிப்ப
டை யிற்பட்டவ ருய்த்தேயெழு மாறு, செப்பாயெனப் புறவேலையி
னொருசாருறு மமுதத் திருவெற்பது வரிலாமெனச் செப்பிக் காந்
திட்டான். (நகஅ)

இன்பாகிய வவுணன்றன திரதத்தினே யொருவி யிறைவன்
றரு சிங்ஈத்தி னொருத்தத்தி னனைத்தே, கொன்பாகிய வமுதந்திகழ்
குன்றத்தனைச் சென்றே கொடுவாவெனத் தேர்போயது கொடுவந்
தது படையின், முன்பாடுறு மரிமாமுக னிரவிப்பகை முதலா
முடிவற்றிடு படைமுற்றவு முன்போலெழுந் தீண்டப், பொன்பாவி
ய வுலகத்தவர் வெம்புதர்கள் கண்டே புலிகண்டிடு புல்வாயது
போலத்தார் வற்றார். (நகசு)

கண்டானிது மண்டாதிரு கண்டானுடை வள்ளல் கடுவுண்
டவ னெடுவெம்படை கைக்கொண்டு விடுப்பத், தண்டாவிற லவு
ணப்படை முற்றுக்கடி தட்டத் தானுப்படை வேலன்புடை சார
க்கொடுஞ் சூரனண்டாசிடர் கொண்டானிடர் விண்டா ரிமையோ
ர்க எல்லவுப்புரி சூப்பின்ன ரருத்தேனா விடுப்பக், கொண்டாடு நெ
டுத்தேனது கண்டார்க ணடுக்கங் கொள்ளும்படி பொள்ளென்று
கொதித்தேயிய தம்மா. (நக20)

எடுத்திறல் வாகுத்தனை வாகுற்ற விலக்கத் தெட்டான நிறத்
தோரை யிரும்புதபை பெல்லா, மோகத்தொடு சோகப்பட வாரிக்
கடிதண்ட முகத்திறுது முருகேசன் முனித்தோர்களை விட்டான்,
வாளைக்களை சென்றித்திப ஞாலச்சக டத்தை வையத்திடை கொ
டுவந்திட வாகுத்தனை முதலோர், சோகத்தினை பற்றார்க்கு விரதத்
தினை நிற்பச் சொற்றானல் தவணின்றது சூர்கண்டு வெகுண்டு. ( )

முதண்ட மனாவுற்றிடு கோதண்டம் விளைத்தேழ் முரணம்பு
சொரிந்தானது முகனங்களை தூவித், திதண்டிய சூர்வாளி விலக்
கித்தச னுறு திண்மைக்களை சித்திச்சமர் சித்தித்திடு சூர்கைப்,
போதண்டிய வில்லைத்துணி கண்டானது போதிற் பொருமுவிலை
வேல்கொண்டு புநுச்சிக்கும றேசன், மீதண்ட விடுத்தானது கண்
டாயிர கோடி வெவ்வாளி சொரிந்தானருள் வீசம்முரு கேசன். ( )

வேலன்சொரி கோன்முற்ற விறற்குல மறுத்தே வினாவோ
டெதூர் வரவச்சிரம் விட்டானது சென்றே, குலத்தலை கவ்விக்கும
ரன்பாணி பொருத்தச் சுடர்வேலவ வீராயிரந் தூவாளிக லேவி, யா
லக்கொடி யோனாற்றிடு சிங்கத்தை வதைப்ப வங்கத்துனை வெஞ்ச
த்தொடு வடலேமிகு கடலே, போலப்பொலி வெம்பூதர் வருந்தும்
படி நேமிப் புள்ளாயுரு வங்கொண்டெதூர் பொருதானெறிகருதான்.

துண்டங்கொடு கொத்திச்சிறை தன்னான்மிக மோதித் துங்கம்
பெறு வெம்பூதரைத் துயர்செய்தது திரிய, மண்டிம்புக முறுமாமு
கன் மகவான்மயில் வடிவாய் வரவுன்னலு மவனப்படி வந்தானவன்
மிசையே, சுண்டன்றனை யுதைசெய்தவ னருண்மாமக னேறிச்,
சயமோடு துரத்தேகொடி தாயுற்றிடு புள்ளைக், கண்டம்பட வாள்
கொண்டு துணித்தானது போதிற் கடலுற்றிடு விடமொத்திடு கடி
யோனிது புரிவான். (௩௨௪)

மண்ணையும் புனலாகியு மனலாகியும் வங்கூர் வடிவாகியு
மண்டத்தொட வளர்த்தேயவ னுறலும், விண்ணோடர் வணங்கா நிரு
கண்ணார்முரு கேசன் வீரயவை மாறாகிய வெங்கோல்கள் விமித்
தே, யெண்ணாது மாயத்துரு மாயும்படி செப்தா னிப்பான்மை
யி லேருநாளுட னிருநாள்வரை யவுணன், பெண்ணரு மருங்கன்
ணல் பெருங்கண்ணிடை வந்த பெருமானொடு பொருதேயிவை
பின்னுஞ்செய லுற்றான். (௩௨௫)

கூற்றமென வொருபால்வரு மொருபால்வரு மிருள்போற் கு
வடாமென வொருபால்வரு மொருபால்வருங் குறள்போல், காற்ற

மென வொருபால்வரு மொருபால்வரு மனல்போற், கடலாமென
வொருபால்வரு மொருபால்வருங் கடிபோன், மாற்றுவிற ஸீனே
யோனென வொருபால்வரு மொருபால் வயமைந்தர்க ளெனவேவரு
மைவேலைநின் முன்னந், தோற்றுவரு விடமாமென வொருபால்வ
ருமொருபா றுன்னும்படை பென்னும்படி சூழவுற்றிடுஞ் சூன்.()

இப்பான்மைவி லவுணர்க்கிதை யெங்கெங்கு நிறைந்தே யிரு
ம்போர்செய வரும்போதிலி லிருள்கொண்டிடு கண்டத், துப்பார்
கனல் விழியோனருள் சுதனயிர் கோடி தூவானிக வோவவை தொ
லையும்படி புரியா, மெய்ப்பார்சட லேழும்புனி யேழும்பிற யாவும்
வீறென்றிய தானல்லது வேறென்றிலை பென்ன, வொப்பாயிய நி
ல்லாவொரு வடிவங்கொடி நின்றா னென்னானிரு நயனங்களு
முளமெங்கனு முருக. (௩௨௭)

எங்குத்தன துருவாமி யிருக்கின்ற சொருப மெய்திக்குக னி
ற்கும்பொழு தின்னற்புரி சூன், பொங்கும்புக ழன்போடு மதித்
தேயது மாறப் பொள்ளென்று சினந்தண்டர் புலம்பும்படி மாயந்,
தங்கும்பல வடிவங்கொடி சமராடலு முருகன் றனிவேலை விடுத்
தானது தருவற்கிதை கண்டே, சங்குத்திய வேலைப்புடை தடமாமர
மாகிச் சாக்கதிர் வேல்சென்று தடித்திட்டது மாதோ. (௩௨௮)

சங்கத்தியின் மேனின்றிடு மவைக்கதிர் வேல்போய்ச் சாயும்
படிசெய்திட்டிழி தருவற்கிதை கண்டே, துங்கத்தன துருவங்கொடி
பொரவேவனா மாற்பைத் தூண்டென்று பிளந்தண்டர்க ளென்றும்
படி தள்ளி, மங்குற்பொலி வானத்துறு கங்கைப்புன லாடி வந்தே
ருமரன்பானி புகுத்தேகதிர் லைவே, லங்குற்றது வெஞ்சூர் னிர
ண்டான பிளப்பு மடன்மாமயி லொடுகுக்கிட மாகிப்பொர வந்தான்

* ஆறுத்திய முடிகொண்டவ னருளுங்கும ரேச னமராடி
யினக்குஞ்செய லாலங்கவன் மீதே, யேறுஞ் செயல் போலப்பொ
லி நீலக்கிடு மேலே யேறிக்கொடி தானக விருஞ்சேவ லுயர்த்தான்,
வீறண்டர்கள் கண்டேயறு முகனைப்பர வுற்றார் வெஞ்சூர்முதல் ப
ட்டானென விட்டாளுயிர் தேவி, யீறின்றிய வேலைப்புடை மீனா
யிர னியனங் கிதுகண்டு புலம்பிப்புக ளென்பானை யடைந்தான். ()

* ஆறுத்திய முடிகொண்டவனது கண்டசோசன் என்பதம் பாடம்.
இவ்வாறு கொள்ளுங்கால் ஆறுத்தியமுடி என்பதற்கு உயர்ந்த ஆறுதிருமு
டி எனப்பொருள் கொண்க.

அனைவர்க்கு மவற்கொண்டிசடங்நானது செப்தா னறுமா...
 னடல்வாகுவை யருளோடு தெரிந்தே, மனமுற்றிடு துயரத்தொடு
 சிறைநின்புடை வாழும் மகவான்மகன் முதலாகிய வாணோர்களை
 நந்தம், முனமுய்க்குறி யெனமுன்புற வுப்த்தானவர் தொழுதே மொ
 ய்த்தார்மிகு சூருரின முநீர்கொள நல்விச், சினமெற்றிய பூதப்ப
 டை விண்ணோர்புடை சூழச் செந்திற்பறி வந்தானருள் சிந்தித்திடு
 கந்தன். (௩௩௩)

நான்காவது யுத்தகாண்டம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள் - எ அ ச.

வேலுமயிலுந்துணை.

உ

சிவசண்முகன்ருணை.

கந்தபுராணச்சுருக்கம்.

ஐந்தாவது

தேவகாண்டம்.

வேறு.

வண்மை தங்கு மயூர யிழிந்தே மந்தி ரத்திடை வந்துபு குந்தே,
 திண்மை தங்கு மடங்க லணைக்கண் டேவ ரஞ்சலி செய்ய விருந்
 தான், விண்மை தங்கு துணங்கறல் கொள்ள வெள்ளை வண்டிசை
 வேலையி னூடே, யொண்மை தங்கு கனக்கதிர் வெய்யோ னொய்யெ
 னப்படி வற்று மறைந்தான். (க)

ஆசை கொண்டிய ரண்டர்க ளெல்லா மாறு மாமுக வண்ணன்
 மலர்த்தாள், பூசை செய்து பராவினர் நிற்பப் பொற்பு லாவு புகழ்த்
 தனி வேலோ, னேச முற்றம் ரர்க்கருள் செய்தா னீடு கங்கு னெடு
 ந்திறல் வெஞ்சூர், மாச றும்படி மாய்வுற வேல்போல் வந்தெ முந்
 தனன் வண்மை யருக்கன். (உ)

மற்றவ் வேலையில் வேலையில் வேலை வல்லை யேவிய வண்கும
 ரேசன், புற்ற ராவின ணண்ணிய சென்னிப் புண்ணி யன்கழல் பூ
 சை புரிந்தே, வெற்றி மஞ்ஞையின் மீது புகுந்தே வீறு பூதர் மி
 டைந்தயல் சூழ, வற்ற மற்ற வேழிற்கொள் பரங்குன் றத்தின் மே
 வின னண்டர் வழுத்த. (௩)

அண்டர் கம்மிய னன்ன வரைப்பா லால யத்துட னுடக மாடங்
 கொண்ட வீதி யிமைப்பி லமைப்பக் கோல மஞ்ஞையி னின்று

மகன்தே, மண்டு கந்தா மந்திர முற்றே வண்மை கொண்ட மடங்க
லணைந்த, னெண்ட விந்த வுயிர்க்குயி ராமி யிருங்கு நாத னிருந்
தான் மன்னே. (ச)

துன்ன வானவர் தம்மை விடுத்தே துங்க வீரர்கலாவவிருப்
பு வன்ன போது பராசர னங்கு மாறு மைத்தரு மாறுமு கேசன்,
பொன்ன வானிய புண்ட ரித்தான் பூசை செய்து புகழ்த்திட லோ
டு, தன்ன ஸம்பெற வன்னவர் தம்பான் ஞான போதக நல்கி யிருந்
தான். (ரு)

நது மின்றிட விண்ணவ ரண்ண வீன்ப முற்ற வெழிறெய் வ
யானே, மாதே னுந்தன தொண்மக டன்னை மன்னி ருத்திறல் வண்
கும பேசற், காத சத்தொடு நன்குவ னென்றே யாழி மாலொடு மம்
புய லோடு, மோதி னுனவர் நன்றிது நன்றிங் கொல்லை செய்குதி
யென்ன வுரைத்தார். (சு)

உம்பர் மன்னவ னுள்ள முவத்தோ ரொற்றன் மாமுக மொல்லை
தெரித்தே, செம்பொன் மால்வரை மீது பொருத்தென் றேவி தன்
லோடு சீர்மக டன்னை, யிற்பர் நிகொடு வாவென வோத வேகி யின்
ன னுசைத்திட வன்னார், சும்ப மாமதவாரண மேநிக் குன்று றுப்
பரங் குன்ற மடைந்தார். (ஏ)

இத்தி னன்ற னிருக்கையின் மாதோ டித்தி ராணி யிருத்தன
ளங்க, னுந்து யிருள ஞான தூரி வற்றி டுஞ்சிறை யற்றிடு மாதர்,
வந்தி னைஞ்சவு வந்தருள் செய்தே மைந்த னைத்தழு வற்று மகிழ்ந்
தா, னத்த வேலை வரைச்சிறை கொய்தோ னுறு மாமுக னுலய முற்
றான். (அ)

சென்னி யாறுள தேவ னனித்த சென்னி யாறுள தேவை வ
னங்கி, யென்னை யானுடை நாயக நியங் கின்ன குன்றிடை யென்
றிரு மாதை, மன்ன மன்றல் புரித்தரு ளென்ன வாகை வேலுள
மன்னவ ளனை, யன்ன பான்மை யியற்றுது மென்ன வண்ட ரண்
வ லகத்துன் மகிழ்த்தான். (கூ)

அற்ற மற்ற மகிழ்ச்சி யடைத்தே யால யத்தி னகன்கடை வந்
தே, கொற்ற வெற்றிர் முகங்க டெரித்தே கோதி லாமுக குத்தன
மல்லால், வெற்றி மன்னரு மும்பரு மிங்கன் மேவு மாறு விளங்கிய
வைவே, னற்றி தற்றிரு நாயகன் மன்ற ளனை யென்று நனின்றிடு
மென்றான். (கௌ)

என்னி லொற்றர் விடைத்து படர்த்தா ரீது நிற்க வெழிற்குலி
சுக்கை. என்னோ யாயி விண்ணிறை தெய்வக் கம்பி யற்கொடு
கத்த முலாவும், வன்ன ரீப டெய்த்தொடை மாப்பன் மன்றல்செய்

திட மண்டப மன்றம், விண்ணுலாவியசோலைக ஸெல்லாம் வீறொ
டும்புரி வித்தன ஸென்றே. (கக)

மிக்க விண்ணது நின்றுதிட முன்னம் வெள்ளி விண்ணில் விண்
டொடு காவி, லிக்கு வேளை யெரித்த அதற்க ணெம்பி ரானுமை
யோடு மிருப்ப, வக்க ணத்தின் முகக்கலை யொன்றங் காதி மீதினு
மாரியை மீதுந், தக்க வில்லுவ நல்லிலை சிந்தத் தையல்சிறவு மை
யன் விலக்கி. (கஉ)

கூவி னேத்தறை கொண்டெமை யிங்ஙன் கோதில் பூசை குயி
ற்றிய பண்பா, விவ னேந்திட வேலைகலாவு நீன்பு விக்கர சாகுதி யெ
ன்றே, மாவ னேக்கை யிடத்த னிசைப்ப வைய கத்திடை வந்து பிற
ந்தே, காவனைத்த வயற்கருவூர்வாழ் காமர் சேர்முசு குந்தனிடத்தின்.

மேக வாகன னொற்றர் படர்ந்தே வென்றி வேலவன் மன்றல்
விளம்ப, வோகை யெய்தி பெழுந்தனி கத்தோ டிம்பர் நாத னுறுங்
கிரி யுற்றான், சீக ரஞ்செறி சாகர மண்ணிற் சேரு மன்னவர் யாரு
மடைந்தார், மாக நேரிடை மாதர்கண் மைந்தர் வாவி காவி லுலாவி
மகிழ்ந்தார். (கச)

ஆன காலையி லார்கலி பூடே யாழி யொன்றுள வாடக வையப்,
பானு மூழ்கினன் வந்தது கங்குல் பங்க மற்ற பரங்கிரி மீதே, வேனி
ல் வேண்முசு குந்தனு மல்லால் வீறு மன்னரு மேறுபு வேள்விக்,
கோனை வந்தனை செய்திட வன்னான் கோதி லாமுக மன்கள் புகன்
றான். (கடு)

அன்ன போதினி லாதவ னாதி யண்டர் மாதவ ராரு மடைந்
தார், மன்னு வேல்விழி மங்கைய ரெல்லாம் வார ணத்திரு மாதை
யடைந்தே, பொன்னு லாமணி செய்தன ரன்ன போது கோபதி
போதினன் மாபோன், மின்னு வேலவ னுலய முற்றே மிக்க வன்
பொடு முன்பு வணங்கி. (கசு)

வார ணத்திரு மாமக டன்னை மன்றல் செய்திட வந்தரு ளென்
ன, வார ணப்பொருளாகிய புத்தேளங்கெ முந்து மயூர மடைந்தே,
தோர ணத்திரு வீதிபு குந்தே துன்று வானவர் தாமலர் தாவப்,
பூர ணக்கவின் மாதர் நட்ப்பப் பொங்கு பல்லிய மெங்கு முழங்க.

இன்ன போல வளங்கள் விளங்க வெம்பி ரானினி தேதி மண
ஞ்செய், கொன்னு லாவிய சாலைமு னீலக் குன்ற மஞ்ஞையி னின்
று மகன்றா, னன்ன போதுபு லோமசை பால்கொண் டண்ண ரு
னே விளக்கி யகன்றான், மன்னு வேலவன் மன்ற னிலம்போய் வாள
ரித்தவி சுற்றனன் மன்றோ. (கஅ)

வெல வேளையின் மான்முதல் விண்ணோர் வீறு தங்க விருப்
ப விருப்பப், வேல மாமுக குத்தன மற்றைக் கொற்ற வானவ ரு
ங்கும் வேசன், பால டைத்து பணித்தன ரங்கண் பாரி டங்கள் பரி
ந்நயல் குற, வால முண்ட மிடற்றினன் மாநோ டந்த ரத்திடை
வந்தன னம்மா. (௧௯)

மங்கை தன்னொடு மான மிழித்தே மன்ற லெல்லையில் வந்தி
ட வென்றி, தங்கு வேலன் மயிற்றெழிர் சென்றே தந்தை தன்
னொடு தாயை வணங்க, வங்கெ டுத்தனர் புல்லன் ரன்போ டிம்
மொத்தனர் மான்முத லும்பர், மங்குல் கண்ட மபூரம தென்ன வந்
து வந்து வணங்கி மயிற்றார். (௨௦)

பூம ணம்புரி சாலையுள் வேலன் பூவை போடிறை வற்கொடு
போக; மாம லித்தவ ரித்தனி சொன்று வள்ள லாணையின் வந்தவண்
மேவக், காமர் கொண்ட வதன்க ணிருத்தே கந்த னைத்தம கைகொ
டெயித்தே, தாம ருங்கி லிருத்தினர் வேதன் ருர்ம டித்தது முற்று மு
ரைத்தான். (௨௧)

எந்தை யன்னை வினாவி மயிற்றே மிங்கு மன்ற லியற்றுக வென்
ன, வந்த ரத்திறை பெயி மகட்கொண்டங்கண் வந்திட வந்த மடந்
தை, தந்து போடுமை யானே வணங்க நாரி முற்படு நற்றவிசின்கண்,
கந்த னோடவ டன்னை யிருத்தக் கண்டு கண்கள் களித்தன ரியாரும்.

கற்பெ ருஞ்சிறை கொய்தவ னங்கண் * கன்ன லொண்புனல்
பள்ளி விதிப்பப், பொற்பு வேலிறை தாள்கள் விளக்கிப் பூசை செ
ய்து புராரி குமார, னற்க ரத்து மடந்தையை நல்கி நல்கி னேனென
நார முகுப்ப, வர்க்கன் மான விளங்கிய செவ்வே ளங்கை தன்னி
டைபங்குது கொண்டான். (௨௩)

அண்டர் போற்றய னங்கு விதித்த வாசின் மங்கல நாணினை
யன்னாவி, கண்ட மீது தரித்தன கத்தோர் கந்த கீடு கவின்றொடை
குடா, வொண்டி றற்பெறு வன்னி வலங்கொண் டிம்பன் மாதின
தோடிம முட்க, மண்டு சீர்நடை தந்தி தானே வல்லை யிற்சிலை மீ
யிசை வைத்தான். (௨௪)

இன்ன தன்மைசின் மன்ற லியற்றி மீச னோடுமை யானே வ்
னங்க, கன்ன லம்பெறு பேரருள் செய்தே நாரி தன்னொடு நாத
னகன்றன், மன்னு வேலவ னங்கொரு வித்தன் மந்தி ரத்திடை மா
னொடு வந்தே, பொன்னி னானே வாதியை யாதிப் போக வானவர்
போக வுரைத்தான். (௨௫)

விண்ணு லாபிமை யோரை விடுத்தே வீரர் வாழ்கின் மேவ
விருத்தி, யெண்ணி லாவெழில் கொண்ட விருக்கை யெம்பி ராட்டி.
யொ டெய்தி யதன்கண், டண்ணி லாவிய மஞ்ச மனைந்தே தைய
றன்ஞொடு தண்ணிசர் பெம்மா, னுண்ணி லாவு விருப்பொடு வைவ
முய்ய நற்கல வித்தொழி லுற்றான். (உசு)

(உ வ ரு.)

தாவி லும்பர்க டத்த மிருக்கையின்
மேவி னாடல் வேன்முசு குந்தனு
மோவின் மன்னரு முத்தனி கத்தொடு
பூவி லுள்ள புரங்கனிற் போயினார். (உ௭)

மன்னு வெற்சில் வரையகல் வைகலெம்
மன்னை யோடு மமல னமர்ந்தரோ
பின்ன ரோர்பகற் பிடுவின் னோர் தொழக்
கொன்னு லாமற் குவட்டினை நங்கினான். (உ௮)

தவள நித்திலச் சங்க முலாவிய
வுவள சுப்பாங் குன்றை யொருவியே
பவள வார்சடைப் பண்ணவன் மைந்தனுந்
துவள மேவு துறக்க மடைந்தனன். (உ௯)

அன்ன காலை யமரர்கள் கம்மியன்
றன்னை யின்ன தலத்திடை முன்புபோ
னன்ன லங்கொ ணகர்புரி வாபெனத்
தொன்மை போலத் துறக்க மியற்றினான். (௩௦)

அந்த நாசத் தரசு புரிந்திட
வித்தி ரற்கங் கெழின்முடி சூடுவித்
தத்தி வான்மதி யானன மாதொடு
மெந்தை யங்கு னிருந்தன னெண்ணினான். (௩௧)

தேனு லாந்தொடைத் தேர்மிசை யேறியே
லான மேன்மக வாளை யிருத்தியே
சேனை வீரருந் தேவியுந் தானுமாய்க்
கான மேவு கயிலையின் மேவினான். (௩௨)

மங்கை யிசன் மலிழப் பணிந்தெழுந்
தங்க ணின்று மருள்விடை கொண்டுசீர்
பொங்கு கந்தப் பொருப்பினின் மேவினான்
றுங்க வீரருந் தொன்மையில் வைகினார். (௩௩)

இன்ன பான்மை யிருத்திட வும்பர்கோன்
பொன்னி னாடு புரந்தர சாற்றுழி
மன்னின் மின்னிகர் வாழ்க்கை துறத்திடாத்
தன்னை நோக்கி சார்ந்திட வெண்ணினான். (௩௪)

துறங்க வெந்தன் நுறங்க நினைந்ததைத்
 நிறக்கு மும்பர்க டேகிக னோர்ந்தாவத்
 தறங்க ருத் துல காயந மாமதத்
 துறந்தி ருப்பின னாற்சின்ன போலவே.

(௩௫)

வேறு.

வுன்னவ ணைத்த பொய்யைமெய் பெனக்கொண் டறிவினா
 மயழி சயந்தன், றன்னவ மாக வாகினை நிறுவிச் சரியொடு கலந்
 துவிற் திருப்ப, மன்னா நியற்றாத்த சயந்தனங் கொருநான் வானா
 வர் குருகினை கோய்,யின்னா ளளவுத் குரான் மெலிந்த தென்
 மொய்யா மெனவவ னிசைப்பான்.

(௩௬)

ஐத்தாவது தேவகாண்டம் முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள் - ஐஉரு.

வேறுமயிலுத்துணை.

உ

சிவசண்முகன்றுனை

கந்தபுராணச்சுருக்கம்.

ஆரவது

தகூகாண்டம்.

முன்பொரு பாலி லீமையவர் பரவ முளரிபத் தவிசுடை மு
 தல்ல, விரிப்புற விளங்குத் சத்திய வுலகத் திருத்தன னிருந்திடு
 மேல்லைக், கொன்பொலி யனையான் றனையரோர் பதின்மர் குழுவி
 னிற் றக்கனங் குரிசின், மின்பொலி நுகப்பு வாணிசேர் புயத்
 தோன் வியன்முக கோக்கியே வினவும்.

(௧)

மொய்வள ரமரர்க் கிறையவ குடி மூவரி லுயர்ந்தவ குடி,யெவ்வ
 கை யுயிர்க்கு முயிரோன விருக்கு மியல்பினோன் யாவனென் நிசை
 ப்பமைவள ருருவத் குரிசிலும் யானு மாறுகொண் டிழியழல் வடி
 வாய்ச், செய்வொளி பாப்பி யெழுத்துவா னிமிர்ந்த தேவனே யறி
 கமாந் தேவன்.

(2)

* உலாயதமதக் கொண்கையை “ஊடுவ துணர்வ துற்ற கல்விமங்
 கையரை யன்சி, வாவே தடியில் வீழ்த்த வருத்துவ தருந்த வம்பின்,கூடுவ
 துணர்வு கேட்டுக் குணமெனம் வேட்கை யேயாய், நீடுவ தின்ப முத்தி வி
 த்தினிள் றார்கண் முத்தி” என்பது முதலிய சிவஞானசித்தித் திருவிருத்
 தங்களால் உணர்க.

என்றய னிசைப்ப வொருதொழிற் புரிவா னிருதொழிற் செய்
அமம் ஹையாய், வன்றிறல் படைத்த தென்கொலோ வெனலு
மைத்தகே வெங்கோச் சுரரைத், துன்றுபல் லுயிரை யிற்றின் மாய்
த்திடலாற் றேற்றுவித் தவனவ னன்றோ, வன்றியு மவனோ யெங்
கன்பா விருத்தீன் டனித்தலும் புரத்தலு மருள்வான். (ங்.)

எம்மொடு மொருவ னாகியோர் கிரியையியற்றுவான் போலவு
மியற்றும், பொம்மல தடைத்த வுயிர்தொறு மலரிற் பொருத்திய
வையெனப் பொருத்துந், செம்மைகொ ளவனோ மறைமுதற்
கலைக டெரித்தெமக் குணர்த்தலாற் றெனின்தே, மம்மர்கொண் மன
த்துப் பேதையா யினையோ வவனெயெம் போலநி மறித்தாய். (சு)

எனவிநி புகல வவன்மக னவில்வா னிறையவ னருளிப் ம
றைக, ளனைவரு மனைத்தும் பிரமமென் றியம்பிற் றையவி் தென்
கொலென் றறையத், தினகாச் செழுங்கட் பகவனைப் புகழ்த நிண்
ணமற் றவையெலா முகமன், கனைகடற் புவிந் தணரையா னென
வே கழறுதல் போலநி காண்டி. (ரு)

ஆதலா லவனோ பதியெனுங் கடவு ளருத்தனை பொருத்திய வுணு
நங்,காதலா லவன தருள்பெறு மடியர் கருநில்வா ராததொன் நில்
லை, * சூதலா லனைய முலைகுழ லகட்டுத் தோகையோர் மருங்கினிற்
றுலங்குங்,கோநிலா வரனை யடைநிந் பென்றான் குளிர்மலர்ப் பொ
குட்டில்வாழ் குரிசில். (சு)

அஸ்விமா மலர்மே விருத்தவன் மொழிந்த வழதலா சகஞ்செவி
புகுதச், செல்லுறழ் மிடற்றோ னிறையென வெவர்க்குந் தெனிந்
துமா னதத்தடத் தடைந்து, மல்லல்பெற் றிடுவான் பரமனைக் கரு
நி வருடமா யிரந்தவம் புரிய, வில்லன புருவத் துமையொடும்
விடைமேன் மேவினா னினையிலா விமலன். (எ)

அன்னது தெரிந்து தக்கனெம் மடிக ளடிகளை வணங்கிநின்
றேத்த,வுன்னது கருத்தி லருத்தியே தனைய துரைத்தியென் றுரை
த்திட வுரைப்பான், மன்னுமார் கவிசு முலகும்வா னுலகு மலராய
னுலகுமா லுலகு, மென்னதா னையினின் றிடவுநிற் புகழ்வோ
ரெவரும்வந் தெனைப்புகழ்ந் திடவும். (அ)

எந்தைநின் னிடத்தி விருத்திடு முமையா னெனதுமா மகனெ
ன வரவு, மத்தணன் வடிவா யனைந்துநி மணஞ்செய் தருளவும்

* “சூதலாலனையமுலைகுழலகட்டுத்தோகை” என்பதற்கு சூதையொ
த்த முலையையும், அல்லையொத்த குழையும், சூலையொத்த வகட்டையும்
உடைய உமாதேவியார் எனக்கொள்க.

வேண்டிமென் றறையங், கந்தாங் கடுத்த கந்தரங் கடவுள் கருணை
யா லீவையளித் தொளித்தா, ஹந்துசீர் படைத்த சிறுவிதி மனத்தி
லோறும் ஓர் திசைய நினைத்தான். (கௌ)

அன்னவா கனத்தோ னன்னவா நறித்தாங் கடைந்துநின் றாசி
க ளறையப், பொன்னலாம் புரிசைப் புரியெனக் கிவண் புரியென
த் தக்கமா புரியென், நின்னநீர் பரியென் நியற்றவங் கறிப்போ
மெழிலித் தனிநின்மே லிருந்து, தன்னவா னவர்கோன் முதலி
னோர் பாவத் தனியா சாற்றினான் றக்கன். (கௌ)

மற்றவன் மனைவி யாயினான் டீ வேத வல்லியாம் பெயருடை
மடக்கை, கற்றைவா ளாகத் தவடனை மலரோன் காதலன் காதலாற்
கலந்து, முற்றவங் தனிலா யிரஞ்சினார்ப் பயந்து முப்புரி நூல்விதி
முடித்துங், குற்றமின் மறைபு மனைபவர்க் குதவி யினையன வாசக
ங் கூறும். (கௌ)

நீவிர்க ளெவரு முயிர்த்தொகை படைப்பா னிமலனை நினைந்
துமா னாதத்தின், மேவினோற் றுளத்தின் விழைந்தது பொருந்தி
யின்றிரா லீவனென விடுப்பப், பூவில்வண் டினங்க ளிரைக்குமத்
தடத்துப் பொருந்தியான் டருந்தவம் புரிந்தா, ரோவில்சீர் படைத்
த னாத னவன்சோந் துவர்தவ கோக்கியி துணைப்பான். (கௌ)

மெய்த்தவம் புரிவீ ரேதுகா ளணநிர் வெஃகிய வியல்பென
வீனவ, வுத்தம் முனிகேள் படைப்பது பொருட்டா ஹுந்தன மீ
தென வுரைப்ப, முத்தியைக் கருதா தவத்தொழில் புரிவான் முன்
விரிந் பவமிதென் றவர்தம், புத்தியைத் திருப்பி யுண்மைவீ டளி
த்தான் பொருவின ரதனெனும் புகழோன். (கௌ)

சேவினோர் கதியின்புகுத்தவா றுளத்தாற் சிறுவிதி யறிந்து
கோய் செறித்தாங், காயிரங் குமார்ப் பயத்தவர் தமக்கு மவர்க்கு
முன் னவர்க்குரைத் ததுபோ, னையமோ டியம்ப வவருமா னதம்
போய் கிகிலா வருத்தவம் புரிந்து, தாயகா ரதனான் முன்புவீ ட
டைத்த துணைவர்போ லின்பவீ டடைந்தார். (கௌ)

சுதைபு மறிந்து வெகுண்டோ ரதனை யெங்கணுஞ் சுழல்கவென்
நிசைத்து, மேசகு புதழ்சேர் தக்கனோ ரிருபான் மேலுமூன் றாகிய
வேற்கண், மாதரை யுதவித் தருமனே முதலா மாதவர்க் களித்திரு
பானோற், கோதையர் தமையின் றவரைமா மதிக்குக் கொடுத்திது
சுசியொடுங் கூறும். (கௌ)

டீ வேதவல்லியென்பவன் பிரமதேவருடைய பாசத்தில் உற்பத்தியான
வன்.

எல்லவ ரிடத்து மருத்தியோர் படித்தா யிருத்தியென் றிசைத் தனன் லீடுப்ப, வல்லவாண் மதியக் கடவுள்வா னனுமி வளரொளி யிரலையே முதலாய்ச், சொல்லிய விருபா னொழுவரா மடவார் துணை முலைக் கிரிகண்மேற் றோய்த்து, மல்லலங் கலவி யாரமு தருத்தி வாழுநா லுற்றனின வலியால். (௧௬)

ஆரன்மா துணையு மவடனக் கிணைய வணிகொண்மா துணையுமே யவாவிற், சேருதல் புரிந்து துறந்தன னொழிந்த தேவிமார் தமைய வர் சினம்பூத், தேருலாம் புகழ்தோய் தந்தைமாட் டனுமி யிந்தவா றியம்பலு மணையா, னேரிலாச் சசிதன் கலையெலாங் கலைய கிகழ்த்தி னான் கொடியரு ணிலையே. (௧௭)

ஐந்துட னொருபான் கலைகளோர் பகற்கொன் றுகியே யுறிய வோர் கலையோ, டித்திரன் புடைபோய் கிகழ்ந்தன விளம்பி யென் செய்கே னிதற்கென விசைப்பச், சுந்தரக் கமலத் தயனொடி துணா க்கிற் சொற்றரு தனயனை யிரந்துன், வெந்தாயர்ப் பெருஞ்சூ ளக ற்றுமென் றவன்பால் விடுத்தனன் குலிசவேல் விடலை. (௧௮)

சீதா கிரணத் தவிர்மதுக் கடவு டிசைமுகத் தொருவனைச் சேர்ந்தாங், கோதின னிகழ்ந்த வுனதுகான் முளைக்கீ துணர்த்தினோ யொழித்தியென் றுரைப்பப், போதயில் கொடிய னெனதுணா மதி யான் புகலில்வெஞ் சீற்றமே புரியு, மாதாபா களைந் யடைதியென் றறைய மருவினான் கயிலைமால் வராயில். (௧௯)

நத்தியெம் பெருமா னருளிஞல் விடுப்ப நாதனை வணங்கிநின் றயன்சேய், தத்தகு ளதனான் மெலிந்தன னிதனைத் தவிர்த்தியென் றுரைத்தலுஞ் சடைமே, லிந்துவி னழியாக் கலைதனைத் தரித்தே யிதனை ள மணிந்ததா லினுதா, னிந்தனை பொருந்த வழிந்திடா திதனி னீடுநின் கலைபெலாங் கூடும். (௨௦)

ஐந்துட னொருபான் பகலெலாம் வளரு மன்னநாட் பின்ன ரோ சுருங்கு, மிந்தவா றொழுகு மெனவிடை கொடுப்ப வெழின் மதி நிறைந்துவா னொழலுஞ், சந்தனை நெடுந்தோட் டக்கனீ துண ர்ந்து தனதுணா தடுத்தலாற் பரணைப், புந்தியின் முனிந்து புலகளு முனிசொல் புந்தியாற் சினமொர்இ யிருந்தான். (௨௧)

வேறு.

நின்றிட வினையது நிமலன திடைசேர்
குன்றென வளரிரு குவிமுலை யுமையாள்
வென்றிய துறுசிறு விதிமக ளெனவே
வன்றவ நிலைமையில் வருசெயன் மொழிவாம். (௨௨)

விண்ணொடு கயிலையின் மிசையரி யணைமே
லகாங்க ளழலொழு மழலின்ட மழுதா
வுண்டவ ளுறைபொழு துமைமயவன் பணியா
மண்டிய லுன துமெய் வடைபுக லெனவே.

(உங்)

செயல்குண முருகினை ரெழில மெவனும்
மாயல நிறைகு வ மருவரு வுருவென்
லியல்பொடு பல்வடி. விசை குவ மெனவண்
கயல்கிழி யுமைமொடு சமுநீன னரிமலன்.

(உசு)

நதிநை புழைய மிவனறுகு விலையென்
றேழினை பல்வடி. லுனகென மியல்பின்
றேகென வாவயெம தருள்வடி. வெனகிங்
காதலி னெனதுயர் வடிவனை யெனலும்.

(உரு)

வேறு.

உன்னை கம்மெதிர் மனத்தனில் வியத்தனை நயந்தா யுனது டத்
றிய முனையலா தனைவர்க ளுள்ளு, மன்னி யாமிருத் தியற்றுவ மிய
ற்றுக றவிர்த்தான் மதியெ லாமொர்நி மருவுவர் சடமதாய் மா
தோ, வன்ன வாறுந் தெரிதியென் றவணியுண் டவன்முன் னான
வானவ மானவ னேனையோ சகத்தாட், இன்னி யாங்குணர் வளித்திடு
மியற்கையை விடுத்தான் றேன்மல் பொன்றுத லின்நிவாழ் மின்ற
நத் தோன்றல்.

(உசு)

எங்க னாயகன் கணப்பொழு தினையவா நிருப்ப வேனை யோ
ர்ந்தெலா மெண்ணிலா யுகமதா யெவருந், தங்கள் செய்கட னாகிய
முறையெலாந் தவறிச் சடம தாகியே சார்தலுங் கவுரியாந் தலைவி,
கங்கை வராசடைக் கருணையங் கடலடி பணிந்து கடிய னேன்புரி
பெரும்பிழை கருத்தினிற் கருதே, லெங்க னாதவிந் கருள்கரந் தெவ
னாயு மெழுப்பென் றறைந்தி ரந்திட வெழுப்பின னுருத்திர
ரவனா.

(உஎ)

ஒன்று மெனிய பதின்மரா முருத்திர ாழுந்தே யுவரி வார
னஞ் சலவுபூ லுலகில்லத் துலவாப், பொன்ற யங்மிய கொன்றையந்
தொடைசெய்து சடிஸப் புனித நாதனை யருச்சனை * யருச்சனப்
புனிமாட், டன்று செய்தலாற் பரம்பொரு ளெவனாயு மெழுப்ப
வனங்க னாகியோர் மனத்தெனிக் தெழுத்தன ரதற்பின், சென்று வா
னிறக் கயிலையஞ் சைலமென் மருவித் திரிபு ராரியை வணங்குகின்
றிலையுனா செய்வார்.

(உஅ)

எண்ணி கத்தா ளறிவெலா மொருங்கியே சடமா யெங்க டங்
கடன் மறத்தா னிறத்தி திசைத்தே, மண்ண லேயவை தீரவொன்
றருடியென் றறைய ல்லைய தீமைக ளுமைமயவ் டனதிடத் தாகு,
நன்னு லம்பதத் தென்கிடை கொடுத்தன னதற்பி னக்க னாரியைத்

தக்கன்மா மகனென் நனையி, மண்ணில் வாழுதி வந்தியா மனைத்து
மென் நிசைப்ப வணங்கி குள்விடை கொண்டனள் கருணைசேர்
வல்லி. (உக)

அணியு மிந்துவி னிளவிலா வெறிப்பது கடுப்ப வறல்ப அந்த
செஞ் சடைமுடிச் கடவுளை யசன்று, மணியு மாமழுங் கனாகளிற்
நிலாகள்வந் திறைப்ப மருவு காளிந்நி வனசமேல் வலம்புரி வடி
வாப்ப், பணிகு வார்பிறப் பறுத்தருள் பரம்பொரு னாமம் பன்னி
யன்னவன் பன்னியங் கிருந்தனள் பன்னா, டணினி லாப்புதற் மாகி
மா மகப்புன லாடத் தக்க னென்பவன் மறைக்கொடி யொடுமலண்
சார்ந்தான். (ங0)

அண்டர் சூழ்தர மேவிய தக்கனந் நதிந் ராடி மீள்பொழு தா
ங்கொரு பாங்கரி னலர்மே, லெண்ட விரந்திடு முயிர்க்கெலா முயி
ரென விருப்போ னிடம்பி ரிந்தவள் வலம்புரி யாகிவீற் திருத்தல்,
கண்டெ டித்துழிக் குழவியா யினளவன் வியந்தே கவுரி பெம்மக
ளாகிவந் தனனெனக் களித்து, மண்டு சீருள மறைக்கொடி தளிர்க்
கரத் தளித்து மன்னு தன்னக ரன்னவ னடைந்தனன் மன்னே. ( )

காதன் மீக்கொளக் கவுரியை மறைக்கொடி வளர்த்தாள்
கருணை வாண்முக வையையை யாண்டவண் கடப்பச், சீத வாண்
மதி யணிந்தருள் பரம்பொருள் வதுவை செய்ய வேதவஞ் செய்வ
லென் றுமையுரை செய்யப், போத நீடிய தந்தைதா யுளந்தனின்
மகிழ்ந்து பொருவி லாவொரு மாடமப் புரிக்கயல் புரிவித், தாத
ரம்பெறு கன்னிமா ரொடுமதில் விடப்போ பாண்டி சேன்றிருந்
தருந்தவம் புரிந்தன ளமலை. (ங2)

பத்தின் மேலுமங் கோரிரண் டாகிய பருவம் பருவ ரற்பிறப்
பறுத்தருள் பராபரை படைப்பத், தத்து வார்தினாக் கடற்கடு
வடக்கிய மிடற்றேன் றக்கன் மாபுரத் துமையவ ளிருந்திடுந் தல
த்து, மெத்து சீரொரு மறையவன் போலவர் தணுக மிகவு மெம்பி
ராற் கன்பரிங் கிவொன விருப்பு, வைத்த சிந்தைய ளாகியாங் கெ
ழுந்தெதிர் நடந்து வணங்கி யேத்துபு நின்றன * ளறமெலாம் வள
ர்ப்பாள். (ஙங)

* “மேதகு மாதவர்க் குச்சாலை யேறு விடுத்தல்கலை, யோதவர்க் குண்டி
விலங்கிற் குணவோ டியர்பினினோய்க், தீதன் மருந்து சிறைச்சோ றளித்த
வியல்பிறநின், மாதவர் காத்தனற் கன்னியர் தானம் † வழங்கலுமே” எனவு
ம், “வண்ணன்புன் னுவிதன் காதோலை சோலை மடந்தடம்வெண், சுண்
னும் பறவைப் பிணஞ்சுட றாரியஞ் சோறளித்தல், கண்ணடி யாவிற் கு
ரிஞ்சுகல் வாயுறை கண்மருந்து, தண்ணீர்ப்பந் தற்றலைக் கெண்ணெய்
பெண்போகந் தாலையமே” எனவும், “கற்ற வறுசம யத்தார்க் குணவு க
ருதும்விலை, யுற்ற தளித்துயிர் மீட்டல் குழவிக் குதவனற்பால், மற்று மகப்
பெறு வித்தல் சிறுநா வளர்த்த லெனப், பெற்ற விவற்றினை யெண்ணுன்
கறமெனப் பேசுவோ.” எனவும் வரும் செய்யுள்களான் உணர்க. † வழங்
கல்—தின்பண்ட நல்கல்.

எம்பி காட்டியை யெம்பிரான் நெரிந்தொரு பொருள்வேட்
மண்டு வந்தனத் தருதியெ லுணாப்பமென் றிசைப்ப, நம்ப சேட்டி.
மெற் றிசையுமெற் றருகுவ னாதனை நவிறி நியென வுண்மணம் புரி
ந்நிதி நயாப்பா, விப்பர் மேவின மதற்கிலண் மறுத்தினி யுனாயே
லென்று கூறலு மிடர்பெய்து எடலில்லிற் தெழிறோய், கும்ப மா
முலை செவித்துணை காத்தினு லடைத்துக் குமுத வாய்திறத் தமுத
வா சகமிவை கூறும். (௩௪)

வேறு.

பெய்தே னிதழித் தொடையும் பிறையும் புனைவோன் வதுவை
செய்தே யருளத் தவமே செய்வே னுடனீ திசைத்தாய்
பொய்தோய் மறைத்தோய் கடிதே போபோ வென்னப் புகன்று
வைதே யொருபா லகன்றான் மலுவில் கற்பின் மடவாள். (௩௫)

இவ்வா றமலை யகல வெவருந் தெரியா வண்ண
மைவாழ் களங்கு கடவுள் வளர்தன் னருவ மருவச்
செவ்வாய்க் கருங்கண் ணுமையா டெரியா விழிநீர் சொரியா
லொவ்வா வண்பிற் றொழலு முயர்கள் னியரிதுணாப்பார். (௩௬)

மன்னுங் காதன் மறையோன் மாயம் வல்லன் கொல்லோ
வென்னே யிதுதான் கன்னி பெம்மை கோக்கி லாளென்
றன்ன கடையார் தம்மி லங்கண் சிலவ ரோடித்
துன்னும் புகழ்சேர் தங்கன் முன்ன நிதனைச் சொன்னார். (௩௭)

அத்த வேலை யவனு மறிவா லானென் றறிந்தே
சின்றை மகிழ்ந்து பான்முன் சென்றே போற்றி நின்றே
யெந்தை யெனது ஈகரி னெய்த வேண்டு மென்றே
கொத்தார் குழலா னொடுதன் கொடிமா னிகையுட் கொணர்ந்தான்.

ஆதி முதல்வ னங்கோ டரியா தனயி தமா
மாதா நன்ன வேத வல்லி புல்லி மகிழ்த்தே
சோதி னன்னி காட்டித் துலங்கு கலன்கள் சூட்டிக்
கோதி லுமிச்சட் குடியாங் குழகன் பாங்கர் விடுத்தான். (௩௯)

சுருத்தா ழுளகக் கவுரி சுருணைக் கடலின் புடைவந்
நிருத்தா னிருத்த வனையத் தினையோ ரயன்மால் குறுகிப்
பொருத்தா தனநிற் பணித்தே புனாதி ிதழிப் பிரசஞ்
சொந்தார் சடையா னையே சூழ்த்தார் செஞ்சம் வாழ்த்தார். (௪௦)

வேறு.

தக்க னப்பொழு தெழுந்தனன் மறைக்கொ. டி.தனிற்க
கைக்க ஹற்றொ கப்புனல் விடக்க வினுலாஞ்
செக்கர் பெற்றகம லக்கழல் விளக்கி நுதல்சே
ரக்க நக்களை யருச்சனை புரிந்த னனரோ.

(சக)

அருத்தி தன்னுட னருச்சனை புரிந்த பினரன்
கரத்தி லம்பிகை கரத்தினே யளித்தெ னதுகண்
வரத்தில் வந்துமக ளானவுமை பாளை மறையின்
சிரத்தி னிற்குமிறை நிற்குதவல் செய்த னனியான்.

(சஉ)

என்று கூறியுத கத்தினே விடுப்ப விமையோர்
வென்றி யன்பொடு புகழ்ந்தனர் மகிழ்ந்த னர்வினாக்
கொன்றை வேணியன் மறைந்தன னிறைந்த துயர்கொண்
டன்று சங்கரி வருந்திய துரைப்ப தரிதால்.

(சங)

மன்னு தக்கனிலை கண்டழ லெனச்சின மரீஇ
நன்ன லம்பெறு கரத்துனை புடைத்த னனகைத்
தென்னை யெண்ணலன் மறைத்துவசை தந்த னனென
முன்ன வன்றனை மொழிந்தன னிகழ்ச்சி மொழியே.

(சச)

பண்டு போலவுமை மாடம தடைந்து பரிவால்
மண்டு நற்றவ மியற்றின னியற்ற மகிழ்வாய்
விண்டு வன்னதன மங்கைபெறுர் வந்து விடைமேற்
கொண்டு போயின னெழிற்கயிலை மீது குழகன்.

(சரு)

கன்னி மாரிது தெரிந்தபன் மகன்பு டைகலந்
தின்ன செய்கையுனா செப்பவிறை வன்ற னையிகழ்ந்
தன்ன லாண்முதல் மதித்தில னிருப்ப வதனைத்
துன்னு வானவ ரறிந்தறைகு வாரி னையசொல்.

(சசு)

தக்க னக்கனை மதிக்கில னிறத்தல் சரத
மிக்க வன்னவ னிடும்பணியி னிற்கும் வினையா
லொக்க யாழமுழி வாகவரு மென்ற வனறும்
பொக்கின் மாநக ரடைந்தவனெ டின்ன புயல்வார்.

(சசு)

வேறு.

பெற்றந் தனிலே றுபிரா னையுமே
ருற்றுந் துமைதன் னையுமுன் னைந்
குற்றங் கெடரிந் துருறித் திடினந்
சுற்றம் பெறுவா லொவ்வொல் லுதியால்.

(சசு)

என்றே பலபுந் தியிசைத் திடலு
 னன்றே யெனவுன் னிரயந் ததலுக்
 மின்றே துருயிற் றுவதென் திடலு
 மின்றே யிதாநன் னைநிகழ்த் தினனோ.

(௪௬)

விண்ணோய் கயிலைக் கிரியிற் தழறுவித்
 தண்டிடன் மொழியா னொடுசங் கயனைக்
 கண்டே வருகென் றுசதித் தபுகழ்
 கொண்டே செறியும் பர்கங்கு நினரால்.

(௫௦)

இவ்வா நிமையோர் கவிசைப் பவிசைந்
 தவ்வா னவரங் கணமர்ந் திடவைத்
 தொவ்வா ரிதிக் கிரியுற் றனனாற்
 செய்வாய் மறைவல் விதிருக் கொழுநன்.

(௫௧)

வேறு.

கின்ம யத்தலு வந்தி ருத்ததி ருந்து மன்னசி லம்பிள்மேற்
 பொன்ம லித்திடு மந்து ரத்திடை முன்பு வாசல்பு ருத்திட
 னன்மை தங்குற வங்கு றுங்கன நாதர் நாதனை யெள்ளிய
 புன்மை யாயெம தீச னுக்கெதிர் போக லென்றுத டித்தனர். (௫௨)

சீறு பூதர் தடுத்தல் கண்டு சினம்பு ரிந்து திரும்பியே
 வீறு தன்னகர் தன்னில் வந்திது விண்ண வர்க்குரை செய்துபின்
 னேற தேறிய சங்க ரன்றனை யிந்த நான்முத லாகநிர்
 மாறு கொண்டு மதித்தி டாதிரு மெனவி சைந்தனர் வானுளோர்.

என்சொல் கேனிகை யென்சொல் கேனெம தீசன் மேன்மை யறிந்துமப்
 பொன்செ யஞ்சடை யானை பெள்ளிய புல்லர் பட்டது கண்டிநிள்
 கொன்செ யுந்துயர் மாய வாழ்வு குறித்தி தற்கு மிசைந்தனர்
 மின்செய் வானவ ராத லாக்கினை வெல்ல வல்லவ ரிஸ்ஸையே. ( )

அன்ன போதிசை வான வானவ ராரு மேக வறைந்தரோ
 லின்ன பான்மை யிருக்கு நானி லிருக்கு நான்முக னோர்மகந்
 தன்ன யங்க னியற்ற வுன்னுபு தன்ன தேவல்செய் தனயனா
 மன்னு மான்முத லும்ப கைக்கொடு வம்மி னென்று விடுத்தனர்.

முரு கின்ற சினங்கொ டன்மகன் முன்னி சைத்தது முன்னியான்
 மாள வேவரு மேன மன்னது வருக வென்று மனந்துணிந்
 தானு நாயகன் வெள்ளி வெற்பி லடைந்து கந்தி விடுத்திடக்
 காள கண்டனை முன்ப ணித்திரு கைகு வித்துரை செய்குவான். ( )

எந்தை கேனொரு வேள்வி யானதை யானி யற்றுவ னங்கண்
வந்தெ னாக்கருள் செய்தி யென்ன மயிழந்து நம்முரு வானசீர்
நந்தி தன்னை விடுப்ப மேகென நான்மு கன்றொழு தேவியே
மைந்த னுக்கு முரைத்து நீதி மனோவ நிப்புடை யுற்றனன். ( )

மிக்க வேள்வி யவன்றொ டங்கலும் வீறு மான்முதல் விண்ணோர்
தக்க னொடு மடைந்து வேள்விசெய் சாலை யின்புடை சார்தலுஞ்
செக்கர் வேணியர் தூறு கோடியர் சிறு சாரதர் சூழவே
யக்க னந்தனி னந்தி வந்தன னாதி தேவன தேவலால். (ருஅ)

எந்தை வந்தது ஈண்டு வேத னெழுந்து கைப்பது மங்குவித்
துந்து மாதன மீதிருத்த வுவந்தி ருந்தன னீதுகன்
டந்த மற்ற பவங்கொ டக்க னழைத்து ளாரொவ னொன்றுதன்
கிந்தை யூடு குறித்து ணர்ந்து செயிர்த்து வேதனொ டோதுவான்.

சோதி முன்ன ஈடைந்து வேள்வி தொடங்கு ஈன்றது சொற்றனை
யாதி யுந்திய நந்தி யைந்தொழு தன்பி னென்மு னிருத்தினை
வேத டேண்மதி தாதை யாதலின் வெட்டி. டாதுனை விட்டன
னீதி யோவிது செய்த தென்று புகன்று பின்னு நிகழ்த்துவான். ( )

எள்ளு நீர்மைகொள் பித்த னாடி யிருக்கு மீசன் மகத்தவி
கொள்ளு தற்குரி யன்கொ லீது குறித்தி டாதுகொ டித்தனர்
தள்ளு மற்றதை விண்டு வேயுயர் தானு வென்ன மதித்துநற்
கள்ளு றங்கம லத்த முன்பவி காத நன்றொடு மீதிநீ. (சுக)

மற்றெ வர்க்கு மளித்தி யென்னலு மன்னு நந்தி மனஞ்சினந்
துற்ற தக்கன் முகந்தெ ரிந்துணர் வோடு நீதியில் பேதைநீ
பெற்ற மேலம லற்ப ழித்துரை பேசி னாயவ னன்றியே
கொற்ற வேள்வி குயிற்று வோர்முடி போக வென்றுரை கூறியே.

சிறி யெம்பெரு மானை யெள்ளிய திய நின்றலை போகவென்
நீறி லாதப ரம்ப ஈன்றனை யெள்ளு நின்றொ டிருந்திடும்
வீறு மான்முத லும்பரி யாவரும் வீர மேவிய சூரனான்
மாற ருந்துய ரத்து மூழ்கி வருந்த வென்று சபித்தனன். (சுக)

இந்த வாறுபு கன்று நந்தி யெழுந்து சாரதர் சூழவே
யந்தன் மாமதி வேணி யானை யடைந்த னைத்து மறைந்துபின்
மைந்து றங்குண வாசன் மேவினன் மன்னு வேதன்ம கங்குலைந்
துத்தி டெந்துயர் கொண்டு தத்த மிடத்தி டாவரு முற்றனர். (சுக)

சொற்ற ரும்புகற் றந்தி முன்பு கனிந்து கூறிய குளிலு
லற்றை யான்முத லியாகும் வேள்வி யியற்ற வஞ்சி யமர்ந்தனர்
மற்றை யோர்பக றங்க னென்பவன் மாம சஞ்செய வுன்னியே
சொற்ற ஈற்றொழில் சுற்ற வுட்பர்கள் கம்பி யற்றிது கூறுவான். ( )

மகம்பு ரித்திடு சாலை யொன்று வகுத்தி யென்னலு மன்னவன்
றிகற் றகங்கை மருங்க னாட்கு திருந்து மாயிர யோசனை
யானற் சாலைய தொன்றி யற்றலு மங்க ணேகி யயன்சுதன்
மகம்பு கற்த்திடு காமர் கண்டித னுது னங்கனி கொண்டனன். ( )

மின்ன பொற்றற்மு கத்தெ ரிந்துபி னைக்கொ ழுந்து மிலைச்சிய
மின்னி ருஞ்சடை பண்ண லல்லது வேறு தேவர்க ளியாயு
மன்ன மின்னடை யுப்த்தி னென்னலும் வல்ல யேகி யவர்க்கெலாஞ்
சொன்ன போதரி யாதி வானவ ரியாகும் வந்தனர் துன்னியே. ( )

வந்து தக்கன தியாக சாலையின் மாய லுங்சம லத்தனு
மித்தி ஈன்முத லான தேவர்க ளியாரு மங்க ணிருத்தபோ
துத்தி மீம்புகற் மாத வத்த ருவந்து சூழ்தர வந்தனன்
றந்தி ரம்புரி * மாலை வென்றடன் மாலை கொண்ட தத்சியே. (கஉஅ)

நன்றி கொன்றிடு தக்கன் மாமுனி நண்ணு மின்றது கண்டரோ
வின்ற் றன்கிவ னஞ்சி வந்தன னென்று சிந்தையி லெண்ணியே
வென்றி மாதவ வருக வென்றொரு வீறு மாதன மீதலுந்
துன்று மாதவ ரோடி ருத்திது சொல்லு வான்வீன வெல்லுவான்.

* ததிசுமுனிவரும் குபனென்னுமரசனும் நண்புபொருத்தி வாழுநாட்
கனி லோர்நான், இருவரும் பிராமணரோ அரசரோ சிறத்தவொன்று தம்
முன் நகையாடிப்பெசும்பொழுது, முனிவர் பிராமணரே சிறத்தவொன்ன,
அரசன் அரசரே சிறத்தவொன்னலும், முனிவர், சினந்து அரசனையடிக்க,
அவன்பொழுது வச்சிரப்படைவையீசி அவருடைய இருதுண்டாக்கினன்.
வெட்டுண்டேவீழும் அம்முனிவர் சுக்ரோசாரியரை நனைக்க, அவரெய்தித்
துணிபட்ட வுடையப்பொருத்தி யெழுப்பி, “காஞ்சீபுரத்திலே இட்டசித்தி”
தீர்த்தத்திலேமுத்தி இட்டசித்திசகாவழிபட்டு வச்சிரயாக்கையைப் பெறு
வை” எனக்கூறியவாறே வழிபட்டுப்பெற்று, மீண்டு, அவ்வரசன் சென்
னியி விடத்தானாலுதைத்தமன்றி, அவ்வரசனுக்காகப் பரிந்துவந்தெதிர்
த்த விட்டுமுர்த்தியையும் வென்றனொன்பது சரித்திரமாகலின், “மாலை
வென்றடன்மாலகொண்டததிசி” என வோதினர். இச்சரித்திரவிரிவைக்
காஞ்சீபுராணம் இவ்வக்புராண முதலியவற்றினுணர்க.

எம்மை யிங்கு னாழைத்த காண மென்ன வென்னலு மீசனெம்
மம்மை தன்னை மணந்த தற்பி னிகழ்ந்த யாவு மறைத்தோ
மைம்ம லிந்திடு கண்ட லுக்கவி மாற்று வான்மக மாற்றுவே
னும்மை யிங்கு விளித்த தன்மையு மின்றி தற்கென வோதினான்.

ஊற கன்ற திதி தக்க னுரைத்த பான்மை வினாவியே
வீறு கொண்ட பரப ரன்றனி மேன்மை தன்னை விளம்பியே
யேறு தங்கு பதாகை யண்ண லெவர்க்கு மீச னவற்குநீ
மாறு கொண்டு மகஞ்செ யேலென மாசி லானிது பேசினான். (எக)

மாசு நென்பு புனைந்து சேகர மாலை யானது பூனுமோ
தேசு நீறது பூசு மோதசை தீர்ந்த தீயுட லேந்துமோ
கேசு முங்குரு மாம ருப்பொடு கேடு ருமையி னோடுமே
நேசு மோடு தரிக்கு மோபர மாகி நின்றிடு நின்மலன். (எஉ)

கோல ஞாலமொ டியிர்கள் செற்றல் குயிற்று மோபுலி தந்தியின்
றோலொ டங்கிக ணிச்சி தாவுழை சூல மின்ன சுமக்குமோ
சால வும்பலி கொள்ளு மோநட மாடு மோமிகு சாரதர்
சில மேவிய படையெ னும்படி திரியு மோவுயர் தேவனே. (எங்)

நஞ்செ யிற்றட னாகம் வெண்டலை நவையெ னது தரிக்குமோ
விஞ்சு கின்றதன் மேனி யல்லது வேறு மோர்தனு மேவுமோ
வெஞ்சு ருதவி ருந்தி றற்பெறு மேறு தன்மிசை யேறுமோ
வஞ்சு மாலம ருந்து மோநிக ரன்றி நின்றிடு மண்ணலே. (எசு)

ஈம மாட லொருத்தி யைத்தலை யெய்த வைத்த லொருத்தியை
வாம மீதினில் வைத்தல் பிள்ளை மகிழ்ந்து பெற்றிடல் வெங்குணங்
காம ரண்ணல் படைக்கு மோவென வேது வாகிய காதைகள்
தாம மார்புள தக்க னோடு ததிசி மாமுனி பேசுவான். (எரு)

வேதன் மான்முத லோரை நம்பன் விதித்த ழித்திடு போதெலார்
திதி லங்கவ ரென்ப ணிந்துசி ரங்கள் * கேசு மணிந்துநீன்
கோதி லாதொளிர் சூல மீதுடல் கொண்டு நீறது சுண்டிபின்
மீது பூசுமி யாவ ருந்தனை மேவி யுய்த்திட வேண்டியே. (எசு)

ஈது நின்றிட வாட கக்கண னென்ப வன்புலி யுண்டிமுன்
பாத லந்தனி லேக மாலொரு பார வேனம தாகியே
கோதி னனை மருப்பி னைக்கொடு கொன்று முன்பென வொன்றவே
பூத லந்தனை வைத்த கந்தை பொருந்தி மண்ணை யழித்தனன். (எஎ)

* கேசம் அணிதலாவது மயிரினாலே அகலமாகச் செய்யப்பட்டு மார்பி
லே பூணூலாகத் தரித்துக்கொள்ளல். இதனைப்பஞ்சவடியென்பர். பஞ்சம்-
விரிவு. வடி-வடம். இதனைச்சிவபிரான் தரித்துக்கோடலை, “தணிவார்டி
ஞங்கோவணமுந் துதைத் துசுடலைப்பொடியணித்து, பணிமேலிட்டபாசு
பதர் பஞ்சவடிமார்பினர்.” என்னுஞ் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் திருவாக்கா
னுணர்க.

அடுத்த வேலையில் வேலை ஈஞ்ச மயின்ற நம்ப னவன்றனோர்
வந்தொர் கொடு பறிப்ப முன்புலன் வந்து வந்தனை செய்திட
வெந்தை யேனாம ருப்ப ணித்தன னெண்ணில் வானவ சானவ
ருந்து மாழி கடைத்த வேலையின் மத்த சத்தனர் வுற்றதே. (எஅ)

மால் வண்கம டத்து ருக்கொடு மத்த சத்தை வெரின்றனிற்
சால் வன்று பறித்த னன்ட டுத்த தங்கமு தந்தனை
நீல மாய னகத்தை கொண்டு நிறைத்த வேலை யுழக்கவே
மால் முண்டவன் வந்து பற்றிய வன்றன் வன்மை யறித்தனன். ( )

உற்ற முன்னுனர் வெற்றி மாய னவப்பி னோடு புகழ்த்திட
வற்றை சாவை னோடு மார்பி லணிந்த னன்னது நின்றிட
முற்று வேள்விய தேத ரும்பா முத்து பென்றுயர் புத்தியிற்
சுற்று மெம்பெரு மாளை பெண்ணலர் தாரு காவன மாதவர். (அ0)

இன்ன பான்மை யறித்து நம்ப னிலங்கு சீருள மாலொடு
மன்னி யிங்கயி லாய வெற்பினை வல்லை தன்னி லகன்று போய்த்
தன்னை யுன்னலர் துன்னி வாழ்வுறு தாரு காவனந் தன்னினற்
கன்னி யாவி நடந்தி டும்படி கண்ண னுக்கருள் செய்தனன். (அக)

மாப வேளை யறித்த பச்சுரு மாயன் மாதரு வங்கொளாச்
சாரு நெடுழி லவ்வ னத்துறு தாப தர்க்கெநர் போகவிட்
டேரி னோடவர் பன்னி மார்க ளிருந்த வீதியி லெம்பிரான்
வாரமோடு பவிக்க டைத்திடு வார்க ளென்ன வணைந்தனன். (அஉ)

மாலை சேர்குமுன் மாலை கோக்கினர் மாலை யெய்தினர் மாதவர்
சால் வெம்பெரு மாளை மானினை மாறு கின்ற தடங்கணு [போய்ச்
கோல மோடெந் கண்டு மாமயல் கொண்டு கொண்டக லன்கள்
சூல பாணித னுது பின்றுய சத்தி னோடு தொடர்ந்தனர். (அங)

அடுத்த வேலையி லித்து தாசி யனேக மேனிய னாடியே
வந்து மங்கைய ரென்று மாறு மகிழ்ச்சி செய்திட மாதரா
செந்தை யாவை னாறு பத்துட னெண்ணு கின்றவெண் னாயிர
மைத்த சைத்தா வந்த மைத்தர்கள் வள்ள றன்னை வணங்கினார். ( )

கங்க சன்னமை யுன்னி நீவிர் தவும் புரித்திடுமென்னவே
யங்க ணின்றி நிறைந்த சேகினை சந்த வேலை முகுத்தன
மங்கை வந்திட மாத வந்தர் தொடர்ந்து வந்துதம் மாதரார்
பங்க முற்றவர் கற்ப ழித்திடு பான்மை கண்டி சினந்தனர். (அரு)

திதின் மாதர்கள் கற்பு நித்தவ னெச்செ குத்திடு வோமென
மாத முற்கொண் மகம்பு ரிந்ததின் வந்து வந்து பிறந்திடுங்
காது வெம்புவி பரசு நய்வி கடும்ப ணித்திரள் புதர்கண்
மோது வெண்டலை திண்டி நற்றுடி முயல கன்றனை யேவினார். ( )

வேங்கை தன்னை யுரித்து டித்தனன் மிக்க சாரதர் தானையாய்ப்
பாங்கு றும்படி யோதி னானொரு பாத வண்மல லத்தின
லெங்கு றும்படி முயல கன்றனை யிடி னோடுமி தித்தனன்
வாங்க ருங்கவி னுற்ற மேனியின் மற்றையாவு மணிந்தனன். (அஎ)

ஈடு கொண்டிடு வின்னு ளார்தொழ வெந்தை நாடக மாடினான்
வீடி னொரென மாத வத்தர் விழுந்து பின்னு மெழுந்தவங்
கூடு மெங்கள் கொடும்பெ ரும்பிழை கொள்ள லென்று வழத்தவே
நாடி யன்பருள் செய்து பின்மயி லாய மாமலை நண்ணினான். (அஅ)

ஈது நின்றிட வாளை மேனியொ டிடு கொண்ட கயாசுரன்
வேத னங்கு வரத்தி னுலையர் வின்னு மண்ணு மலைக்கவே
மாத வத்தின ராரு மஞ்சி வளங்கொள் காசியி லோடினார்
பாத கன்னவ ரைத்தொ டர்ந்து படர்ந்து காசி யடைந்தனன். ( )

கண்டு மாதவர் காசி யின்மணி கன்னி கையெனு மாலயத்
தண்ட நாத னருட்ப தத்தி லடைக்க லம்புக வங்கனா
னொண்டி நற்கரி முன்ன ரேவி யுரித்து மேனி தரித்தனன்
றுண்ட வாண்மதி போனு தற்பெறு தோகை யும்பய மாகவே. ( )

மற்றி வாறிவ ணிற்ப முற்புகன் மாய னந்தனன் மேருமே
லுற்ற கான்முனி வோர்க ளும்பரு வந்து வந்து பணிந்துநீள்
வெற்றி பெற்றிடு மூவர் தங்களின் வீறி னொரெவ ரென்றிட
வற்றை வேலையின் வேத னென வரியு நானென வோதினான். ( )

மாறு கொண்டிரு வோரு மெண்டவிர் வைகல் பூசல் புரிந்திட
வாறு கொண்டிடு மண்ண லங்கொளி யாகி யந்த வொளிக்குளே
வீறு கொண்டவ ணிற்ப மாயன் விழுந்து போற்றி யகன்றன
வீறு கொண்டிடு மேனி யெந்தையை நீடு வேத னிகழ்ந்தனன். ( )

எந்தை யங்கு மனத்தி னொரு ளெய்து காரியை ல்கவே
வந்து வேதன துச்சி யாமுடி வள்ளு கிர்க்கொடு கிள்ளலுஞ்
சிந்தை நொந்து வழத்த வங்கருள் செய்து மாலுல கெய்தின
லுந்து மாய னிறைஞ்சி மற்றிவ னுற்ற தென்னென வோதினான். ( )

உன்ற லைப்படு சோரி நிறை யுகுத்தி யென்ன நகத்தினுள்
றன்ற னெற்றி பினத்து சோரி தனைப்பொ ழித்திட ஈம்பிரான்
வென்றி சேயானுப்பெ ருஞ்சிற மீது லேற்றன னாறுநா
றென்று கூறிய மான்யி செல்ல விளைத்து மாயன் விழுந்தனன். (9)

நீயி கைத்தலை பாதி யேனா நிறைந்த தில்லை யவன்றனைப்
பீயி மேனிய காரி யன்பொயி பின்பெ முப்பிடி றுத்தியே
யியி பொன்யி பொருத்தி மேலுல கெய்தி யண்டயி யாவையு
நாடி யங்க ணளித்தி ருத்தன னாக னாரு ளாலகோ. (சுரு)

பயந்த விண்ணது நிற்க முற்பகல் பண்ண வர்க்கிறை யானவ
ன மந்தை கொண்ட மனத்தொ டங்கயி லாய மந்திர முன்புற
வுகந்து சாரத் பொல வெண்குண ஹற்ற னன்குலி சத்தினுள்
பிருத்த பூதவ ஈன்றனக்கொன வேலை யென்று விளம்பினான். (சுசு)

வேலை கேட்டுநி வேளை வென்றவன் வெஞ்சி னங்கொடு நின்றிடக்
கோளு நிர்திர னுஞ்சி னந்துயர் குலிச வேலினை யெறியவே
யானு மெம்பெரு மாலை மேனி யருத்து கட்டபட வங்கண
வீளு ருத்திர மேலி கொண்டு கெடுஞ்சி னங்கொடு நின்றனன். (1)

அன்ன காலையி லுன்றன் மாய மறித்தி லேனறி வற்றயா
னென்னி ரும்பிறை யெண்ண லென்ன விதைஞ்சி நிற்க விடுத்த
மின்னு சன்னின மாண தீயினை மேலை வேலைநில் வீசலு [ரோ
மன்னுயின்ற சலந்த ரப்பெயர் மைத்த னாக வளர்த்தனன். (சுஅ).

வளர்த்த பின்பவு னைக்கு லத்தொடு மன்னி லுற்றுயர் விண்ணு
தளர்த்தி மீம்படி செய்தி ஈங்கி சதங்கொ ளாயிர வற்சரம் [ளோந்
விளைந்து மாலொடு போப்பு ரித்திட மால்பு கழ்த்து பாடர்த்தனன்
பிளந்த வும்பாக ளோடி னுர்கயி லாய மாகிய கிரியின்மேல். (சுசு).

ரவள்ளி வெற்றிடை விண்ணு ளாடவர் மேனி புற்ற தறித்துபின்.
றன்ற தற்கரு மோயம்பு கொண்ட சலந்த ரன்படை சூழவே
மெள்ள ரும்புகழ் மேவு றுங்கயி லாய விண்ணி லேகலும் [னன்.
வள்ளல் வாசவன் வேண்ட வேதியன் வடிவு கொண்டவண் வந்த

ளங்க னாயக னெக்க ணைகுதி யென்று கூறவ ஈன்றனோ
டிங்க மர்ச்செய மேனி னொனை விண்டு சின்வலி காண்டிமென்
றங்கண் மண்ணிலோ ராழி தானின மைத்தெடுக்குதி பென்னவே
மங்கு தன்சொ மிதெ பிப்பவு டற்கி ழித்து மடிந்தனன். (சுஓ)

வீறு மின்னது நிற்க மாயன் விளிந்து யாவு மழிந்தபோ
தாழி லாம லிருங்க ஈச்சி யுடந்த ருத்தரு மத்தினை
யேற தாமரு வெய்தி காதன்முன் னோவி வத்தனை செய்துசீர்
கூறி பிங்கென யூத்தி கொண்டரு ளென்ன வப்படி. கொண்டனன்.

உற்ற வின்னது நிற்க வெற்கமி லுத்து பாறுறு வேலையில்
வற்றி டாவமு தம்பெ றும்படி. மத்த ரத்தனை மத்தனைக் [ந்
கொற்ற வெம்பணி நானெ னும்படி. கொண்டு மான்முத லண்டரு
துற்ற தானவ ருங்க டைத்தனர் தொன்மைவைகலின்வன்மைபால்.

நாக வாயினு மாழி வாயினு நஞ்செ முந்து தொடர்க்கிட
மேக மேனிய னாதி யாழிப விண்ணு ளார்கள் வெரிலுமிந்
தேக நாயகன் வாழ்பெ ருங்கமி லாய விண்டுவி லேகிபே
சோக மோடர னைப்ப ணிந்துறு துக்க நக்கலெ டோதினார். (க0ச)

அந்த வேலையில் விண்ணு ளார்களு மாரு முய்ப விசங்கியே
யுந்து மேவல்செய் சுந்த ரன்றனை யொல்லெ சென்று விடங்கொடே
வந்தி டென்ன நடந்து கைக்கொடு வந்த ரன்னையி லுய்ப்பவங்
கெந்தை யுண்டன னுண்டி லானெனில் யாவர் பின்ன ரிருப்பவர்.

முக்க னாயகன் மிகுமு யிர்த்தொதை யகில மியாவு முடித்தபோ
தக்க ணந்தனி லீம மாபிடு மன்ன தாயி யீடமேன்
மைக்க ருக்கண் மடந்தை பங்குள வள்ள லாடுமி தன்றியுந்
தக்க கங்கையை யோங்கு மாமுடி தாங்கு கின்றது சாற்றுவாம். ( )

முன்ன ரோர்பக லம்மை நம்பன் முரண்ட ரும்விழி பொத்தலு
மன்ன காலையி லெங்கு முச்சுட ரற்று வீறிரு ளாகவே
மின்னு நெற்றியி லுற்ற கண்ணை விழிப்ப வெங்கும் விளங்கியே
தொன்மை போலுற வஞ்சி வஞ்சி துணைக்க ரத்தை விடுத்தனன். ( )

அம்மை தன்கர வங்கு ஸீப்புடை யங்கு வேர்வை யெழுந்துபின்
செம்மை கொண்டிடு பத்த தான திருந்து கங்கை ளாகியே [ளோ
வெம்மை யோடுல கங்கள் கொண்டிட மேவ மான்முதல் விண்ணு
ரெம்மை யாளுடை பண்ணல் வாழ்கமி லாய வண்குவ டெய்தினார்.

கண்ணு தம்பர மற்ப ணித்துல கங்கள் கொண்டிடு கங்கையை
யண்ண லேயிவ ணீய ணிந்தெமை யாள்தி பென்று வழுத்தலும்
விண்ண ளாவிய கங்கை தன்னை விளித்தொ ளித்திரு வேணியிற்
றண்ணி லாவொரு ரோம மீது தரித்த னன்றனை நெரிலான். (க0சு)

இன்ன தல்லது தொல்லை நானி லிலங்கு பங்கய வாழ்வினான்
மன்ன மின்ற படைத்து மித்தொழின் மாறி வீதிய மாயவன்
முன்ன சேகி மொழிந்த பொதவன் முண்ட சுத்திறை தன்னொடு
மின்னி ருங்கயி லாய முற்றா னைப்ப ணிந்து விளம்புவான். (கக௦)

ஆறி நின்னரு ளால்னி திக்கு மயன்ருழி நிற்கிதை வாயதா
யிழி யென்றிட மால யன்றனை யெங்க னுபக நேக்கியப்
போது நீறுது கண்டி டங்மொள் புய்த ரித்தன னைக்கிடை
மாது தோன்றினள் பின்பெ முப்பி வரங்கொ மித்து விடுத்தனன்.

சொற்ற பின்னது நிற்க முற்பக ருள்மு கம்பெறு தானவ
னற்ற வம்பல கான்பு ரித்தா னல்கு யர்த்த வர்த்தினு
லுற்ற சினைம யோர்கள் வந்துதன் னைவல் செய்ய வுறைத்தனன்
மற்று மோர்பணி யித்தி ராதியர் வந்து செய்திட வோதினான். ( )

இங்கு கம்மு னடைத்து நங்க ளிருஞ்சி ரங்கனின் மும்முறை
செங்க ரங்கொடு தாக்கி யெயிரு செனிக னுதிசெ முங்கரங்
தங்க நின்ற சிலத்தி லன்பொடு தாழ்த்தெ முத்திடு மென்றிடப்
பங்க முற்றிடு மன்ன புன்ருழில் பற்ப கற்புநிற் தாரசோ. (கக௩)

புரித்த யர்த்தயன் மாசி னேடிது புலவ வானவ ரைக்கொடே
திருத்தி மிக்கயி லாய மேகிய சிற்ப ரன்றனை நண்ணியே
பரித்தி னைஞ்சின ரும்ப நின்னல் பகர்த்த பொதொரு பாலனை
விசைத்த வித்தவு னன்ற னைக்கொல விடுவ மென்று விளம்பினான்.

என்ற பின்பான் மாதி னேடு மிலங்கு சோலையுன் மேவவே
குன்று றுதபெ ரும்பு கழ்ப்பெறு குடிலை தானிரு தத்தியா
யன்று நற்கல வித்தொழிற்செய வவங்க ரத்த னுதித்துநீள்
வன்றி நற்பர னேடு மானை வணங்க மாப்பி லனைத்தனர். (கக௫)

அந்த வேலையி லாடு கோக்கி யருத்தி நற்பெறு தோன்முகன்
சித்த வேபொரு தும்பர் தத்துயர் தீர்த்தி யென்றருள் செய்திடத்
தத்தி மாமுக னேடு வெய்ப சமர்ப்பு ரித்தவ னைக்கொலா
வந்த னன்கயி லாய வெற்பினில் வானு ளார்கள் வணங்கினார். ( )

சீறு தோன்முகன் மாள வேயமர் செய்த நிற்கடி யேங்கன்கைம்
மாறு செய்வதெ னென்று தாமவன் முன்பு ரித்திடு வன்பணி
யிழி லைங்கரன் முன்பு ரித்தவ னைவ வானக ரேடுரு
குறி லாத : பன்க னேர்குண முற்ற தன்மை யுணர்த்துவாம். (கக௭)

மரும லீங்குபங்க பத்தனை மாய வன்றனை நல்லியே
 திரும லீங்குப சாத்தி கத்தொடு சீரி ராசத மாயிய
 விருமை கொண்ட குணங்கொ மித்தபின் னீத லோடு புரத்தலுந்
 தருவன் யாவு மழித்தி மிஞ்செய நன்ன தென்று தரிக்குமே. (கக௮)
 ஏத மந்தி தான லாதவ ராலு மற்றதி யற்றொன
 தாத லாலது செய்வ னன்னதி லன்ன வன்புடை தாமத
 மோது வாரல தங்க வன்கண் ணுறைந்நி மிங்குண மன்றரோ
 வேத மானவை சிற்கு னைத்தினன் விமல னென்று விளம்புமால்.

என்று பற்பல வாச கங்க ளிருந்த தீசி யியம்பலும்
 வென்றி நான்மறை நான்மு கன்றரு வெய்ய தக்கன் வினுவியே
 பொன்று கால மடுத்த லாலவை புந்நி யென்று ரினைந்நிலன்
 குன்ற வில்லி பதத்தி லன்புறு கோதி லாஹெடி. தோதுவான். ( )
 பெண்ணி னுக்குரு நல்கு முங்கன் பிரா னெவர்க்கு முயர்ந்தசீ
 ரண்ண லாயினு மாக விற்கவி பன்ன வற்குத வேனியா
 னெண்ணி யாது மியம்பு னுதினி பேகு வாயென வோதலுந்[வான்.
 துண்ணெ னச்சின முற்றெ முந்திது சொல்லு வான்வினை வெல்லு
 இந்து லாவு நெடுஞ்ச டாடவி யெம்பிராணை விலக்கியிங்
 குந்து சீரொ டியற்று மிம்மக மொல்லே யின்னழி லாகுக
 புந்நி யற்றிடு முன்ற னோடு பொருந்து மும்பரு மிவ்விடை
 யந்த மேவுக வென்று பின்னிஃ தந்த னர்க்கு முறைத்தனன். ( )

வீறு தங்கிய நங்கு லத்தி னியற்கை தன்னை விடுத்தாநீ
 ராறு தங்கிய சென்னி யானையு மன்ன வற்கடி யாரையு
 நீறு கண்டிகை மாலே தன்னையு நீங்கி வெந்துயர் தாங்கியே
 பேறு தங்கிய வீடு ருதுபி நந்தி நந்திடு மென்றனன். (கக௩)
 இன்னல் கொண்டிட வின்ன சாப மெவர்க்கு மங்க ணிசைத்தபின்
 மன்னு நன்னெறி மாத வத்தர் மருக்கி ரண்டு நெருங்கவே
 தன்னி ருக்கையி லேவி னானுயர் சங்கு தங்கு கரத்தனை
 முன்னர் வெந்து கண்ட வன்பிறை முடிய வன்றன தடியவன். ( )

வேறு.

மாசில் பெரும்புகழ்சேர் மாமுனிவன் போனதற்பி
 னாசி * லயினியளித் தாடகமு மாடைகளு
 னேச முறைப நிறைய மறைபோர்பால்
 வீசி விதிபுதல்வன் வேள்வி புரிந்தனனே. (கக௫)

அவ்வாறு கண்டா எனவ்வான் றனிற்றிரியுஞ்
செவ்வார் சடிவந் திருந் ததமுனிவன்
மைவாழ் பெருங்குவட்டு ஸம்மைந் சாமிவெய்திற் போய்ப்
பைவாழுந் துத்திப் பணியான் பதம்பணிந்து. (கஉஅ)

நின்றான் பரன்பாறா நெடுநிலை வேதுநிகழ்
வென்றா னெனது மிறைவ வமாரொடு
மென்ற மறைமேல் வீதிபுதல்வன் வேள்விபுரி
நின்றா னெனவெழுந்தான் கெண்டையங்கட் காரிகையே. (கஉஅ)

எழுந்தான் பரம நெழிற்கமலத் தான்முன்
விழுந்தான் மகத்தெரிந்து மீள்வே னெனமாற்ற
மழுந்தா தாலா லவன்புகலப் பின்னாச்
செழுந்தா தமிச்சடிவந் தேவன் விடைகொடுத்தான். (கஉஅ)

பொன்றங்கு மானம் புழுந்தான் புதழ்மாதர்
துன்றா வாலெ கலவத்தன் றுதையிடைச்
சென்றா ளனையான் தெரிந்திழந்து போதிகழ
தென்றான் பலநித்தை யிசையும் பேசினனே. (கஉக)

நக்கன் றனைப்பாழ்க்க நாரி யனுகேளா
மிக்க சினம்படைந்து வெள்ளிப் பொருப்படைந்து
முக்கட் பரன்பாத முன்பணிந்துன் றன்னையெண்ணாத்
தகநனது வேள்வி தனையழிக்க வேண்டுமென. (கஉ௦)

அம்மை பணித்திரப்ப வன்ன செயன்முடிப்பா
னம்மை யினிதாளு மிறையோ னினைத்திடலுஞ்
செம்மை அதல்விழியிற் சென்னிகளோ சாயிரத்தோ
டிம்மெனவே வந்தா னெழில்விந் பத்திரனே. (கஉக)

அப்போது தன்னிலைம தன்னை பெருஞ்சினத்தாற்
கைப்போதி ராயிரமுங் காமர்முக மாயிரமுந்
துப்போ டிலங்கந் துலங்குவிற்ற் காரியுதித்
தொப்போரில் விந்நாற் றெனியா யுற்றனே. (கஉ௨)

அன்ன பொழுதானே யன்னநடை யம்பிகையைப்
பன்னருஞ் சீர்வீரன் பணித்தே பணியடியேற்
கெனனை யெனலு மெமையெண்ணாத் தக்கன்மகந்
தன்னை மருவிவநி தத்திடெனச் சாற்றதியால். (கஉ௩)

தத்தா லிவண்வருதி தாராணே லக்கொடியோன்
சிந்தா குலஞ்சேரச் சென்னிதடிந் தாங்கிருந்தோ
ருந்தாவி கொண்மிமக மொல்லே யழித்திடுதி
மைந்தாவி யாழும் வருமின்றோ மென்றனனே.

புரீ.

(௧௩௪)

என்ன விடைகொண் டெழின்மேவு காளியொடுந்
தன்னுருவில் வந்துதித்த சாரதர்கள் சேனையொடு
மன்னுபுகழ்த் தக்கன் மகச்சாலை வந்தனுகிப்
பொன்னிலகு செஞ்சடிலப் பூதர்க் கிதுபுகல்வான்.

(௧௩௫)

ஆலமிடற் றெம்மாணை யன்றிமகஞ் செய்யுமிந்தச்
சாலை யெயில்வாச றனைக்காவல் கொண்மினெனாச்
சில மிகும்பூதர் சிலவர் கலவவெழில்
வேலனகட் காளியொடு வேள்விக் களம்புகுந்தான்.

(௧௩௬)

தண்டா மரையான் றநயன் மகம்புரிதல்
கண்டான் வெகுண்டா னுருமே றெனக்கலித்தான்
வண்டார் நெடுந்தார் வயக்கொம் பினைக்குறித்தாங்
கண்டார் வெருவ வடலோடு நின்றனனே.

(௧௩௭)

ஈடிசேர் வீர னிசைத்த விசைகேளா
வாடினார் சிந்தை வருந்தினார் வல்லையெழுந்
தோடினார் மீண்டா ருலேந்தா ருறுதுயரங்
கூடினார் விண்ணோர் கொடியோ னிதுதெரிந்தான்.

(௧௩௮)

வீரன் றனைநோக்கி வேதன் றருங்கொடிபோ
னாரை யிவணீ யடைந்ததெவ னென்றிடலுங்
காரிலகு கண்டக் கடவுள்விட வந்தனனென்
னேரி லவனவிநீ நேர்வா யெனவுரைத்தான்.

(௧௩௯)

காவி நயனக் கலசமுலைக் காளியெனாங்
தேவியொடு நின்ற திறலாள னீதிசைப்பக்
கோவின் மிசையேறுங் கோவை யிகழ்ந்துமொழிந்
தாவி கொடுப்பா னனிகொடே னென்றனனே.

(௧௪௦)

தன்னை மதித்தகொடுந் தக்கனிது சாற்றுதலு
மன்னுதிறல் வீரன் வாடோர் தமைநோக்கி
யின்ன துமக்கு மிசைவோ வெனவிசைப்ப
வுன்னியொன்று மோதாம லாமர்போ லுற்றனரே.

(௧௪௧)

வேறு.

இவ்வாறு வானவ ரிருப்பச்
செவ்வாய் திறந்துகை செய்தே
மைவாழ் கனத்தனருண் மைந்த
னவ்வா டியற்றுமிவை யம்மா.

(கசு௨)

தண்டா விறற்குலவு தண்டால்
வண்டார் நறுந்துளப மாலைப்
புண்டா னுறும்படி புடைப்ப
விண்டா னெனப்படி விழுந்தான்.

(கசு௩)

மட்டுறு விரைக்கமல மன்முள்
விட்டினி னத்தெழில் கெடுத்துக்
கட்டழகு தங்கிய கரத்தாற்
குட்டினன் முடித்திரன் குலங்க.

(கசு௪)

வேறு.

விழுந்தான் வேதனும் வெண்மை மாமதி
யெழுந்தா னோடலு மீசன் மாமகன்
செழுந்தான் கொண்டிட நேயு மாறுசெய்
தொழிந்தார் தம்மையு ஞ்றி யற்றினான்.

(கசு௫)

அறந்தா னோவிய வண்டர் யாவரு
மிறந்தா ராயு மிலங்கு ணர்ச்சுகள்
மறந்தா ராயு மகக்க ளத்தின்வா
புறந்தா ராட லுகந்த வீரனால்.

(கசு௬)

கண்டா வீது கலங்கி வெந்துயர்
கொண்டா னெஞ்சு குலைந்து மொய்ம்பினிற்
தண்டார் கொண்டுள தங்க விறற்றலு
மண்டார் கூற்றிலீ தாற்று வானரோ.

(கசு௭)

செறுத்தா னேறிய தேவை யெள்ளிய
மறுத்தா னெஞ்சடை வஞ்சன் மாமுடி
யறுத்தா னக்யை ருத்த கல்வினன்
வெறித்தார் மொய்ப்புள வீர வீரனே.

(கசு௮)

மாலே தங்கிய வஞ்சன் மாப்தலும்
வேலே யன்னகன் வேத வல்லிதன்
பாலே மாதர் பரம்பி வந்திடக்
காலே பொல்லு கடிதின் மெயினான்.

(கசு௯)

துன்பங் கொண்டு துளங்கி வந்துளான்
முன்பங் கெய்தி முரண்கொள் காளிந
னன்பன் னேர வணங்கின் வார்குழை
பின்கொள் கேள்வி யறுப்ப வீழ்ந்ததே.

(கரு0)

பிடித்தான் மற்றுள பேதை மாதரைக்
கடித்தார் கொண்ட கவின்ரு முற்றலை
வடித்தார் வாள்சொடு வல்லை கொய்துபந்
தடித்தா னெம்மை யளிக்கு மன்னையே.

(கருக)

வேறு.

வீர னேவலின் விரைந்தெயி லுடைத்தே
தாரு லாவுமகச் சாலையை யழித்தே
கோர மோடிபல் கொடிந்தொழில் புரிந்தார்
போரெ னிற்கனி பொருந்தியிடு பூதர்.

(கரு2)

முந்து நொந்திடு முகுந்தனெனு மேலோன்
சிந்தை வெந்துயர் தெளிந்திவை தெரிந்தே
யுந்து கின்றவுவ ணத்தின்மிசை யுற்றே
மைந்து கொண்டகனை மாரிகள் சொரிந்தான்.

(கருங)

நின்ற பூதரு நெருப்பெழ விழித்தே
துன்று வாளிகள் சொரிந்தமர் புரிந்தார்
வென்றி கொண்டபுய வீரனிது கண்டே
சென்று மாலொடு செருச்செய நினைந்தான்.

(கருச)

அன்ன போதினெம தண்ணலரு ளாலோர்
மின்னு தேரணுக வேதனதன் மீதே
துன்னு வீரனெதிர் சூதனென வந்தே
யின்ன வையமிசை யேறென விரப்ப.

(கருரு)

வீறு காளியொடு வீரனதன் மீதே
யேறி நான்முக நிலங்கிரத முய்ப்ப
மாறு கொண்டுபொரு மாயனெதிர் வல்லே
சேற லோடுமிவை செப்புவன் முராரி.

(கருசு)

வேறு.

தன்னிக ரண்ணலை யெள்ளுந் தக்கனை யட்டிட லல்லான்
மன்னிய வின்னவ ரெல்லா மாளவி யற்றிய தென்னோ
வென்னலு மக்கொடி யோனோடெய்துதல் கண்டியிர் கொண்டோ
முன்னையு மின்னுயி ரின்னே யுண்குவ மென்ன வுரைத்தான். ( )

வண்ணி படித்த செடுத்தார் மார்கிள் மிடைந்த வலோக்கைக்
கொண்டல் வெகுண்டு கரத்தே கொண்ட செஞ்சிலை கோட்டித்
நின்றிற னானோலி காட்டித் தீயசு ரம்பல பூட்டிப்
புண்டரு வெய்ய படைக்கைப் பூதர்கள் மீதுபொ ழிந்தான். (1)

வேறு.

கண்டன விரகுண்ட கண்டன்மக னுந்து கார்க்கு மிசைச்சி
லீழை மிசைத்து, வண்ணி மயிழ்ந்த வண்ணொப வார மாயவன்
விடுத்த வாசினன் முருகி, யொண்டிறல் பொருத்த விண்ணி நுத
லிங்க னேணர்களை யழுத்த வோகையி லிடுக்க, வண்டின நாகன்
மொய்ப்ப னெழிப்பின்பு மாகக மளப்பி லாதன வுடைப்ப. (கருசு)

சத்தமன மெற்று மத்திர முரத்தொ டிந்தியரி யுந்து முந்து
களை மித்தி, நத்துறு கரத்த னற்றனுவை யொற்றை நன்னை துர
ந்து கத்திடல் புரிந்து, கொத்து முயணத்த டற்றிறகை மிக்க கொன்
னை யிரண்டு கொண்டிரிதல் கண்டி, மைத்திரு நிறத்தன் மற்றி
யிரி யுப்ப வந்தது விரைந்து மண்டல நடுங்க. (கசு0)

வேறு.

அங்காழிப் படைவருத செரிந்தா னடல்வீரன் கடிதுபிடித்
துவிரை, கொங்காரு நறுந்துளப னெடியோன் கொடுவாள் கொண்
டிறையோன்முன் குறுக, வங்காரு செய்தனனெம் பெருமா னே
வியம்போன் மாயவனுங் குறைத்தான், மங்காத பெருஞ்சினமென்
லிரைத்தோ மருவின னுதல்விழியான் மதலை. (கசுக)

எம்பெருமான் சினத்திடலுஞ் சினவே லெனவிசும்பில் வாசக
மொன் திசைப்ப, வும்பர்கிரான் றனதுசுத னதுகேட் டெள்ளெழு
வேஞ் சினமகன்றங் குறவுஞ், செம்பதுமத் தணங்குரத்தோன் புக
ழ்த்தே சிதடனென் புரிந்தபிழை செழுத்தி, யம்பகநா யகன்புதல்வ
பொறுத்திண் டனித்திபென வருள்புரிந்தா னமலன். (கசுஉ)

அவ்வேலை வேலைவிட மருத்தி யமார்தம துயிர்காத்த வமலன்,
வைவ்வேலை முனித்தெடுத் தடங்கன் மானோடு மான்மீது வரலுஞ்,
சேவ்வேணித் திறல்வீரன் றொழுதான் நிருமாலு மயனுமமர் செ
ய்யுங், வைவ்வேறு முரித்தகிரான் நிருத்தாட் கமலமல ரெதிர்பணி
ந்து கனித்தார். (கசுங)

ஒங்குமகக் களத்தினிடை மடித்தேயுறகின்றோர் தமையெமை
யா னுமைகண், மங்கில்க ளெனதுபொருட் டிறந்தா ரிறைவபிழை
பொறுத்தெழுப்பென் திரப்ப, கங்கருத்தின் டிறல்புனைதன் சுதன
லிமலனெவ கையெழுப்ப சிலமேற், நுக்கியெழுந் தெனவெழுந்
தார் மறையோர் துகடரு முனிவொடு கரர்கள். (கசுச)

உஞ்செழுந்த வமரர்மால் விடைமே லுயர்விசும்பி லீறை
வனமா தொடுங்கண், டஞ்சிமிக நடுங்குதலு மதிசூ டருளாள் னஞ்
சலிரென் றருள், டஞ்சமயிற் தடிபணிந்தார் புகழ்ந்தார் நெடுமல
ரோன் மகங்காணு நிமலன், கஞ்சமலர்க் கழல்பணிந்தென் மகனங்
கயவனெழுந் திலனெனவே கழறி. (கசுரு)

ஐயவ வுய்யவருள் செய்பென் றயனிசப்ப வுமைபாக னரு
ளாற், சையகிர் புயலீரன் கடிதே தங்கனுடன் மீதுமறித் தலை
பொன், றுய்யவிசைத் தெழுநியென் வெழுந்தங் குளநாணி வெரு
வவிட முமிழும், வெய்யபணிச் சடையாளன் றக்க வெருவேலென்
றருள்புரிந்தான் மிகவும். (கசுக)

ஆசறுந் லறிவொருளி மையா மறிவுறலா லானனமு டனைத்
தாய்க், காசினிபி லெழுந்தவனம் பெருமான் கழல்பணிந்து புகழ்ந்
திடலங் கருளை, தேசமொடு புரிந்தருளி யமர்க்கு நிகரிலா வீர
னெடு நிமலன், வீசபுகழ்க் கயிலையடைத் தடல்சேர் வீரனுக்கோ
ருலகனித்து விடுத்தான். (கசுள)

வேறு.

மற்றிது நிற்க மகக்களத்தி னாடே
யுற்றிடு மும்பரி லுந்துமலர் வேதன்
பெற்றிடு மைந்தன் முகத்தெரிந்து பேதா
யெற்றை யியற்றினே யென்றினைய கூறும். (கசுஅ)

ஈசனை யெள்ளிய வின்னபிழை தீர
வாசறு மன்போ டவன்றனது பொற்றாள்
பூசனை புரிந்து புகழ்ந்திடுதி யென்றே
பேசுவ னில்வகை பின்னுமல ரோனே. (கசுக)

தேனமர் கொன்றைச் செழுஞ்சடைமு டித்த
வானவன் மேன்மை மறந்தொருப கற்க
ஞானிறை யென்றன ஞான னெவர்க்குந்
தானிறை யென்று தருக்குட னுரைத்தான். (கஎ0)
வெஞ்சமர் செய்குதும் வென்றவ ரெவர்க்குந்
தஞ்ச மெனப்படு தானுவென வோநிக்
கஞ்ச மடக்கொடி. காதலனும் யானு
நெஞ்ச முனிந்து நெடுஞ்செருவி ழைத்தோம். (கஎக)

அத்தரி தங்கிய வங்கனெமை யான்வான்
வந்தெரி யாபு மன்னும்விண்ணு மொன்றா
யுந்துபு நின்றிட வொல்லையது கண்டே
வெந்திற லாடல் விளைப்பதுவி டித்தேம். (கஎஉ)

நின்றிற் றீண்டு லெம்பினடி சென்னி
கண்டவ ரோயுயர் காரண ரெனச்சீர்
கொண்ட பதத்தொடு கோறினமுடி. தேடிந்
கண்டலம் வன்மை துழிந்தகத்தை விட்டேம். (க௭௩)

சம்புலை யன்பொடு தாழ்ந்தடி. பணிந்தே
மெம்பிழை யெண்ணல லின்னருள் புரிந்தா
னம்புலி யின்புடை யன்னவனை நிய
ரம்பி வணங்குதி நன்குமரு னென்றான். (க௭௪)

இன்ன விசைப்ப விசைந்தடி பணிந்தே
சன்ன நெருங்கிய காசினக ருற்றே
மன்னிய வாயிர வற்சரம னன்றான்
நன்னெறி யர்ச்சனை செய்திடலு நம்பன். (க௭௫)

வந்துக ணப்படை மன்னவ நெனுஞ்சீர்
தந்தன னும்பர்க டத்தமிடை யுற்றே
யித்த நெடுஞ்சடை யெத்தைபெரு மானைப்
புத்தியி லன்பொடு பூசனை புரிந்தார். (க௭௬)

என்றிவை யாவு மிருங்குலிச வேலாற்
குன்றி நெடுஞ்சிறை கொய்தவன் மகற்கு
வென்றி பொருத்து வியாமனெனு மேலோ
னென்றொழி யாம லுவப்புட னுரைத்தான். (க௭௭)

வேறு.

கூறிது நின்றிட வேறொரு நாண்முக ருந்த நெனுந்தலைவன்
மாறுத லற்ற விசிட்ட மடைந்த விசிட்டனை வந்து பணிந்
தாறு முடித்த வருட்கட னல்கிய வாறு முடிப்பெருமான்
வீறு புகழ்ப்பெறு வீரத முரைத்தரு னென்று விளம்புதலும். ()

வெள்ளியெ னுத்தின மாரல தன்றியும் வென்றி யுறுந்துலையா
மொள்ளிய திங்களி லீந்து வளர்ந்திட வோங்குமுன் வைகன்முன
வெள்ளரி தாமறு நாளு மெழிற்பர சேத்திய வேந்தறரும்
வள்ளன் மகிழ்த்தருள் வீரத மெனப்புகழ் மாதவ னோதியரோ. ()

அன்னதி யற்றலு மன்னது தன்னி லருத்தி பொருத்திமுடித்
துன்னரு மேன்மை யடைத்தவர் தம்மையு மோதின னோதுதலு
மின்னலின் மன்னவ னப்படி பற்பக லிப்புலி யிற்புரியா
வொன்னவர் வந்து பணிந்திட வைய முவந்து புரந்தனனே. (க௭௮)

மேவொரு நாடனின் மண்ணுல கத்தினும் விண்ணுல கத்தனுதித்
தேவர் வணங்குறு கோவை வருத்து திருக்கவு ணப்படைவென்
றோனில் பெரும்புகழேழு விடங்கரை பொண்புவி நீதுகொணர்ந்
தேவரு மண்பொடி காண விருத்தி யிருங்கதி யுற்றனனே. (கஅக)

சொற்றிடு மின்ன திருக்க விருப்பொடி தொண்டைநன் னுடதனின்
மற்றொரு வெற்பிடை பொற்புறு நன்சிவ மாமுனி மேவியகா
னற்றிற நவ்வி யடைந்திட வன்னதை நச்சின னச்சியதே
யுற்றிடு மோர்கரு வாயது நவ்வி யுலாயதம் மால்வரைமேல். (கஅஉ)

குன்றவர் வள்ளியின் மூல மெடுத்த குழிப்புடை வந்தனாகா
நன்றி பெறுத்திரு மங்கையை யங்கதி னல்குபு தன்னதின
மன்றி யிருத்தது கண்டு வெருண்ட தகன்ற தகன்றிடலும்
வன்றிறல் கொண்ட கிராதர் பெருந்தகை வந்து தெரிந்தனனே. ()

தெரிந்துமகிழ்து கரங்கொ டெடுத்துயர் செல்வ மனைப்புடையுற்
றிருத்திறல் கொண்ட விருத்தர்கள் வள்ளி யெனப்பெயர் சொற்றி
பரிந்து சிறப்பொடி குன்றவர் மன்னது பாரில் வளர்த்துநொடவே
டிருந்திய யாண ரினங்குயி லாறிரு திருவய துற்றனளால். (கஅச)

ஏவை முனிந்தொளி ரெஃக நெடும்படையென்ன விலங்கியகட்
பூவையை வேடுவ ரானவ ரேனல் புரந்திட வைத்திடலுங்
காவல் புரிந்தித ணத்துறு நானாயர் கந்த விலங்கலொரீஇச்
சேவ னெடுங்கொடி யண்ணல் பெருத்த செருத்தணி யுற்றனனே

வந்து செருத்தணி யற்புத வெற்பிடை வள்ள விருந்தருளச்
சுந்தர வள்ளியை நாரத னுதிய தொன்மைகொண் மாமுனிகண்
டெந்தை குகன்க ணினங்கி வணங்கி யிசைத்திட மாமயல்கொண்
டுந்திய வேலவன் வேடுவர் போல வருக்கொடி சென்றனனே. ()

விண்டொடி வள்ளி விலங்கலி னேகி விலங்க லிலாவெழிலோ
டண்டரி தாமித ணத்தி விருந்தவ ருங்குற மாதாநீனக் [ழந்
கண்டனன் மாமயல் கொண்டிடர் கொண்ட கருத்தொடி நின்றுபுக
தொண்டிற லோன்விர கத்துரை பற்பல வோதினன்மாதிரொடும்.

ஆங்கது காலையில் வேடுவ ரோடவ ளத்த னடைத்திடலும்
வேங்கை யுரித்த பரம்பரன் மாமகன் வேங்கை யுருக்கொளவே
வாங்கில் புகழ்ப்பெறு கானவ ரானவர் வந்து வளைந்துசினந்
திங்கிது வல்லி பறித்து முறித்திடு மென்று புகன்றனனே. (கஅஅ)

அன்னவர் தம்மை விலம்பி யவர்க்கிறை யன்பு மகட்டெரியா
விண்ணறி யாதென வேறு மறித்தில னென்று புகன்றிடலு
மன்னிய விண்ணது நின்றானை யாயி வளர்த்தில னறிகவென
வந்திலை தன்னி லகன்றனன் முன்பென வண்ணலு நின்றனனே. ( )

இன்பொடு நின்றன னுன்றனை யன்றி யெனக்கொரு தஞ்சமில்
யன்புட னுன்றி யென்றனை யென்றெம தன்னையோ டோதலுமே
நின்பு மிருக்குற வந்திறை யான பெருந்தகை வந்திடவே
பொன்புனை சைவ விருத்த னெனும்படி போயின னங்கவனோர். ( )

ஐதர விற்றிரு நிறு கொடுத்தன னுசி புகன்றிடலு
மேதமில் கொற்றவ னச்சின தேதென விவ்வரை யிற்குமரி
திதற வாடுற வந்தன மென்றருள் செய்யவ தாடுபுகம்
மாதி னெடுத்தனை யாயிரு மென்றவண் வைத்தகல் வற்றனனே

வள்ளியை னேக்டி விருத்த னெனும்படி வந்திடு மெந்தைபிரா
னுள்ளுறு நில் விடாயுடை யோனென வோதவ தற்கொருசா
ரொள்ளில் புகழ்க்கொடி நற்கனை யின்கரை யெய்த மெலிந்தவர்போ
லள்ளி யரும்புன லுண்டெமை யானுடை யண்ண லறைத்தருள்வா
[ன்.

ஏதமி னீரின் விடாயை யகற்றினை பென்னை யினித்தமுவிக்
காத லகற்றுதி யென்று புகன்றிரு கைகள் குவித்திடலு
மாது சினந்து படர்ந்தன ளத்தியின் வத்திர னைக்குமா
ஐதர வோடு நினைப்ப வெதிர்ந்தன னுனைய தாயெதிரே. (ககூங்)

கண்டனள் வள்ளி வெருண்டு திரும்பினள் கந்தனை வந்துதழீஇக்
கொண்டன னும்பல கற்றிடி னீர்க்கைச கொண்டது செய்வனென
வண்டர் பிரானிரு கைகள் குவித்தன னத்த வெழுந்தருளென்
றெண்டிறல் வேழமோ டோதலுமன்னதுவப்பொடுசென்றதுவே.

அன்னது பின்பறு மாமுகன் வள்ளியை யாசையொடும் புணராப்
பன்னிரு கையொ டிருத்திட மங்கை பணிந்து புகழ்ந்திடலு
மன்னு தினைப்புன மேகுதி யாமவண் வந்திடு வோமெனவே
துன்னிய வேன லுனும்படி யுற்றன டோழியு மெய்தினனே. ( )

ஏனல ழித்திட வெங்கன மேகினை யென்று விளம்புதலும்
பூகறு மேன்கனை யாடிவ ரும்படி போயின னென்றிடவே
மேனி விடர்ப்ப முலைத்துனை விம்ம வெழுத்திட வாய்புரியு
முனமி நன்கனை யெவ்வகை யுற்றுள தோதென வோதினனே. ( )

நன்றிது நன்றி தெனக்கு மொர்குற்ற நகின்றனை பென்றுவெகுண்
டொன்றி யிருத்துழி வேலவன் வேட ருருக்கொடு வெய்யமதந்
துன்று கிறற்கரி யொன்றென தம்பொடி சோரி சொரிந்திடவே
யின்றிவன் வந்துள நோவெனவோதின னோதயின் மாதர்கண்முன்.

அவ்விடை பிற்குந் மங்கை புணர்ந்ததை யங்கவர் பார்வையினு
மைவிழி நண்பி யறிந்து பிறிந்தயல் வன்புன மீதுறவூன் [ன்
கவ்விய வேலவ னன்னவன் முன்பு கலத்தெழில் வள்ளியையெற்
கிவ்விடை யீகுதி யல்லதி யான்மட லேறுவ னென்றனனே. ( )

என்னலு மன்னவள் வள்ளியை பெய்தி யிணங்குறு மாறுரையா
மன்னிய வேல னிடைக்கொடு வந்திட வள்ளியும் வேலவனு
மின்ன லறுங்கல வித்தொழில் செய்தாபி னெனல் புரந்திடவே [ம்.
பொன்னுறு வேலன் விடுத்தலு மெம்மனை போயினள் சேடியொடு

வென்றிகொள் குன்றவ ரேன றடிந்திட மேனினர் மாதனையிற்
சென்றிடெ னத்துனை மாதொடு வீடு செறிந்து வருந்தியுறப்
பொன்றிகற் வள்ளியை நாடி மெலிந்து புலம்பி யிருட்பொழுதின்
வன்றிறல் வேலவன் மங்கை யிருந்த மனைப்புற முற்றனனே. ( )

வேலனை யன்பொடு கண்டனள் சேடி விருப்புறு வள்ளிதனைக்
கோலமொ டிக்கொடு வந்தனள் பாணி கொடுத்தன ளின்னவனைச்
சாலவு மன்பொடு காத்தரு ளென்றுரை சாற்றலு நம்மிடைநீ
மாலேந றுங்குழல் வைத்திடு மன்பு மறக்கில மென்றனனே. (20க)

என்று புகன்றவ னின்று மகன்றெழி லெய்திய மாதொழுமிஞ்
சென்றொரு காவி லிருந்தனன் வைகறை சேர்தலும் வள்ளிதனைத்
துன்றெயி னார்க்கிறை கண்டிலன் மண்டிய சுற்றமொ டிங்குழுமிப்
பொன்றி லடிச்சுவ டொற்றி நடந்து பொழிற்புடை யுற்றனனே. ( )

கண்டனள் வள்ளி வெருண்டன ளன்பொடு கந்தனை வந்தனைசெய்
தண்டினர் வேடுவ ரென்செய்வ தென்றிட வன்றெநிர் சூருயிரைக்
கொண்டிடு மெஃக யிருந்துள தஞ்சலை கொல்லுதும் யாமெனவே
மண்டிய வேடுவர் வந்து வளைந்து வடிக்களை விசினரே. (20ங்)

மாரியெ னும்படி வானிசொ ரிந்திட வள்ளற னாதருளாத்
சீரிய கையிலு றுங்கொடி யாகிய சேவலொ லித்திடவே
யாருமி றத்தனர் வேலவ னங்க னாகன்று நடந்திடலுஞ்
சோர்வி லெழிற்பெறு குன்றவர் மாது தொடர்ந்து படர்ந்தனனே.

மேதரு சாத அப்பினை வந்தனன் வேலவ னைப்பணியா
 னோதுறி யிங்ங வியற்றிய தென்ன வுட்புறு வள்ளிபொருட்
 டே நாயில் வேலவ அங்கு வியற்றியயாவும் னைத்திடவே
 தீதறு சாத அமிய பேருள சீர்முனி கூறுவனல். (200)

எம்பெரு மானிவன் வேடுவர் யாரு மிறப்பனி யுற்றினையிக்
 பெய்கின வள்ளி யகன்றிட அறிமொ லோவென வோதுதலு
 மும்ப ரிசிக்ங கற்றிய வேலவ வந்து திரும்பியரோ
 வம்புறு சோலையின் வந்தனன் மாதவன் வள்ளி யொடுங்கடிதே.()

ஒல்லியில் வேலவன் வள்ளி மடத்தைமொ டன்றம ருய்த்தெழுவே
 சொல்லுறி யென்னலு மன்னையு மவ்வகை சொற்றனள் சொற்றிட
 வல்லி பெழந்தை யாறு முகம்பெறு வள்ளலே யன்பொடுகண்[லும்
 பெல்லி யிலாத வெருக்கொ டினைஞ்சி யினைத்திடு வாரிவையே.

எங்குள் பிரானினி யெம்மனை யுற்றெழி லெம்மனை தன்னைமனைந்
 தங்கொரு கின்பதி யேகுறி யென்னலு மன்ன செயற்கிசையா
 மங்கு னெருங்கிய ருன்னுறை கானவர் மன்னவ னிற்குறுமித்
 தங்க பெரும்புனி யாதன மீது துலங்க விருத்தனனே. (201)

அங்கு காலைநில் வள்ளியை யன்பினொ டண்ண நெரித்திடலுங்
 கொங்கு உறுத்தொடை வேடுவர் மாதர் குயிற்றிய கோலமொரிது
 மங்கிய வனம்பெறு தெய்வ வனப்புடன் மன்னின னின்னதுகண்
 டங்கிய னெம்புடை வந்தது கந்த மிருத்தவ மென்றனனே. (202)

கொற்றம துற்றிதி தானவ தானவர் கொற்றவன் முற்றெழிலான்
 மந்தினை யற்றுயர் வள்ளி சாத்தினை வள்ளல் கரத்தினில்வைத்
 துற்றிதி மென்மக னைக்கும பேச வுனக்கருள் செய்தனனென்
 றற்றி வன்பொ டுறந்து கிறத்த வரும்புன லுய்த்தனனே. (203)

அன்னது காலையி லெகிக் பெடுங்கா வண்ணற னுதருளாற்
 றவ்விந் சாதன மன்றலி னுள்ள சடங்கு புரித்திடலுங்
 துன்னிய அன்னவர் கண்ணன யன்புடை கற்றி வழுத்திடவே
 கன்னி மடத்தைமொ டந்த மீதிருள் கத்தன் வந்தனனே. (204)

தந்தையு மன்னையும் வந்தது கண்டொரு தந்தி முகற்கிளவல்
 சிந்தை களித்தெவ ரும்குண தாவகை செய்ய கரங்களுக்குனித்
 தந்து பெருப்புத முய்யர் தாக்கு முவந்தருள் செய்திடலும்
 புத்தி மதித்தவர் அன்னவ ரோடு புரத்தக னேகினனே. (205)

சம்பலு கன் லுழி நாரத னாற்று சடங்கு முடிந்திடலு
மம்பு நெடுஞ்சிலை வேடுவர் மாதர்க ளாதி புகன்றிடவே
வம்பு பொருந்து கடம்பு தடம்புயன் மங்கையொ டங்கணெழுந்
தும்பர் புகழ்ந்திடு குன்றவர் ஊனொடு றொத்திடு வானிவையே. ( )

அருத்தி பொருந்தி யவுன்ற னியற்கை யனைத்து மியற்றுபுவிந்
திருத்தி யெனக்கடி தங்க னிறுத்தி யிலங்கெழில் வள்ளியொடும்
பெருத்திடு மன்ன சிலம்பை யகன்று பிறங்கு வளங்குலவுந்
செருத்தணி மால்வரை வந்தன னுந்திய சேவ லுயர்த்தபிரான். ( )

அண்டர்கள் கம்மிய னன்னதின் முன்ன ரமைத்திடு மாலயமுந்
றொண்டொடி யோடு மிருத்தலு மங்கை யுவந்து வணங்கியெழிற்
கொண்டிடு மின்ன சிலம்பி னியற்கைகள் கூறுதி பென்றிடலு
மண்டிய வக்கிரி மேன்மை யனைத்தையும் வள்ளல் புகன்றனனே.

உய்வகை தந்திடு கந்த னாதற்பி னுரக்கிரி வில்லுடையோ.
* னைவகை மேனியி லோர்வடி வங்கண மைத்தமை யாமகிழ்வான்
மெய்வகை யர்ச்சனை செய்ததி னாள்பல மேவிவிளங் கெழில்சேர்
மைவிழி மாதொடு கந்த விலங்கலின் மந்திர முற்றனனே. (உகசு)

வேறு.

வண்டார் தொடைக்குழன் மருத்துவ னளித்த திருமங்கை
கண்டா ளெழுந்தெதிர் நடந்தாள் பணிந்தனள் கரத்தா
லண்டார் தமக்கரி யெடுத்தே யுரத்திடை யனைத்தான்
விண்டா னுறழ்ந்தவிடை வள்ளியவ டாண்மிசை விழுந்தாள். ( )

ஈரான தற்றபுகழ் யாணருள வள்ளியை யெடுத்தே
மாறு நெடுங்கிரி யிரண்டுட னிரண்டுபொரு மாபோல்
வீரான கொங்கையொடு கொங்கைக னெருங்க வுரமீதே
பாறானி கர்த்தமொழி புல்லிமுக மன்பல பகர்ந்தாள். (உகஅ)

மின்னு நுகப்பனைய மாதரொ டரித்தவிசின் மீதே
யொன்னு ருடம்பிடி யுடம்பிடி பிடித்தவ னுறைந்தான்
பொன்னு டன்மங்கை யிவள்வந்த பரிசென்ன புகலென்ன
வன்னு டனக்கிவை யுரைக்குமெமை யாளுடைய வண்ணல். ( )

* ஐவகைமேனியிலோர்வடிவென்றது—செவசாதாக்கியம், அழர்த்தி
சாதாக்கியம், முர்த்திசாதாக்கியம், கர்த்திருசாதாக்கியம், கர்மசாதாக்கியம்
என்னும் பஞ்சசாதாக்கியங்களுள் ஒன்றாய்ப்பீடலிங்கருபமாய் உன்னகர்ம
சாதாக்கியத்தை.

முன்னாண் முருத்தனிடையே வந்தி செமைத் தழுவ முன்னிப்
பன்னா னெடுஞ்சா வணத்தே தவத்தொழில் பயின்றி
யந்த வினும்புடை யடைந்தே மகத்தினை யகத்து
மின்னார் படைப்பு வினார் கண்ணும் வளர்விரேன விடுத்தாம். ( )

மருத்தான வின்பமொழி யித்திர னிடத்து மகளாய்நீ
யிருத்தா யிருத்தாழி மணத்தா முனக்கினாய வின்னா
மருத்தார் வணங்கொலினர் பால்வளர யாமினிது சென்றே
பொருத்தா சையொடு பலசெய்துவ துவைத்தொழில் புரிந்தாம். ( )

செந்தே னனும்பொழின் மருத்தரு செருத்தணி வரைக்கண்
பந்தே பொருத்திய கர்த்தா யிருத்தொளி பரப்பு
மித்தே புரித்தருக மின்னமட மங்கையொடு மிங்குள்
வந்தே மியாமென மகிழ்த்தாண் மருத்துவன் மடந்தை. (௨௨௨)

யீரா ஈடற்குலேச பாணிமக ளானதிரு மாதும்
வாடார் முலைக்குறவர் மாதாமிரு பாலினும் வயங்கப்
போரா சரித்தனின் மீமிசை யிளம்பரிதி போல
வேரா ஈடற்குமர நாயக னுவப்புட னிருத்தான். (௨௨௩)

மைத்துற்ற சேவலு யிருத்தகரு மொண்பணியை வவ்விச்
சித்துற் திடுத்திதன் மயூரமொடு வேலுமூயர் தேரு
மெத்தைக்கு ஊடொரு மிடும்பணி புரித்தவ னிருத்த
கத்தப் புராணச் சுருக்கமு நிறைத்தது களிப்பால். (௨௨௪)

வேறு.

வேல்வாழி மலில்வாழி சேவல்வாழி வேறுமுள படைவாழி
விளங்குகண்டைக், கால்வாழி யருள்பொழியும் விழிகள்வாழி கவி
ன்குலவு மீராறு கரங்கன்வாழி, மால்வாழி வாழியெனப் பணிந்து
வாழ்த்து மலைமாதா தருமுருகன் மகிழ்த்தவாறு, பால்வாழி யெனை
யாலுங் கருணைவாழி பங்கிருத்த மங்கையர்தம் பதங்கள்வாழி. ( )

வேறு.

ஆதி வாழிய வஞ்செழுத் தோடுவேன்
பூதி வாழிய புண்ணியர் வாழிய
நீதி வாழிய நன்புனி வாழிய
மோதில் சைவக் குலமிக வாழியே. (௨௨௫)

மெந்து விற்பனி யாபக மாயிய
முற்றி தந்தெனை யாட்கொண்ட முன்னலன்
பத்தர் மொய்த்தசம் பத்தன் கமலேவா
முத்தன் வரழி யடியவர் வாழியே.

(௨௨௭)

வீர வேற்கை விமலன் மகிழ்ந்துடப்
பாரி னோர்கள் பரிந்து புகழ்ந்திடச்
சீரு லாகிய செந்தி னகரிடை
யேரி னோடரங் கேற்றிய நித்தநூல்.

(௨௨௮)

வேறு.

தாய்தா மறைக ளாலுந் துதித்திட வரிய தான
செய்யவே ளடிகுள் வாழ்க சேவலு மயிலும் வாழ்க
வெய்யஞர் மார்பு வீண்ட வேற்படை வாழ்க வன்னான்
பொய்யில்சீ ரடியார் வாழ்க வாழ்கவிப் புவன மெல்லாம்.

ஆளுவது தகஷகாண்டம் முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள் - ௧௦௪௬.

கந்தபுராணச்சுருக்கம்

முற்றுப்பெற்றது.

வேலுமயிலுந்துணை.

சிவசண்முகன் துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உபதேசகாண்டம்.

காஞ்சேபுரம்

குகனேரியப்பநாவலர்

அருளிச்செய்தது.

சூராதிகளொடுக்கச்சூக்கம்.

காப்பு.

குழவி வெண்பிறை மிலைச்சியோற் குணரித்தமா தவத்தி
விழைத டம்புன லருவிதா ழிமையமீன் றனித்த
மழைம தூர்த்தகண் மரகதப் பசும்பிடி பயந்த
தழைம டற்செவித் தந்துபொற் சரணமே சரணம்.

வேறு.

உள்ள மோர்த்தனர் கேட்டுழி யெம்முழை யொருங்குணர்ந்
தொருங்காகப், பள்ள வார்மடைப் புனலெனத் தொகுத்தனை யாம
தன் பயன்றுய்த்தேம், வெள்ளெ டிற்றுவெஞ் சூரனை முதலியோர்
விளிந்தபின் னவராவி, கொள்ளை வேற்படை யொடுக்கிய தன்மை
யைக்கூறுதி யெமக்கென்றார். (க)

பன்னு மாதவத் துறையுளோர் கேட்டுழிப் பழவினைப் பகை
வென்றோன், பின்ன லஞ்சடை நெடுமுடி துளக்கின னுவகையிற்
பெரிதுற்ற, னன்ன காரண மறைகுதுங் கேண்மினென் றறன்குவா
னொருகாலம், பொன்னி லங்குதார்ப் * பன்னிரு தடம்புயப் புங்கவ
னெங்கோமான். (உ)

கான வண்டறக் கற்பகப் பொதும்பர்சூழ் கந்தமா தனநின்று
மான வேலொடு மரகதக் கலவமா மயிற்புற மினிதேந்த
வேளை மாநிலத் திருவ்ளை யாடலுக் செழுந்தரு ளியஞான்று
ஞான நாயக னுமையொடு மினிதுறை கயிலையை நணுகுற்றான். (1)

உற்ற காலையிற் களிமயிற் புறனிழிந் தொலிதரு சிறுதண்டைச்
சிற்ற டித்துணை நோவர மென்மெலச் சென்றவச் சிறுகாலைக்
கொற்ற வார்கொடி மடிலொடுங் கயிலையின் கீழறக் குமரேசன்
கற்றை வாரகதிர்க் கயிலைசென் றிறைஞ்சினன் பன்னிருகரங்கூப்பி.

* இச்சப்பிரமணியக்கடவுள் பிரதம மகாசிருட்டியிலே மகேசுர
டைய இருதயத்தினின்றும் தேன்றியவர். இது வாதுளாகமத்தில் கூறப்
பட்டிருக்கின்றது.

நறுத்த கண்டனைக் கண்ணுதம் பரமனை யடியவர் கருத்தமை
வெறுத்த நாதினை வெண்ணிலாச் சடியையை வெருவவர் புரந்திய,
வொறுத்த வாணனைப் புனிதனைக் கண்டுகண் கனித்தன னுனகெக்
கான், மறித்து வார்குமுன் மதகதக் கொம்பரை வணங்கினன் மவி
ற்பெற்றான். (௫)

வருக முற்றிய தண்டையஞ் சிறடி. நைந்தனை யெதிர்நோக்கி
யுருகு காதல்கிக் கொடுத்தன னாவனையா னும்பறிந் தலைகின்றான்
நிருக டம்புரிந் தானது போக்கினன் வித்தையன் பொடுகெக்கா
னருகு நின்றான் மெய்பொடித் தரும்பின னாய்க்தன னக்காலை.

பாடங்கு வெண்டரை பொருதிருப் பாற்சடன் முன்றிலின்
முடத்துத்திப், படங்கொள் பாம்பனைக் கண்டியில் படலையும் பசு
ந்தாழாய் மணிமார்பன், நாடங்கொ கிஞ்சிறை யுலனாய்ப் பொலிந்
தொரு மேருவின் தலைமுக்கீ, நாடங்கொள் கார்மறை முளரிபூத் தன
வென வெழுத்தான் வருகின்றான். (௭)

தேவி வாழிய திருமறு மார்பினன் சென்றுறுந் திசைநோக்கித்
தூவி யன்னமொன் றுகைத்தன னுண்முகச் சுருதியெம்பெருமானு
மேவு கற்பக நறுநீழ வினிதுறை விண்ணவர் கணஞ்சூழ
முனை யிற்புரஞ் செற்றவ னுற்றுறை கயிலையை முடுகுற்றார். (௮)

புழி மாயன மருமறைக் கிறவனு மவனிழிக் தயலாகப்
பாழி வெண்ணிறை யுலனமு மன்னமு மொழித்தனர் படர்கின்ற
ருழி பற்பல காண்கிலும் பிரளய வொடுக்கினு முலவாத
சூழி மால்வரை கயிலைமீச் சென்றனர் திருநடந் தொழுதேத்த. (௯)

தொழுத கையினர் தூளங்கிய பெய்கின ருருகிய தொடர்போடு
மழுத கண்ணின கண்கினர் சென்றுழி யணிநெடு மணிவாயின்
முழுது ணர்ந்தறி கத்திகைப் பிரம்படி முடிதோட றெருக்கடு
வழுவி யேகினர் திருநடந் தொழுதனர் வழுத்தின ரயனின்றார். (10)

மறை முழங்கிய முழக்கொலி யனவறு மாதரங் கிழித்தோட
வறைக குங்குழ லரிமுதற் புலவரேத் தண்டகோ ளகையோங்க
விறைந் ருப்பதச் சிலம்பொலி மன்னுயிர்க் கினிதனித் திடரோட்ட
நிறைபெ ருங்கண மாகா வெறுத்தோனி பெருகெடு நிலம்பொர்ப்ப.

தேவ துத்துமி முருடொடு பஹளைச் சில்லரிச் சிறபாண்டில்
பால கண்பதி மாப்பொடு திசிலைவெம் பல்லியத் தொகையார்ப்ப
மேல ருஞ்சடைப் பரிதி யுலட்டெழ விண்ணவர் கணஞ்சூழத்
கணி னத்திகைப் பிரம்பினு சீமையவர் முடிமணி தகர்த்தோட. (11)

பணிப்ப டாம்பொதி யிமையமீன் தளித்தருண் மரகதப் பகம்
பாவை, காலித்த சிந்தையி னருகுநின் நியற்றிய கமலமென் கரப்
பாணி, தொனித்த பன்முறைச் சதிவழி சீர்தொறுந் தூக்கிசை செ
விதூங்கக், குலித்த நாயகன் நிருடந் தொழுதனர் விண்ணவர்
குழாத்தோடும். (க௬)

குழைந்த சிந்தையர் குமிழிவிட் டொழுநிய கண்ணினர் குழை
யாநின், நிறைந்த வன்பின ருருநிய வென்பினர் முகிழ்த்தகை யி
ணைவாங்கார், விழைந்த வேட்கையி னின்றன ரயர்ந்தனர் மெய்
பொடித் துளநெக்கார், தழைந்த செஞ்சடைப் பரமன ராடல்கண்
டுவப்பொடுந் தலைநின்றார். (கசு)

இன்ன ரின்னண மாடல்கண் டுவப்புழி யெறிகதிர்க் கயிலைக்கீழ்
மன்னு சேவலு மரகதக் கொடுஞ்சிறை மயூரமு மினிதுற்ற
வன்ன காலையிற் சூரனும் பதுமனு மரிமுகத் தவனுங்கூர்
மின்னு வெள்ளெயிற் றடுகினத் தாரக னெனப்படு வெய்யோனும்.

பூத வெங்கணக் குலத்திவர் நால்வரும் பொறிமயிற் கருகேகிப்
பாத கிண்டினிப் பங்கயம் பொறுத்தநின் பெருந்திறல் சொலற்பாற்
கேத னத்திறற் குக்குடத் தடுதிற லெவர்கிளத் துவர்கெட்டேம்[ரோ
போதி னான்முகத் தலைவனு தம்மடி போற்றுத லெளிதன்றே. (]

இவைய நிந்துமற் றறிகில ராமென வெறுழ்வலிக் குடையோர்போ
கவர்கொ டுஞ்சிறைக் கலுமுனு மன்னமுங் கருத்தாற :மதியாவா [ற்
யவம தித்தன வறிந்திலீர் போலுமற் றும்மொடு மடுபோர்க்கெள்
றுவைசெ றப்புழி தம்மொடு நால்வரு முருத்தெழுந் துடனிற்பேம்.

எனமொ ழிந்தன விருசெவித் துளைபுக வெரிப்பொறி விழி
கால, வனம யில்குலச் சிறைபுடைத் தெழுந்தது வாரணஞ் சினஞ்
சீறிப், புனைபு டைச்சிறை படிதொடப் போர்த்தது பொரத்துணிந்
ததுபூதத், தினர்வி ழிக்குலம் வடவைகக் கியவுருத் தெழுந்தன
ரெதிர்நோக்கி. (கஅ)

உருவு சிற்றமொத் தெதிர்வர நோக்கிய வுவணமு முலகோங்கிப்
பொருபெ ருந்திரைப் பிரளயஞ் சுவற்றியபுடைச்சிறை புடைத்தா
விருகொ டுஞ்சிறை மலரய னன்னமு மெதிர்நடந்ததுதம்மிந்[ர்ப்ப
செருவி னைத்தடு திமிலமிட் டெரப்பின திருகின சினஞ்சீறி. (கசு)

வேறு.

தெழித்தன வுரப்பின சினத்தன கனற்பொறி தெறிப்ப வெதிரே
விழித்தன கடித்தன மிதித்தன வலங்குதிரை வேலை சிறையாற்
சுழித்தன வுவட்டெழு நெடுங்கிரி முடித்தலை துளங்கி யதிரக்[மறுக.
கொழித்தெழு நிலத்துகள் கொழுந்தொடு படர்ந்துதிசை கொண்டு

ஆதவ னெனிற்தன எனகம்புறு பகம்பொனல கண்டர் வெருவிப்
பொதர பினைத்தன மிடிக்குல மிடிப்பொடு பொரிந்து திருமான்
நிதொடு ஁டுஞ்சிகர மாய்ச ரினைத்தவட மேரு வனாயு
மாதிர முழக்கவரு மாருத மெனப்பதறி மம்ம குறுமால். (உக)

வானெயி றதவ்விய கணத்தலைவர் நால்வரு மனஞ்சி எனினார்
கோனறு வினைக்கலுற ஁னெடெழிர் மலைந்தமர் கொடுத்த னர்களாற்
முனொடு செடித்தலை கடித்துதறி டச்சிவி தடஞ்சி னறையினார்
முனறு சினக்கலுற ஁னப்பிடர் புடைத்தது முழக்க மெழவே. (உஉ)

ஆரண முகற்றலைவ னேறிய தடஞ்சிறை யனத்தி னுடனே
வாரண செடுங்கொடி மலைத்தறி ஁தென வழங்க வசமோ
கடாடி யுயிர்ப்கவடு கொண்டெயின செஞ்சுகுறை பட்ட குறைவாய்ச்
சோரியு க வித்தெழ வயச்சிறை புடைத்தது துறக்க மதிர. (உங)

இத்தலை யருஞ்சம ரிழைத்தகரு டக்கொடி யிழந்து நெடுவான்
மொய்த்தகிறை தட்டியெழ வோதம மதன்மிரகு முந்து றுவதாற்
கைத்தலை நெடுங்கதை பொறுத்தெறிகணத்தலைவர் கண்டி கதழ்வார்
சித்திர மயிர்கொடிய குக்குட மவற்றின்வழி சென்று தொடர. ( )

சென்றிப்பெ ருத்திசையு மண்டமு மதிர்ந்துயிர் சிதைத்து மறுக
மன்றன்மல ரோனல கடைந்தெனின் மறைத்தது வபக்க லுழனு
நின்றெழுது ணுக்கொடு முகுத்தனல கத்திடை நிரிந்து மறையக்
கன்றியம னத்தொடு தொடர்ந்தடி படர்ந்தது கலாப மயிலே. ( )

ஆவிர மிதழ்க்கமல பீடிகை யிருக்குமய னாதி யுலகிற்
பாயது கணத்தினி லனத்துயிர் செகுத்தது படர்ந்து நெடுவா
னையது முகுத்தனல கெய்திய விருஞ்சிறை வயக்க லுழனைப்
பொயுயிர் பரித்தது முகுத்தனல கம்பொடி படச்சி தறியே. (உசு)

வுங்கணம ஈர்க்குமுத னாயக முகுத்தனல கத்தை யழியாச்
செங்கமல காயக னிருத்தவுல கப்பதவி சித்தி டமுனிந் [தெரிசுழ்
கெங்கனும் வேகுண்டுகொடி வாரண முயிர்ப்பொறை கொறித்த
வெங்கணிகல் வானெயி றடைத்தலைவ ரெக்கனும் வேகுண்டு முனிவார்.

இப்படி யருஞ்சம ரிழைத்திசி மதிப்பினி லெழுந்த விமையோர்
கப்படி விந்பத முழுத்தெடி தோடினர் கலக்க முறுவா
கெப்படி மிகிக்குடி யிருப்பதென விம்மலி னிரங்கி வெருவா
மைப்படி களத்தனட னம்புரி தருங்கயிலை வந்த னுகினார். (உஅ)

அன்னவர் திருக்கயிலை யண்ணினர் கொடுஞ்சம ரடர்த்த மயிலு
மின்னொயி றுடைக்கணமும் வாரணமு மக்கயிலை வெற்புமருவி
மன்னியொரு பாகமுற முத்தமர சம்பொண்ணி வாழி வினாறு
விண்ணலிவையாரொடும் விளம்புது மெனத்தனி யிரங்கி மெலிவார்.

ஆயது நிகழ்த்தபொழு தாரண முதற்பரண யாடல் பரனிச்
சேயொளி விரிந்தபத பங்கயம் வணங்கினர் திருப்பி வரவு
மாயனை யெதிர்த்துநெடு வானவர் குழாமொடு வணங்கி வழிபா
டேயது புரிந்துவெரு வந்துபடு தங்குறை யிரந்து புகல்வார். (௩௦)

வேறு.

மூவா முதலே முளரித் திருநாபிப்
பூவா வுலகனித்த புண்ணியனே யெம்முயினாக்
காவா பெனிலெவரோ காப்பார் கடவுறங்குந்
தேவா பசந்துழாய்ச் சென்னிப் பெருமானே. (௩௩)

அன்றோர் கனிநாதி மூல மெனவழைப்பச்
சென்றோடி யோடா விடர்திர்த்த சேவகனே
குன்ற னினாகாத்த கோவே யுலகளந்து
நின்றோ யெரிவிழிக்கு நேமிப் பெருமானே. (௩௨)

அய்யோ வமர ருலநிழந்த தாழியாய்
வெய்யோ மெமைக்காப்பா ருன்னன்றி வேறுளரோ
மையோடு மேனி மயூரக் கடுஞ்சிறையாற்
செய்யா னுறையின் திருநாடுஞ் சிந்தியதே. (௩௩)

வாழி மலரோ னிருக்கு மலர்க்கோயில்
பூழி படச்சிதைந்து போயினதே புங்கவரு
மாழி வரைப்புறத்தோ வண்டத்தி னப்புறமோ
ஆழி யிகந்தா யெனியே முணனோமால். (௩௪)

நீளோறு தாமரையோ னேறு நெடுந்துவிச்
சீளோறு மன்னஞ் சிதைந்ததாற் நேந்துளவக்
காரேறே பூங்கமலக் கண்ணு கடல்வண்ணை
போரேறே நீயேறும் புள்ளரசும் போயிற்றால். (௩௫)

வெண்பாற் பிறையெயிற்று வெவ்வாப்க் கணநால்வ
ருண்பா னவர்க்கிவ் வுலகடையப் போதுமோ
வெண்பா லடங்குமோ வெம்மோ நிருப்பெல்லாங்
கண்பாற் கருணை சிறிதுளவேற் காண்பேமால். (௩௬)

என்னு வணங்கி யிமையொ ரெதிர்ப்பப்
பொன்னுண் முளரி புயல்பூத் தனையோனும்
பன்னுண மலர்க்கமலப் பண்ணவனும் போயினார்
மின்னு வலங்கிலைய வேலோற் குறுயினார். (௩௭)

கண்டா நிருகண் கனிகபந்தா ரோர்மருங்கு
தண்டா மனாமேக மன்னுண் தனிநின்ற
ஞெண்டா மனாத்தனில் வீற்றிருக்கு மோதிமத்தோன்
விண்டா னுழந்த பரிசெல்லாம் விளம்புவான். (௩௮)

வாரார் முலையுமையா ளின்ற மகவேயெம்
போரேறே வாலுலகங் காத்தனித்த புண்ணியனே
தாரோ நியகடப்பத் தாரோய் சமர்கடந்த
விரா மயூர விளங்கிலைய வேலோனே. (௩௯)

தேவே புரந்தானார் செல்வமேசெங்கமலப்
பூவே யெனக்கும் பொருள்விரித்த புண்ணியனே
தாவே யலங்கிலைய வேலோய் சுருதியருக்
கோவே கடம்பலரும் பன்னிருதோட் குன்றமே. (௪௦)

நாதா வொருதனியே நான்மறையே நாப்புரட்டி
யோதா மறையேய் பிரணவத்தி னுண்மையே
பூதாதி நின்றும் புலப்படாப் போர்க்கனிறே
வேதா கமத்துறையே தண்கருணை வெள்ளமே. (௪௧)

தேங்கு தினாதனும்பு தென்னிரின் மெய்ஞ்ஞான
மோங்கி நிரம்பு சரவணத்தி னுற்பவமே
தாங்கு சிறிய தண்டைத் தானோ யிடையறுப்
பூங்கருணை யாறுமுகம் பூத்தபொலம் பொற்கிரியே. (௪௨)

கூற்றமுரணனுக்கு மாறெழுத்துக் கொண்டடியேம்
போற்று மெனியாய் வலியாய் புராதனனே
யாற்ற வரும் புலத்தை வென்றோ ரகத்தெனிய
கோற்றிழைத்த வெண்ணு னுடங்குமணி மார்போனே. ( )

என்று பலவு மெடுத்தேத்திக் கைகூப்பி
நின்று மலர்வாய் புதையா நிகழ்த்துவான்
கன்று சினக்கணமுங் குக்குடமுங் கார்மயிலுஞ்
சென்றெனினத் தோடுங் கலுமுனெடுஞ் சீறினவால். (௪௪)

சிறுஞ் செயலொழிந்த திண்கிறைய வன்கலுழ
னோறுந் தமிழே னெனைத்தாங்கு மோறுமத்தோ
டாறுஞ் சிறகோய்ந் தலமந் தமரிமுந்து
மாறஞ் சினவாய்ப் புறங்கொடுத்து வானடைந்த. (சுரு)

பின்போ யெனந்ருக்கை மாளப் பெரிநிழைத்து
வன்போடென் னோறுமத்தை மாய்த்து வயக்கலுழ
னென்போ டொடிய முடித்துமறிந் தேவினவாற்
பொன்போ லுருவா யரியுலகும் போயிற்றால். (சுசு)

வானோ ரனேக நிறத்தாரவ் வானோரி
னோனோர் வடவனாயும் பல்வனாயு மெய்தினார்
யானோ புகல்வ னிவர்பிழைத்தா ரீங்குற்றார்
தேனோ டினவண் டிழைந் தெரியலாய். (சுசு)

என்றுரைத்த வெல்லாந் திருச்செவிதாழ்த் தெம்பிரான்
குன்றுருவ மன்ன கணத்தோர்க் கொணர்கென்ற
னின்ற கணத்தோர் நெடிதோடிக் கூவுறலு
* மன்றிழைத்த சூரன் முதலோர்வந் தண்மினார். (சுசு)

நாவாய் வறப்பக் குறுத்தா ணடுநடுங்க
வோவாத் திறலோய்ந் துயிர்நடுங்கி யுள்ளழிந்து
மேவா வெருவருத்த நின்றனரால் வெங்காலத்
† தீவாய்ந்த கண்களுடன் பாலிற் றெளிந்தனவால். (சுசு)

வந்தா ரடியற்ற மாமரம்போல் வீழ்ந்துபணி
தந்தா ரவனாத் தனிவே லிறைநோக்கிச்
செந்தா மனாயுலகு மேலுலகுஞ் சேதித்தீர்
நந்தா வலிதொலைத்து வானவர்க ணுடழித்தீர். (ரு௦)

நீவி ரினிப்போய் நெடுநீர்ப் பெருநிலத்துப்
பாவ நிருதகுலத் துற்பவித்துப் பன்முறையாற்
நேவ ரிவர்க்கிடுக்கண் செய்வீர் கடைமுறையெம்
பூவிலைய வேலாற் றெலுந்து கதிபுகுவீர். (ரு௧)

என்னுங் கடுஞ்சாபங் கேளா விகற்புதர்
மின்னுஞ் சுடரிலவெள் வேலோற் பதம்போற்றி
மன்னுங் கொடியே நிருதர்குலம் வைகுறினு
நின்னன் பகலாத நெஞ்செமக்கு வேண்டிமால். (ரு௨)

† தீவாய்விழித்தவிழிபாலிற்றிகழ்ந்தனவால் என்றும் பாடம்.

* ஆன்று - பகைமை.

ஈதன்றி மற்ருள் றுளதா லெளியேங்கள்
மோதுங் குலத்துப் புரிதவந்தா னெட்டினைவேல்
காதுந் திறத்திற்குங் காலை மடிலாவிப்
பாடம் பொறுங்கக் கொடியாகப் பாலிப்பாய்.

(௫௩)

ஆய வரமிரண்டு மெம்பா லருடியெனத்
தூய முறுக்கெயிற்றிற் சூரன் பதுமனொடு
மேய வுணைகமொடும் பெற்றான் மிகுதவத்தான்
மாயை வயிற்றிலிவர் நால்வோரும் ஹையினார்.

(௫௪)

மாளா வலிதொலைந்து மாண்ட வயக்கலுழன்
ருளார விந்தனா றோறுந் தனிபெயினந்
தூளாய் முடிந்த சுருலக மெம்பிரான்
ரோளா நிரண்டுடையான் சொல்லினிலை பெற்றனவால்.

(௫௫)

மூரிக் கமல விழியாற்கு மூதுணர்ந்த
வேரிக் கமலத் தயற்கும் விடையருளி
வாரிக் கருணைப் பெருமான் மயிலுனைத்துப்
பாரித்த கந்தப் பனிவனாழிற் போயினான்.

(௫௬)

என்று மினையா னியம்பு மொழிதிறம்பாத்
துன்றுந் துணைத்தடந்தோட் சூரன் பதுமனொடு
மொன்று தனிவயிற்றி னோருருவா யுற்பவித்தான்
நின்ற விருவ ருடன்பிறந்தார் நினிலத்தில்.

(௫௭)

சூலப் படைபொறுத்த சூரபன்ம னென்றொருவன்
சிலக் குணமொழிந்த சிங்கமுக னென்றொருவன்
சாலத் தவமிழைத்த தாரகனென் றுனொருவன்
ஞாலத் தகரர்குல மன்னவராய் னன்னினார்.

(௫௮)

பூவிற் பொலியும் புனைகழலோன் போர்வேலாற்
காவற் கணத்தோ டிருவர் கலந்தொழிந்தார்
தூவிற் பொலிகுலச் * சூர னுயிரிற்று
சேவற் கொடியு மயிலுமெனச் சென்றொழிந்தான்.

(௫௯)

ஈது நிருதப்பிரா னெய்தியவா நிக்காதை
யாதி முதனா ளரும்பியதா லென்றருளிச்
குத னுணைத்த பரிசெல்லாந் துரிசறுத்த
மாதவத்தோர் கேட்டு வழுத்தி மகிழ்சிறந்தார்.

(௬௦)

வேறு.

ஈங்கிலனிப் பரிசாய தெனவுணர்ந்த வுணர்ந்தனம்பா மினிநீ யைய, வாங்குபிறை வளையெயிற்று வாளவுண ருயிரொழிய மடிந்த ஞான்று, வீக்குதுணைப் பணைத்தமுலை யசமுடியு மிவட்பயந்த வெ ய்ய வேற்கட், டாங்குசருங் குழன்மாயை யெனாமவளு மொழிந்த வழி சாற்ற வேண்டும். (சூக)

என்றுமுனி வரரிபம்ப விருந்தவத்தி னிருங்கொழுந்தா யெழு ந்த சூதன், வென்றுபுலன் களையிகந்த மாதவத்தீர் கேண்மினென விளம்புமேளுட், பொன்றிகழ்கின் கிணிமுளரித் தண்டையந்தாண் முருகனெடும் பொருத ஞாட்பின், மன்றலெழுங் குழன்மாயை கதிர்ப்பகைக்கோர் மறையறைந்து மறைந்து போனான். (சூஉ)

போயநெறித் தலைப்பயந்த மகட்புணர்ந்தான் னெடும்பிறந்த புதல்வர்க் கெல்லா, மேயவிற வினிப்புருதா தொருகுமான் றிருக் கைவடி வேலால் வீவ, ராயதுவந் துறுமளவை யிவணிருத்தி மந் தரவெற் படைகின் நேன்யான், நீயநெறிக் கொடுஞ்சுரன் முதலி யோர் களத்துலக்குஞ் செயனி யோர்வாய். (சூங)

மந்தரவெற் பிளையடைந்து சீகுலமாப் பருப்பதத்து வருகின் நேன்யா, னிந்தநெடுங் கொடுஞ்சமரி னிவிறிப்ப துணர்ந்துபின்ன ரிவனு ருது, வந்தொழிதி வருந்தலைச் சீகுலவெற் பிளேநோக்கி வருதி யென்ன, வந்தரவா னவர்குறித்து நகைவழங்க மாயையவ ணக ன்று போனான். (சூச)

பொருகினத்த வாளவுணர் கிளைமுழுது மடிகளததுப் புலவு வேலாற், செருவொழிய வுயிரிறந்தார் மாயைதனைப் பயந்தளித்த நீ யோ னெடுங், தருவுலகஞ் சிறைப்படுத்த சூரனரு ளிரணியன்பா தலத்துச் சார்ந்தா, னுருகியசெம் பெனத்தெளிந்த கண்ணியச முகி யரற்றி யோடி னளால். (சூரு)

மலைத்தலைவெம் முலைத்தலத்தி னிட்யெனத்தன் கரம்புடைக்கு மருளு மேங்கும், பிலப்பகுவாய் திறந்துமுக டதிரவெடுத் தழுத ரற்றும் பின்பார்த் தோடுங், கொலைத்தலைமுத் தலைப்படையோன் கொடுத்தவர மின்றளவோ வென்று கூறு, முலைத்தலைகின் றருகு மெழு கெனக்குழைந்து தனையின்ற னுறையு னுற்றான். (சூசு)

சீகுலமாப் பருப்பதத்தி னழுதரற்றிச் செல்வானே யெதிர்த்து செல்லா, மாகுலமுற் றுறுமுடிந்த தெனவுணர்ந்த மாயைநெடு மண் ணில் வீழ்ந்தாள், சோகமெடுத் தலைப்பமற்றை யசமுகியு மவளடி யிற் றுயர்ந்து வீழ்ந்தா, ளாகுலத்துக் கொருநிலைய ருலகதிரத் தழு வியழு தரற்றி னளால். (சூங்)

அந்தரவா னவர்பணித்த பணிதலைக்கொண் டியற்றுமுடம் பயர்வு தீர்த்தார், கந்தருவ ரியங்கர்வித்தார் விஞ்சையர்தக் தீராத கவ்வைநீர்த்தார், கந்தரிமங் கலந்தடவி டெஞ்சுதொட்டு முறுவலித்துத் துயரக் தீர்த்தார், வித்திரவ முதுவிலோர் காற்றமும்புங் கரத்தமும்பு மிழந்தா ரின்றே. (சுஅ)

பொருவருவெண் குடைநிறற்றிப் பொதுக்கடிந்து பலவண் டம் புலன மெல்லா, மருவரம்பெற் றினிதனித்த வசுரர்குலம் பொருகளைத்தி னவிந்து மானத், தருவிழந்த வித்திரற்கன் றடுகளத்தி னெதிர்ந்துபுறத் தத்துமானச், செருவிழந்த தலைவரினி முகமலர்ந்து தமதுபறஞ் செலுத்து வாரால். (சுசு)

அரிமுகவ னெடுத்துரைத்த மொழியுணரா யண்டமுற்று மளந்த செவ்வோ, வெரியினகுத் தனைபோலும் பெருவானு மெறுந் வலியு மிழந்தாய் போலு, முரியவுயிர்த் தனைவனொன வொருவரா யினிப்பிறப்பா ருளரோ கெட்டேன், விரிதருகற் பகநீற் வித்திரனா ராகுகொண்ட வெகுளி வேலோய். (எ௦)

ஒழியாத பெருவானு முவர்க்குஞ் சலியாத வுரனு மென்று, மழியாத பெருவானு மழிந்தனைமற் றுனதெழிலு மழிந்த தேயோ, சுழியாறு சடைக்கரத்தோன் மதலையிவ னெனவுரைத்த சொற்கே ளாயாற், பழியாவி சுமத்துதும்மை யிழந்திருந்தே னுடன்பிந்த பரிசு நன்றே. (எ௧)

எனவரற்று மசமுடிகட் குமிழியெடுத்த தெறிபுனலை யிருகை மாற்றி, மனமபக்க மொழிதியென மாயைமகட் கருகிருந்து மம்மர் தீர்ப்பான், புனைமயிலுங் கொடியுமெனப் பெற்றகரும்பே நினைது பெற்றுப் பொலிந்தான் முன்னோ, எனமுகைக்கு நான்முகனு மரியுமிவ் னடிதொழுதற் கணிய ரன்றே. (எ௨)

பண்டிழைத்த மாதவத்தாற் கிடைத்தனன்மற் றிதுவீதன் மேற் பதவி யுண்டோ, தண்டையஞ்சீ றடிகதுவுந் துகள் * படியப் பெற்றனனெத் தவமோ வென்ன, வண்டிமிர்பைந் துணரோதி யன்னைபுரைத் தனளவனை வதன றோக்கிக், கெண்டையங்க ணசமுதி யுஞ் சிறிதுமனக் கவலொழிந்து கிளப்ப தானுள். (எ௩)

சூரபன்ம னடுகுருதிப் புகர்முகத்த வேலினார் தொலைந்து வெற்றி, வீரகேடுஞ் சிறைமயிலுஞ் சேவலுமா யினனென்ன விளம்பி னாய்த், தாரகனு மரிமுகனுஞ் சென்றடைந்த திசையுணரோன் நயியே னன்னோர், சோரிசோரி முத்தலைச்சூன் மறலிவலைப் பட்ட னரோ சொல்க வென்றான். (எ௪)

ஆயதுமுற் றுணர்ந்தறிவா னுணாக்கின்றே னசமுடிகிழற் றறிதி யென்ன, மாயையுணாத் திடுமீனையோர் கயிலைவரு கணத்தினொடும் வாழ்ந்தா ரென்னத், தியன்னைத் திடுமிவரிப் பெறற்கரும்பே றடை ந்ததென்னை செப்பு கென்ற, டாயெனநின் றிவட்பயந்தா ளவட்கறி ந்த முறையனைத்துஞ் சாற்ற வற்றாள். (எரு)

முன்னொழிந்த நெடுங்காலத் தினாநினாநின் றுவட்டெடுக்கு முரி முநீர், தன்னகத்து நவதீயிற் சாகத்தீ வொன்றுளதா லதனுட் டோன்றி, மன்னியசெங் கோலோச்சி யொருகுடையி னுயிர்புரக்கு மன்னர் மன்னன், பொன்னவிற்பைங் கழற்காற்பர் பாகரனென் றுளனொருவன் புலவு வேலோன். (எசு)

அனையவனுக் குயிரனையா னொருத்தியக மர்ட்சிபுரந் தளிப்பா ளன்னாள், புனைமணிமே கலையசு கு மாரியெனும் பெயருடையாள் பொற்பி னிங்காள், கலைகழற்கா லரசனெறி முறைதிறம்பா ளருந் ததியிற் கற்பி னிற்பா, ளினையரிவ ளளவிறந்த நெடுங்கால மரசு புரிந் திருந்தா ளன்றே. (எஎ)

ஈங்கிவரின் றிழைத்தபெருந் தவப்பயத்தா லினிதுவப்பி னெ டித்து மோப்பத், திங்குதலை மதலையொரு நால்வர்பிறந் துளரிவர்க் குச் செங்கோல் வேந்த, னோங்குதிறந் சூரனென்றும் பதமனெ ன்று மிரட்டையருக் குடைத்தே னோர்க்குத், தாங்குகழற் சிங்களெ ன்றுந் தாசகனென் றும்புனைந்தான் ரும வேலான். (எஅ)

தங்குலத்து முதிபொர்பே ரீன்றெடுத்த மதலையர்க்குத் தத்த பின்னர்ப், பொங்கொளிப்பைங் கழலிவர்க்குண் முன்பிறந்த சூரனு க்குப் புரவு நலிச், சிங்கவா தனத்திருத்தித் தேவியொடி மருந்தவ் த்திற் சென்ற னன்னோ, னங்கனைவ னுலகுபுரந் தொருகுடையி னுயிர்க்குதவி யருளி னான். (எசு)

அறநெறிச்செங் கோலோச்சி யவனிபுரந் தினிதளிக்கு மந் நாட் டென்பாற், குறுமுனிகுண் டிகைதூக்குங் கரத்தினனா தரித் திடுகைக் குடைய னாகி, மறைதவத்தோ ருருவுகொண்டி வந்தனை யோன் றனதிடத்து வரவு நோக்கி, முறையினினி துயிர்புரக்குஞ் சூரனருந் தவற்கெதிர்போய் முறையிற் றுழிந்தான். (அ0)

அருந்தவமே யருந்தவத்தோர்க் கருமருந்தே யாரணமே யளி யேம் பெற்ற, பெருந்தவமே முழுஞானக் கலைக்கடலே யெழுந்தரு ளப் பெற்றே னெந்தை, திருந்துமல ரடிதீண்டக் கடற்கிடந்த தீவு ஞ்செய் திறனன் றென்னாக், குருந்தமலர்த் தமிழ்ப்பொதியந் குறு முனியைத் தன்கோயில் கொண்டி புக்கான். (அக)

புக்கமுனி வனைத்தரளங் குயிற்றுமிரி யாசனத்தி னிருத்திப்
பொற்றிற், தங்காடன் முறையாவுத் தம்பியசோ டினிதியற்றத் தமிழ்
நின் வேந்தன், மிக்செழுந்த பேருவகை வெள்ளமுளத் துவட்டெ
றிய வியர்து ஷோக்ரிப், பக்கமருங் நிருத்தினொனத் தொழுதிருந்தா
மன்னவர்குப் பகர்த வுற்றான். (அஉ)

வேறு.

ஆய வென்குடை நீழலி னவனிகாத் தனிக்குத்
தூய சிந்தையிற் றரிசறு பெருங்குண முடையீர்
மேய தங்கனைக் காண்குறும் விருப்பொடு மடைந்தோ
மேய நுண்பொரு னொன்றுள தியம்புதங் கேண்மின். (அங)

அறிவி னுவுளங் தூயவர்க் கன்றிமற் றறிவிற்
நிறிய சிந்தையிற் றீட்டுவ தன்றிது தெரிக்கின்
மறுநின் மாட்சியின் மந்திரத் துபதிடத் துச்சி
யுறுவ நியாரினும் புலப்படா தொருபொரு ளுளதால். (அச)

கண்ணிற் காண்பன யாவையுங் கட்புலன் கதூவா
தென்னிற் காண்பது மெண்ணுறு புலன்களு மெண்ணும்
விண்ணிற் காண்பது மேலென மெவற்றிற்கு மேலாய்
கண்ணிக் காண்பது மப்பொரு ளல்லதார் கவில்வார். (அரு)

திருமு கங்கனோ ராலுடன் தீவினை யனைத்தும்
பொருது வென்றுளன் பன்னிரு புயமுளன் புலரிப்
பரிதி யாயிர மென்னநின் றிமைப்பது பணியார்
குருதி யூற்றெழு வேற்படை திருக்கரங் கொள்ளும். (அசு)

தெய்வ மாமயி லொன்றவன் சேவடி தாங்கு
மைய வம்மயிற் பெருவலி யாரளங் தறிவார்
வைய முற்றவுங் கொறிக்குமோர் வாரணக் கொடியன்
பொய்யில் கேள்வியீ ரதன்றிறம் யாவரே புகல்வார். (அஏ)

முருக நாயகன் சிறிடி முளரியிற் கிறுதுள்
பொருநின் முக்கணன் புயங்களு முமைமுலைப் பொருப்பு
மருங் வாழ்த்தன கிறிதுநான் மாமயிற் பெருமா [கேம்.
னெருவில் வைதலும் பொறுத்தன னென்னிலென் னுரைக்

மூவ ராகிய முப்பெருங் தொழிலுடை யவர்க்குக்
சேவ ரியவர்க்கு மருத்தனஞ் செய்தியற் றுநர்க்கு
மோவி வென்குணத் தனையனை யுளத்தமைத் தல்லால்
யாவ காருவ சன்னவர்க் கெடுத்தியா மியம்பில். (அசு)

சுது ளப்படுந் திருத்திநீ ரெம்பிரா லிருதாட்
போது வைகலும் போற்றறி ரென்றனன் புகலா
வாதி நாயகந் குவமைசா லருந்தவத் தலைவன்
வேத வேதிய னுடுகண் மொழிந்தனன் வியப்பின். (௯௦)

சாகத் தீவினின் றருந்தவத் தவமுனி தணவா
யோக நாயக னொருவழிப் புகுந்தன னுவர்க
டோகை வாகன மெம்பிரான் சேவலந் துவச
மாகல் வேண்டுநா மென்றுதம் மருமனத் தடைத்தார். (௯௧)

திரண விந்துவென் றொருமுனி சென்றனன் நினாந்
ரரண வேலியச் சாகத்தீ வாங்கவற் கெதிர்போய்ச்
சரண பங்கயம் பணிந்தனன் றுரகன் சிந்தை
முரண கற்றரி முகவனும் பணிந்துகைம் முகிழ்த்தான். (௯௨)

முடிழ்த்த கையின ருருகிய சிந்தையர் முனிபா
னெகிழ்த்த நெஞ்சினர் புனற்படு கண்ணினர் நிறைந்த
மகிழ்ச்சி கூர்தர மாமறிந் கோயில்கொண் டணைந்தா
ரிகழ்ச்சி யில்லதோர் முழுமணித் தவிசக மிருத்தி. (௯௩)

செய்ய வேண்டுவ வரன்முறை யாவையுஞ் செய்தா
ரைய நின்னடி தொழப்பெறு மருந்தவம் யாதோ
வையம் யாவையும் புரந்தன மாபினு மறுமை
வெய்ய தீவினை யொழிந்தனம் யாமென வியந்தார். (௯௪)

அன்ன மன்னவர்க் காசிசொற் றங்கையா லமைத்து
மன்னு யிர்க்கினி தோர்குடை நீழலின் வகுத்தீர்
பன்னு தூன்முறை திறம்புரு தறனெறி பயந்தீ
ரின்னு மொன்றுள துமக்கெடுத் தியம்புவா னியைந்தேம். ( )

அதுக ருத்துணர்ந் தறிகுதி ரரியரற் கெனவோர்
மதலை தோன்றினன் மாநிலத் துயிர்புரந் தளிப்பான்
விதுமு டிச்சடை யவனையும் வேரிவண் டரற்றும்
புநா றுந்துழா யவனையு மொழித்துயிர் புரப்பான். (௯௬)

அவனு கைக்குமோ ரழிமதக் கலுழிமால் யானை
புலன முற்றுற விடிபடுத் தண்டமேற் புரட்டி
யிவர்த டந்திரைப் பிரளய நடப்புறி னெதிர்போய்க்
கவர்து னைக்கரத் துறிஞ்சினின் ருருயிர் காக்கும். (௯௭)

அன்றி யின்னுமோ ஈருமறைப் பொருளுள தறைவாங்
குன்று யிந்தெழு மரகதம் கொழுங்கொடி யுருவாய்
மின்றி சித்தன முத்தலை வேற்படை பொறுத்தாள்
பொன்றி சுழந்திடு மேருவும் வையமும் புரந்தாள். (க௮)

புரந்து மாநிலம் பலகையுஞ் சுரிகையும் பொறுத்துக்
காந்து பல்லுயி ரனைத்தையு மொருசெறி காப்பாள்
கூர்ந்த கங்கையுஞ் சடையின ருடனடங் தொகுத்தாள்
பாங்கு நித்திடி லவளல துயர்ந்துளோர் பகரார். (க௯)

அனைய ணுபுரத் தனிசடி தாங்குவா னரிக்குப்
புனையு நான்மறை நாற்பத மெனத்தவம் புரிந்த
பினவு லள்ளுயி னெனத்தவம் புரிந்தது திங்கள்
கனலி யிற்றெழுந் துருப்பினு மெதிருநீஇக் கவரும். (க௦)

தாமக்கு வேண்டிய திக்கறி கேக்கிமற் றினைபோர்
தாமக்கு வேண்டிய பூசனை வான்முறை தத்து
சமர்த்த லைப்பகை கடந்துபுன் பிறகினோய் தவிர்ப்ப
தெமக்கு வேண்டிய திதுவென மொழிந்தன னெழுந்தான். (

முனைவ னேனிய பின்னரிந் நால்வரு முயலாத்
தனையர் பாவுல களித்தனர் தவஞ்செயத் தனைந்தார்
புனையு மாமயில் வாரணம் வாளரி புகர்மா
நினையு னெஞ்சின ரப்பதம் பெறுகுவா னினைந்தார். (க௦௨)

மஞ்லி யங்மிய பருப்பத வனத்திடை வைசிப்
பஞ்ச வங்கினி நாப்பனின் றருந்தவம் பயில்வார்
செஞ்சு டர்க்கதிர் பொழிமழை யிரும்பனித் திவலை
நஞ்செ திர்ப்பினு மங்கிலை யல்லது கடுங்கார். (க௦௩)

இக்க ணின்னவ ஈருந்தவ யியற்றிடு மெல்லைத்
தொக்க நான்முக னரிமுதல் வானவர் துவன்றப்
புக்தி யாமனை புதல்வன்மற் றரியரன் புதல்வன்
முக்க ணன்றிரு நடத்தொழக் கயிலையின் முன்னி. (க௦௪)

தத்த ஸூத்தியக் கயிலையின் மருங்குறத் தனவா
வத்த னைத்திரு நடத்தொழக் கயிலைவெற் படைந்தா
சித்த லைக்கிதைக் கலுழனு மன்னமு மெதிர்ந்த
சித்தி சக்கலா மயிலினை யடைத்தன செப்பும். (க௦௫)

சாகத் தீவகத் தரசரோர் நால்வருந் தழுவித்
தோகையுங்கொடிச் சேவலுந் தூர்க்கைவா ளரியும்
வேக வெம்பரிச் சாத்தனின் றுகைக்கும்வெங் கரியு
மாக வேண்டிநின் றருந்தவ மழன்முகத் துழைப்பார். (௧௦௬)

வருட நாற்பதி னாயிரஞ் சென்றன மதியீ
சருட ரும்பத முங்களுக் கிழக்குநா ளடுத்த
பொருவினும்பத மின்றுகொ னுன்கொல் புகுவார்
வெருவ ரும்புனல் வருமுன மனைசெயல் வேண்டும். (௧௦௭)

என்னக் கூறியே கலுமுனு மன்னமு மேக
வன்னக் கார்மயின் முதலிய வாகனங் குழுமித்
தின்னச் சீறிய வாமெனு மடுகினந் திருநிக்
கன்னற் போதினி லவருமைக் கடுகின கனலா. (௧௦௮)

கனல்வி ழித்தன வனமெலாம் பொடித்தன கதுவி
யனன்மு கத்துநீ ரருந்தவ மிழைத்தவா றறைவி
ொனவு ரப்புரை செவிபுக நால்வரு மேங்நி
மனன டிக்குற வரன்முறை நினைந்தவா வலித்தார். (௧௦௯)

அச்சொற் கேட்டலு மயின்முதற் கூடிய வனைத்தும்
விச்சை மாதவம் புரிந்தருள் வேந்தரை வெகுளா
விச்சை யெம்பதம் விரும்பினீ ராதலி னினிநீர்
கொச்சை மாகணக் குலத்தொடுங் கலத்திரென் றாயா. (1)

மீண்ட டைந்தன கயிலையின் மருங்குற வேந்தர்
மாண்ட வெங்கணத் தலைவராய் வதிந்தனர் மறித்து
மாண்டி மாமயின் முதலிய வவற்றொடு மெளியேம்
வேண்டி மாதவ முறுங்கொலென் றிரந்தனர் விளம்ப. (௧௧௧)

மயிலுஞ் சேவலு முதலிய மனநெகிழ்ந் திரங்கிக்
கயிலை மாகணத் திருந்துநீர் நாள்பல கழித்தான்
முயலு நுந்தவப் பயனெலா முற்றுதி றென்னப்
புயனி றக்கண மண்டலா பரணனிற் புருந்த. (௧௧௨)

மாய னூர்தியு மலரய னூர்தியும் வனத்தி
னைய நந்தவ மழிப்பதற் கியற்றின வென்னத்
திய சித்தையிற் கிடத்தியக் கணத்தவர் சினவி
மேய தோகையுங் கருடனு முடற்றுபோர் விளைத்தார். (11௩)

முக்க னூன்றிரு கடத்தொழு முதன்மையோர் யாரு
மக்க னாத்திலிற் றம்பதி யடைந்தன ரதன்பின்
மிக்க நால்வரு மறுமுடி னூனையால் விரிநீர்
தொக்க மாநிலத் தகரரிற் றேன்நின்னர் தொடர்பால். (ககச)

ஆய தன்மைவி னகரரிற் றேன்நின் ரென்றும்
சேய வானவர் தங்களைத் தீமைசெய் தொறுப்பா
னைய காரண மென்கொன்மற் றியம்புதி யென்றான்
மாயை தன்மக ளாமுமிக் குணர்த்துவான் மறித்தும். (ககரு)

பூத ராயிவர் கணத்தொடும் பொருந்திய மேனாட்
காது வெஞ்சினத் தகரரு மமரருங் களத்தின்
மோத வானவர் பேரம ரிழந்தனர் முரிந்தார்
பாது காப்பிரென் றிவரைவந் தடைந்தனர் பதறி. (ககசு)

அன்று வானவர்க் குதவிவா னகலிடத் தடைந்து
குன்று ருத்தெனக் குவலயப் பூதரிற் குழுமிச்
சென்று ருத்தெழு நிருதர்வெஞ் சேனையைச் செருவிற்
கொன்று வானுல மித்திரற் குடியிருத் தினரால். (ககஎ)

அந்த ரத்தவர்க் குதவிவான் காலையை யடைந்தார்
சந்த வார்புயத் தகுவர்கோ னிடரொடுந் தமிழ்து
வந்தி ரங்கிய வண்டவா பரணை வழுத்தி
யெந்தை கேண்மதி யெம்முறை யுளதென விசைப்பான். (ககஉ)

நின்ன தானையி னிலைபெறு பூதரோர் நால்வ
ரென்ன தாகிய சேனையை யுயிர்செகுத் திறுத்துப்
பின்ன ரிங்கிய ண்டடைந்தன ரென்றான் டிழையோர்ந்
தன்ன காலையிற் பூதநா யகன்வெகுண் டனனால். (ககசு)

வருதிர் நால்வரு நீவிரென் னானையை மதியா
தொருவி வானவர்க் குதவிசெய் தவுணரை யொறுத்தீர்
குருதி வானையிற் றகரர்வெங் குலத்திடைத் தோன்றித்
தருவி னாட்டவர்க் கிடம்பைசெய் தகனிலஞ் சரிப்பீர். (கக௦)

என்று ரைத்தன னண்டவா பாணன்மற் றிவரு
மன்ற வன்சொலுஞ் சாபத்தா லம்பரத் தவர்க்குக்
கன்று வெஞ்சினத் திடம்பைமுற் றிழைத்தனர் கண்டா
யன்று தொட்டவ ரிழைத்திடு மிடம்பையின் றகன்ற. (கக௧)

இவணி கழந்தன விண்ணை மிங்கிதன் மேனாட்
டவறின் மாதவ மியற்றிய சாகத்தீ வரச
வரை மாதவ மழித்தன திருவுளத் தடையாக்
கவரொ ளிக்கழன் முருகவேள் வெகுளியிற் கழறும். (கஉஉ)

கொடியெ னப்பிடித் துயரிய சேவலைக் கொழங்கார்
நெடிய தோகைமா மயிலீனை நீனிப்போ யுருத்து
முடிவின் மாதவ முயற்றியை யொழித்தனி ரதனாற்
கடிய பாதக மடைந்தனி ரெனமனங் கறுத்தான். (கஉங)

இற்றை நாண்முத லெம்மடி தாங்கலை யினிநீ
கொற்ற வார்கொடி யல்லையென் றிவற்றினைக் குறித்துச்
சொற்ற வாசகங் கேட்டுழிக் கொடியொடுந் தோகை
வெற்றி வேலவற் பணிந்துநின் றினையன விளம்பும். (கஉச)

இன்று காறுநின் னிணையடித் தொண்டிபூண் டிருந்தே
மென்று நின்னடி புகுதுவ தெனமனத் துணரேம்
வென்றி பூத்தொளிர் விளங்கிலை வேற்படைப் பெரும
வொன்றிவ் வேழையேம் புரிகுவ துரைத்தியென் றிரப்ப. ()

கஞ்சி மாநக ரடைந்துநீ ரெமையுணர் கருத்தான்
மஞ்ச தோய்வரை மாதவம் புரிசுதிர் புரிந்தாற்
றஞ்ச மெம்மடி தருகுது மெனச்சென்று சாரா
வஞ்சி லம்படி நினைந்துநின் றவனடி யடைந்த. (கஉசு)

பயிலுஞ் சூரனும் பதுமனு மியற்றிய தவத்தான்
மயிலுஞ் சேவலு மாயினர் வாளரி முகனு
மியலுந் தம்பியு நினைந்தன முடிப்பதற் கெண்ணிப்
புயலுண் டேகுறு கயிலையி னந்திபாற் புகுந்தார். (கஉஎ)

நந்தி நாதரின் னளர்கழற் பங்கய மடைந்தேம்
புந்தி கூர்தவ நாள்பல கழிதரப் புரிந்தேம்
விந்தை யூர்தியும் வெண்ணிறச் சூர்ப்படைச் சாத்தன்
றந்தி யூர்தியு மாகுவ மெனமனந் தரித்து. (கஉஅ)

அளிய மாற்றிய வருந்தவ மவப்படா தருளி
யொளிய நீறணி யெம்பிரா னருடியென் னுணைப்ப
வெளிய வாளெயிற் நிவர்முக ளோக்கினன் வியவாத்
தெளியு நான்மறை நந்திமற் றினையன செப்பும். (கஉஆ)

நீற னீர்த்தரு னெம்பிரா னேறிய நெடுங்கோட்
 டேற வர்க்குள வூர்திகட் மிருங்கதி கொடுக்குங்
 காறு மெம்முழை யிருத்தியென் னுரைத்தனன் கருதி
 வேறு கொண்டில ரிருவருங் தமதுளம் வியத்தார். (கங்0)

இப்பெ ருங்கதை கேட்டுழி யசமுதி யென்பான்
 கூப்பி ளத்தனச் சுமையுடைத் தாயொடுங் கவைக்கோட்
 டொப்ப ருத்திற லேற்றிலு லூர்திக ளனைத்துந்
 தப்பில் வான்சதி பெறுவன சாற்றெனச் சாற்றும். (கங்1)

வெள்ளி யங்கிக் கோட்டக மேவரு மிறைவன்
 வள்ளி நுண்மருங் குமைவிடைத் துர்க்கையை வருத்திப்
 புள்ளி வண்டறை துளவணி முவிவிடைப் புலவூ
 னள்ளி லைப்படைச் சாத்தனை வருத்தின னதுநாள். (கங்2)

இனையர் போத்தன செம்பிரான் நிருவடி யேத்தி
 வினைய ளூர்திமற் றெங்களுக் கருளென வேண்ட
 வனைய வேற்றினை யழைத்திவர்க் கூர்திந் யருள்வா
 யெனவு வரத்தலு மெறுழ்வலித் துணைமருப் பிடபம். (1)

அருவி மால்வரைக் கயிலையி னருகுறச் சரிக்குந்
 திருகு சீற்றவெஞ் சீயமொன் றிழிமதச் செருக்கி
 னெரிவி ழிக்கரத் தத்தியொன் றீங்கிவர்க் களிப்பக்
 கரியு மத்திற லாவியுந் தனிமனங் கவலா. (கங்3)

இடப நாயக யாங்களிக் கயிலையி னிருந்துன்
 படரொ ளிப்பதம் பெறுகுவா னருத்தவம் பமின்றே
 மிடையி னீங்கிது பவித்தவா றெதுவென விசைப்ப
 வடன் மருப்புடை விடையவைக் கின்னண மறையும். (1)

சேய காலமற் றினையவர்க் கூர்தியாய்த் திரிந்து
 போய பின்கதி யுளிக்குதும் போமினென் றவற்றை
 யேய பின்னர்மற் றவர்க்கவை யூர்தியா யிருந்து
 மாயி ரும்பத மேற்றிலு லடைத்தன மகிழ்ந்து. (கங்4)

ஏறு ழூர்திமற் றிலமென விருவரு மெதீர்ந்து
 கூறு நான்மறை யேற்றொடு முரைத்தனர் குறுகி
 நீந் லங்கொளி நத்தின னுளத்தொடு நினைத்தான்
 வேறு கொண்டில ரிருவரைக் கொடுத்தனன் விரும்பி. (1)

சூராதிகளொடுக்கச்சருக்க முற்றிற்று.

வேலுமணியுத்துணை.

உபதேசகாண்டம்.

அசமுகிசருக்கம்.

ஈது கேட்டுநீர் றசமுயி பின்னரு மிலிரீ
தாது வர்குழ லன்னையென் னிலைசொலத் தகுமென்
ரோத வோதுவன் கேண்மதி யென்றன னுரைப்பாள்
சீத வார்பெருங் கடலகத் துளதொரு தீவு. (க)

தேங்கு தண்புனற் கிடந்தகோ மேதகத் தீவின்
வாங்கு நான்மறை விசிட்டனென் றுளனொரு மறையோ
னாங்க வன்றனிச் சுவேதையை வேட்டன னவள்பா
லோங்கு மாதவத் துறித்தனள் சித்திர ரேகை. (உ)

அழகெ லாந்திரன் டோருருக் கொண்டன வனையாள்
குழவி மானினம் பிடியெனத் தவழ்தொறுங் குழைவாள்
மழலை வாப்மொழிக் குதலையைக் கேட்பினு மானுந்
தழையு லாந்தன வாயினு மரும்பின தழைக்கும். (ங)

குழைத்த செம்பொலு லிபற்றிய புனைந்தகூன் சிலம்பு
தழைத்த சில்லொலி கலிப்புறத் தளர்நடை பயின்ற
ளிழைத்த மாதவத் தன்னைகண் களித்தன னிருப்ப
மழைத்த வர்குழ லேழ்வய துற்றனள் வளர்நாள். (ச)

அனைய தீவகத் தயல்கிளர்ந் துளதொரு நகரந்
தனையு ரைத்திடிந் தயங்குபூச் சக்கர மதன்பா
னினையு நான்மறைக் குலத்தரி சன்மனோர் நெறியோன்
மனைவ யிற்றிடைத் தோன்றின னொருதனி மதலை. (ரு)

புனித மாதவன் புண்டரீ கப்பெரும் பெயரான்
றனிம றைப்பெருந் தலைவனத் தையலை மணந்தா
னினினு கொண்டுபோய்த் தனதகத் திருத்தின னிவளை
வனைக னங்குழை புதுவனப் பொருங்குற வளர்வாள். (சு)

எரிய நஞ்சமு மமுதமு மெடுத்தறக் குழைத்துப்
பரிவி னீட்டின கிடைத்தன வாமெனப் பதைத்த
வரிப ரந்தன வயல்பிறழ்ந் தணிகுழை நடந்த
கரிய வாயின வெளிய வாயினதடங் கண்கள். (எ)

ஐரி ருட்சிழம் பொழுக்குவிட் டனையதோ கமஞ்சுந்
காரி ருட்கொழுந் தொருவழிக் கான்றதோ கமழ்த்த
வேரி யஞ்சன மகினை விழுதுவீழ்ந் தனனோ
வாரி னார்ச்சுரு னோதியை யாதென மறிப்பாம்.

(௮)

முனைத்த வான்பிறை முத்தின முற்றிய பின்னர்க்
வினைத்த வாரிருட் பிற்வடிம் பினைப்பெந் கிடத்தித்
தனைத்த வாமெனக் கரும்புரு எத்தொடுங் தபங்குந்
வினைத்த வித்தா வானுந் யாதெனத் தெரிப்பாம்.

(௯)

பயிற்செய் கானக மாகதப் பகம்பனிந் தொகை
மயிற்செய் வங்குழி மயங்கின சாயலின் மயங்கு
முயிர்ந்த பூத்தழை மாற்றினை யிடனுறைந் திசைக்குங்
குயிற்செய் முங்குர லமுதொடுங் கூட்டின குதலை.

(௧௦)

முழுத்த பாலிலாப் பிதிர்த்தன முறைமுறை திருத்தி
யழுத்தி வைத்தனோ வரிற்றினை யறும்பென லாக்விப்
பழுத்த வெண்ணிலாப் படித்திவைத் தனசொன்மற் றறியே
மொழுக்கு வானகை யாதென வுணர்ந்தல மின்னும்.

(௧௧)

வட்ட வர்க்கு னோலையிற் பொலிந்தன வள்ளை
கெட்ட காமனக் கன்றுயிர் கொடுத்ததிக் கிளையே
தொட்ட வார்தினைப் பாவைமா நிலத்துயிர் குறை
விட்ட ருத்துற மறலிகைத் திருத்திய விலக்கே.

(௧௨)

இலவு பூத்ததிற் பவளமென் கொழுத்தொளி யிருத்தி
மலர்மு ருக்கிதழ்ச் சேயொளி வழித்ததின் விரவிக்
குலங் துங்கனி வீழியிற் கொடுத்தன வெனலா
யலை கடப்பி மாம மு தரும்புசெவ் விதழாள்.

(௧௩)

அரும்பு கண்கறுத் தாரமு தகம்பொதித் தமிழ்தின்
குரும்பை யொத்தனி நினைமிப் பொடித்தறக் குழைந்த
மருங்வி னுக்கிங் காதிரு மருங்கொளி பழுத்து
முருங்கு தன்மைபெந் நெழுத்தன முகிழ்த்தவெம் முலையாள்.

( )

மறுவின் மென்கலை சுருக்கவக் கலையொடு மயங்கி
யுலவ தின்மைபெந் துலகெலா மயக்கிய மார
விறுதி பெற்றவின் னெடுத்தனோ ருருவென லாகிச்
பிறிய சிற்றிடை மவனுவி டாமெனத் திகழும்.

(௧௪)

அருப்பி எந்தனத் தாருயி ரளித்தவ ராசை
விருப்ப மெவ்வள வவ்வள வாயி யெரிவா
யுருத்து ருத்தமு தூற்றிருந் தன்னவ ருளம்போற்
பெருத்த றக்கனிந் தகலிய வல்குல்பெற் றுடையான். (கசு)

பாபொ ளிப்பனித் தாமரை பரிநிஷிட் டியிழுங்
காயொ ளிம்கதிர் படப்படக் கருகுவ கதுவா
மீயொ ளிப்பட மென்மையும் தண்மையும் விரவிச்
சேயொ ளிப்படச் சிலந்தன சீறடிச் சிலம்பு. (கௌ)

சாந்த ளாவிய பொதியின் றுயிர்ப்புறத் தவழ்ந்து
போந்த தென்றலங் குழவியோர் தளர்நடை போலு
மாந்த ராருயிர் மயங்கிய மடநடைக் குவமை
கூந்த லம்பிடி யன்றிமற் றியாதெனக் குணிப்பாம். (கஅ)

இவனே யின்னாயிர்க் குயிரொனத் தழுவின னிருந்தான்
புவன முண்டிமிழ்ந் தளந்தவ னிணையடி போற்றித்
தவமு யற்சியி னொழுகுவா னறநெறி தவறு
னுவர்க ருங்கட லுலகமொத் தொழுங்குற வாழ்வான். (கக)

துளப மார்பினன் சுருக்கிய வுத்தரீ யத்த
ளளவு தாமரை மணியின னொழு தனோந்த
கிளவி மென்குயி லம்புயத் திருமகள் கேள்வ
னுளனி னைந்திடு வயிணவத் தலைமைபெற் றுடையோன். (20)

பொருவின் மாதவப் புண்டரீ கப்பெரும் பெயரான்
மருவு சித்திர ரேகைபூண் வனமுலை மயங்கி
யொருவு றுவருங் காமவெங் கடற்படிந் துற்றான்
றிருகு சிந்தைய ளிவனொடுஞ் சிறந்தனள் சிலநாள். (21)

மறைக்கு நாயக னீங்கிவன் வறுமைகண் டிரங்கி
நறைப்ப சுந்துழாய் நாயக னொருமணி நல்க
நிறைத்த மாநிதிக் குப்பையங் கதுதர நின்றான்
செறித்த வாயிரஞ் சீடருக் கருகினன் சிறந்தான். (22)

இவன கத்திருந் தில்லற மாட்சிமி னிழிந்தா
ளவன டித்துணைச் சீடரை யவானின ளிணைந்தாள்
குவிமு கிழ்த்துணைக் கொங்கையாள் குறிப்புவே ருகிக்
கவரு ளத்தினள் காமமிக் கூர்தரக் கவல்வாள். (23)

வாள ரித்தடங் கண்களர் லுயிருக மருட்டு
முனா ரிக்கடுங் காமவெந் நோய்கடெ முயங்கு
நானொர் நாழிகை யாயினு மொழிவுறு ணையப்பாள்
வேள்வி கற்பமே யல்லது வேண்டிழி வேண்டாள். (௨௪)

அள்ளல் வாரகட லகலிலத் தாடவ றனோக
கொள்ளி நைப்பொழு தொழிவுறு நியற்றினுந் தமிழ்தாற்
கள்ள லாணெடுங் கண்ணிதன் னனுபவக் கலவி
யுள்ள மோர்ந்துமெய் பொடித்திருங் காமி ரொழுகும். (௨௫)

கோட்டி ரும்புனற் கொள்ளையக் கோடிற் முறித்து
நிட்டி நிடொறு மாயிங் கவர்த்தலை நிரும்
வாட்ட டங்கனு மனையன மாந்தரிற் படருந்
தோட்ட லங்கலாள் விர்தையு மவ்வறித் தொடரும். (௨௬)

மனையி ழுந்தனர் மாநிதி யிழந்தனர் மயங்கி
நினைவி ழுந்தனர் செஞ்சிறக் தனநிலை யிழந்தார்
புனைசெய் மாநகர் மாந்தரி லவனொடும் புணர்ந்தா
நினைய ளென்பெழுந் தியங்கிய வாக்கைய ரினேத்தார். (௨௭)

வேறு.

ஆய ளின்னண மவ்வழி பெய்துந்
மெய வேத வயிணவ வேத்தனை
செய செஞ்சொடு நின்மறை யோரொடுந்
ஆய சிந்தைத் துருமுனி யெய்தினான். (௨௮)

சென்ற வுத்துரு வாசற் கெதிர்செலா
வொன்று சிந்தை யுருக வுருகினு
ளின்று நிரூற் கெக்தவஞ் செய்தனன்
வென்று மாதவ வென்று விளம்பினான். (௨௯)

பொய்சின் மாதவப் புங்கவ னைத்தொழு
நைய பொன்னடி சாத்தினை யாதலி
னெய்து மென்னக மெத்தவஞ் செய்ததோ
செய்த மாதவ வுண்மை சிறத்தன. (௩௦)

என்ன வன்பி னெடுத்தெடுத்த தேத்துபு
வன்ன ருத்த னுறையுன்கொண் டேகினான்
யுன்ன ருத்துரு வாசனெ டுந்தகடர்
மன்னு மாமணி மண்டபம் வைகினான். (௩௧)

ஆச னெஞ்சுத் தருச்சனை செய்துநீன்
போச னஞ்சொற் றமைக்கப் புகுந்தனன்
பாசி மைம்குப் பரிந்துரைத் தானவண்
மாச கற்றி யமைத்தனண் மாட்சியின்.

(௩௨)

இயலு மன்பி னாடிசி லீழைத்தபின்
புயன றுங்குழல் கொண்டனை போவெனக்
கயனெ டிங்கட் கரும்புகொண் டேடுகு
டியிலி னெஞ்சிற் றுயில்வளர் வான்றனை.

(௩௩)

கண்டு வெஃமிய காமக் கலவியுட்
கொண்டி வீழ்ந்து குலத்தோ டமுவினா
ளண்ட னோத்து மருந்தவன் றன்விழி
விண்டு நோக்க வெருவா வோடினாள்.

(௩௪)

ஓடி நாற்சதுக் கத்துய ராலழிக்
கூடி னுள்செந் * துருவைக் குழாத்திடை
நீடு மாதவ னின்றவெ குண்டுதன்
சீட னைக்கழிந் தன்னவட் டேடென்றான்.

(௩௫)

விரும்பு சீடன் வினாவிற் றுருவியு
மரும்பு கொங்கையை யவ்வுழிக் கண்டிலன்
றிரும்பி மாமுனி தன்னெடுஞ் செப்பினா
னிருந்த மாதவன் றன்னுளத் தெண்ணினான்.

(௩௬)

தழுவி நாலு சதுக்கந் தருதெரு
வெழுவு மாலி னிருநிழற் றஞ்சியே
குழுவு பள்ளைக் குழாத்துட் கரந்தனள்
வழுவி றின்று வரம்புசி தைத்துளாள்.

(௩௭)

† தவறி னில்லறத் தாறிழிந் தாடனைக்
குவளை யுண்கட் பொதுமகட் கொண்டுபோ
யிவர்த டஞ்சினை யாலிடத் தேற்றியுன்
றவமு யற்சியைக் காட்டுதி தன்மையோய்.

(௩௮)

சேறி யென்றவத் தீதறு சிந்தையோன்
கூறு சொற்றலைக் கொண்ட குலத்தவன்
வேறு கொண்ட விருப்பின னோப்பிடித்
தேறு தொன்மரத் துச்சியி னேற்றினான்.

(௩௯)

ஊடு வாடை யுறுத்தொறு மென்றின
யாடு தோறு மலமத் தலறுவாள்
கோடு பற்றிக் கிடந்து குலங்குவா
ணிடு செஞ்ஞி னிழிய நினெந்துளாள். (௪௦)

மான மாடகர் மைந்தரு மாதரும்
கான வர்குழற் றன்னியைக் கண்டுவிண்
போன மாமரத் தெவ்வணம் போயினான்
மோன ஞானி மொழிகொடி தென்றனர். (௪௧)

அறிந்த வட்குழி ராமிய வந்தனன்
பிழித்தி ருங்ஙப் பெறுகிலன் பேரருட்
செறிந்த மாதவச் செல்வனை யேத்துறு
மறிந்து விழ்ந்த மரனென விழ்ந்தனன். (௪௨)

ஐய நின்னரு ளின்மையென் ஞாயிறை
வையம் யாவும் வழுச்சொல வைகினான்
வெய்ய வானைக் கித்திழி தற்கருள்
செய்ய வேண்டிக் திருவருள் செய்கென்றான். (௪௩)

இல்ல தந்தை கிந்தொழி வானிவள்
புல்லொ முக்கம் பொருத்துறு புன்மையோய்
வல்ல லுத்த வனமுலை மாநிலத்
தெல்ல வர்க்கு மினிதனித் தாளரோ. (௪௪)

இன்ன தன்மை மிவளை யுனக்கென
வன்னி முன்னர் வழங்கின ராலவ
டன்ன லம்பிறற் காகச் சமைந்தன
ஞன்ன யோர்பொழு துன்னாதி லாளென்றான். (௪௫)

ஏது குற்ற மிழைத்தன னேனாமம்
மது குற்ற மனக்கொள லையந்
மீது யர்த்த வடதரு விட்டிவள்
பொதவொன்று புகலுதி யென்றனன். (௪௬)

கந்தி னின்ற கனங்குழை யாமினின்
சொற்ப டிக்குயர் தோன்மா நீக்குவா
ளொற்ப டிஞ்சினை பற்றி மிறக்குவான்
ஈற்ப டப்போய் மொழிகுதி நியென்றான். (௪௭)

வந்து நின்றென் மனைவி வருகெனச்
சந்த வார்முலை நாலடி தாழ்த்தன
ளிந்த வெல்லை யிறங்கப்ப டாதென்றாள்
குந்றி யோடினன் மாதவர்க் கூடினான்.

(சஅ)

நால டிச்சினை தாழ்த்தன ணம்பவென்
னேல வர்குழல் பின்ன ரிறங்கிலண்
மால டிக்கொண்ட மம்மரி நேனரினிச்
சீல மாதவ செய்குவ தேதென்றான்.

(சக)

மங்கை கொங்கை மயங்கி முயங்கிலு
ரங்கண் மாநிலத் தாடவர் யாவரும்
பொங்கு மாலடிப் போந்திறங் காயெனி
னங்கை கீழ்வரு மென்ன நயிற்றினான்.

(௫௦)

மைப லொன்று மனக்கொ டிருந்தவர்
தைய லைப்புணர்ந் தாடவர் யாரையும்
வெய்தி னோடுங் கொணர விளித்தன
ரெய்து மாமரம் பாதி யிறங்கினான்.

(௫௧)

இப்பு றத்தி னிறங்கரி தாயவ
டப்ப றத்தழு விச்சினை சார்தலு
மொப்ப றுத்த முனியரு கோடினன்
குப்பு றுத்த முகத்தினன் கூறுவான்.

(௫௨)

என்னை யிவ்வணங் கண்டனை யேயினிக்
கன்னி பாற்றிருக் கண்ணருள் செய்யென
நின்ன ருட்பெறு வார்நின்று கூவிலுன்
பொன்ன னாளுமி றங்குவன் போவென்றான்.

(௫௩)

அன்ன சீடருந் தானு மடைந்துதன்
பன்னி தன்னை யழைக்கப் பகர்ந்தனன்
பின்ன ரன்னவர் கூவப் பெருமர
மன்ன டிக்கவை வந்திருந் தாளரோ.

(௫௪)

* கூண்ட பின்னற் குடியி யலைந்திடப்
பூண்ட தாமரை மாலை புரண்டிட
வீண்டு துன்பத் திரைத்திட வோடினான்
மீண்டு மாதவ வேந்தனை நண்ணினான்.

(௫௫)

கவர்த நுஞ்சினைக் கப்பி னிறங்கினு
ளிவளை முற்று மிறங்கப் பணித்தியென்
றவளை யேத்தி யிரந்தன னந்தணன்
புலன மேத்து முனிபுகல் வானரோ. (௫௪)

பேதை தன்னைப் புணர்த்தவர் பேபொல
மோறு யோறு புணர்த்தி லிறங்குமென்
குறி வேத மளந்தவன் சொற்றுழி
வேத வேதியன் பின்னரு மீண்டனன். (௫௭)

எடி. நின்லிளங் கொங்கை யினைத்தடங்
கூடி. னாப்பெயர் முற்றுறக் கூறினி
தோடு வாரந்த தொடுகினை விட்டடி.
மூடி. நங்குவை யென்று மொழிந்தனன். (௫௮)

தின்ன வாசகங் கேட்டலு மேத்திழை
யன்ன கேள்வ ரனைகரை யெண்ணினுள்
பின்ன ரந்தப் பெருங்கவை நீத்ததின்
மன்னு கீழ்க்கவை வந்து வதித்தனள். (௫௯)

எவற்றி னாலு மிறங்ககி லாளினிச்
கிவத்தி றந்தெரி நியவட் சென்றிடிற்
கவர்த்த டம்பனைக் கைவிடு மெய்துவாய்
தவப்பெ ருங்கட லேசர னென்றனன். (௬௦)

மூர லீத்த முகத்தின னந்தண
னாவ் கோக்கி யக கெகிழ்ந் தாரணச்
சீர ளந்தறி கிட்டர் குழாத்தொடும்
பாச வெம் * பழு வத்தரு கெய்தினான். (௬௧)

எய்தி யன்ன ளிளமுலை வேட்டருள்
பொய்யி னான்மறைப் புண்டரி கன்றனை
வைதி கத்தனி மாமுனி கோக்கிநின்
செய்கை சிற்றொழுக் கத்திற் சிறத்ததால். (௬௨)

வானே வென்ற மதர்விழி யாளிவள்
† குளை யென்ப துணர்த்துந் துணைமுலை
முளு மாசையின் முற்றி முயங்கினாய்
கோள றுத்தவத் தன்மை குறைத்தனை. (௬௩)

மற்றொர் மாதை மணந்திலை மாதிவள்
பெற்ற பாவம் பிரிந்தொரு பாழியு
முற்ற தாலுனை யோங்கெயின் முப்புரஞ்
செற்ற தேவ னடித்துனை சேர்கலாய். (௧௪)

புண்ட மீக னதுபுலத் தோர்ந்தனன்
விண்டு வாய்மொழி யொன்றும் விளம்பலன்
றண்ட ருஞ்சொற் சமய விரோதமுட்
கொண்டெ னக்கிது கோளுரைத் தாபென்றான். (௧௫)

வேக வெஞ்சின மீக்கொண்டி தன்மன
மாக வற்சி தரத்துரு வாசனும்
போக சித்தனை யோனி மனத்தின
ளுக நின்பெய ரென்றறைந் தானரோ. (௧௬)

புன்பு நச்சம யப்புற ின்றூந்
யென்பெ ருக்கணி பெந்தை பிரானடி
யன்பு றப்பெறு வாயலை வெண்ணிற
மின்பி றக்கும் விபூதியும் வேண்டலை. (௧௭)

ஆநி யப்புறப் புன்சம யத்தனும்
போக போக வெனப்புடன் றன்னவன்
பாக முற்றிடுஞ் சீடரைப் பார்த்துள
வேக வெஞ்சின மீக்கொன் டறைகுவான். (௧௮)

பின்னு சிந்தைப் பிணக்கறுத் தாரண
மன்னு சிந்தைய ராக்கிய மாதவன்
பன்னி கொங்கையிற் பற்றுவைத் தீர்க்கனும்
மின்ன னார்களும் வேசைய ர வார். (௧௯)

என்று கூறி யெரிவிப் பர்க்
கொன்ற லாத பலர டதாதினான்
கன்று நெஞ்சக் கனங்குழை வைவிய
துன்றி ருஞ்சினைத் தொன்மர நோக்கினான். (௨௦)

வார்த்த கூத்தல் கவித்திட மாமரஞ்
சேர்ந்த மார்பங் குருதி சிலும்பிடச்
சோர்ந்து மாமரந் தொத்தி யிருந்தன
ணோர்ந்த சிந்தை முனிவ னிகழ்த்துவான். (௨௧)

கொம்மை வெம்முலைக் கோற்றொடி. நீயிவ
 னெம்மை மேல்விழுந் தெம்முருத் தீண்டலா
 லம்ம வெங்க ணகாரிற் றேன்றியே
 வெம்மைக் காம ஷிகாரம் பெறுதியால். (எஉ)

ஆய்க்கு லத்தூட் கரத்தனை யாதலின்
 மயக்கு நின்முக மட்டய மாகுமால்
 வியக்கு மக்குல மேனியும் வெம்முலை
 முயக்கு காம முடிவொழி யாயென்றான். (எங)

ஈது கூறி மரத்தி னிறங்கினே
 போதி யென்ன னிறங்கிப் புகுத்தனள்
 கோதின் மாதவன் பாதங் குறுகினான்
 மாத ரார்க்கு மரபு வழுச்செய்தான். (எச)

எந்தை நீயிவ னென்னுடைக் கேள்வனைத்
 தந்தை கேள்வித் தலைவரைச் சாடியா
 நின்றை தத்தனை யாயினு நின்னுழைச்
 நின்றை தந்தன னென்கொடு தேறுகேன். (எடு)

ஈது பட்டு மெளிய னினைமலர்ப்
 பாதத் தீண்டப் பணித்திலை போலுமென்
 றுத ரத்தி னவளிரப் பத்தனி
 வேத மாமுனி பின்னர் விளம்புவான். (எசு)

செய்த பாதகஞ் செப்புறப் போமெனப்
 பைகொண் மாநில மோதும் பழமொழி
 யைய நுண்மருங் காயறி யாய்கொலோ
 தைய னின்பவந் தானே தொலைத்ததால். (எஎ)

பெண்ணு ருக்கொண் டசுரர் பெருங்குல
 நண்ணு னாளருங் காம நயப்பினுற்
 கண்ணி னெக்குரி யார்தமைக் கைக்கொளா
 வண்ண வெம்முலைக் கோட்டின் முருவுவாய். (எஅ)

ஆய காலத்தி யாமவ னெய்துவந்
 ஆய வெம்மைத் தொடர்ந்தனை யாகிந்
 மேய காம விருப்பொழிந் தக்குலத்
 தேய மைந்த ிருவர்ப் பெறுதியால். (எசு)

மாக்க ணத்தொடு வையிய வையனைக்
காக்கும் வெங்கதைக் காளர் காத்தினான்
மூங்கு மிந்த முழையுங் காத்தொடும்
போய்வி வீழ்ந்து புலம்புவை நியென.

(அ௦)

ஆங்க வன்றொட வன்றள வுன்வயி
னோங்கு பாவ மொழிந்துணர் வுற்றார்
தேங்கு தண்கனைச் சீகுல வெற்பிடை
வாங்க ருந்தவ மன்னுதி யேகென்றான்.

(அ௧)

அனைய ளாயவ ணீபென் னருந்தவத்
தனைய ளாகச் சனித்தனை யத்தவ
முனைவ னோதிய சாப முடிந்ததால்
வினையி னீங்கித் தவத்தை விரும்புவாய்.

(அ௨)

அசமுகிசருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள் - ௨௧௬.

வேலுமயிலுந்துணை.

—

மாயசருக்கம்.

என்றுரைத் துணர்ந்து மாயை தன்முன மினிது கோக்கி
வன்புற முருட்டுக் கொங்கை யசமுடி மறித்துங் கேட்கு
நின்றவென் னியற்றை யெல்லா நிகழ்த்தின நிகழ்த்தா நின்ற
வுன்றன நியற்றை யெல்லாம் புலப்பட வுரைத்தி யென்றான். (க)

முற்பசி தொல்லை ஈளிற் காசிப முனிவற் றியானே
நிற்படு பன்னி யாதி யில்லறத் தொழுநி நின்றேன்
பற்பல மைந்தர் கோடி பயந்தன னவற்கு வானே
செற்பசி படைநி னன்னே நிறந்தனர் மடிந்து போனார். (உ)

செருமுதத் திறந்து போன மக்களிற் சிந்தை கோட்டிப்
பருவரற் றிடனாய் நின்ற பற்பக லிரங்கி மாழித்
தருநிறற் பலகைய வெல்வான் கருதியித் தரணி சார்ந்து
பொருமுடட் கிச்சி யேறி வீழ்த்துயிர் போக்கி னேனான். (ங)

பின்னருந் தருவர் கோற்குப் பெண்ணெனப் பிறந்து மாயை
யென்னுமோர் பெயரா லந்தக் காசிபற் றினிய ளாகும்
பன்னியாய் தம்மை யெல்லாம் பயந்தனன் பகைத்த தேவர்
பொன்னிநா டனைத்து மீளாச் சிறைபுகப் பொரும நீர்ந்தேன். (ச)

பின்னாக னால்வர் யார்க்கும் பெறற்கரும் பேறு பெற்றார்
வன்னாவார் குழையா யானு மிப்பெருங் கிரிக்கண் வந்தே
னென்னருந் தவத்தைப் பன்ன ளிழைத்தருங் கயிலை சேர்வேன்
வெள்ளியங் கிரியி னம்மையுமைபதம் பெறுவன் மேனான். (ஞ)

நிபெறுங் கதியு மின்றே நிகழ்த்துவ னியு மற்றம்
மாபெருங் கயிலை சேர்வா யென்றனன் மகிழ்வு கூர்ந்தாள்
கோபவெந் தீயிற் றோன்றுங் கொடியவ ளன்னே நின்னைத்
தாபதன் மிரிந்த னான்று தனித்தவா சான்று கென்றான். (ட)

குனிநிலப் பகழி மாரி யனங்கவேள் குறித்து நீட்டத்
தனிநிடத் துயிர்த்து வாடை தைவரத் தழலா நின்றான்
பனிமதி வடவை காலப் பதைத்தன னாகித் தென்பா
லினியழூத் தென்ற னெக்கி யெரிமேழு கென்ன லானான். (எ)

அந்நிலை கமல பிடத் தந்தண னுணர்ந்து போந்தா
 னுன்னருந் தவத்து னோரி லொருங்கிருந் தவத்தின் மிக்காய்
 கன்னல்வெஞ் சிலையிற் றாங்குங் கணைக்கிலக் கென்ன நின்ற
 யின்னலுந் துழந்தாய் கெட்டே னீதுனக் கியைவ துன்றால். (அ)

என்றன பலவுங் கூறி யிடரொழித் தாற்றி நின்றான்
 நன்றவத் தலைமை யோனாந் தனித்துய ரொழிந்து பின்னர்ப்
 பொன்றிக முருவ மங்கை புலத்தியன் மகளை வேட்டு
 நின்றன னொழியப் பெற்று னெடுத்துயர் விரக வெந்தி. (க)

அன்னைசொற் றறியப் பெற்று எதிசய மடைந்தா னின்ன
 வென்னந் டறியப் பெற்ற காரண மியம்பு கென்று
 னென்னருந் தவத்துட் டோன்றுஞ் சுக்கிர னுரைப்ப மேனா
 ளிந்நிலை யுணர்ந்தேன் கால மும்மையு முணர்வே னென்றாள். (க)

இவையெலா முணர்ந்த பின்னர் மாயைதா ளிறைஞ்சி யேத்தி
 நவையெலா மொழியப் பெற்ற நற்றவ முயற்சி பெற்று
 ளிவர்கருங் கண்ணி மாயை தன்னொடு மிழைத்துத் தேவ
 ரவையெலாந் தழுவா நிற்குங் கயிலையை யடைந்தா ளன்றே. (க)

* மாயைசருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள் - ௨௩௦.

வேலுமயிலுந்துணை.

* இம்மாயைசருக்கத்தின் இறுதிச்செய்யுள் சிவமுனிவர்முதலி
 யோர்வரலாற்றின் இறுதியில் சேர்க்கப்பட்டது.

மாயன்வரம்பெறுசருக்கத்தல்,

சிவமுனிவர் முதலியோர்வரலாறு.

செய்ய காண்மலர்த் தாமரைச் செங்குணர்
வைய மேழ்தொழுவாமன னுயியே
யுய்தி றத்தந் துபேற்றி நென்னவே
* பொய்யில் கேள்விய னோடும் பொருந்தினான். (க)

ஆய காலையிற் குல்லை யலங்கலோன்
மேய வைகுத்த நாட்டக மேயினான்
காய்க திர்ச்செங் கவுத்துவ னைத்தொழப்
போயி ருத்தன னுங்கது போழ்திடை. (உ)

கண்ணு வப்பெயர் மாமுனி கார்மழை
வண்ண னைக்கண்டி வாழ்த்திட வேண்டிவா
நெண்ணி யெய்தின ஸிங்கிவர் னோக்கினு
ருண்ணெ னிழந்தவற் கொன்றும் விளம்பலார். (ங)

ஈது னோக்கி யெரித்தெழு கண்ணினன்
காது சிந்தையன் கண்ணுவன் கண்ணுதன்
மாது பாசன் வழித்தொண்ட னென்றனைத்
திது செய்திகழ்ந் தீதானச் செப்பினான். (ச)

மாய நீயு மறிதிறை மாநிலத்
தாய சென்ம மளவற வெய்தியே
யேய லுமரி னுதியென் றேயினான்
சேய பங்கயச் செல்வியைக் கண்ணுறு. (ரு)

* பொய்யில்கேள்வியனோடும் பொருந்தினான் என்பதற்குப்—பரத்து வாசரோடு வேதமுதலிய பயின்றிருத்தனன் எனப்பொருள்கொள்க. இதனைக் “கரியபூத் திங்களிற் கதிரொ றித்தொளிர், திருமறு மார்பினன் திருந்து கேள்வியோர், பரவுற மேம்படும் பரத்து வாசன்பா, லருமறை முதலிய வனைந்து மோதினான்.” என்னுங் கூர்மபுராணச் செய்யுளானதிக.

என்னை நீயு மவமதித் தாயினி
மின்ன லங்கொளி மாண்டுற வெஞ்சுரக்
கன்னி மானெனப் போதியென் றுன்கணத்
தின்ன தன்மைப ராயின நீங்கிவர்.

(௬)

உருத்து நோக்கியு பேந்திரன் றன்னையும்
விருத்த வேடுவ னுதியவ் வெவ்வனத்
திருத்தி யென்றனன் றன்னுழை யேயினான்
மருத்து மாயவன் றன்மை வழங்குவாம்.

(௭)

அத்த னைக்கம லாலயத் தெய்தியே
சித்த மொப்ப வருச்சனை செய்தனன்
மத்த மாகரிப் போர்வையன் வந்துற
நத்த ணிந்தகைந் நாதன் வணங்கினான்.

(௮)

உள்ள நெக்குவிட் டென்பு முருக்கினான்
வெள்ள வாரி விழிவழி சிந்தினான்
பிள்ளை நாண்மதி வேணிப் பிரானவற்
கெள்ளி லார்வ மினிதனித் தானரோ.

(௯)

என்னை வேண்டி யெமையருச் சித்தனை
நின்ன கத்துள வேட்கை நிகழ்த்தெனப்
பொன்ன லங்கு புனையுடைப் புங்கவன்
கன்னி பாகற் கினைய கழறுவான்.

(௧௦)

கண்ணு வப்பெய ரோனெனைக் காய்சினத்
தெண்ண ருத சனன மெடுத்தாரீ
மண்ண கத்திழி யூமரின் வைகென
வுண்ணெ கிழந்திரங் காதிவை யோதினான்.

(௧௧)

யானு டைப்பெருந் தேவியை மின்னிள
மானி னத்தொடி போக வழங்கினான்
ரூன நீங்கியு பேந்திரன் றன்னையு
மீன வேடுவ னுதியென் றெய்தினான்.

(௧௨)

ஓது சாப மொழித்திட வேண்டிவே
னீத ளித்தியென் றுனியன் மாதவ
னுதி நாத னவையுணர்ந் தானரோ
தீதில் சிந்தை நெகிழ்ந்தருள் செய்குவான்.

(௧௩)

கண்ண ருத்தவக் கண்ணுவம் கூயிவற்
கெண்ண ரும்பிறப் பாகவென் ருயது
நண்ண ரும்பிறப் பொன்றென நல்கெனத்
தெண்ணி லாவணி வேணியன் செப்பினான். (௧௪)

நிந்தை யொத்தவ னங்ஙனஞ் செப்பலு
நந்து மேய நளினக் கரத்தினான்
மைந்த நிற்கிவ மாமுனிப் பேரொடும்
வெந்த முற்குரத் தூமரின் மேயினான். (௧௫)

அவ்வ னத்திலு பேந்திர னுமவன்
வெவ்வி ராதகு லத்தொடி மேயினு
னவ்வி யாகத்தன் டாமரை நங்கையுஞ்
செவ்வி யிற்றம நிந்தைதெ ருண்டிலார். (௧௬)

கால மிங்ஙன மெண்ணில் கடந்தன
சீல மோர்ந்த சிவமுனி தன்னெதிர்
கோல மான்பிணை சென்று குறுகலா
லாலு மாதவ னங்கெதிர் நோக்கினான். (௧௭)

நோக்க நோக்கிய மான்பிணை நோக்கினு
லாக்கு தன்னுட் கருப்பமுன் டாயதாற்
றாக்கு வேடர் கிழங்ககழ் தாழ்குழிப்
போக்கி லந்தப் புனப்பிணை யின்றதால். (௧௮)

நன்று வீழ்ந்ததை நோக்கியி தெம்மினம்
போன்ற தன்றெனப் போயதப் பொற்பிணை
தோன்று பேத்திர வேடன் றொடித்தெடுத்த
தான்ற சாரற் குடிகலத் தண்மினான். (௧௯)

ஓகான மார்வள்ளிக் கந்த மகழ்த்தெடுத்த
தான பள்ளங் கிடந்ததிவ் வாரணங்
கேனை வானவர் மங்கைய ரீன்றதோ
தேன றுமலர்ச் செல்விகொ லோவெனா. (௨௦)

அயிர்த்த சிந்தைய னங்கவ னசையான்
மயிற் கு லங்கொ லெனவளர்த் தானிளங்
குயிர்கொ முங்குத லைக்கொரு கோலமா
னயிர்த்த வள்ளியென் றோர்பெய ரீந்தனன். (௨௧)

இன்ன தன்மைய வேலப் புரிமுற
லன்ன மென்னடை யானை யலங்கிலை
மின்னி ருங்கதிர் வேலவற் கிதலாற்
சொன்ன சாபந் துடைத்தனர் மூவரும்.

(௨௨)

வேறு.

எனவிவ ணிசழ்ந்த காதைப் பரிசெலா மெடுத்துக் காட்டி.
நனைமலர்ப் படப்பை சூழ்ந்த நைமிசா ரணியத் தோங்கும்
புனைசடை மவுலி யோர்க்குப் புகன்றன்ன சூதன் கேளா
வனையவர் மகிழ்ச்சி கூட வணிமுடி துளக்கி னொல். (௨௩)

மாயன்வரம்பெறுசருக்கத்தில்,

சிவமுனிவர் முதலியோர் வரலாறு

முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள் - ௨௫௩.

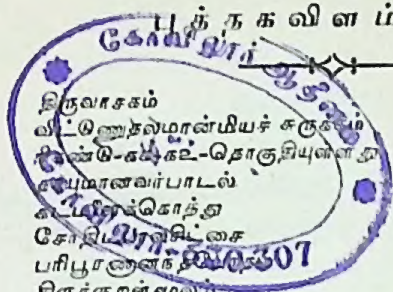
கந்தபுராணச்சுருக்கமுட்படச்செய்யுள் - ௧௩௦௨.

—o—o—o—

சூராதிகளொடுக்கச்சுருக்கமும், அசமுநிசுருக்கமும், மாயைசுருக்க
மும், சிவமுனிவர்முதலியோர் வரலாறும் கந்தபுரா
ணச் சுருக்கத்துக்கு இன்றியமையாதன
வாய்வேண்டி யிருத்தலின், அவை
உபதேசகாண்டத்தினின்றும்
எடுத்து ஒருங்குசே
ர்த்து அச்சிடப்
பட்ட
ன.

வேலாம்பிழந்துணை.

புத்தக விளம்பரம்.

திருவாசகம்	0	8	0
விட்டுணுதல்மான்மியச் சருகம்	0	8	0
நிகண்டு-கட-தொகுதியுள்ளது	0	8	0
சுயமானவர்பாடல்	0	8	0
கட்டினைக்கொத்து	0	6	0
சோதிபுராணம்	0	6	0
பரிபுராணம்	0	4	0
திருக்குறள் மூலம்	0	4	0
சின்மயதீபிகை	2	3	0
அறுவட்டானவிதி	2	2	0
தகராலயாகசியம்	0	2	0
ய்வேகநிந்தாமணி யுரை	0	2	0
சடாட்சரமாறல் சு-யந்திரங்களுடன்	0	2	0
கைவல்லிய மூலம்	0	2	0
வேதாந்தருடாமணிமூலம்	0	2	0
சிவானந்தபோதம்	0	2	0
சர்வார்த்தசிந்தாமணி	0	2	0
சுகர் கைவல்லியம்	0	2	0
பரமானந்ததிபம்	0	1	0
அஷ்டோத்தரம்	0	1	0
கந்தர் ஒலியலந்தாதி	0	1	0
சோணசைலமலை	0	1	0
திருமுருகாற்றுப்படை	0	0	9
கந்தர்சஷ்டிகவசம்	0	0	6
புசண்டர்உபநிடதம் (கஉ)	0	0	6
சுப்பிரமணியபண்டிதர் ஸ்ரீவரகூடாமிர்தம்	4	0	0
பாலகாண்டமூலமும் உரையும்	3	8	0
பெரியபுராணம் (செய்யுள்)	3	8	0
மூவர்தேவாரம்	3	8	0
திருவிளையாடற்புராணம் (செய்யுள்)	2	0	0
பொன்னம்பலசுவாமிகள் கைவல்லியதத்து	}	2	0
வார்த்ததிப உரை			
அமலராமாயணமென்னு ஞானவாசித்தவசனம்	1	8	0
வள்ளலார்சாத்திரம்	1	8	0
திருமூலர் திருமந்திரம் - கட	1	8	0
திருவாதவூர்புராணம்உரை(யாழ்ப்பாணப்பதிப்பு)	1	8	0
நிகண்டு-கட-தொகுதியுமொரே (கட்டடம்)	1	4	0
ஞானப்பிரகாசதீபிகை- உ (அண்டகோணபடம்)	1	2	0

இவ்விடத்தில் சகலவிதமான புத்தகங்களும் விலைசாசமாக விற்கப்படும்.

கோ - லோகநாதமுதலியார்.

உக - செ. வைத்தியநாதமுதலியார் வீதி, சென்னை.